

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجله: کتبه الدعوات و تبرکات زهیم

مؤلف: محمدصادق بهت احمدی محمدشیرین المولی

مترجم

شماره قفسه: ۱۷۸۸۵

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۲۰۹۰۵

۱۷۸۸۵
۲۰۹۰۵

۳۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

ویرایش اول - سال ۱۳۰۲ هجری قمری

- ۱
- ۲
- ۳
- ۴
- ۵
- ۶
- ۷
- ۸
- ۹
- ۱۰
- ۱۱
- ۱۲
- ۱۳
- ۱۴
- ۱۵
- ۱۶
- ۱۷
- ۱۸
- ۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم
 محمد که یاسن مر باله عا و جعله من لعباد و اوله کل با حاجه کمال
 الفضلات کما شهدت به الایات و فضلی علی وسایل شیعه لا یابون
 السایل و نیل الطلبات و معنی ادب عزایض الذم و الی الله
 العاجات بایض الکلام و افصح الکلمات محمد وآله علیهم افضل الصلوات
 و افضل التیمات **و بعد** این در قی چند بیت از صد هزار یکی و از بسیار یکی
 مستعمل بر اقل بالا بدین الذم و الایات لاقول له اعین و العادلین
 از کتاب تطایب نجه الدعوت که محمد صادق بن محمد بیک زنجانی عضو است
 از روی کتیب معتبره علمای متبحره رضوان الله علیهم با ساینده صحیح کتیره
 شش عشر ترتیب داده و عمری با جملا و افاضل عصر خود در جمع نمودن

جد بسیار و نیک چهارم نموده فاجزه علی السرد چون مدعا حاصل دعا
 بود نهادن در آن تهر ذمیه است که کتیب و جملا و تحریر است
 هر ذمیه است و بعضی مواضع ذکر بعضی از اینها حکمت بطبیعی یا فایده دیگر
 اجمال مسطور گردید مابین که هر مراد را مانند تقویید در کتیبینه اول و بعضی

دو باب **مقدمه** در ادب داعی و در آن پنج مقصد است **مقصد اول**
 در استجاب دعا کردن و تفصیلات آن **مقصد دوم** در میان جماعتی که
 دعای ایشان مستجاب میشود و جماعتی که دعای ایشان مستجاب نمیشود و
 سبب تاخر اجابت دعا **مقصد سوم** در میان اوقات و اکنه استجاب
 دعا **مقصد چهارم** در میان ادابی که پیش از دعا کردن باید بجا آورد
مقصد پنجم در میان ادابی که در وقت دعا کردن و بعد از دعا کردن
 بجا آورد **باب اول** در میان اعمال هر روز در پندار هفت فصل است
اول در میان ادعیه و ادب خود نماز است **فصل دوم** در تعقیبات که
 نمازهای پنجگانه و ادب و ادعیه بجزه شکر **فصل سوم** در میان ادب
 اعمالی که از وقت طلوع صبح صادق تا زوال آفتاب بجا باید آورد
فصل چهارم در میان اعمال و ادابی که از زوال آفتاب تا غروب آن بجا باید

آورده **فصل نهم** در بیان اعمال و ادبانی که از غزوب قنات نصف شب
 بیدار و دو آداب و ادعیه خواب **فصل ششم** در بیان اعمال و ادبانی که
 نصف شب تا طلوع فجر دویم بیدار و **فصل هفتم** در بیان دعائاتی که
 در هر روز باید خواند و نماز هر روز **باب دوم** در بیان سعد و نحس و نماز
 و عا و سایر اعمال ایلی و آیام هفتگه است و درین باب نیز هفت فصل است
فصل اول در بیان اعمال شب شنبه و روزان **فصل دوم** در بیان اعمال
 یکشنبه و روزان **فصل سوم** در بیان اعمال شب دوشنبه و روزان **فصل**
چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روزان **فصل پنجم** در بیان اعمال شب
 چهارشنبه و روزان **فصل ششم** در بیان اعمال شب پنجشنبه و روزان **فصل**
هفتم در بیان اعمال شب جمعه و روزان **باب سوم** در بیان اعمال هر ماه
 و درین باب سه فصل است **فصل اول** در بیان اعمال اول هر ماه **فصل دوم**
 در بیان ثواب روزه و هشتن بعضی از آیام مخصوصه در هر ماه و عمل آیام
 پیش هر ماه و ثواب قرائت بعضی از سوره های قرآنی و ثواب زیارت حضرت
 امام حسین در هر ماه **فصل سوم** در بیان ذکر سعد و نحس آیام ماه و دعا برای دفع
 نحس آیام **باب چهارم** در اعمال سال است و درین باب هفت فصل است
فصل اول در اعمال ماه رجب **فصل دوم** در اعمال ماه شعبان **فصل دوم**
 در اعمال ماه رمضان المبارک **فصل چهارم** در اعمال ماه شوال و ذی القعدة

فصل

فصل پنجم در اعمال ماه محرم و صفر **فصل ششم** در اعمال ماه ربيع الاول
 الاخر و جمادی الاولی و جمادی الاخری **فصل هفتم** در اعمال روز نوروز
پنجم در بیان زیارت چهارده معصوم علیهم السلام است و زیارت شاد و توبه
 مؤمنین و سادت و بعضی از صلوات و دعاها یکبار یا توستل میچند بار
 علیهم السلام و درین باب چهار فصل است **فصل اول** در بیان ثواب زیارت
 هر یک از ائمه علیهم السلام و آداب زیارت **فصل دوم** در بیان زیارت مخصوصه
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و ائمه معصومین علیهم السلام و بیان
 هر زیارتی را که از نزدیک تون کرد از دور نیز میتوان کرد **فصل سوم** در بیان
 از زیارات جامع که هر یک از ائمه علیهم السلام توان کرد **فصل چهارم** در بیان
 زیارت شاد و توبه مؤمنین و سادات و ثواب ملاقات زائران ائمه علیهم السلام
 و در بیان دعائی که توستل میچند بار یا توستل میچند بار یا توستل میچند بار
 که در همه وقت و برای هر مطلبی از مطالب دنیا و آخرت خصوصاً از برای
 درجات و تحصیل سعادت باید خواند و بیان بعضی از مناجاتهای شیعه
 و درین باب فصل است **فصل اول** در بیان بعضی از دعاها که با اسم شهنشاه
فصل دوم در بیان بعضی از دعاها که با اسم عیسی نوازند **فصل سوم** در بیان
 مناجاتها **باب هفتم** در بیان ادعیه پناه و ائمه علیهم السلام و اسم اعظم و
 حسنی و بعضی از ذکر و ثواب تلاوت قرآن و دعاها که در وقت تلاوت

قرآن و بعد ختم آن باید خوانند و ثواب خواندن آن بزرگ است و بعضی از آیات و بیان
 دعا و نماز و دعا و از برای حفظ قرآن و درین باب بیست و پنج فصل است **فصل اول**
 در بیان ادعیه انبیا و ائمه علیهم السلام **فصل دوم** در بیان اسم اعظم و اسما
 حسنی و بعضی از اذکار **فصل سوم** در بیان ثواب تلاوت قرآن و دعا
 ثانی که پیش از تلاوت قرآن و بعد ختم آن باید خوانند **فصل چهارم** در بیان
 ثواب خواندن هر یک از سوره های قرآنی **فصل پنجم** در بیان ثواب خواندن
 بعضی از آیات قرآنی و دعا و نماز و دعا و از برای حفظ قرآن **باب ششم**
 در بیان دعا و نماز از برای طلب حاجات و ادعیه استغاثات و بیان
 خستادن صلوات بر آدم علیه السلام و فرشتگان تقرب پروردان سخن
 و دعا از برای والدین و اولاد و همسایگان و نفس خود و دوست و امان خود
 و برای توبه و طلب آمرزش و در منظم عباد و درین باب سه فصل است **فصل اول**
 در بیان دعا و نماز از برای طلب حاجات و ادعیه استغاثات **فصل دوم**
 در بیان خستادن صلوات بر آدم علیه السلام و فرشتگان تقرب پروردان
 پیغمبران و دعا از برای والدین و اولاد و همسایگان و نفس خود و دوست
 و امان خود **فصل سوم** در بیان دعا و نماز از برای توبه و طلب آمرزش و در منظم
 عباد **باب هفتم** در بیان بعضی از احراز و همیا کل و استشفای تبرت مبارک حضرت
 امام حسین علیه السلام و طریق حفظ آن و طریق کوفتن آب باران نیسان و مطلق

آب باران و بیان تصدق کدم و غیر آن و استشفای بقرآن و دعا تا از برای
 دفع جمع امراض مخصوصا و دعا تا نماز و دعا تا از برای مخصوص هر مرضی و
 خواص بعضی از ادویه مفروده و مرکبه و حجامت و بیان ثواب پمار و ثواب عیال
 پمار و درین باب بیست و پنج فصل است **فصل اول** در بیان بعضی از احراز و همیا کل
فصل دوم در بیان استشفای تبرت مبارک حضرت امام حسین و طریق حفظ
 آن و طریق کوفتن آب باران نیسان و مطلق آب باران و بیان تصدق
 کدم و غیر آن **فصل سوم** در بیان استشفای بقرآن و دعا تا از برای دفع
 جمع امراض عمومی **فصل چهارم** در بیان دعا و نماز و دعا تا از برای دفع
 خصوص هر مرضی **فصل پنجم** در بیان خواص بعضی از ادویه مفروده و مرکبه
 حجامت و بیان ثواب پمار و ثواب عیادت پمار **باب هفتم** در بیان دعا
 و نماز از برای طلب عافیت و دفع مشقت و غم و دعا تا از برای
 امانی از شر سلطان و شیطان و جن و سحر و چشم زخم و در نزد کان و کزندگان
 و از هر چه که بترسند و دعای ای اتمام و دفع کید اعداء و دعا تا بجهت خلاص
 از زندان و آداب و ادعیه سفر و احکام قصر نماز و افطار روز و در سفر
 و دعا تا و نماز تا از برای وسعت روزی و ادای قرض و دعا تا و نماز تا از
 برای طلب کم شده و کز چینه و آداب و ادعیه استیارت و در نیاب نیرنج
فصل اول در بیان دعا و نماز از برای طلب عافیت و دفع مشقت

دوشواری و هم و غم **فصل دوم** در بیان دعای از برای ایمنی از شر سلطان
و شیطان و جن و حجر چشم زخم و درندگان و کزندگان و از هر چه که
فصل سوم در بیان دعای انتقام و دفع کید اعداء و دعای بجهت خلاص
از زندان **فصل چهارم** در بیان آداب و ادعیه سفر و حکام قصر نماز و خطبه
مروزه و سفر **فصل پنجم** در بیان دعای نماز تا از برای دعوت ربوبی
تواند ای قرض و دعای نماز تا از برای طلب کم شده و گریخته و دعا
استحاثات **فصل ششم** در بیان بعضی از آداب و اعمال و احکام و اخبار شرف
و درین هفت مطلب است **مطلب اول** در بیان فضیلت و آداب کجا
عقد و زفاف و مجامعت و معاشرت با زنان و دعای از برای طلب
و تسهیل ولادت و آداب حمل و ولادت و عقیقه و خنده و کینت برت
فرزند **مطلب دوم** در بیان فضیلت و آداب جام زفتن و نور کشیدن
و خنمالیدن و خضاب کردن و سر را بخی و سد نشستن و موی سر را
و زیر بغل کردن و ناخن چیدن و شانه کردن و در آینه دیدن و سر را
کردن و سر را کشیدن و استعمال بوی خوش نمودن و روغن مالیدن و آینه
انگلازیدن **مطلب سوم** در بیان فضیلت و آداب خست پوشیدن و آینه
کردن و زین پوشیدن و فضیلت و خواص بعضی از خصوصیات و آداب خانه
ساختن و آنچه متعلق است بآن مثل اخراج چرخ و زلفتن خانه و غیر آن

فضیلت

فضیلت نماز پیش از حیوانات و مجلی از احوال آنها **مطلب چهارم** در بیان
فضیلت اطعام بگوشتین و آداب چربی خوردن و چربی آشامیدن و فضیلت
و خواص بعضی از مکولات و شرابها و جویب و بقول و نوک و غیر آن که مذکور
در **فصل چهارم** و در **فصل پنجم** در بیان کیفیت معاشرت و ملاقات
با مؤمنان نو و در فضیلت برادران و حاجات مؤمنان و یاری کردن
ایشان و میان بعضی از حقوق یکدیگر و فضیلت و آداب سلام و مصافحه و دعا
و خطبه آروق و کیفیت نوشتن نامه و فضیلت و آداب تجارت و زرع
مطلب ششم در بیان آنچه بعمل باید آورد از وقت احتضار تا وقت دفن
سیت و اعمالی که بعد از دفن کردن بجا باید آورد **مطلب هفتم** در بیان بعضی از
نمازهای سنتی و نماز آیات و سنگیات نماز و بعضی از مسائل زکوة و خیر
سج و کفایت و بعضی از احکام آب چاه و نزع آن و بعضی از اعمال و حکام
سفر **مطلب هشتم** در آداب داعی دوران سخن مقصد است **مطلب نهم** در بیان
استیجاب دعا کردن و فضیلت آن **مطلب دهم** در بیان جماعتی که دعای
ایشان مستجاب میشود و دعای جمعی که دعای ایشان مستجاب نمیشود و نسبت
باینست **مطلب یازدهم** در بیان لذایح و مکنت استیجاب دعا **مطلب**
مطلب دوازدهم در بیان آدابی که پیش از دعا کردن باید بجا آورد **مطلب سیزدهم** در بیان
آدابی که در وقت دعا کردن باید از دعا کردن باید بجا آورد **مطلب چهاردهم**

بیان استیجاب دعا کردن و فضیلت آن خدا تعالی در قرآن مجید فرماید
ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُكَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينٍ
سَدَّ خَلْقًا يَحْتَسِبُ مَا فِي الْأَيْدِي النَّارِ يَعْبُدُونَ عِبَادَتًا
كُفْرًا وَ عِبَادَتًا شِرْكًا إِنَّ كُفْرًا شَرٌّ مِنَ الشِّرْكِ وَ عِبَادَتُهُمْ كُفْرًا
بدو فرخ جواری و لذت و نیز میفرماید قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ لَيْسَ لَكُمْ
دَعَاؤُهُمْ كُفْرًا بَعْضُهُمْ كُفْرًا بَعْضُهُمْ كُفْرًا بَعْضُهُمْ كُفْرًا
دعا و عبادت شما باشد و نیز میفرماید وَ اسْتَأْذِنُوا الْيَتِيمَ وَالْأَنْفُسَ
الْأَلْفَافَةَ وَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ جَنَّةٌ مَّا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَ اسْتَأْذِنُوا
و پرستند مرا و احوال است درین مقصد بطریق اجمال حضرت است
فرمودند که با دلال کتم شما را بر سلامتی که بجات و بد شما را از
شما و بوسه کرد اندر دوشی شمار آنگه بدی ای رسوخد فرمودند که دعای
پروردگار خود را در وقت درود بزیست که صلاح مؤمنان و عبادت
بر آمدن حاجت است و کلمات است و بهترین دعاها و عبادت است
شود و آینه پاکیزه و دل پر بر کار و در نماز است سبب بجات است
با خلاصی صلی شود و خلاصی پس هرگاه باشد پیشتر پس بپوشی خدا
پناه و دعا سپردن است و چون بسیار بگوید در راه است و از برای
دینت چربی بهتر نزد خدا می خورد و آنرا که چربی از سوال که در وقت

که شود از آنچه نزد او است و نیست کسی دشمن تر نزد خدا می خورد و آنرا که
کند از عبادت او سوال کند چنانکه نزد او است و دعا صلاح مؤمنان و استون
دین و نور سمان تا و زمین است و دوست ترین اعمال نزد خدا می تعالی
در زمین و عادت و بهترین عبادتها باز است آن از حرام است و هر که
سوال کند از خدا می تعالی بهتر بشود و دعا کن و گو که آنچه مقصد است
بزیست که نزد خدا می تعالی بهتر است که آن نیتوان رسید که سوال کردن
بزیست که اگر کسی بر بندد و آن خود را از خدا چیزی نطلبد و عطا نمی نماید
پس بر آن کن تا جو عطا کند نیست هیچ دری که از او بگویند که امید است که
کشود و شود و دعا میکند خضار و میسکدان را چنانکه کسی می شود
مستند اگر چه آن نضا حکم شده باشد و دعا نیز تر است از نیزه ای با نیزه
پشته است از نیزه نیزه و دعا شفاست از هر دردی و دعا که شفا
است چنانکه اگر کف با آن است و دعا و می کند بلای نازل را و بگوی
که نازل شده است و هر که دعا کند بر گاه خدا محروم نمیشود و از حاجت
چسبند از حضرت امام محمد باقر که کثرت قرائت سوره است و بعد از آن
این آیه را بخواند قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ لَيْسَ لَكُمْ دَعَاؤُهُمْ كُفْرًا بَعْضُهُمْ
نیز از آن است چنانکه آورده اند و خواهد بود از برای او آن ثواب و اگر چه
آن فعل در طریق که باور رسیده است **مطلب بیستم** در بیان جماعتی که دعای

ایشان تجلیست چنانکه در دنیا هرگاه بنده بگوید یا ارحم الراحمین بوقت مرتبه بگوید
ایمیل که تحقیق شینده فدای ارحم الراحمین سوال کن حاجت خود را و بگو
تختی از شما هرینه توقف میکند نزد مذکور شدن پس میگوید ای رب ای رب
سهرتیه ندانم که دهی شود از بالای سرش که سوال کن چیست حاجت تو
چون می که سنجاب میشود دعای ایشان چنانکه کسب سنجاب میشود دعای
مردی که بشیند در خانه خود بگوید که خدا یا روزی ده مرا پس گفته می شود از
که آیا از مردم تراب طلب دزی و مردی که باشد او را زنی پس دعای بکنند
بر او پس گفته می شود او را که آیا کند آینه ام اختیار از آن را تو مردی که
باشد او را مالی و ضایع کند آن مال را پس بگوید که خدا یا روزی ده مرا
گفته می شود او را که آیا از مردم تراب بیاوردی آیا امر کردم ترا با صلاح
حال خود بعد از آن این آیه را خوانند و آیه این آیه انفعوا له لیسر فوا
بقتروا و کان بین ذلک قواما و مردی که باشد او را مالی پس فرزند
آقا بکسی و گواه گرفته باشد بر آن پس آنس منکر شود و آنگاه دعای بکنند
کس پس گفته می شود او را که آیا امر کرده بودم ترا که او بگری و دعای عز
وجل سنجاب نیسانزد دعای او را که از دل فراموش کار سرزند پس هرگاه که
کسی توجیه شود بل خود بعد از آن بقیین کن کس سنجاب بی شود و مثل کسی که
می کند مثل کسی است که تیر میاندازد از کان بی بطرد هر که سوال کند

کبریا

ایشان تجلیست چنانکه در دنیا هرگاه بنده بگوید یا ارحم الراحمین بوقت مرتبه بگوید
ایمیل که تحقیق شینده فدای ارحم الراحمین سوال کن حاجت خود را و بگو
تختی از شما هرینه توقف میکند نزد مذکور شدن پس میگوید ای رب ای رب
سهرتیه ندانم که دهی شود از بالای سرش که سوال کن چیست حاجت تو
چون می که سنجاب میشود دعای ایشان چنانکه کسب سنجاب میشود دعای
مردی که بشیند در خانه خود بگوید که خدا یا روزی ده مرا پس گفته می شود از
که آیا از مردم تراب طلب دزی و مردی که باشد او را زنی پس دعای بکنند
بر او پس گفته می شود او را که آیا کند آینه ام اختیار از آن را تو مردی که
باشد او را مالی و ضایع کند آن مال را پس بگوید که خدا یا روزی ده مرا
گفته می شود او را که آیا از مردم تراب بیاوردی آیا امر کردم ترا با صلاح
حال خود بعد از آن این آیه را خوانند و آیه این آیه انفعوا له لیسر فوا
بقتروا و کان بین ذلک قواما و مردی که باشد او را مالی پس فرزند
آقا بکسی و گواه گرفته باشد بر آن پس آنس منکر شود و آنگاه دعای بکنند
کس پس گفته می شود او را که آیا امر کرده بودم ترا که او بگری و دعای عز
وجل سنجاب نیسانزد دعای او را که از دل فراموش کار سرزند پس هرگاه که
کسی توجیه شود بل خود بعد از آن بقیین کن کس سنجاب بی شود و مثل کسی که
می کند مثل کسی است که تیر میاندازد از کان بی بطرد هر که سوال کند

کعبه تر از قدر است مستحق حرمان است و شخصی بجز امام جعفر صادق علیه السلام
گفت که فدایتوشم بر سبیکه فدای تو ای میفرماید ادعای تو است سنجاب که در دعا
کسی سنجاب نمیشود برای ما فرمودند که بجهت آنست که شما دعا نمی کنید خدا را
و بگوئید که ای میفرماید که او قوا بعهدتی اوفی بعهدکم و الله که اگر دعا
می کردید بعد خدا هرینه و فای که خدا عهد مرا که از برای شماست **استسجاب**
اجابت دعا از حضرت صادق آورده که هرینه مومن دعای کند فدای
وجل با بجهت بر آن حاجت خود پس میفرماید فدای خود جل بگو که تا بجهت
بر آوردن حاجت او از جهت شوق من تا از او پس چون روز قیامت
شود بگوید فدای تو ای بنده من دعا کردی مرا پس تا بضر که دم است
ترا تو ای که تو سیدم چنین چنین است پس آرز کند بنده مومن که بجهت
سنجاب نمیشود چنانکه از دعای او در دنیا آنچه نموده میشود و او بگوید
تو ای خیرت و بگوئید که بنده مومن دعای کند در حاجت پس تا بفرجی از آرز
فدای تو ای حاجت او را تو بجهت آنکه خالص کردند او را بر نصیبت روز
جهت بجا تا بضر که دهی شود از بنده اجابت دعا از برای آنکه بزرگتر
کردند اجر و ثواب در او بسیار از عطیه را بر او **مختصم** و بر آن دعا
و آنکه استسجابت دعا تا اوقات دعا نیست و آینه دعا در چهار وقت
قزوات قرآن و زودان زودان شدن باران و زویر بر زمین و صفت

کبریا

یعنی مسلمان یا کافران از برای شما دست و طلب کنید دعا در چهار وقت
زود و زین بادنا و بر کشتن سیاهها و فرود آمدن باران و چکیدن بار
قطره از خون مومن تقوی بگوئید فدای تو ای مسلمان کسود می شود درین سنا
در هرگاه بوقت در آید یکی از شما پس دعا کنید بگوئید که دل نمی کند
خالص شود و حضرت امام جعفر صادق هرگاه حاجتی می شد طلب میکرد
آرزو در دل قنای چون اراده میکردند پس تصدیق فرمودند و یکی
نوش بکار برده بود و بجهت فرستند دعا میکردند و بر شماست بعد از آن
بسیار آمدن آفتاب بدرستی که در وقت در نای آسمان شود و میشود
و نسبت که دهی شود روزی و بر آورده میشود حاجتهای بزرگ و سنجاب
می شود دعا در چهار وقت در نماز و تر و بعد از فرج بعد از ظهر و بعد از
مغرب و هر که باشد او را حاجتی طلب کند آن را در وقت غشا بگوئید
آنوقت عطا کرده است احدی را از آنها بی سابق و طلب نید حاجتهای
خود را دعوت نماز فریضه و از جمله اولی و ثانی استسجابت دعا ایام و لیلی
تبر که است **اما** آنکه استسجابت دعا و آن خطرا مانده حرم و مسجد الحرام و دعوی
و مسجد حرام و مزار و لغو مسجد مدینه و مسجد کوفه و بیت المقدس و سایر مسجد
برضا بر شهادت و وصلی و والدین و رو ضات آنکه مصوبه بین علم اسلام است
فخر صند و حضرت امام حسین **مختصم چهارم** در بیان اولی کسین

در آن بجای آید و در کرده نمیشود و عاقل که در اول آن بسم الله
الرحیم باشد هر کاریکه در خاطر بگذرد و در آن بسم الله الرحمن الرحیم مذکور
آن کارها تمام است و از جمله آداب مقدمه طهارت است و بوی خوش بکار برود
در وقت بوی و در صدقه دادن و در سخن گفتن است بجز ایتمالی هرگاه دعا
پس از هر چه بدست خود و مکان کن که بسته حاجت تو برآورده است و دعا کند
و اگر کسی که تعیین شده باشد با حاجت آن دیگر پاک داشتن شکست از حرام در
حدیث قدسی است که بجز این شود از من مکردهای خورنده حرام و عبادت با
خوردن حرام مانند بنایها دست بر یک دیگر قرار نمودن است بکنایه خود
تنام و ستایش بعد از هر چه گفتن است بعد از آن اقرار کردن بکنایه بعد از
سوال کردن و اینه که بیرون نیر و بوسه از کنایه ای مکرر اقرار کردن و دیگر
کردن است از برای برادر مؤمن سریع ترین دعا یا حاجت دعا یا دعا
برای برادر خود و غایبانه پس کسیکه دعا کند باید که ابتدا کند بدعا کردن
برادر مؤمن خود که آیه این بگوید یا ایها ارحم الراحمین که مکرر است با دعا
که برتر است و در برابر آن هرگز ندهد مقدم در وجهی که در آن مؤمن است
بعد از آن دعا کند استجاب میشود از برای او و دعا کردن از برای برادر مؤمن
غایبانه برتر است مگر داند روزی او را در آن دعا کند که در آن مؤمن
است بر محمد و آل و علیهم السلام بر دعا کردن همیشه دعا محبوب است و مستجاب

تا صلوات

تا صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله و فرمودند که
صلوات فرستادن شادمانی است اجابت است از برای دعا و شادمانی است از
برای عملها و شادمانی است از برای آداب مقدمه داشتن مرح و شادمانی است
هرگاه خواهی از شادمانی طلب از پروردگار خود چیزی را از حاجتهای
دنیا و آخرت باید که ابتدا کند بستانش کردن بر خدای عزوجل و روح او
و صلوات بر پیغمبر پس سوال نماید از خدا حاجت های خود را هرگاه طلب کند
یکی از شما حاجتی را پس بنا بگوید بر پروردگار خود و مرح بگوید او را بر سببیک
هرگاه کسی طلب حاجتی کند از مسلمانان همی کند از برای آن سلطان تهرانی
سخنی را که تا در دست بر آن پس هرگاه طلب کند حاجتی را بگوید خدا
عزیز جبار را و مرح و شما بگوید یا آجود من اعطی و یا خیر من سئل یا
الرحمن من استرحم احد یا احد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و
لم یکن له کفو احد یا من لم یجد صاحبه و لا ولد له من
تعمل ما تشاء و یحکم ما یرید و یقضی ما تحب یا من یجول
بآیات الله و قلبه یا من هو بالنظر الاعلی یا من الیس کثیره شیء
یا من یبع با بصیر و سیر بکو از انهای خدای تعالی که نامهای خدای تعالی
بسیار است و صلوات بفرستد بر محمد و آل او و بگوید اللهم اوسع علی
من یرزقك الحلال ما اکف به وجهی و اوق ذنی به عینی

ان فضلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل فی کذا و کذا **بیت**
در بیان آدابی که در وقت دعا کردن و بعد از دعا کردن بجای آید آوردن
آدابی که در وقت دعا کردن بجای آید آوردن یکی از آنها تعین نکردن است
بنده دعا کند همیشه سبحانه و تعالی تو بر آوردن حاجت اوست و ملائکه
که تعین کند در روحی قدیم و تحت که طول شود دعا کردن بدستی من طول
نمیشود از اجابت کردن دیگر الحاج و مبالغه کردن است در وقت دعا کردن
و دعا که الحاج و مبالغه نمیکند بنده مؤمن در حاجت خود بر خدای تعالی
اگر خدای تعالی برمی آورد حاجت او را دعا یک حضرت امام زین العابدین
در وقت الحاج و مبالغه نمودن در پیش خدای تعالی بخوانند و از او عهد
صحیفه کاوست یا الله الذی لا یخفی علی شیء عنی الا رضی و
فی السماء تا آخر دیگر از آداب نام بردن حاجت است خدا تعالی میداند
ای می خواهد در وقت دعا کردن و بسکن دوست میدارد و دعا کند
و اشک راسد نمیداند با و حاجتهای خود را در یاد او سهستان کردن
و حاجت از خلق چنانچه در قرآن مجید میفرماید ادعنا ربکم نظرنا
و حقیقه یعنی بخوانید پروردگار خود را براری و بفرستد که یکی دیگر
بنده چه نهانی برابری می کند به شما دعا می بگذارد و دیگر از آداب است
مدد دعا که دعا کند یکی از شما باید که عام کند بر سببیک این واجب است

ان فضلی

اما بتی و اصل به رحیمی و یكون عونانی فی الحج و العمره
و نیز محمد بن طریق بگوید یا من هو اقرب الی من جبل التورید یا قفا
یا برید یا من یجول بین المره و قلبه یا من هو بالنظر الاعلی
یا من الیس کثیره شیء **بیت** یا ایها الله انت الاول فلینزل
شیء و انت الاخر فلینزل شیء و انت الظاهر فلینزل
شیء و انت الباطن فلینزل شیء و انت العزیز فلینزل شیء
بیت الحمد لله الذی علا قهره الحمد لله الذی ملک فقد و
الحمد لله الذی بطن خبره الحمد لله الذی یجیب المونی و یمین
الاحباء و هو علی کل شیء قدیر و حضرت امام زین العابدین
هرگاه ابتدا میفرمودند دعا ابتدا می کردند بتمجید خدای عزوجل و صلوات
باین طریق که الحمد لله الاول بلا اولی اخره و از دعای مجید
کاوست و نیز حضرت بعد از تمجید مذکور در دو بر حضرت رسالت بنا
میفرستادند باین طریق که و الحمد لله الذی من علینا محمد
و این نیز از دعای صحیفه کاوست و نیز قبل از هر دعا این دعا بخواند
اللهم یجیب محمد و انت الحمود و یجیب علی و انت
الاعلی و یجیب فاطمه و انت فاطمه المموان و الا برید
یحیی الحسن و انت الحین و یجیب الحسن و انت ذوالکفایت

ان فضلی

از برای دعا و هرگاه کسی دعا کند از برای برادران خود از مؤمنین و
 مؤمنات و مسلمین و مسلمات موکل می گرداند خدای تعالی از برای او
 بود و هر مؤمنی نوشته که دعا کند از برای او دیگر از آداب است
 در دعای حاجت که در حج که چهل کس معشوند و دعا کند خدا در امری که
 آنکس بخواهد بیکر و انداخته ای برای ایشان پس اگر نباشند چهل کس
 کس دعا کند خدا هر که امده مرتبه تسبیح بیکر و انداخته ای برای تعالی دعای
 ایشان پارس اگر نباشند چهار کس یک کس دعا کند خدا چهل مرتبه تسبیح
 بیکر و انداخته ای برای او دعا کند و این کونین در آخر
 دیگر از آداب نماز شروع و فرودنی است در وقت دعا کردن و حضرت
 امام زین العابدین علیه السلام در وقت تضرع و زاری بدرگاه الهی
 میخواند **اللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ**
اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ
 در وقت فرودنی در پیش خدای تعالی میخواند **اَسْئَلُكَ**
بِاَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ اَنَّكَ تَعْلَمُ
 بدین الفاظ و در وقت دعا و دعا می خواند که است
 با حقیق و فرودنی هر که گنیش از عین باشد هرگز خیر نشود و دعا
 شود حاجت او بر تو برترین و جوی و خدایم فرماید که شرم می کنی از این دعا
 خود را بردارد و در آن گشتی فرود باشد ای که بر گردانم از آن

بسم الله

دری بهره و بیکر که در وقت دعا کردن اگر گریه نماید ترا خود را بگریه
 پس اگر برایش سر کسی مبارکت مبارکت دیگر بر داشتن دستهاست
 در وقت دعا کردن و دیگر توسل است بجهت او و علیهم السلام در وقت دعا
 کردن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام آورده که هر که دعا کرد و خدا را
 در وقت دعا کردن توسل شود مبارکت است و هر که دعا کرد و بجز نام
 و طلب بولت نمود **اِنَّ اَدْبِکَ اَعْدَاؤُکَ** دعا کند بجا باید آورد و هر که
 کند و بعد از دعا بگوید **مَا سَأَلَ اللهُ لَاحِقًا وَلَا فَوْقَ الْاِبَالِه**
 خدای تعالی بیکر که بنده من برید از خلق و روی من آورد و کردن
 این امر را آید حاجت او را هر که خواهد که دعا او تسبیح شود و هر که
 بعد از نماز رفتن از دعا بگوید **مَا سَأَلَ اللهُ اَسْتَجَابَ لَهٗ اللهُ مَا سَأَلَ**
وَاللهُ نَصْرًا عَالِيًّا اللهُ مَا سَأَلَ اللهُ تَوَجَّهًا اِلَى اللهِ مَا سَأَلَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دیگر از آداب
 نماز فرستادن صلوات است چنانچه در آداب مقدمه گذشت و دیگر
 از دست هرگاه دعا کند یکی از شما باید یک بار بگوید و دست
 دعا را تا آنکه مال برود و سر خود دور و روات دیگر مال بر روی و سینه خود
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ در میان اعمال هر روز و درین باب نهفت فصل است
 در میان ادعیه و آداب وضو و نماز **فصل دوم** در بیان تعقیبات مشترکه

تَوَمَّاتُكَ وَاطْلُقْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ وَشَكَرِكَ بَعْدَ اِزْنِ اسْتِثْقَانِ
 کردند و این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْ عَلَيَّ رَيْحَ الْجَنَّةِ وَاجْعَلْهُ**
مِنْ يَشْمُ رَيْحَهَا وَرَوْحَهَا وَطِبَّهَا مِنْ اِزْنِ شَشْدَتِ رُوحِي خُودًا
 و این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ بَيِّضْ رَجْحِي يَوْمَ تَسْوَدُّ فِي الْوَجْهِ**
وَلَا تَسْوَدُّ وَجْهِي يَوْمَ يَبْيَضُّ فِي الْوَجْهِ بعد از آن شسته
 دست رت خود را و این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ اعْطِنِي كِتَابِي بِمَيْمَنِي**
وَالْخُلْدِي الْجَنَانِ بِسَارِحِي وَحَابِسِي حَسَابًا بِسَارِحِي
 شسته دست چپ خود را و این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ لَا تَعْطِنِي كِتَابِي**
بِشِمَانِي وَلَا مِنْ قَبْرِ طَهْرِي وَلَا جَعَلْهَا مَعْلُولَةً اِلَى
عَقْبِي وَاعْوِزْ بِكَ مِنْ مَقَطَعَاتِ الْبَتْرِ اِنْ بَعْدَ اِزْنِ رَسْمِي
 این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ عِشِي بِرَحْمَتِكَ وَبِرْكَاتِكَ وَعَقْوِكَ**
 نماز آن هر دو پای خود را و این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ عَلَيَّ**
النَّصْرَ اَطْرَافِي مَرْتَبًا فَاِذَا مَرَّ وَاجْعَلْ سَعْيِي فِيمَا اَسْتَعِيذُ
عَنِّي بِمَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ و بخواند بعد از وضو سوره انزل
 بگوید **اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ تَمَامًا لَوْضُوءِي وَتَمَامًا لِمَصْلُوقِي وَتَمَامًا**
 در نماز و تمام معصرتك درت مبارک کردن از برای هر وضو
 که بکشد هر چه اوک نماز است از شما درکت نماز مبارک و اگر در

نمازهای پنجگانه و آداب و ادعیه سجده شکر **فصل سوم** در بیان اعمال اول
 که از وقت طلوع صبح صادق تا زوال قاتب بجا باید آورد **فصل چهارم**
 در بیان اعمال و آداب که از زوال قاتب خوب بجا باید آورد **فصل پنجم**
 در بیان اعمال و آداب که از غروب آفتاب نصف شب بجا باید آورد
 از این ادعیه و آداب **فصل ششم** در بیان اعمال و آداب که از نصف شب طلوع
 فجر و نیم بجا باید آورد **فصل هفتم** در بیان دعا و آداب که در هر روز باید خواند
 و نماز هر روز **فصل اول** در بیان ادعیه و آداب وضو و نماز است اگر کسی
 بنده و راول وضوی خود بسم الله الرحمن الرحیم پاک میشود جمیع اعضا را
 از کف تا ن و چون وضو کند یکی از شما بسم الله گوید خواهد بود و شکرها را
 در وضوی او بهره از آن آب **ادعیه وضو شسته** بود در روزی که
 امیر المؤمنین علیه السلام با عجم حنیفه فرمودند او را که ای محمد یا از این
 نظر از آب که وضو با زم از برای نماز پس آورد محمد از برای آنکه شکر
 و آن حضرت بر شسته از آن آب دست رت و دست چپ خود رت
 این دعا خوانند **لَيْسَ اللهُ وَبِاللهِ الْحَمْدُ الَّذِي جَعَلَ اَسْمَاءَ**
طَهْرِي وَوَلَمْ يَجْعَلْهُ حَسْبًا و بعد از آن استخوان فرمودند **اِنَّ اَسْمَاءَ**
اللّٰهُمَّ حَسْبِي فَرَجِي وَاعْقَبَهُ وَاسْرِعْ عَوْرَتِي فَيَسِّرْ لِي
عَلَى لَتَارِ بَعْدَ اِزْنِ مَضْمُونِهِ کند و این دعا خوانند **اللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ**

بسم الله

کند آرد تا وضو کند فرمودند که سوگن میکند و بعد از آن مصحفه می کند
دوای سوگن آن است که گفت تا بی نامت خود فصل دوم در بیان نصیحت
مشترکه که زنا بی پنجگانه در تفسیر این فاذ اقرعت فاقصبت الی ربک فاعرف
آورده اند که هرگاه فارغ شوی از نماز فریضه پس رو کن بجانب پروردگار
خود در دعا و رخت کن بسوی او در سوال تا عطا کند ترا هرگاه بخواهد
نماز فارغ شود و از خدا حاجتی خواهد خدا تعالی با فرشتگان که بیدارند
بسوی این بنده من که فریضه مرا داد که حاجت خود را از من سوال نکند
ادبی نیازت از من بگیرد نماز را در او بزیست بر روی او و دعا بگذرد
نماز فریضه بهتر است از نماز نافله و تعقیب طلب زی میجست است
تر و کردن کوششها و هر که بشنید بعد از نماز صبح در جای نماز خود
طلوع آفتاب نگاه میدارد و او را خدای تعالی از آتش جهنم و بعد از
نماز واجب بنده را نزد خدا تعالی مستجابی است و شستن بعد از نماز
صبح در تعقیب دعا تا طلوع آفتاب بیجست است از برای طلب و زی از
کردین در اطراف زمین بخواند بعد از هر نماز فریضه این دعا را لا اله الا الله
والله وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده وحده
عبدك واعز جدك وعلك لاخراب وحده فله الملك
وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شئ قدير

بنده

بنده که عبادت کرده باشد خدای تعالی را بپنجیک بهتر باشد از تسبیح حضرت
فاطمه زهرا علیها السلام و اگر میوه دیگری بهتر از آن برای توست میداند آن
حضرت سالت بنام حضرت فاطمه در هر که تسبیح کند تسبیح حضرت فاطمه
علیها السلام پیش از آنکه میکردند یا با خود را در عقب نماز فریضه نماز
خدای تعالی او را تسبیح فاطمه زهرا در هر روز عقب هر نمازی در پیش
است از هر حرکت نماز در هر روزی تسبیح آنحضرت الله اکبری چهار مرتبه
آنحضرت تسبیح و سوره سبحان الله سی و سه مرتبه و تسبیح فاطمه یک مرتبه
لا اله الا الله بگوید هر که تسبیح حضرت امام حسین علیه السلام کند
تسبیح گوید خدای تعالی برای او چهار صد ساله بنویسد و چهار صد
گناه از او محو کند و چهار صد حاجت او را بر آورد و چهار صد درجه برای
او بلند گرداند و من میباید که خالی نباشد از تسبیح حضرت سوگن و شانه و
سجاده که بر آن نماز کند و تسبیحی که در آن سی و چهار دانه باشد که تسبیح
و هر که بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر تسبیح مرتبه در عقب هر نماز فریضه پیش از آنکه پای خود را حرکت
دهد بعد از آن سوال کند از خدای تعالی عطا کرده میشود و نیز تسبیح
زاده نار از جای خود حرکت دهد و مرتبه این تسبیح را بخواند اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شريك له لهما واحدا احدا

صمد الميخيد وما جنة ولا ولد اذ ينزله من السماء نور
بگرداند مرتبه تسبیح بخواند استغفر الله الذي لا اله الا هو
الحق القنوم ذو الجلال والاكرام والتوب اليه وتوبتك
تا مجرب است از دعا بعد از نماز و جبانت که گوئی اللهم اني
اسئلك من كل حرام احاط به علمك واعوذ بك من كل
احاط به علمك اللهم اني اسئلك عافيتك في
اموري كلها واعوذ بك من جزى الدنيا وعذاب
الآخرة و نیز مرتبه بگوید يا من تفعل ما تشاء ولا تفعل
ما يشاء غيرك و نیز اجبر نفسي ومالي وولدي واهلي
و ذري وكل ما هو بيني وبين الله الواحد الاحد الصمد
الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد و اجبر نفسي
ومالي وولدي وكل ما هو بيني وبين رب القلبي من
خلق تا فرسوره و اجبر نفسي ومالي وولدي وكل ما هو
بين يدي من الناس تا فرسوره و اجبر نفسي ومالي وولدي وكل ما
هو بيني وبين الله الذي لا اله الا هو نا تعالی
اعوذ بوجهك الكريم وعزتك اليه لا اله الا الله
الذي لا يجمع بينهما شئ من شئ الدنيا والآخرة

الا وجاع كلهما وبعد از هر نمازش خود را بابت رست بگوید و تو
چب را بسوی آسمان بکشاید و سه مرتبه بگوید يا ذا الجلال والاكرام
ارحمي من النار پس سه مرتبه بگوید آخری من العذاب الا لا اله الا الله
پس دست رست را از ریش بردارد و دست را بسوی آسمان بکشاید
دست مرتبه بگوید يا عزير يا كريم يا رحمن يا عفو يا رحيم پس
را بگرداند و پشت دستها را بجانب آسمان کند و سه مرتبه بگوید يا آخری من
العذاب الا لا اله الا الله و صلى الله على محمد وآله و
الملك و الروح و سجده سوره فاتحه و آیه الکرسی و شهرت
وقل انتم مالک الملك تا باغیر حساب بخواند و عقب هر نمازی بابت
سجده ای که خوانده احد را دوازده مرتبه تسبیح سبحان الله را بخواند
و بگوید اللهم اني اسئلك باسمك لتكنون الحزين
العلیه الظهور البارک و اسئلك باسمك العظیم و اسئلك
القديم يا واهب العطا يا ويا مطلق الاسارى و انما لك
الكتاب من الناس و ان تصلي على محمد وآل محمد و ان تصلي
على من النار و ان تحرق حصى من الدنيا سالما و ان تصلي
الصفحة و ان تجعل دعائي اوله فلاحا و اوسطه
جائحا و آخره صلاحا فانك انت علام الغيوب و جود عیبها

الادب

نَزَى اللَّهُمَّ اهْدِنِي مِنْ عُنْدِكَ وَأَضِرْ عَنِّي مِنْ فَضْلِكَ وَنَهَى
 عَلَيَّ مِنْ تَحْتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ وَزَيِّرْ كِبَرِيَّةً بِرَحْمَتِكَ يَا
 رَبَّا وَيُحْيِي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيَّا وَيَا لَأْسْلَامَ دِينًا وَيَا لِقُرْآنَ
 كَرِيْمًا وَيَا لِحَبْرَةَ أُمَمَةٍ وَيَا لِعِلْمِي وَبِعِلْمِي وَيَا لِمَا مَاءَ وَالْحَسَنَيْنِ
 وَعِلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ
 جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ
 بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمْ أَتَمَّةً وَسَائِرًا
 اللَّهُمَّ إِنِّي رَضِيْتُ بِهِمْ أُمَّتَهُ فَأَرْضِنِي لَهُمْ إِنَّكَ عَلِيُّ كُلِّ
 شَيْءٍ فَادْنُ بِرُوحِكَ وَرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ
 سُحْرَانِ مَنْ لَا يَعْزُدُنِي عَلَى هَلِكِ مَمْلُوكَتِهِ سِحْرَانِ مَنْ لَا يَعْزُدُنِي
 أَهْلَ الْأَرْجَانِ يَا نَوَاحِ الْعَدَابِ سِحْرَانِ يَا رُؤْفَا الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهُ قَلْبِي نُورًا وَبَصِيرًا وَقَهْمًا وَعِلْمًا إِنَّهُ عَلِيُّ كُلِّ
 شَيْءٍ فَادْنُ بِرُوحِكَ وَرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ
 وَسِكَانِ سَمَوَاتِكَ وَأَرْضِكَ وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَامِلَتِكَ وَمَعَارِفِ عَمْرِيَّةِ
 لِي فَقَدْ رَهَقْتَنِي مِنْ أَمْرِي غَسَلًا فَاسْأَلُكَ أَنْ تَهَيِّجَ عَلِيَّ
 مُحَمَّدًا وَالْحُسَيْنَ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي نُورًا وَيَهَيِّجَ عَلِيَّ
 مُحَمَّدًا وَالْحُسَيْنَ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي نُورًا وَيَهَيِّجَ عَلِيَّ مُحَمَّدًا

عنه

سپهر

رَسْمًا بِشَرِّهِ مِمَّنْ كَرِهَ وَاللهُ أَيْزَاهُمْ وَأَخْفَى وَيَعْقُوبَ بِنَا
 حَبْرَةَ وَمَيْكَائِيلَ وَإِسْرَائِيلَ فَاسْأَلُكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ عَوْنِي فَإِنِّي
 مَضْطَرٌّ وَتَعْصِمَنِي فِي دِينِي فَإِنِّي مُسْتَلِي وَسَأَلْتُ بِرَحْمَتِكَ
 فَإِنِّي مُدْنِي وَسَقِي عَنِّي الْفَقْرَ فَإِنِّي مُسْكِنٌ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَقَلْبٍ لَا يَتَّبِعُ وَنَفْسٍ لَا تَسْبَعُ وَفِعْلٍ
 لَا يَسْمَعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ الْأَرْبَابِ وَاللَّهِمَّ
 هِدْ صَلَوَتِي صَلِيَّتَهَا لِأَخِيحَاتِكَ يَا رَبِّا وَلَا تَرْحَمْنِي تَحْتِكَ
 فِيهَا إِلَّا تَعْظِيمًا وَطَاعَةً فَإِنِّي أَبْذُلُكَ إِلَى مَا أَرْتِي بِهِ إِلَهِي
 إِنْ كَانَ فِيهِ إِخْلَالٌ وَتَقْصُرُ مِنْ رُكُوعِهَا وَأَوْجُودِهَا قَلْبًا
 نَوَاحِيًّا وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا مَنْ لَا تَسْأَلُهُ شَيْءٌ عَنِ سَمْعِ بَاطِنٍ لَا يَفْلُحُ
 إِلَّا تَقْوَى وَيَا مَنْ لَا يَهْرُمُهُ الْحَاحُ الْمَلِيحِينَ إِذْ فِي بَرٍّ وَعَقُوبٍ
 بِرَحْمَتِكَ وَحَلَاوَةِ رَحْمَتِكَ إِذْ بَرِي هَارِي وَتَمَكُّ سَمِي عَدْرِي
 فَوَكَّلْتَ عَلَيَّ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَمْ يَجْعَلْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا مِنْ الدَّيْلِ وَكَبْرًا يُكْتَبَرُ وَسِحْرَانِ اللَّهُ كَمَا سَجَدَ
 اللَّهُ تَعَالَى وَكَمَا سَجَدَ اللَّهُ أَنْ يَسْجُدَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا سَجَدَ

لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا حَمَدَ اللهُ شَيْءٌ
 وَكَمَا سَجَدَ اللهُ أَنْ يَسْجُدَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا سَجَدَ اللهُ لِكْرَمِ وَجْهِهِ
 وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ كَمَا هَلَّلَ اللهُ شَيْءٌ وَكَمَا سَجَدَ اللهُ
 أَنْ يَهْلَلَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا سَجَدَ اللهُ لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ
 جَلَالِهِ وَاللهُ أَكْبَرُ كَمَا أَكْبَرَ اللهُ شَيْءٌ وَكَمَا سَجَدَ اللهُ أَنْ يَكْبُرَ
 وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا سَجَدَ اللهُ لِكْرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَسِحْرَانِ
 اللهُ يَسْأَلُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ عَلَى كُلِّ نِعْمَةٍ
 أَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَعَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مَنْ كَانَ أَوْ يَكُونُ
 لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحُسَيْنَ
 وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِمَا أَرْجُو وَمِنْ خَيْرِهِمَا لَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 شَرِّهِمَا أَحَدٌ وَدُونَ شَرِّهِمَا مَا لَا أَحَدٌ دُونَكَ وَنَوَاحِي بِرَأْفَتِكَ وَرَيْ
 بِرَأْفَتِكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَاجِحِ السَّالِطِينَ وَيَعْلَمُ صَمِيرَةَ الصَّالِمِينَ
 وَيَا مَنْ لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ مَمَّعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَيْنِدِي
 صَامِتٍ مِنْكَ عَلِمَ بَاطِنُ مِحْطَاتِكَ مَوْاعِدِكَ الْغَائِبَاتِ
 وَيَا ذِيكَ الْفَاضِلَةَ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةَ وَسُلْطَتِكَ الْوَالِدِيَّةَ
 وَبِلِقَائِكَ الدَّائِمَةَ وَكَلِمَتِكَ النَّاتِقَاتِ يَا مَنْ لَا تَنْفَعُ طَاعَةُ
 الْطَبِيعِينَ وَلَا تَضُرُّ مَعْصِيَةَ الْعَاقِبِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

محمد

مُحَمَّدًا وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَعْطِنِي فِيهَا بِرُزْقِهِ الْعَاقِبَةَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَنَوَاحِي وَرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ بِرَأْفَتِكَ
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِي لَكَ وَأَقْبَلْتُ بِدَعَايِكَ جَلَّتْ رَأْفَتُهَا
 لِجَانِبِكَ طَامِعًا مِنْ مَعْمَرِكَ طَائِبًا مَا وَأَبْتُ بِهِ عَلِيٌّ
 مَسْتَجِرٌ وَعَدْلُكَ إِذْ تَعُوذُ دَعْوَانِي أَسْجِدُ لَكُمْ قَصْدًا وَعِلْمًا
 مُحَمَّدًا وَإِلَهًا وَأَقْبَلْتُ بِوَجْهِكَ وَأَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمْنِي وَسِحْرَانِ
 دَعَايَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَزَيِّرْ كِبَرِيَّةً بِرَحْمَتِكَ رَبَّنَا لِعِزَّتِكَ
 بِصَفْوَتِ سَلَامٍ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
فصل در بیان عمل داوایی که از وقت طلوع صبح صادق تا زوال آن
 بجای آید در خواب سحر سوم است یعنی کند روزی را و در وقت مغرب
 نماز کند را و بنویسند در وقت که کسی که نوم باشد بر سینه کف دست
 دعا کند که هر روزی تا او را در ما بین طلوع صبح تا طلوع آفتاب
 در خواب سحر کند در وقت و فرمودند که هر که در میان خواب
 بر سجده ایستد در وقت نازل می شود و هر که در وقت خواب سحر
 کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت
 سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت
 سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت
 سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت سحر کند در وقت

محمد

عَلَىٰ أُمَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَرَأَىٰ مِنْ مَغْرِبِ بِأَقْبَالِ بَيْتِكَ وَ
أَذْبَارِهَا بِكَ بِأَكْتَفِ وَهَرَكِ طَلُوعِ كَنْدُ فَرْدِ وَبُحْسِ كَبُورِ اللَّهُمَّ
أَنْتَ صَاحِبُ فَضْلِ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَضْلٍ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ
نِعْمَتِكَ سَمِعَ الصَّالِحِينَ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنَهُمَا
عَلَيْنَا عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ بِرُكُوبِهَا فَا لِمَهُ مِنْ جَنَّتِ لَا أَيْ
وَمُخْرِجِهِ مِنْ جَنَّتِ أَرَىٰ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ
يَوْمِنَا هَذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطَةً فَلَا حَافَ وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَهَرَكِ
صَبْحِ كَبُورِ بَيْتِي كَبُورِي هَذَا بَيْنَ يَدَيْ نَبِيِّ نَبِيِّ وَجَلَّتِي لِيَمِ
اللَّهِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ بِمُجِيبِ أَوْرَاقِ دُرِّ رُزْفَرِ بُوَسْ كَنْدِ
بِسْمِ اللَّهِ وَرَأَىٰ أَنْ كُبُورِ دُرِّ زَائِيهِ أَوْرَاقِ شُوشِ آيِدِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ كَبُورِ وَهَرَكِ
صَبْحِ كَنْدِ وَكُبُورِ أَيْنِ كَلِمَاتِ رَابِعِ فَوْتِ شَدَنِ رُزْقِ سِتِّ بَرَاوِ الْخَمَلِ
اللَّهِ الَّذِي عَرَفْتِي نَفْسَهُ وَلَمْ يَتْرِكْنِي عُمَيَّاتِ الْقَلْبِ مُحَمَّدٍ لِلَّهِ
الَّذِي جَعَلْتِي مِنْ أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
الْمُحَمَّدِ الَّذِي جَعَلْتِي فِي بَيْتِهِ وَلَمْ يَجْعَلْهُ فِي أَيْدِي
النَّاسِ مُحَمَّدٍ لِلَّهِ الَّذِي سَرَّ عَوْرَتِي وَلَمْ يَعْصِي بَيْنَ نَبِيِّ
الْحَمْدِ لِلَّهِ وَحَدَّثَهُ بِرَأْسِ كَنْدِ وَقْتِ نَمَازِ صَبْحِ أَزَادِ طَلُوعِ صَبْحِ صَلَاحِ
تَمَّ طَلُوعِ أَقْبَابِ سِجُونِ وَقْتِ دَاخِلِ شُودِ بَرُفِ دُرِّ زَائِيهِ كَبُورِ

كوت

كوت فريضه صبح بطريقی که در فصل اول همین باب مذکور شد و بعد فراغ نماز
از تعقیباتی که در فصل دوم مذکور هر قدر را که خواهد بخواند بعد از آن تعقیبات
مخصوصه نماز صبح را بخواند و آن بسیار است بعضی آنها در اینجا مذکور شد
از آن جمله اینهاست و مرتبه استغفار کن و صد مرتبه بگو اللهم صل على محمد
وآل محمد و صد مرتبه ما شاء الله كان لا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم و بگو توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله
الله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم
يجن له ولي من الدن والكره تكبرا اللهم اني اعوذ
بك من البؤس والفقر ومن غلبه الدين والشتم وتسلط
ان تعبتني على اذاه حقيق اليك واذا حرق الناس على
الناس كقرض تو ادا تو نيكو شو و تو حجت است كه هر روز بعد از نماز صبح
حضرت صاحب الامر عليه السلام را چنین زیارت كند اللهم بلغ مولاي
صاحب الزمان صلوات الله عليه عن جميع المؤمنين
والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وبرها
يخبرها وسهلها وجبلها حجتهم وميتهم وعن والدي
وولدي وعني من الصلوات والنجيات ن تدع عن الله
وهداد كلاما به ومنهني برصاه وعدد دما احصا كونا

كوت

وَاحَاطَ بِهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فِي أَجْدَدَ لَه فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ
يَوْمٍ عَهْدًا وَعَقْدًا أَوْبَعَةً لَه فِي رَبِّي اللَّهُمَّ كَمَا
تَشَفَّقْتِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ وَقَضَيْتِي بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ وَحَصَفْتِي
بِهَذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلَىٰ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ
اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَابِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالذَّابِقِينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِي
مِنَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعًا عَابِدًا مَكْرُومًا فِي الصَّفِّ
الَّذِي نَعَتْ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفًا كَأَنَّهُمْ نَبِيَّا وَ
مَرْصُومًا عَلَىٰ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
اللَّهُمَّ هِدْهُ بَعْدَهُ لَه فِي عَشْفِي إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَنَبِيًّا وَهَرَكِ
رَأَىٰ أَرَانِدَهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَبَارِزَهُ مَرْتَبَةَ سُورَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِجَوَانِدِ وَهَرَكِ
بُحْرَانِ سُورَةِ بَسْمِ الرَّسْمِ خَوَابِدِ دُرِّ رُزْفَرِ نَحْوِ وَهَرَكِ وَقْتِ نَمَازِ
كَنْدِ **قال** دعا تا می که در هر صبح باید خواند و آن بسیار است بعضی
از آنها در اینجا مذکور شد و هر که باشد در اعلی یا مرضی پس کوبد بر زمین
چهل مرتبه بگوید اللهم انزل النور من السماء و رب العالمين حسينا
الله و نعم الوكيل تبارك الله احسن الخالقين و لا حول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم و بعد دست خود را بران علی آید
طرفی که آن را فدای تعالی از و و هر که بعد از صبح هزار مرتبه بگوید سبحان

كوت

اللهم و محمد خور در از خدا خیره است و در آخر از در از این ششم
از او میشود و نیز بخواند الله اكبر الله اكبر الله اكبر كبيرا وسبحان الله
بكرة واصيلا والحمد لله رب العالمين كثيرا الا تفرك
له وصلی الله على محمد وآله وصية بحوان اللهم اني اعوذ
بك من شر ما خلقت و كسرت و برئت في بلادك
وعبادك اللهم اني اسئلك بجلالك و جمالك و
جليلك و كرمك پس عابات خود را بطلب نیز و صبح اند عاب
بحوان اللهم اني اعوذ بك من شر ما خلقت و برئت
و برئت في بلادك و عبادك اللهم اني اسئلك
بجلالك و جمالك و جليلك و كرمك پس عابات خود را
بطلب هر که قبل صبح این دعا را بخواند از ابدان قائم ال محمد
و آل محمد و پیش از ظهور آنحضرت خدا در از ابدان کرده و بجز آن
حضرت برساند و فدای تعالی هر کلمه هزار حسنه از برای او بنویسد و هزار
سوره مؤمنه اللهم رب القوم العظيم و رب انجور و
و منزل النور من السماء و ال انجيل و الزبور و رب الظل و
الحرق و منزل القران العظيم و رب الملائكة المقربين
و الانبياء والمرسلين اللهم اني اسئلك باسمك اكبر

كوت

كوت

وَجِيْنٌ نَظْهُرٌ وَنَ سَمَرَةٌ وَوَهْ مَرْتَبَةٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ تَرْتِبَتْ حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عِدْرِهِ اِسْمِ
شَفَاعِي هِرْدِ رِوَسْتِ وَهَرَكْ خَوَاهِدْ كِ بَرَايِ اِدَامَانْ كِرْدُو اَزْ هِرْ خَوَفِيْمِ
بَايْدِ كِ سَبِيحِي اَزْ تَرْتِبَتْ مَقْدَرِ اِسْ حَضْرَتِ كَبْرُ وِدُو عَايِكْ حَضْرَتِ اِمير
اِبْرَهِيْمِ عَلِيّه سَلَامْ خَوَانْدُو شَيْكِي بَرَفَرَاشْ حَضْرَتِ رَسَالَتْ مَانَا
خَوَانِدِه اَنْدِه سَمَرْتِه بُو اَنْدَايْسْتِ وَاَعَامَتْ اَللّٰهُمَّ مَقْصِدِيْمَا
بِيْدِ مَا مِيكَ الْمَنْعِ الَّذِي لَا بَطْا وَلَا لَاجَا وَلَا مِنْ شَيْءٍ
كُلِّ عَايِشِيْمِ رَطَّارِقٍ وَمِنْ سَكْرٍ مَنِ خَلْفَتْ وَمَا خَلْفَتْ
مِنْ خَلْفِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِيْ جَنَّةٍ مِنْ كُلِّ حَوْفٍ
يَلْبَسُ سَابِعِيَهٍ وَلَا اَهْلِيَّتِيْكَ مُحَمَّدٌ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ
السَّلَامُ مَخْتَبًا مِنْ كُلِّ قَا صِدِّيْقِيْ اِلَى اِيْذِيْهِ بِيْجِدَا حَسْبِي
اَلْاِخْلَاصِ فِي الْاِعْتِرَافِ وَحَقِيْقَتِهِمُ وَالْمَتَّكِ بِحَسْبِهِمْ مُوَفَّقَا
بِاَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَفِيْهِمْ وَبِهِمْ اَفَالِي مَنْ وَالْوَا
وَاَعَادِيْ مَنْ عَادُوْا اَوْ اَبْلَاطِيْ مَنْ جَانَبُوْا فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ
قَالِهٍ وَاَعِزِّدْنِي اَللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اَتَيْتَهٗ بِاَعْظَمِ
بِاَعْظَمِ مَجْرَتْ اَلْاَعَادِيْ عَقِيْبِيْ بِيْدِيْعِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْتَا قِرْمِ اَغْلَا لَاقِيْ اِلَى اَلْاَذْقَانِ فَهَسْمُ

مُقْتَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًا اَفَاغْتَبْنَا فِيْهِمْ لَا يَصِيْرُونَ بَرِيْحِيْمِ رَايِسُوْ وِبُرُوْدِيْمِ
خُوْدْ كَلْدَا وِدُو كُوِيَا اَللّٰهُمَّ اِنَّا سَأَلْنَا بِحَقِّ هَذِهِ التَّرْتِبَةِ
الْبَارِكَةِ وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبِيْهِ وَبِحَقِّ
اَقْبِهِ وَبِحَقِّ اَخِيْهِ وَبِحَقِّ وَاَلِدِهِ الطَّاهِرِيْنَ اَجْعَلْهَا
شِفَاةً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَاَمْنًا مِنْ كُلِّ حَوْفٍ وَحِفْظًا مِنْ
كُلِّ سُوءٍ بِرَسِيْحِ رَاوِدِيْحِ بَكْدَارِ وَاكْرُوْسِيْحِ چِيْنِ كَنْدَاشْ مَرُو
اِمَانْ خُدَا بَشْدِ وَاكْرُوْرَشْمِ چِيْنِ كَنْدَاشْ صَبِيْحِ دَرَا اِمَانْ خُدَا بَشْدِ وَاكْرُوْرَشْمِ
وِكْرِ اَصْلِ اِنْدِيْعَا رَايِسِ تَرْتِيْبِ سَمَرْتِه وَاخْدِ سَبِيْحِ اَوْرُوْدِه وِهَرَكْ خَوَاهِدْ
وِرَا جِلْ دَتَا خِرْ كَنْدِ وِيَا رِيْ دِيْدَا وِرَا رُوْ شَلَشْ وِنَا هِ وِرَا وَاوْرَا
مِرُوْنِ بَرِيْسِ بُو اَنْدَايْسْتِ عَا رَا وِرْ سَبِيْحِ وَاخْمِ سَمَرْتِه سُبْحَانَ اللَّهِ
مِيْلَادِ الْمِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَرِنْدَةَ الْعَرْشِ
وَسَعَةِ الْكُرْسِيِّ وَسَمَرْتِه بُو كُوِيَا اَللّٰهُمَّ مِيْلَادِ الْمِيْزَانِ وَنَا
الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَرِنْدَةَ الْعَرْشِ وَسَعَةِ الْكُرْسِيِّ
وَسَمَرْتِه بُو كُوِيَا لَ اَللّٰهُمَّ مِيْلَادِ الْمِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ
وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَرِنْدَةَ الْعَرْشِ وَسَعَةِ الْكُرْسِيِّ وَسَمَرْتِه بُو كُوِيَا
اَللّٰهُمَّ اَكْبَرُ مِيْلَادِ الْمِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَرِنْدَةَ

الْعَرْشِ وَسَعَةِ الْكُرْسِيِّ **آه ده تا يكه** ميش از طلوع و خروشان
بايد خواند الله اكبر صد مرتبه و سبحان الله و بحمده ده مرتبه
وده مرتبه لا اله الا الله و احد له لا شريك له له الملك وله
الحق يحيي ويميت ويميت ويحيي وهو حي لا يموت
سيد الخلق وهو على كل شيء قدير و ده مرتبه اَعُوْذُ
بِاللّٰهِ السَّمِيْعِ الْعَلِيْمِ مِنْ هَرَبَاتِ الشَّيْطَانِ وَاَعُوْذُ
بِاللّٰهِ اَنْ يَخْضَرُونَ اِنَّ اللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ وَبَعْضِي
رَوَايَاتِ وَاِرْدِهْتِ كِرَايْنِدِ وِدُو عَايِ اَخْرَسْتِ وَجَسْبْتِ وِدُو بَعْضِي
فَرَضَاتِ وَاكْرُوْرَشْمِ كَنْدَاشْمِي كَنْدَاشْمِي كَنْدَاشْمِي نَا زُو اَزْ جِرْ نِيْ كَانِي
كِرْدُو اَوَّلِ رُو زِيْعِلْ بَايْدِ اَوْرُو دِ صِدْقِ وَاَدْنَسْتِ كِرْدُو مِي كَنْدِ خُدَايِ تَوْبَلِ
بَرَسْبِيَانِ هِرْتَشِي رَا كِرْدُو اَزْ مِي شُو وَاَزْ اَسْمَانِ بَسُوِي زِيْمِ دِرَاتِنِ رُو زُو
پَا شِيْدِيْنِ كَلْبِ بَسْتِ بَرُو كِرْدُو اِيْمَانِي مَانْدُو اَنْرُو دَرِ اَزْ خُوَارِي وَفَقْرُو كِرْدُو
جُو بَرِيْ كَانِي كِرْدُو اَوَّلِ رُو زِيْعِلْ اَزْ اَنْدِ بَسْتِنِ تَمَامِ وِي پُو شِيْدِيْنِ جَامِ
وَمُو زُو وَاَفَلَسْتِ وِي چِيْنِ چِرِي خُو رُوْنِ وَاَشْمِيْدِيْنِ **فصل چهارم** در بيان
اعمال وادائي كه در زوال اوقات غروب بجا بايد آورد **آه** بعد از غروب
بر خرو از براي كزر دن هشت ركعت كه ظهر كه موسوم است بصلوة آهدين
ووقت آن از اول ذوال شمس تا آنكه سايه بزيادتي ز قدم شود و اول

از قدم هفت يك ش خصل است و بعضي گفته اند كه تا سايه بقدر يك قدم
شود و زوال تحقق ميشود و بزايادتي سايه بعد از نقصان مستحب است كه بگويد
در ركعت اول از اول زوال الحمد و قل بواقعه احد را و در دويم الحمد و قل يا
ايها الكفرون را و در باقي ركعات حمده را كه خواهد و بعد اكمال شش
ركعت نافرمان بگويد از براي فريضة ظهر پس در ركعت باقي نافرمان
بگذارد پس اقامت بگويد و چهار ركعت نماز فريضة را بگذارد و بطريقي كه در
فصل اول بعين باب مذكورشده وقت فريضة ظهر از اول زوال اوقات
تا آنكه ششم مقدمه كزر دن چهار ركعت نماز باشد و وقت فضيلت پنجگوني
است كه سايه بقدر چهار قدم شود و بعضي برآنند كه تا سايه عا د ششم قدم شود
فضيلت دارد چون از ادوي فريضة فارغ شود و از تعقيبات شش ركعتي
كه فضيلت دويم بعين باب مذكورشده آنچه خواهد بخواند بعد از آن از دعائاي
مخصوصه تعقيب كه ظهر بخواند از آن جهت كه ده مرتبه بگويد يا لله اعظم
و يا لله اوفى و عليه اتوكل پس بگو اللهم ارحم عظمته
ذُنُوْبِيْ فَانْتِ اَعْظَمُ وَاِنْ كَبُرْتُ فَرِيْبِيْ فَانْتِ اَكْبَرُ
اِنْ دَا مَجْلِيْ فَانْتِ اَجْوَدُ اَللّٰهُمَّ اَعْظَمِيْ عَظِيْمِيْ دُنُوْبِيْ
بِعَظِيْمِ عَفْوِكَ وَكَبُرْتُ فَرِيْبِيْ بِظَاهِرِ كَرَمِكَ وَاَتَمَّ
مَجْلِيْ بِعَظِيْمِ اَجْوَدِكَ اَللّٰهُمَّ مَا يَتَمَنَّاهُ مِنْ نِعْمَتِكَ لَا اَكْرَهُ

أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَنِيَّةً حَسَنَةً خُودِ رَأَيْتَ رَهْتِ خُودِ
بِكِرَةً مَبْدُوكُنْ دَسْتِ حَبِ خُودِ وَهَسْتِ مَرْتَبَةً كَمَا بَرَّتْ مُحَمَّدٌ قَالَ
مُحَمَّدٌ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ فَرَجَّحَ الْحَمْدُ قَالَ
مُحَمَّدٌ يَا مَرْتَبَتِ مُحَمَّدٍ قَالَ مُحَمَّدٌ وَأَعْنِي مَنْ بَقِيَ مِنَ النَّارِ
وَصَلَوَاتُ فَرَسْتَا دَنْ رَحْمَةً هَلْ مُحَمَّدٌ دَرِيانَ نَمَ زَنْهَرُ وَعَصْرُ نَوَاشِشِ بَرَابَرِ
بَا نَوَاشِشِ دَرَكْتِ نَمَازًا چُونِ اَزْمَانِ زَنْهَرُ تَعْيِشِ اَنْ فَا رَغْ شُودِ بَرِخْزَاوَانِ
بِرَايِ كَذَارْدَنْ مَهْتِ كَحْتِ نَا فَا عَصْرُ كَمَا مَوْسُومِ مَهْتِ بَصَلْوَةٌ بِيُو دَوْقِ اَنْ
بَعْدِ اَزْ سَرَاخِ اَزْمَانِ زَنْهَرِ مَتِ نَا اَنْ كَمَا سَايَهْ بَرِيَا دِي چَهَارْ قَدَمِ شُودِ وَبَعْضِ كَلِمَاتِ
كَمَا سَايَهْ بَعْدِ رُودِ قَدَمِ شَاخِشِ دُ چُونِ اَزْمَانِ فَا عَصْرُ فَا رَغْ شُودِ چَهَارْ كَحْتِ فَرِيضَةُ
عَصْرُ كَمَا كَبْدَارِ وَبَطْرَقِي كَمَا دَرِضَلِ اَوْلِ بَيْنِ بَابِ مَكُورْ شُودِ دَوْقِ فَرِيضَةُ عَصْرُ
فَرَاخِ اَزْمَانِ زَنْهَرِ مَهْتِ تَا شَامِ دَوْقِ فَرِيضَتِ تَا نَجْمِ مَهْتِ كَمَا سَايَهْ بَعْدِ مَهْتِ
قَدَمِ بَعْنِي اَزْ قَدَمِ شَاخِشِ كَقَدَمِ زِيَا دَشُودِ وَبَعْضِ بَرَسْمَةٍ كَمَا سَايَهْ بَعْدِ رُودِ شَاخِشِ
فَرِيضَتِ اَزْمَانِ چُونِ اَزَادِي فَرِيضَةُ عَصْرُ فَا رَغْ شُودِ اَزْ تَعْقِيبَاتِ شَرِكِ كَمَا نَمَازِ
بِيَجِي نَمَازِ كَمَا دَرِضَلِ اَوْلِ بَيْنِ بَابِ مَكُورْ شُودِ اَبْرُجُو اَنْدِ لَعْدَانِ اَنْ تَعْقِيبَاتِ
مَحْضُوهْ عَصْرُ بَا نَجْمِ اَنْدِ اَزْ اَنْجُو اَسْتِ صَدْرُ مَرْتَبَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَانْجُو زِيَا دَهْ كَوِي مَهْتِ مَهْتِ وَاسْتَنْفِرْ اَللّهُ الَّذِي كَالِ اَللّهِ
اَلَا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

والمسئله

وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَأَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ نَفْسِي
عَبْدُكَ ذَلِيلٌ خَائِعٌ قَبِيضٌ بِأَلْسِنَتِكَ مِنْ مُسْتَكْبِرِينَ تَجْتَبِرُ
لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ تَفَعُّلاً وَلَا صَبْرًا وَلَا مَوَانًا وَلَا حُجُوهً وَلَا
نُفُورًا وَسَعْفًا رَكُنْ هَمًّا مَرْتَبَةً دَرِ اَبْتِ وَبِكْرِيهَا دَوْمِشْ مَرْتَبَةً وَوُ
مَرْتَبَةً اَنْ اَزْمَانِ وَنَزْدِ غُرُوبِ قَابِ بِيُو اَنْ يَا مَنْ حَسَمَ الْبُقُوعَةَ بِمُحَمَّدٍ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَسْتَجْمِعْ لِي فِي بِيُو حِي هَذَا بِيُو وَشَهْرِي
بِيُو وَشَهْرِي بِيُو وَعَشْرِي بِيُو لَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا
فصل سيم در بيان اعمال و آدابي كه از غروب تا وقت نصف شب يا بياض
و آداب دعاي خواب حاويت و فضيلت گذاردن فريضه مغرب در اول وقت
بسيارست و وقت آن بنا بر شهر و از غروب تا شبست و علامت مغرب طرقتن
در جيب جانب مشرق و پديد آمدن سپاهي در بيان آسمان است تا آنكه نصف
مقدار گذاردن چهار ركعت نماز نماز و وقت فضيلت نماز بر طرف شدن شفق
است تا چون وقت داخل شود برخيزد از براي گذاردن سر ركعت فريضه
بطريقي كه در فصل اول بين باب گذشت در بيان اذن اذان وقت
نماز است و مثل نماز ركعت كه خون خود را در راه خدا ريخت باشد و بعد از اذان
فريضه از تعقيبات شتر كه نماز نماي بچگان كه در فصل دوم و تعقيبات شتر كه
نماز صبح و شام كه در فصل سيم بين باب گذشت هر قدر را كه خواهد بخواند و

والمسئله

بعضي از تعقيبات را بعد از نماز بخواند يا بهتر باشد كه وقت نماز مغرب
كثيري بسيار مضيق است بعد از نماز مغرب سر مرتبه بگو الحمد لله الذي فعل
ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره و ده مرتبه بگو ما شاء الله لا
قوة الا بالله استغفر الله پس بگو اللهم اني اسئلك من وجبات
رحمتك وعزائم مغفرتك والسلامة من كل اثم والغنم
من كل بزة القيات من النار ومن كل بلية فالقولن بالجنته
فالرضوان في دار السلام وجوار نبيك محمد واليهم السلام
اللهم ما سئلتك من نعمه فيك لا اذ لا انت استغفر لك
اَتُوبُ إِلَيْكَ وَچُونِ اَزْمَانِ زَنْهَرِ مَهْتِ دَرِضَلِ اَنْ فَا رَغْ شُودِ بَرِخْزَاوَانِ
بِرَايِ كَذَارْدَنْ مَهْتِ كَحْتِ نَمَازِ زَنْهَرِ مَهْتِ وَفَرِيضَتِ اَنْ بَسِيارِ مَهْتِ دَوْقِ
اَنْ بَعْدِ اَزْ فَرَاخِ شُودَنْ اَزْمَانِ زَنْهَرِ مَهْتِ تَا بَرِطَفِ شُودَنْ سَرَفِي جَانِبِ مَغْرِبِ
بَعْضِ كَلِمَاتِ كَمَا مَهْتِ تَا دَقِيقِي كَمَا نَمَازِ مَرَامِي اَنْ كَرْدِ وَبِيُو اَنْدِ دَرِ كَحْتِ
بَعْدِ اَزْ هَمُورَهْ قَلْبِ اَيْتِهَا اَلْكُفْرُ وَدُورِ دَوِيمِ حَلُوهِ اَسْتِ دُورِ رَكْعَتِ سِيمِ وَچَهَامِ
هَمُورَهْ كَمَا خُودِ هَدِ عِلْمًا وَذَكَرْ هَدِ اَنْدِ كَمَا اَخْتِصَارِ بَرِ اَسْتِ مَهْتِ نِيَزِجِ بَرِ
شَلِ سَرِ نَوَاشِشِ چُونِ اَزْمَانِ اَزْمَانِ نَمَازِ مَغْرِبِ فَا رَغْ شُودِ بَرِخْزَاوَانِ
كَذَارْدَنْ چَهَارْ كَحْتِ فَرِيضَةُ عَصْرُ بَطْرَقِي كَمَا دَرِضَلِ اَوْلِ بَيْنِ بَابِ مَكُورْ شُودِ
دَوْقِ اَنْ بَعْدِ اَزْ فَرَاخِ نَمَازِ مَغْرِبِ مَهْتِ تَا نَصْفِ شَبِ وَاَزْ بَعْضِ حَالِ اَيْتِهَا

والمسئله

می شود که اول وقت نماز را از طرف شدن شفق است و علامت آن که ده اند
بر استجاب تا غیر نماز عش تا ذهاب شفق و وقت فضيلت شمس ممتد است تا
نشيب بگذرد و چون از ادای فريضه فارغ شود از تعقيبات شتر كه
نماز نماي بچگان كه در فصل دوم مذکور شد هر قدر را كه خواهد بخواند بعد از اذن
تعقيبات مخصوصه نماز عش بخواند از آنجا ايند عا هر كه بعد از نماز عش بخواند
در شب و روز از ضرر روزان ايمن كُرد و اَعُوذُ بِعِزَّةِ اَللّهِ وَاعُوذُ
بِقُدْرَةِ اَللّهِ وَاعُوذُ بِمَغْرَمَةِ اَللّهِ وَاعُوذُ بِرَحْمَةِ اَللّهِ وَاعُوذُ
بِسُلْطَانِ اَللّهِ الَّذِي هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاعُوذُ بِكُمْ
اَللّهِ وَاعُوذُ بِجَمِيعِ اَللّهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطَانِ
مَرِيدٍ وَكُلِّ مَعْنَانٍ قَسَارِيٍّ وَعَارِضٍ وَمِنْ شَرِّ النَّاسَةِ
وَالنَّاسَةِ وَالْعَاتِمَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَا اَبْرَةٍ صَبْرَةٍ اَوْ كِبْرَةٍ
بَلْبَلَةٍ وَمِنْ شَرِّ فُتَاقِ الْعَرَبِ وَالْجَمِّ وَخِجَارِهِمْ
وَمِنْ شَرِّ سَمَةِ الْحِقِّ وَالْاَلْسِنِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَا اَبْرَةٍ
اِحْدَبِ سَائِبِيْنِ اَنْ رَمِيَتْ عَلَى صِرَاطِ مَقْبَمِهِ وَاعُوذُ بِسُنَّةِ
وَقَدَرِ بَيْتِي وَاهْلِ بَيْتِي وَمَالِي بَيْتِي اَللّهُ التَّامُّاتِ مِنْ
كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَا مَنِيَّةَ دُچُونِ اَزْ تَعْقِيبَاتِ
شَمَا فَا رَغْ شُودِ دَوْرِ كَحْتِ نَمَازِ نَمَازِ عِشَا كَمَا مَوْسُومِ مَهْتِ بَصَلْوَةٌ دَوْمِشْ

والمسئله

ترقي

گذاردن آید و رکعت افضل و در حکم یک رکعت است و در وقت آن بعد از فراغ از نماز
عشاء است تا نصف شب **آداب** و ادویه خواب و آن بر چهار قسم است برشت
خوابیدن و آن خواب پذیر است و بر جانب راست خوابیدن خواب مؤمنان است
و بر جانب چپ خواب کاfran است و بر روبرو خواب سیاه طین است و در وقت نماز
سر برداشته از سبک است و سه مرتبه چپ چپ است و سه مرتبه راست راست
از ضعف با صبره و از آن است که در چشم فرو می آید و در روز نوارانی میکند و از آن است
است اناخورون و دو پارچه شکر خوردن و پیش از خواب بر پشت نهادن
نریسن و باطل است خوابیدن و ایندعا خواندن **أَعْيِدْ نَفْسِي وَ ذِي طَيْبِي**
وَ أَهْلَ بَيْتِي وَ مَالِي بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَ هَافِيَةٍ وَ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَافِيَةٍ وَ أَحَدِيثٍ وَ رَضِيَّتِ خَوَانِكِ بِحَجِّ
حضرت فاطمه زهرا علیها سلام در وقت خواب بسیار است و صدمه تر لای
إِلَّا اللَّهُ و صدمه تیر استغفار کن در سه مرتبه بگو **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي**
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ و سه مرتبه بگو **فَعَلَّ اللَّهُ مَا**
يَشَاءُ بَعْدَ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ یعنی تو بخوان که برابر تر رکعت
است بخوان آیه انکرسی در سه مرتبه و آیه شهادت **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
هُوَ وَالْمَلَكُوتُ وَ الْقُرْآنُ وَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ وَ مَا نَزَلَ فِي حُجُومِ نَجْمٍ
المضامين بدعون ربهم خوفا و طمعا و يتارن فنا هم

تفقون

يُتْفَقُونَ و بخوان سوره یس و اقامه و تا رک الذي بیده ملک و سوره المکم
التحریر و موعودین را و یاد کرده سه مرتبه سوره قدر را و یاد کرده سه مرتبه سوره توحید را
و بخوان **قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ فَاحْسِنُوا إِلَى اللَّهِ فَمَا حَسَنُوا**
كَانَ تَرْجُو الظَّالِمِينَ بِهِ فَعَمَلُهُمْ سَاءًا وَ لَا يَشْرِكُ بِهِ أَحَدٌ
وَ إِنَّمَا يَذُكَّرُ عَلَيْهِمْ فِي الْحَيَاتِ وَ كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
وَ مِنَ شَرِّ مَا دُمِرَ وَ مِنَ شَرِّ مَا بُرِعَ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ
ذَابٍ أَنْتَ خَدِّ بِنَاصِيئِهِمَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ بِحَجِّ نَجْمٍ
از آنکه در تاج کینه و هرگاه تبرسی از احتلام پس بگو **إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ**
الْإِحْيَاءِ وَ مِنَ شَرِّ الْإِحْلَامِ وَ مِنْ أَنْ يَلْعَبَ بِي الشَّيْطَانُ
فِي الْبَقَّةِ وَ النَّسَاءِ و برای دفع خانیه فرود آمدن بخوان **إِنَّ اللَّهَ**
يُمِيسُكَ لِلْمَمَاتِ وَ الْأَمْرُضُ أَنْ تَرُوكَ وَ لَنْ زَالَتِ
أَمْسُكُهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِي **إِنَّكَ كَانَتْ حَلِيمًا عَفُوفًا**
و هرگاه در خانه یا قریه شهاب بخوابد پس بخوان **اللَّهُمَّ أَفْرِنْ وَ حَسْبِي**
وَ أَعْنِي عَلَى وَحْدَتِي **بِأَنَّ عَلِيًّا** در وقت پیدایش از خواب
باید آورد چون از خواب پیدایشی و از بهلولی و بهلولی دیگر کردی بگو
أَسْمِعْ لِلَّهِ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ و حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله چون از
خواب پیدایشی بگوید **مَنْ مَرَّ بِي فَسَلِّمْ عَلَيَّ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ** در خوابگاه خود

تفقون

اللَّهُمَّ يَا مِيكَ آجِبًا وَ بَارِكًا مَوْتُ وَ چُون برینجهشده کوشنده
أَحْسَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْبَبَنِي بَعْدَ مَا آتَانِي وَ آيَةُ الشُّورِ
و هرگاه پیدایشی از خواب پس بگو **اللَّهُ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ هَذَا**
الْحَسَدَ وَ أَحْبَبَنِي **فَلْيَسِّرْ لِي** **الْحَسَدَ** و آداب آن که از نصف شب تا
طلوع فجر و بیدار آید و چون در وقت نصف شب بگذرد و خیزد از برای گذاردن
نماز و از نصف شب تا ایت و احادیث در فضیلت گذاردن آن بسیار است
و چون اراده میکند که برای نماز برخیزد بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ**
إِلَيْكَ بِبَيْتِكَ يَا رَحْمَنُ مُحَمَّدٌ وَ آلِهِ وَ أَقْدِمْنِي بِبَيْتِكَ
يَا حَاجِي **فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَ جِيئًا فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنْ**
الْفِرْيَانِ **اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِهِمْ وَ لَا تَعَذِّبْنِي بِهِمْ وَ لَهْفًا**
بِهِمْ وَ لَا تُضَيِّقْنِي بِهِمْ وَ آمِنْ ذُنُوبِي بِهِمْ وَ لَا تُخَيِّرْ بَيْنِي بِهِمْ
وَ أَضَيِّقْ حَاجِي لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ **إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ**
وَ يُجَلِّ شَهْرَهُ عَلَيْهِمْ **وَ حَسْبُكَ** **كَانُوا** در وقت اول از نیم رکعت
نماز شب و هر رکعتی الحمد یکبار بگو و بعد از هر رکعتی الحمد یکبار بگو
رکعت اول الحمد و قبل بود الله صراط بخواند و در رکعت دوم الحمد و قبل بیا آیتها
الکفرون را بخواند و در رکعت ثانی هر سوره را که خواهد و سجده است که از
سوره بی طولانی بخواند مثل سوره انعام و كهف و انبیاء و یس و حم و نوح

کدر طول

که در طول شب یا اینها باشد و اگر وقت سگ باشد حضار کند در هر رکعتی بر
برالحمد و قبل بگوید احد و سجده است که هر چند در قرات نماز شب علی و ذکر کرد
اند که جائز است و هر یک از اینها از فضل خواندن سوره انور و صحیفه هرگاه
حفظ ندهست باشد هر چند که خیر آن سوره تا در غفلت باشد و اگر وقت نماز
سوره بی طولانی و فاکند اختصار بر همه آنها نیز جایز است مثل سایر نوافل
بعد از هر رکعت نماز شب هیچ حضرت فاطمه زهرا علیها سلام بخواند و بگوید
بکند و دعای **اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَلِكِ الْمُنْتَدِ يَا خَلْقُ ذِي الْأَرْكَانِ** و دعا
صحیفه که است حضرت امام زین العابدین علیها سلام بعد از فراغ از
نماز شب در هر طرف بکند خودی خواند **أنا** هرگاه از گذاردن رکعت
نماز شب فارغ شود و برخیزد از برای گذاردن دو رکعت نماز شب و رکعت
نماز شب و بهترین اوقات گذاردن نماز در میان مسج که از صبح صادق
است و اطلاق در غالب اوقات بر سه رکعت است یعنی با دو رکعت شفع
حضرت امام محمد باقر علیها سلام قرات میکردند در وقت بیداری الله احد و هر سه
رکعت هر وقت که بخواند در دو رکعت نماز شب و رکعت اول الحمد و قبل بخواند
الناس و در دویم الحمد و قبل الحمد بربنا لعل بعد از اسلام که حاجت فردی
دعا می شود و برخیزد و قضای حاجت خود نماید بعد از آن یک رکعت و ترا بگذارد
و بخواند در وقت بعد از الحمد سوره طه الله احد را سه مرتبه و موعودین را بعد از آن

کدر طول

دستهای خود را برای قنوت و تسبیح است که کریم کند در قنوت از ترس
تعالی و خوف عذاب و یا خود را بکریه بدارد و دعا کن هر چه دوست میداری
استغفار کن **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ الَّذِي أَنْزَلْتَ**
دست چپ خود را بر برادر و بگذار دست راست استغفار را بشمار و حضرت
امام زین العابدین علیه السلام می گفتند **الْعَفْوُ الْعَفْوُ** صد مرتبه در روز
سحر و مجرب است ترا در قنوت گفتن **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَتَقَرَّبْ**
وَأَعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
و چایز است خواندن قنوت در نمازهای استسفی از روی کتاب و هرگاه نماز تو
از نماز تو پس بگو **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى الْمَلِكِ الْقَدُّوسِ الْعَزِيزِ**
الْحَكِيمِ صد مرتبه بعد از آن بگو **يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ**
يَا عَزِيزُ يَا كَرِيمُ از هر قنوتی بین التجارده اعظمها فضلا
و **وَأَعْفُ عَنَّا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ**
لا عاقبه له و بعد از نماز دو سجده کن و بگو در سجده اول **سُبْحَانَ**
قُدُّوسٍ رَبِّ الْمَلَكِ وَالزُّجُجِ بجز مرتبه بعد از آن بشین و آریه
اکبری بخوان پس سوره دویم کن و بگو آنچه در اول گفته که از مزید سوره **بِسْمِ اللَّهِ**
از کذا در نماز مغزده و ترغی غشوی برین نماز برای گذاردن در رکعت نافذ غیر
که آنرا دستین مینامند و وقت این کشیده است تا غیبت شدن سرفی جانشین

بهر

و بهتر است که ما بین الفجرین بجای آوری بخوان در رکعت اول کعبه قدر اینها
اکفرون یا در رکعت دوم الحمد و قدر است و صلوات بفرست بر محمد و آل محمد
صد مرتبه در میان نافذ و نیز صبح و صد مرتبه بگو **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ**
وَيَسْئَلُكَ اللَّهُ بِكَ يَا تَأَكُّبُ اللَّهِ رَبِّي قَاتِلُ الْبَغْيِ وَبِخَانِ بَسْمِ اللَّهِ
اصدا و هر که مقدم در دو چهل کس از مؤمنین بعد از آن دعا کند اجابت کرده می باشد
برای او **فَضْلٌ شَدِيدٌ** در میان دعا تا آنکه در هر روز باید خواند و نماز هر روز یکبار
هر روز استغفر الله هفتاد مرتبه و **تَوْبُ إِلَى اللَّهِ** هفتاد مرتبه و صد
و شصت مرتبه بعد در کعبه ای بن **الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَيْفَ عَلَى كُلِّ**
خَالٍ وَدَهْرٍ تَبْدَأُ شَهْدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
لَهُمَا وَاحِدًا أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
و صد مرتبه **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ بَعْضَةٍ كَانَتْ أَوْهَى كَأَمْسَةِ وَهَمَّةٍ**
أَسْأَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ و بسیار بگو **سُبْحَانَ**
اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و در اموش کن استغفار را در نماز خود
زیرا که بخشنده کنان است و **سُبْحَانَ اللَّهِ** صد مرتبه و **اللَّهُ أَكْبَرُ** صد
مرتبه و **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** صد مرتبه و **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ**
صد مرتبه و بگو **جِئْتُكَ يَا اللَّهُ مُحَمَّدًا عَنَّا مَا هُوَ أَهْلُهُ وَبِطَمِّ اللَّهُ**

و تسبیح الله صبح

حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ جَنَّةَ مَمُودٍ
كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ وَبِطَمِّ
و بجز **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمَلِكِينَ وَ**
السُّلْطَانِ الْأَخْيَارِ وَالْأَمْوَاتِ اما نمازهای هر روز چهار رکعتی
بیش از نماز اول بگذارد و هر رکعتی الحمد بکبار و اما از نماز پست و بجز نماز
که بجز سوت و نیز چهار رکعت نماز بگذارد و در نماز اول در هر رکعتی الحمد و آیه الکرسی
بِسْمِ اللَّهِ در میان سجده و نماز و دعا و سایر اعمال یا لی و ایام بخت است
درین باب نیز بخت خلعت **فصل اول** در میان اعمال شب شنبه و روز
فصل دوم در میان اعمال شب شنبه و روز آن **فصل سیم** در میان اعمال
دوشنبه و روز آن **فصل چهارم** در میان اعمال شب شنبه و روز آن **فصل پنجم**
در میان اعمال شب چهارشنبه و روز آن **فصل ششم** در میان اعمال پنجشنبه
روز آن **فصل هفتم** در میان اعمال جمعه و روز آن **فصل اول** در میان اعمال
شب شنبه و روز آن است این روز تعلق بزحل دارد و نیکوست از برای اعمال
فلاح و بر آوردن حاجتها و سفر کردن که اگر در آن روز سسکی از سسکی و در کرد
ایته خدای تعالی از ایجابی خود بر کرد انداختن و شارسر کردن و درین روز
و روز پنجشنبه که باعث عافیت از درد و درمان و در چشم است و حاجت کردن
و بر وایت و دیگر حاجت کردن درین روز صورت خلعت است و مبارک است

خدا تعالی برت محمد بدعا ای آنحضرت یا در روز شنبه و پنجشنبه **آقا**
نمازهای شب شنبه از آن جمله چهار رکعت است در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و در هر
اصد هفت مرتبه توبه صد خدا تعالی از برای او هر رکعتی هفت صد و عطا
او را شهرها در بهشت **اما** اعمال روز شنبه از جمله نمازهای این روز چهار رکعت
است در هر رکعت الحمد و صد مرتبه قل یا آیهها اکفرون و چون فارغ شود بخوان
اکبری یک مرتبه **حدیث** لانا و الا ایام پسینند از حضرت امام علی رضی الله عنه
از منی حدیث رسالت پنا و صلی الله علیه و آله که دشمن بد اید ایام ناگویی
کنند شما فرمودند که ایام مایسم و بوج و ما بر پاست آسمان ما و درین
ست نام رسول خدا است و احد ایام المؤمنین و ائمه حسن و حسین و عثمان علی
بن عفین و محمد بن علی و جعفر بن محمد و اربعه موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد
علی بن محمد و جعفر بن حسن و جمعه یکسپس من و دیو ای اجمع شنبه کردی که
و نیست یعنی ایام سپین شمنی کینند با آنها در دنیا تا دشمنی نکنند با شما در آخرت
زیارت حضرت رسالت پنا و صلی الله علیه و آله روز روز آنحضرت که شنبه است
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نَوْرَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ

خدا

مُحَمَّدِينَ عَبْدَ اللَّهِ وَشَهِدْنَا أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ
 وَنَصَّحْتَ لَأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحُكْمِ وَالْعِزَّةِ
 الْحَسَنَةِ وَأَدَيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ مَرَّوَيْتَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ وَعَلَّظْتَ عَلَى الْكُفْرَيْنَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ تَخْلِصًا
 اسْتَلَيْتَ الْمُتَّقِينَ بَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ حَيْثُ الْمَكْرَمِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَأَ بِكَ مِنَ التُّرُكِ وَالضَّلَالِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَوَتِي وَصَلَوَةَ مَلَائِكَتِكَ وَ
 أَنْبِيَائِكَ الرَّسَالِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَنْ سَخَّرْتَ لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَقْبَلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَيَبْنِكَ وَأَمِينِكَ وَجَنَّتِكَ وَحَبِيبِكَ
 وَصَفِيكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصِّكَ وَخَاصِيكَ وَخَيْرِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَاللَّهُ
 الرَّفِيعُ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَخْمُومًا يَعْطِيهِ بِهِ الْأَقْلُونَ وَ
 الْآخِرُونَ اللَّهُمَّ مَا تَكَلَّمْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 يَأْتُونَكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
 تَوَّابًا رَحِيمًا لَوْ قَدْ آتَيْتَ بَيْنَكَ مُسْتَعْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِهِ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنَّا يَا سَيِّدَنَا تَوَجَّهْ بِنَا

بالسنة

يَا بَيْتِكَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَبِّكَ وَمَرَّتِي لِيَعْفِرَ لِي بِسَبْكِهَا لِيَعْفِرَ
 إِنَّا لَنَبْرَأُ لِرَجْعَتِكَ سِرْمَةً وَبِرَأْسِنَا بِكَ يَا حَبِيبَ قَلُوبِنَا قَبِيلاً
 أَعْظَمَ لِلْمُصِيبَةِ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ قُتِلْنَا
 فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا لِلَّهِ لَنَجْعُوتُ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ هَذَا يَوْمَ النَّبَتِ وَهُوَ
 يَوْمُكَ وَإِنَّا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ فَاصْفِنِي وَاجْرِنِي فَإِنَّكَ
 كَرِهْتُمْ تَحْتِ الْقَيْسِ فَذُمَّوا مُؤَمَّرًا بِالْإِجَارَةِ فَاصْفِنِي وَاجْرِنِي
 إِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ آلِ بَيْتِكَ وَبِمَنْزِلَةِ لَيْلِمْ عِنْدَ
 وَمَا اسْتَوَدَعْتُمْ مِنْ عَلَيْهِ فَإِنَّهُ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَجَزَائِرِي

حضرت امام زین العابدین علیه السلام که از دعای مطهرت صحیفه کا هدایت
 لیسما الله الرحمن الرحیم بسم الله کلیمه المغنیین تا افضل
 در بیان اعمال شب کیشنه روز آن این روز تعلق با شب و روز نیکوست
 از برای دیدن سلاطین و ارباب دول و عروسی و بنا کردن بیت و از برای
 شیعیانست و جماعت در آخر این روز فرمودی که در روز از بدین و شب
 از هر دروی و هر که بگردانم خود را در روز کیشنه میروید و درکت از دنیا
 شب کیشنه در درکت در هر کس می آید و آیه شهادت بر که او میگوید
 نماز و کیشنه نزد جاست در درکت نماز بخواند در درکت اول الحمد بگوید

اعطيتك الكون ثم ترمته و در درکت و در کیم الحمد بگفته و ظهور اهدا هر سه مرتبه
 زیارت حضرت امیر المؤمنین در روز آن حضرت که کیشنه است التلاوة على
 الشجرة النبوية والذو حجة لها شجرة المشركه المصيبة للمؤمنين
 بالثبوت المؤبقة بالامامة التلاوة عليك وعلى جميعك
 آدم و نوح التلاوة عليك وعلى اهل بيتك الطيبين الطاهرين
 التلاوة عليك وعلى ملائكة الخلقين بنك والخالقين
 يقربك يا مولاي يا امير المؤمنين هذا يوم الاحد وهو
 يومك و يومك و انما صيفك فيه و جارئك فاصفني يا
 مولاي و اجرني فانك كرهت تحت القيسية و ما مؤمر بل
 لاجارته فافعل ما رغبت اليك فيه و مرحوئك منك ببيتك
 و آل بيتك عند الله و منزلة عندكم و بحق بن عمك رسول
 الله صلى الله عليه و عليكم اجمعين و سلم تسليماً
 نماز زيارت امير المؤمنين التلاوة عليك يا ممتحنه امتحكك الذي
 خلقك و وجدك ليا امتحكك صابرة انا لك مصدق صا
 على ما آتني به ابوك و وصيته صلوات الله عليهم اجمعين و انما
 استلكت ان كنت صدقك الا الحفني به مما لئير نصبي قا
 شهدني ابي ظاهراً بولايك و ولايتك و لا يزال ببيتك صلوات الله

عليه السلام

عليهم اجمعين و هي روز کیشنه از حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 که از طهارت صحیفه کا هدایت لیسما الله الرحمن الرحیم بسم الله الذي
 لا اله الا هو الاصله تا افضل در بیان اعمال شب و کیشنه و روز آن
 این روز تعلق بقدر و نیکوست از برای تجارت و طلبش و بر و ایستادن
 نیست روزی شوم تر از روز و کیشنه که وفات یافت است درین روز حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم و منقطع شده است درین روز و حجی بر او
 و کربس فرمود و طلبت میکند در روز و کیشنه و در بعضی تجویز سفر کردن
 درین روز واقع شده است و هر که خواهد که خدا در از شر روز و کیشنه بگذرد
 در درکت اول نماز صحیح روز و کیشنه سوره بل فی علی الانسان بخواند و هر
 کس بگردانم خود را در روز و کیشنه حافظ و کاتب قاری میشود نماز
 و کیشنه هر که فوت شده باشد از دنیا نماند که چه قدر فوت شده است
 و بعد از آن نام او شکر برضی که فوت شده باشد و ممکن باشد و تفسیر
 آن پس بگذرد در کیشنه نماز که نماز و سلام و دعا و این هر دو
 و بخواند در هر کس الحمد بگفته و ظهور اهدا یا زده مرتبه و چون فارغ شود
 استغفار کند صد مرتبه و سبحان الله بگوید صد مرتبه و صلوات بفرستد
 مرتبه بر سیدک خدا تعالی می حسبه بکنند و در این زمان که فوت شده باشد
 از او قدرت داشته باشد تفسیر آن او که فوت شده باشد از او

صد سال نماز روز و شنبه چهار رکعت است بخواند در هر رکعتی فاتحه انتخاب
بفت مرتبه و آنرا ناله بگیرد و فصل کند در میان آن سلام گفتن و چون
فارغ شود بگوید صد مرتبه اللهم صل على محمد و آل محمد و صد مرتبه
اللهم صل على جبرئيل زیارت حضرت امام حسن و امام حسین علیهما السلام
در روز ایشان که در شنبه است و دعای بیهم الله الرحمن الرحيم الحمد
لله الذي لم يشهد احد اجن فطر السموات والارض و آخر
که از خطبات صحیفه کالمست دین روز بخواند **فصل چهارم** در بیان اعمال شب
شنبه و روزان این روز تعلق بترج دارد و میگوید از برای ملاقات دشمن
جهاد کردن و هر که حاجتی بر او دشوار شود پس طلب نماید آنرا در روز شنبه
روز جنگ و خون ریزیت و مجامعت دین روز هفتم ماه یا نوزدهم یا بیست
و یکم شفاست از هر دردی در آن روز در دس روز در دندان و در پوست
و برص و عیاض و در بعضی از روایات است که در روز شنبه حاجتی که اگر
حجت در آن اتفاق افتد خون نمی آید و در ایام که در آن روز کفرین
روزیم بگردد و در برای سفر خوبست که نرم گردانیده است خدای تعالی
این را درین روز برای داد و علی التام و در روایت دیگر واقع شده که
ناخن بگیرد در روز شنبه نماز شب شنبه بخواند و در شب شنبه در رکعت
بخواند و رکعت اول الحمد و آنرا ناله بگیرد و در هر رکعت

مرتبه

مرتبه قلمه است احد نماز روز شنبه و دوازده رکعت بخواند در هر رکعتی فاتحه
الکتاب و هر سه که خواهد بخواند سوال کند از خدای تعالی در عقب آن
چیز را که دوست دارد حضرت امام زین العابدین و حضرت امام محمد باقر
حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام در روز شنبه که روز ایشان است
السلام علیکم یا جبران علیهم السلام علیکم یا جبرئیل یا جبرئیل
و حی الله السلام علیکم یا ائمة الهدی السلام علیکم یا ائمة
اهل البیت السلام علیکم یا اولاد رسوله الله انا عارف
بحقکم من نصیر بشانکم مغاير لا عدائکم موال لا ولاء لکم
یا بی انتم و اخی صلوات الله علیکم اللهم انی اتوالی
اخرهم کما قالیت اولهم و ابوء من کل ولیج ذنوبهم
واکفر بالحب و الطاغوت واللات والعزیز صلوات
الله علیکم یا موالی و رحمة الله وبرکاته السلام
علیک یا سید العابدین و سلاله الوصیین التام علیکم
یا اقر علی البیتین السلام علیک یا صادقاً مقصدنا
الفی و الفعل یا موالی هذا یومکم وهو یوم الثناء
وانا فی ضیفکم و منجبرکم فاضیفونی و اجبرونی
بمنزلکم عند الله و بمنزلکم عندکم و ایل بکم الطیبین

بخواند در هر رکعتی الحمد و آیه الکرسی و قل بواحد و آنرا ناله در ایامه القدر
بگیرد نماز روز چهارشنبه در رکعت است در هر رکعتی الحمد بگیرد و قل یا ایها الذکر
و قل بواحد و موعودین هر کدام بگیرد زیارت حضرت امام موسی کاظم
حضرت امام رضا و حضرت امام محمد تقی و حضرت امام علی علیه السلام در روز
ایشان که چهارشنبه است التام علیکم یا اولیاء الله التام علیکم
یا حجج الله التام علیکم یا نور الله فی ظلمت الارض و السلام
علیکم یا ائمة الله التام علیکم یا خلفاء رسوله الله
صلوات الله علیکم و علی ایل بکم الطیبین الطاهرین
یا بی انتم و اخی لقد عبدتم الله مخلصین و جا هدیتم
فی الله حتی جهاد به حتی اتکم الباقین قال الله اعدائکم
من الجن و الانس اجمعین و انا ابوء الی الله و الیکم و انتم
یا موالای یا ابا انزاهیم موسی بن جعفر یا موالای یا ابا الحسن
علی بن موسی یا موالای یا ابا جعفر محمد بن علی یا جبرئیل
یا ابا الحسن علی بن محمد انا موالی لکم مؤمن بکم و مؤمن بکم
و محرم فضیفتکم فی یومکم هذا و هو یوم الامتداء
و منجبرکم فاضیفونی و اجبرونی یا بکم الطیبین
الطاهرین دعای بیهم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي جعل

الطهرین و دعای بیهم الله الرحمن الرحيم الحمد لله و الحمد حمید
که از خطبات صحیفه کالمست دین روز بخواند **فصل پنجم** در بیان اعمال شب چهارشنبه
و روزان این روز تعلق ببطور دارد و میگوید از برای اخذ علوم و حکمت
کتابت و استیجاب نیست هیچ امری که ابتدا کرده شود در آن امر در روز چهارشنبه
نکند که با نجام برسد و پر بریزد آدمی از نوزدهم شبیدن درین روز که در روز شنبه
است و روایتی در بعضی از چهارشنبه آخر ماه است و هر که درین روز سفر کند
بجست خافت اهل طبره یعنی کسی که فال بد بگیرد نگاه داشته میشود از هر طرف
و عافیتی می آید از هر دردی و برمی آرد خدای تعالی حجت او را و هر که حاجتی
کند در آن روز بجهت خافت اهل طبره عافیت می آید از هر آفتی و شخصی داخل شد
در خدمت امام موسی کاظم علیه السلام و آنحضرت حاجتی که در دعوتش کرد که
آهل عربین روایت می کنند از حضرت سالت پناه صلی الله علیه و آله که هر که
در روز چهارشنبه حاجت میکند بر او منور شود و نوزدهم که ایام کالی را در است
که آتش شده باشد ما را و او در حال حوض در عینش دارد شده که حجت
پسند کرده در روز چهارشنبه وقتی که آفتاب در عقب باشد و هر که بگیرد در آن
نای خود را در روز چهارشنبه و آینه کند با بگشت کویک است است تمام
که با بگشت خود دست چسبیدن میشود و از درویش دور وایت دیگر هر که بگیرد
ناخجهای خود را در روز چهارشنبه بوضع میشود نماز شب چهارشنبه در رکعت نماز

بخواند

فصل ششم در بیان اعمال شب چشمة و روز آن این روز تعلق مشتمل بر
 نیکوست از برای ملاقات قصاصات و عیال و اکابر و امرای و مستی است طلب
 کردن درین روز در روز دوشنبه و در روایتی هفتی و در شده است از
 نردان و در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله درین روز سستی
 فرستند و چون بود اکرم می شد و از اندرون خانه بیرون نماند و غسل نمود
 در روز چشمة می کرد و روز داخل شدن بر امرای و برادران حاجت است
 و هر که حاجت کند در آخر روز چشمة آخر ماه در روز بدن او سپردن بود
 و هر که بکیر و ناخنها می خورد در روز چشمة و یکناخن بگذارد که در روز چشمة
 دو بر میگردد و اندک خدای تعالی از دوروشی را و هر که خوابد آن یا بداند
 و در چشم و برص و دیوانگی باید که بکیر و ناخنها می خورد در روز چشمة بعد از
 و ابتدا کند یا گشت دست رت و هر که بکیر و ناخنها می خورد در روز چشمة
 عافیت یابد از درد دندان و در چشم نماز شب چشمة چهار رکعت نماز بخواند
 در هر رکعتی فاتحه اکتبار هفت مرتبه و فاتحه از نماز بکیرت و فصل که میان این
 چهار رکعت سلام دادن و بعد از فراغ صدر مرتبه اللهم صل علی محمد
 و آل محمد بگوید و صدر مرتبه اللهم صل علی جبرئیل و آل جبرئیل
 و رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد بکیرت و اذاجا نصر الله بکیرت و اذاجا نصر الله

اکثر

اکثر شکر مرتبه و بخواند در همین روز بعد از عصر قیل بود احدی هر چه در دست
 کند چهل مرتبه و شکر است خواندن سوره ایل علی الان در رکعت اول و در
 روز چشمة و شکر است درین روز خواندن سوره ایل و سوره ایل و کوفت و هر
 طس و سجده و لغمان و من و تم سجده و تم دفان و دانه و سوره مائده و هر
 چشمة بخواند که آینه شود ایمان او بظلم و شرک نیاید و هر که در هر که شکر
 او را حاجتی پس صبح بخیر می کند در آن حاجت در روز چشمة و بخواند الحمد
 مؤمنین و خلاص و قدر و آیه الکرسی و پیش از آنکه از آن عمران بعد از آن
 بگوید مولا ای انقطع الرجاء الا لیکن و خاب الامان الا
 فیک استک بحق حقن واجب علیک من جعلت له
 الحق عندک ان نصلی علی محمد و آل محمد و ان تقضی
 حاجتی بخت است درین روز زیارت کردن شهیدان و مؤمنین و در کتاب
 سلوحت حضرت رسالت بنا صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و گفتن اللهم
 صل علی محمد و آل محمد و بحمل هر چه تمام و اهلک عدا و تم
 تین الحین و الا لیس من الا و لیس و الا لیس و در بعضی از کتابها
 صدر مرتبه و اتم شده است و درین فصل بسیار است زیارت حضرت امام
 حسن عسکری علیه السلام که میان طایوس در کتاب جمال ابو سعید آورده
 در روز حضرت که چشمة است التلأم علیک یا ولی الله السلام

علیک یا محمد الله و خالصته التلأم علیک یا امارة
 المؤمنین و وارث الیقین و محمد الله رب العالمین
 صلی الله علیک و علی آلیک الطیبین الطاهرین اجمعین
 یا ابا محمد الحسن بن علی انا مولى لك و لا لک و هذا
 بکرمک و هو توکم الخیر انا ضیفک فیہ و مستجیر بک فیہ
 فآخین ضیافتی و اجار فی حیاتی الیقین الطاهرین
 و بخواند درین روز دعای محمد بن الحنفیة
اذھب البلیة یظلم یقدر بھ تا آخر که دعای صحیفه کا مد است
 در بیان اعمال شب جمعه و روز آن این روز تعلق بر همه دارد نیکوست از برای
 شروع کردن دست ترشیدن و ناخن و شارب کردن و شارب کردن و بوی خوش
 مالیدن و لباس فاخره پوشیدن و روز خطبه و نماز و حضرت رسالت بنا
 صلی الله علیه و آله چون بود اسرد می شد در روز جمعه و غسل فانه می شد
 و در روایت دیگر نقل میشدند در شب جمعه و بر می آمدند در شب جمعه و هر که
 سفر کردن و سعی در حاجت نمودن در اول روز جمعه از جهت نماز و بعد از آن
 جایز است و مبارکت و بایکی نیست از سفر کردن در شب جمعه و آیه الکرسی خواندن
 حاجت مستجاب کند پس هر که از شود و در تو خون خواه در روز و خواه
 شب چشمة آیه الکرسی بخواند و حاجت بکن و هر که بکیر و ناخن خود را در روز جمعه

در حاجت

بر سر خدای تعالی از شکر شکرهای او در او داخل میکند شمار او مالان
 میان بد از خدا هم و برص و کوری و در شکر کردن بن ماتهما از بر طرف شود
 گرفتن شارب و ناخن درین روز باعث دست روز است و در محل گرفتن
 شارب و ناخن بگوید سبحان الله و یا لله و علی شکر محمد و آل محمد
 و شستن سر بخلی در هر جمعه آن سید بد از میبوی و دیوانگی و گرفتن شمار از شکر
 درین روز میرود در روشی را و زیاده میکند روزی را و شکر حضرت
 امام رضا عرض کرد که میگویند که کوزه کشیدن در روز جمعه مگر و است فرمودند
 چنین نیست که تو کان کردی چه چیز یا کند است از نور کشیدن در روز
 جمعه و اعدا و شکر در فضیلت روز جمعه دشمنان بسیار است و این اورا
 آن نادر در روز جمعه سید روز نماز و شکر شکر شکر است و بزرگتر است
 روز نزد خدای تعالی از روز فطر و روز اضحی و درین روز ساعتی است که می
 خدای عز و جل و رات ساعت کسی چیزی را بگوید عی میکند با و ملادم که سوز
 حرامی را در شب و در زجوه پست و چهار ساعت است و خدای تعالی از او میکند
 در هر ساعتی ششصد هزار کس از آتش دوزخ و خیر و شکر درین روز رمضان
 میشود پس بسیار کن عمل خیر را و شارب کن از عمل بد نماز شب جمعه و رکعت است
 بخواند در هر رکعتی الحمد و اذ از لزلت الارض یا نزه مرتبه نماز دیگر یا زده رکعت
 سلام در هر رکعتی الحمد و صلوات الله بکیرت و اذاجا نصر الله بکیرت و اذاجا نصر الله

باید

برجبت ان سگمترتد و بعد از فراخ سجده کند و بگوید در آن نیت مرتبه لاحول ولا
قوة الا بالله العلي العظيم نماز و کت از برای طاعت بین
شب و شب و تو بان بخواند هر رکعتی فاتحه الکتاب تا یک استغنین و کرا کند
آرا صد مرتبه و تمام کند حمد را و بعد از آن بخواند قل هو الله احد و صد مرتبه
از سلام بگوید لاحول ولا قوة الا بالله العلي العظيم هر چه در سجده
کند و بگوید و صد مرتبه یا مرتب یا مرتب و بگوید هر چه که در سجده بخواند
درین شب ده مرتبه یا اذنتم الفضا علی لبربه یا اذالمواهل تنیر
یا باسط الیدین بالعبثه فصل علی محمد و ابراهیم خلیل
الوهمی سبیحة و اغفر لنا یا اذنا العلی فی هذه العیبه نرشته شود
از برای او هزار هزار حسنه و بخورده می شود و از کونان و بلند کرده می شود و اگر
او از درجات بچکان و چون روز قیامت شود مزاجم میشود و بر ابراهیم علیه السلام
در جلال و صلوات دادن در شب جمعه و روزان برابرست بهر اصدقه و صلوات
خستگان درین شب برابرست بهر حسنه و نازل میشوند درین شب از آسمان
خشتگان بعد و دو چکان و در دست آن تا قلبی طلا باشد و کاغذی
و نسیبند شش شب کبر صلوات را پس بسیار بگوید آن را و سنت است که
پنجاه مرتبه در هر جمعه هزار مرتبه در سایر ایام صد مرتبه و بخواند
شب سوره کاف و هر سطرش را هم سجده و سوره مس و دخان و سوره و قهرا و صد

انرا

انرا انرا در انا انا انا روز جمعه مستحب است که بخواند در عقب فرود آمدن
قلبه تبه احد صد مرتبه دستها رکن صد مرتبه و صوت در صد صد مرتبه تا بگوید
بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم و از هر چه که
که در گذاردن آن در روز جمعه تا یک بسیار است خصوصا در صد مرتبه یا
طهارت چنانچه در طلب استم فائز است الله تعالی خواهد آمد **نماز شب**
چهارده معصوم علیه السلام بخواند در روز جمعه شصت رکعت چهار رکعت را
کند بجانب شمال خدا صلی الله علیه و آله و چهار رکعت را بدیه کند بجانب مشرق
فایده عبادت سلام در روز شنبه چهار رکعت را بدیه می کند بجانب مشرق
المؤمنین علیه السلام و همچنین سه روز چهار رکعت را بدیه می کند بجانب کی از
علیه السلام تا روز شنبه که چهار رکعت را در آن بدیه کند بجانب مشرق
اما چهار صدق علیه السلام در روز جمعه شصت رکعت چهار رکعت را
بدیه میکند بجانب جنوب و صد مرتبه صلی الله علیه و آله و چهار رکعت را بدیه میکند بجانب
علیه السلام و در روز شنبه چهار رکعت بدیه میکند بجانب مشرق اما مومنان
علیه السلام و همچنین تا روز شنبه که چهار رکعت در آن بدیه میکند بجانب مشرق
صالحان علیه السلام و اینها را بعد از هر دو رکعت از آن بخواند اللهم
أنت السلام وینک السلام وایک یعوذ التلاوة حینا آتینا
منک بالسلام اللهم صل علی هذه الرکعات هدیة منی الی

علی

وینک فلا ن فصل علی محمد و آل محمد و بلغه اناها و عظیم
افضل علی و رجائی فیک و فی رسولک صلواتک علیک و
الیه و قبته و دعا کند چیز را که دوست دارد زیارت حضرت صاحب الزمان
علیه السلام در روز آخر حضرت که جمهرت التلاوة علیک یا حجة الله
فی آرضیه التلاوة علیک یا عین الله فی خلفه التلاوة علیک
یا نور الله الذی یهدی الیه المهتدی و یفرج به المؤمنین
التلاوة علیک ایتها المهدی انما التلاوة علیک ایتها
الذی التلاوة علیک یا سفیة النجات التلاوة علیک
یا عین الخوفة التلاوة علیک و صلی الله علیک و علی آل
بنیک الطینین الطاهرین التلاوة علیک محمد الله لك و اولادک
من النصر و ظهورهم لای التلاوة علیک یا مولای انا مولای
عاری مولایک و اخرک اتقرب الی الله تعالی بک و بالیک
و انظر ظهورک و ظهور الحق علیک بک و اسأل الله تعالی
ان یصلی علی محمد و ان یجعل من المنظرین لک و الشايعین
و ان یصبرن لک علی اعدائک و المنشهدین ببن یدیک
فی جملة اولیائک یا مولای یا صاحب الزمان صلوات
الله علیک و علی آل بنیک هدیة منی الی جمعة و هو يومک

اولادک

التوقع فی ظهورک و الفرج فی المؤمنین علی بک
و قتل الکافرین بسبک و انا یا مولای فی حقیقتک
و جارتک و انت یا مولای لکن من اولاد الکفریم
و ما مور بالظیافه و الاجارة فاصفی و اخرج فی صلوات
الله علیک و علی اهل بیک الطینین الطاهرین و دعای
بیم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الا و قبل الانشا ان
محتاج صحیفه کاهوت درین روز بخواند و دعای مذکور در اول المعاد
محمد با محمدی نیز بخواند و هر که خواهد که زیارت قبر حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و آله و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبر ائمه
علیهم السلام را بجا آورد و در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه
دو جامه پاک بپوشد و بجانب صحرا بیرون رود و چهار رکعت نماز کند
بخواند در آنها هر چه ممکن باشد از قرآن و بعد از سلام رو بقبله بکشد
و کوبد التلاوة علیک ایتها النبی و مرجمه الله و یوحا له
التلاوة علیک ایتها النبی المرسل و الوصی الرضی و الشیخ
الکبری و السیدة الزهراء و السبطان اللیحان و اولاد
الاعلام و الاعلام الشحفظون حین انقطاع الیکم
ولی اباکم و ولیدکم الخلف علی برکت الحق قلبی لکم

المنزلة

وَنُصِرْتُمْ لَكُمْ مَعَدَّةٌ فَخَيَّرْنَا بَيْنَكُمْ اللَّهُ بَيْنَكُمْ نَعَمَكُمْ
مَعَكُمْ لَأَمَعَ عَدُوٌّ لَكُمْ إِنْ مِنْ الْفَائِزِينَ بِفَضْلِكُمْ مُفْتَرٍ
بِرَبِّكُمْ لَا أَنْتُمْ لَكُمْ قُدْرَةٌ وَلَا أَنْتُمْ لَكُمْ مَأْتِئَةٌ اللَّهُ
سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعٍ خَلْقِهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَجَسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
وَمِنْ جَمْعِهِ اللَّهُ وَبِرُكَاذِهِ وَبِرُؤُوسِهِ وَيَكْرِي أَرْوَاحَ رِبَابِي بِأَمْرٍ خَائِفٍ
وَبِحُزْنٍ دَرِينٍ رُؤُوسِهِ اللَّهُ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ أَفْرَكَ
صِحْفَكَ مَدَّهَتْ وَهَرَكُ بُوْرِهِ مَدَّهَتْ بَرَكٌ كَسَنِي رَادِرٍ وَرَجِيهِ مِشْرِ زُرْوَالٍ
وَجَلَّ مِشْرِ مَشْرِ وَرَادِرٍ وَرَجِيهِ سِيْمَةَ مَازِهِ وَكُوشَتِ رَابِرِي عِيَالِ خُوْدِ
أَكْرَشَتْ وَشُوْنَدِرٍ وَرَجِيهِ وَغَسَلَتْ دَرِينٍ رُؤُوسَتِ مُؤَكَّدَهَتْ وَوَقْتِ أَنْ
مَلُوعٌ فَرَسْتِ تَجَشُّبِينَ وَهَرَجِدِ بِرِيشِينَ تَزُوْكَرَتْ بَشَدِ أَفْضَلِ اسْتِ بِرِ
كُنْدَهَتْ وَكُنْدَهَتْ نَانِ بِرِ اسْتِ جَمْعِ تَاجِدِ وَبِرِ دُرُوْقِ غَسَلَتْ كُوَيْدِ
أَشْهَدَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدَانِ
مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ النَّظِيهِينَ وَالْمُحَمَّدِ
لِلَّهِ تَرْتِ الْعَالَمِينَ وَبِحُزْنٍ دَرِينٍ رُؤُوسَهُ كَيْفِ وَسُورَهُ نَسِ وَسُورَهُ
سُورَهُ اِعْرَافِ وَسُورَهُ كُنُوزِ وَسُورَهُ اِلْقَافِ وَسُورَهُ اِتْقَافِ وَسُورَهُ

الربيع

الربيع من هرگاه بخواند قبا فی الاثر کما یکنه بان کبیر لایقیتی من الاولک
رب الذب ویت علی بهتر از دست دن صلوت بر محمد و آل محمد که
صد مرتبه باشد و یا یک مرتبه باشد و درین روز ساعتی هست که نمی طلبید
در آن ساعت چیزی را که عطا می کند آن را و آن وقتی است که در آن وقت
نصف چشمه قنات و نزدیک شود بغروب شدن و در آن وقت که در آن وقت
لا اله الا انت یا حنان یا منان یا مدبج السموات و الارض یا ذی الجلال و الاکرام و تحببت خواندن دعای
ساعات درین روز در ساعت خرو فرمودند که بخوانید این دعا را بر هر که تم
کند شما را و این دعا از عین کون و علم مخزون است و دعا کنید باین دعا از
برای حاجتتان و خدای تعالی و ظاهرا هر سالی برای سینهان و زنان و کوه
و طمان و مناغان و درین ساعت اسم عظیم خدا پس بخوانید خدا را مانند
و لغزین کشید بر حاجتی که بر ما ظلم می کند و جفا می رساند و بر ما غلبه و کرد
می نماید و هر که بخواند این دعا را در هر گاه که می تواند شود و در هر گاه
که تصد آن داشته باشد و پیش از بر آمدن بسوی دشمنی که خوف از او داشته
باشد یا دشمنی که برسد از او بر آورده شود حاجت او و نرسد از چنگل و هر که
قدرت نداشته باشد بر خواندن این دعا پس بخواند که خدای بزرگوار و بزرگوار
با خود و پیش از شروع بدعای ساعات باید خواند سبحانک لا اله الا انت

یا حنان یا منان یا مدبج السموات و الارض یا ذی الجلال
و الاکرام یا ذی غنم بن سعید العری وکیل العسکری علیه السلام
و یستحب ایضا ان یقرء قبل دعای سعات هذه بکلمات اشرفه الله
انت الاول فلیس قبلك شیء وانت الاخر فلیس بعدک
شیء و انت الظاهر فلیس قودک شیء و انت الباطن
فلیس و نیک شیء و انت الله العزیز الحکم الرحیم محمد
یا اله الا انت یا حنان یا منان یا مدبج السموات و الارض
یا ذی الجلال و الاکرام فیشرع فی الدعاء فاصفاها شامه تلاوه
اللهم انی اسئلك باسمک العظیم الاعظم الاعظم الاعظم
الاعز الاعز الاکرم الذی اذا دعیت به علی عیالی
ابواب السماء للفتح بالرحمة انفتحت و اذا دعیت به
علی صغایر ابواب الارض للفرج بالرحمة اقربت
و اذا دعیت به علی العزیز التیزیرت و اذا دعیت به علی
الاموات للثبوت انشرت و اذا دعیت به علی کثیر الباقا
و الصبر انکشت و الجلال نور وجهک الکبیر اکرم
الوجوه و اعز الوجوه الذی عنت له الوجوه و صعدت
له القباب و حشعت له الاصوات و جعلت له القلوب

بن حنانک و یقولک الله بهما نیک السماء ان نفع علی
الارض الا یا ذی نیک و نیک السموات و الارض ان نفع
و لیس و ان ان ان اسکما من احدین بعدک و یستحبک
الله ذات لها العالمون و یحکمک الله خلقک بها النور
و الارض و یحکمک الله صنعت بها العیال و خلقت
بها الظلمة و جعلتها لیل و جعلت اللیل سکن و خلقت
بها النور و جعلتها نهار و جعلت النور رؤس رؤس مبصر
و خلقت بها الشمس و جعلت الشمس ضیاء و خلقت بها
القمر و جعلت القمر نور و خلقت بها الکواکب و جعلتها
نورا و بر و جوا و مصابیح و زینة و رجوما و جعلت
لها ساری و معاریب و جعلت لها مطایع و حجاری
جعلت لها فلک و مسابیح و قدرتها فی السماء منازل
فاحسب تقدیرها و صقورها فاحسب تصورها
واحصنها باسمائک و دبرتها بحکمک تدبیرا فاحسب
تدبیرها و سخرها لسلطان اللیل و سلطان النهار و
الساعات و عرفت بها عدد الیومین و الحسب و جعلت
رؤسها لجمع الناس من ارجاء و اسئلك اللهم بجدک

ک فی نوری

الَّذِي كَلَّمَتْ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فِي الْمَقْدِسِينَ فَوْقَ إِسْحَاسِ لَكَرَوَيْنَ فَوْقَ غَاثِ
التُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عُمُودِ التَّارُودِ فِي طُورِ سَيْنَاءَ
وَفِي جَبَلِ حُورَيْبَتٍ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِشَيْخِ
أَيَاتِ بَيْتَانٍ وَبِوَجْهِ قَرْنِ بَيْتِ الْبَرَاءِ فِي الْبَحْرِ وَفِي الْبَحْرِ
الَّذِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي جَبَلِ سُوْفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ
فِي قَلْبِ عِمْرَانَ كَأَنَّهَا وَجَا وَزَيْتِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ الَّتِي وَجَّهْتَ
كَلِمَتَكَ الْخَيْرَ عَلَيْهِمْ صِدْقًا وَعَدْلًا بِمَا صَبَرُوا وَأَوْفَرْتَهُمْ
تَسَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ
وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ وَمُرَاكِبَةَ فِي السَّمَاءِ وَالْبِلَادِ الْعَظِيمِ
الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجْمَلِ الْأَكْرَمِ وَبِحَيْدِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ
لِمُوسَى كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا يَزَالُ هَيْبَتُ
حَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ بَلَدٍ فِي مَجْدٍ خَيْرٍ وَلَا يَسْتَأْفِقُ
صَفِيْقَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ شَيْخٍ وَيَلْعَقُوبَ بَيْتِكَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فِي بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ وَبَيْتِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَلْفَكَ
وَيَلْعَقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَتَمَّ دَرَكُكَ وَالْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ

وَاللَّهُ

وَاللَّذِينَ عَنِ بَأْسِ مَا لَكَ فَاجْتَبَيْتَ وَبِحَيْدِكَ الَّذِي طَهَّرَ لِقَائِي
عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى نُبُوَّةِ الزَّمَانِ وَأَيُّهَا الْبَلَدُ الَّتِي وَقَعْتَ
عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْعَلِيَّةِ يَا أَيُّهَا عَمْرُؤُكَ وَ
يُسْلُطَانِ الْعُورَةِ وَبِعِزَّةِ الْفُدَيْرَةِ وَيَسْتَانِ الْكَلِمَةِ النَّامَةِ
الْبَائِقَةِ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي تَقْصَلُكَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي تَنْتَقِلُ
بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَسْتَطَاعُ عَلَيْكَ الَّتِي أَقْبَتَ بِهَا عَلَى
الْعَالَمِينَ وَمُؤْمِرِكَ الَّذِي فَدَحَّرْتَهُ مِنْ فَرْعِ طُورِ سَيْنَاءَ
وَبِعِلْمِكَ وَبِعِظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبَرِيَّتِكَ وَعِزَّتِكَ وَ
جَبَرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَنْتَقِلْهَا إِلَّا بِأَرْضِهَا وَتَخَفَضَتْ لَهَا
السَّمَاوَاتُ وَأَنْزَجَتْهَا الْعَمِيقُ الْأَكْبَرُ وَمَرَدَّتْ لَهَا
الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَصَّصْتَ لَهَا الْجِبَالَ وَمَلَكْتَ لَهَا
الْأَرْضَ بِمَا كَيْفَهَا وَأَسْتَلَمْتَ لَهَا الْخَلَائِقَ كُلَّهَا وَ
خَفَقْتَ لَهَا الرِّجَالَ فِي جُزْأَيْهَا وَخَمَدْتَ لَهَا التَّنْزِيلَ فِي
أَوْطَانِهَا وَبِطَلْحَتِكَ الَّذِي عَرَفْتَ لَكَ بِهَا الْعِلْمَ دَهْرًا
الدَّهْوَرِ وَجَدْتَهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَبِحَيْدِكَ
كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَيُّهَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ

بِالرَّحْمَةِ وَأَسْأَلُكَ بِحَيْدِكَ الَّتِي كَلَّمْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَسُورِ وَجْهِكَ
الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجِبَالِ لِجَعْلِهِ دَكَاةً وَخَرْمُوسِي صَعْمًا وَ
بِحَيْدِكَ الَّذِي طَهَّرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ كَلِمَتَكَ بِهِ عَبْدَكَ وَ
رَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِطَلْحَتِكَ فِي
سَاعِيهِ وَطَهْرَتِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبْوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ
وَجُودِ الْمَلَكَةِ الصَّافِيَّةِ وَخُشُوعِ الْمَلَكَةِ السَّجْدِيَّةِ وَ
بِرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ حَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي أُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ وَبَارَكْتَ لِإِسْحَاقَ وَصَفِيْقَكَ
فِي أُمَّةِ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ
فِي أُمَّةِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِزِّيَّةِ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمْنِهِ بِالرَّحْمَةِ
اللَّهِمَّ وَكَمَا عَسَيْتَ عَنْ ذَلِكَ لَمْ تَنْهَدْهُ وَأَمَّنَّا بِهِ وَلَمْ
تَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا لِأَنَّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَبَارِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَحِّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
كَأَنْتَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ أَنْكَ حَبِيبٌ حَبِيبٌ فَكُلُّ مَا يُرِيدُ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَدَرَكٌ مَكْرُورٌ وَتَعْقِيبٌ عَالِمٌ

إِنَّهُ

بِعِزَّةِ آدَمَ وَرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي كَلَّمْتَ مُوسَى بْنِ
عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى نُبُوَّةِ الزَّمَانِ وَأَيُّهَا الْبَلَدُ الَّتِي وَقَعْتَ
عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْعَلِيَّةِ يَا أَيُّهَا عَمْرُؤُكَ وَ
يُسْلُطَانِ الْعُورَةِ وَبِعِزَّةِ الْفُدَيْرَةِ وَيَسْتَانِ الْكَلِمَةِ النَّامَةِ
الْبَائِقَةِ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي تَقْصَلُكَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي تَنْتَقِلُ
بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَسْتَطَاعُ عَلَيْكَ الَّتِي أَقْبَتَ بِهَا عَلَى
الْعَالَمِينَ وَمُؤْمِرِكَ الَّذِي فَدَحَّرْتَهُ مِنْ فَرْعِ طُورِ سَيْنَاءَ
وَبِعِلْمِكَ وَبِعِظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبَرِيَّتِكَ وَعِزَّتِكَ وَ
جَبَرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَنْتَقِلْهَا إِلَّا بِأَرْضِهَا وَتَخَفَضَتْ لَهَا
السَّمَاوَاتُ وَأَنْزَجَتْهَا الْعَمِيقُ الْأَكْبَرُ وَمَرَدَّتْ لَهَا
الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَصَّصْتَ لَهَا الْجِبَالَ وَمَلَكْتَ لَهَا
الْأَرْضَ بِمَا كَيْفَهَا وَأَسْتَلَمْتَ لَهَا الْخَلَائِقَ كُلَّهَا وَ
خَفَقْتَ لَهَا الرِّجَالَ فِي جُزْأَيْهَا وَخَمَدْتَ لَهَا التَّنْزِيلَ فِي
أَوْطَانِهَا وَبِطَلْحَتِكَ الَّذِي عَرَفْتَ لَكَ بِهَا الْعِلْمَ دَهْرًا
الدَّهْوَرِ وَجَدْتَهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَبِحَيْدِكَ
كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَيُّهَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ

بِعِزَّةِ آدَمَ وَرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي كَلَّمْتَ مُوسَى بْنِ
عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى نُبُوَّةِ الزَّمَانِ وَأَيُّهَا الْبَلَدُ الَّتِي وَقَعْتَ
عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِمَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْعَلِيَّةِ يَا أَيُّهَا عَمْرُؤُكَ وَ
يُسْلُطَانِ الْعُورَةِ وَبِعِزَّةِ الْفُدَيْرَةِ وَيَسْتَانِ الْكَلِمَةِ النَّامَةِ
الْبَائِقَةِ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي تَقْصَلُكَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِحَيْدِكَ الَّتِي تَنْتَقِلُ
بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَسْتَطَاعُ عَلَيْكَ الَّتِي أَقْبَتَ بِهَا عَلَى
الْعَالَمِينَ وَمُؤْمِرِكَ الَّذِي فَدَحَّرْتَهُ مِنْ فَرْعِ طُورِ سَيْنَاءَ
وَبِعِلْمِكَ وَبِعِظَمَتِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبَرِيَّتِكَ وَعِزَّتِكَ وَ
جَبَرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَنْتَقِلْهَا إِلَّا بِأَرْضِهَا وَتَخَفَضَتْ لَهَا
السَّمَاوَاتُ وَأَنْزَجَتْهَا الْعَمِيقُ الْأَكْبَرُ وَمَرَدَّتْ لَهَا
الْبِحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَصَّصْتَ لَهَا الْجِبَالَ وَمَلَكْتَ لَهَا
الْأَرْضَ بِمَا كَيْفَهَا وَأَسْتَلَمْتَ لَهَا الْخَلَائِقَ كُلَّهَا وَ
خَفَقْتَ لَهَا الرِّجَالَ فِي جُزْأَيْهَا وَخَمَدْتَ لَهَا التَّنْزِيلَ فِي
أَوْطَانِهَا وَبِطَلْحَتِكَ الَّذِي عَرَفْتَ لَكَ بِهَا الْعِلْمَ دَهْرًا
الدَّهْوَرِ وَجَدْتَهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَبِحَيْدِكَ
كَلِمَةَ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَيُّهَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ

سوره تبه الله که در سوره تبه لا اله الا الله بعد از آن این دعا بخوان الحمد لله
الذی اذهب البصر کذا و جاء بالبصر کذا اف هر ایست که در
نفره اول بجای حفظ که نام ماه گذشته یا بدگفت و در نفره دوم
ماه آینده و خواندن سوره فاتحه هفت مرتبه در وقت دیدن هلال چهره شفا
در چشم است و بخواند دعای ایها المخلی الطلیع تا آخر که از دعای حاجی
کا مکتوب و هر که در شب ماه دو رکعت نماز بگذارد و در آن سوره انعام
بخواند سوال کند از خدای تعالی ایضا که گفایت کند او را از هر چیزی و دزدی
ایمن بماند در بقیه آن ماه از هر چه آن را کرده دارد باذن خدای تعالی و توب
است خوردن پنیر در اول هر ماه دهن را خوش مزه و خوشبو میکند و از اول
سابق را هضم می کند و دستهای آورد و هر که آنرا در اول ماه بخورد و بگوید
است که حاجت او در نیش و در آن ماه و نماز اول هر ماه دو رکعت است
در رکعت اول الحمد یک مرتبه و قل هو الله احدی مرتبه بعد در زده ای ماه و در
رکعت دوم الحمد و آنا انزلناه فی لیل القدر مثل آن و تصدق کند با نیت بیشتر
و بعد از آن بخواند اللهم انزل الیوم الحکم و ما من ذابک
فی الامم الا علی الله ربها و تعلم منقرها و
سودها کل و فی کتاب مبین لیم الله الیوم الحکم
و ان یمسک الله بصر فلان کاشف الاله و ان

سودت

بذلک یخبر فلا راد له صلیه یصیب به من یشاء من عباده
وهو العفو الرحیم لیم الله الرحمن الرحیم سمع الله بعد
عنه کثیرا ما شاء الله لا اله الا الله حبیبنا الله و نعم
الوکیل و افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد لا اله الا الله
الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین رب انی لما انزلت
الی من جبر فی غیر ذلک لا قدر فی قدر ذلک و انت جبر الی الی الی
فصل دوم در بیان ثواب روزه داشتن بعضی از آیات مخصوصه در
و بدل آن و عمل ایام بیض در هر ماه و ثواب خواندن بعضی از سوره های
قرآنی و ثواب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در هر ماه **تا ثواب**
داشتن بعضی از آیات مخصوصه در هر ماه حضرت رسول فرمودند که بهترین
روزه ماه روزه برادریم و او در علیه السلام است که او یک روز روزه میدهد
و یک روز افطار می کند و آنحضرت ۳ در هر ماه روزه میدهد و میفرمودند
که اینست صوم دهر و میفرمودند که اینها برابری میکند بصوم دهر و روز
و سوره سینه را راوی عرض کرد که آن سه روز که میفرمودند که اول شبینه
و اول چهارشنبه بعد و روز از آن آخر چهارشنبه آن کسی که روزه دارد
این سه روز را پس بسیار بد که جهال کند با کسی نشسته بد جان بسوخته خوردن
بجدا که اگر دیگری او را بران آورد **تا اعمال ایام بیض** در هر ماه است

روزه داشتن روز نهم و چهاردهم و پانزدهم از هر ماه که از ایام
بیض گویند و این روزه است قبول کرده شده و نیت روزه کرده شده و
روزه روز اول برابر است با روزه ده هزار سال در روزه روز دوم
برابر است با روزه سی هزار سال و روزه آن برابر است با روزه
صد هزار سال و دیگر از اعمال ایام بیض در هر ماه بجا آوردن عمل استغفار
است چنانچه در فصل اول باب چهارم در عمل روزه ما تروه هم در باب شایسته
خواهد آمد **تا** ثواب خواندن بعضی از سوره های قرآنی و زیارت حضرت
امام حسین در هر ماه و خواندن سوره نحل و سوره اعراف و سوره انفال که
برای او وارد شده و ثواب آنها درین رساله گنجایش ندارد و هر که غسل
در هر ماه از پنجمه که در قرآن واقع است که غسل شفاست عافیت میسازد
همسا و در وقت در حضرت امام جعفر صادق به بعضی میمون فرمودند
که یا علی شنیدم که جمعی از شیعیان هستند که میگویند هر که را می از ایشان
یکسال و دو سال که زیارت نمی کنند حضرت امام حسین را که گفتند تو
شوم بپرسی که من چشمم چو کثیر را باین صفت فرمودند که و الله که
بپره خود را خطا کند و از ثواب خدای میل کردند و از همسایگی محمد و در شنبه
گفت در هر چندگاه زیارت بسیار کرد فرمودند که اگر تو از زیارت نمی کنی
حضرت را در هر ماه پس کن گفت نمیتوانم زیرا که بدست خود کجا میگویم و کارها

مردم

مردم

و طلب حاجتها و این روز است چهار روز و نیم روز زن بدست است
درین روز خلق کرده شده است خواه از آدم علیه السلام و ترویج نموده است
آدم ما خدا تعالی با جویگوست از برای ساختن خانه و روشن کردن
آفتاب کردن کارها و سفر کردن و طلبیدن حاجت تا و هر که در اول این روز
بیمار شود و ضعیف سبک باشد و هر که در آخر این روز بیمار شود و در پنج درماری
کشد و هر که درین روز متولد شود تربیتش نیکو باشد و بر وایت او اگر از پنج
مردیت که بر سرین درین روز از کارهای سلطان و بر وایت سلمان
این روز بهشت و بهین نام فرشته است از فرشتگان عرش است
مبارک و نیکو از برای زن خود هست و از سفر آمدن پیش آمل خود و فریدن
و فرود آمدن و طلب حاجت نمودن و این روز است **روز سیم** کس دایمی است
پس تبرس درین روز از دیدن پادشاه و فریدن و فرود آمدن و مشغول شود
درین روز پنجس را درین روز کند شد از آدم و خواست آنها در آن
شدند از بهشت پس بگردان خلق خود درین روز بر درختن حال خانه
کارها ممکن شود از خانه خود بیرون رود و هر که درین روز بگذرد که فرشته شود
و هر که درین روز بیمار شود و پنج بکشد و این روز است بغایت سنگین و هر که
درین روز تولد یابد در تنش نیکو و عمرش دراز باشد و بر وایت سلمان قار
این روز دردی بهشت است و دردی بهشت نام فرشته است که موکل است

بشفا

بشفا و بیماری و این روز است شش شایسته نیت درین روز دیدن
پادشاهی یا حرکت کند از جای و این روز است ثقیل **روز چهارم** پل
این آدم درین روز متولد شد و نیکوست از برای صید و زحمت و مکرده
است درین روز سفر کردن و مسافر درین روز پسران دارد که کشته شود
و متاعش بغارت رود یا بلای یا برسد و تحلیات درین روز بگردد
و چا و دیگر فتنه و هر که بگریزد درین روز دشواریت یا فتنه او و چنانچه
از دیگر کسی کند از او دور و هر که درین روز متولد شود تا زنده است نیکو و با
برکت باشد و هر که درین روز سفر کند برسد از سهفت راه و بر وایت دیگر
این روز است مبارک از برای زن خود هست و بر وایت سلمان فارسی
این روز شهر و برکت و شکر و بر وایت نام فرشته است موکل بچهار واد و موکل
بدریای روم **روز پنجم** تا پل شعی درین روز متولد شد و درین روز بر
خود با پل برکت و برای خود لغت ابدی طلبند و این اول کسی است که
بر روی زمین گریست از بی آدم و این روز سخن دایمی است پس از آنکه درین
روز بیماری و تقاضای کسی که در خانه است و سپهر و از در اصلاح چای
و سگ کند خود درین روز برای کسی و کسی که سگ کند خود بدو رخ درین روز
زود پاکوش یا بدو فرزند که درین روز متولد شود تربیتش نیکو باشد و در
سلمان فارسی این روز اسفند است و اسفند از نام فرشته است موکل بچهار

و این روز است شش متولد شد درین روز قابل فرملون که برادر خود را
کشت و قوم خود را به ملک خواند و در میان آنها علم و حزن آورد و بگفت
درین روز پنج کاری را و ملاقات کن درین روز پادشاهی را و در خود
باش که روز است سنگین **روز ششم** شایسته است برای ترویج و نیکو
برای حاجتها و سفر دریا و بیابان و هر که درین روز سفر کند با پل خود که
تا پنج دست دارد و نیکوست برای فریدن چار واد هر که درین روز کم
شود یا بگریزد یا فتنه شود و هر که درین روز بیمار شود که در فرزند که
درین روز متولد شود تربیتش نیکو باشد و سالم ماند از آفات اگر خواهد
بر وایت دیگر شایسته است برای شکار و بر وایت سلمان فارسی این ماه
خود است و خود را نام فرشته است موکل بدیوان روز است شایسته
برای طلب معاش و هر حاجت و خوابی که درین روز دیده شود تا ویش بعد
یا در روزها هر شود **روز هفتم** روز است برگزیده کن درین روز هر چه
خواهی و هر که درین روز گنای کند با نجام رساند آنرا و هر که درین روز
ابتدا کند بر بنای خانه یا نشاندن درخت کاشش در آن نیکو باشد و فرزند
که درین روز متولد شود تربیتش نیکو و روزیش و است باشد و بر وایت دیگر
شایسته است از برای ترویج و شکوه هر حاجتی که خواهد آنرا و بر وایت
سلمان فارسی این روز مرد است و مرد را نام فرشته است موکل بچهار

در روزهای

در روزهای آنها روز است مبارک و سعید کن درین روز هر چه خواهی
از کارهای نیکو **روز هشتم** شایسته است از برای هر کار از فریدن و فرزند
و هر که درین روز پادشاهی را بر پسند حاجت او را کرد و در شایسته است
درین روز سفر کردن و بگشتن نشستن و برای جنگ بر آمدن و عهد با
و فرزند که درین روز متولد شود تربیتش نیکو باشد و هر که درین روز
بگریزد قدرت بر او نیاند که تبیب و هر که درین روز راه کند راه نماند
که بر شقت و هر که درین روز بیمار شود در پنج لغت و بر وایت سلمان فارسی
روز و بیجا زده است و بیجا زده است از نامهای خدا تعالی و این روز
برگزیده و نیکو و شایسته برای همه کارها پس کن درین روز هر چه را که خواهی
از امر خیر و شر اقبال **روز نهم** روز است یکی است از اول روز تا آخر
روز برای هر امر که اراده می کنی و هر که درین روز سفر کند مال یا بدو چیز
یا بدو پسر آید این درین روز بکارها و قرض گیر و زحمت کن و درخت
بنشان و هر که درین روز جنگ کند غالب شود و هر که درین روز بیمار شود
سنگین باشد بیماری او و هر که درین روز کم شود دستگیر کرد و فرزند
که درین روز متولد شود و لا دتش نیکو باشد و در همه حالات خود موفق باشد
و بر وایت دیگر که متولد شود درین روز فرخ روزی باشد و زنده ماند
شکی هرگز و بسیار از نیکو کنی کند و بر وایت سلمان فارسی این روز از اول

و آذر نام خورشده است موکل میزان در روز قیامت روزیست بیکو
خواه ای این روز در همین روز ظاهر هر که در **روز چهارم** روز چهارم است
دعوت فرزند علی السلام درین روز متولد شد و فرزندیک درین روز متولد
کرد بزرگ و پیر صاحب روزی بود و این روز نیکوست برای خریدن
و فروختن و سفر کردن و هر که درین روز چیزی کم کند آزا مایه و هر که در
روز چهارم که در وقت است که او را وصیت کند و شایسته است درین روز
نوشتن عهد نامه هر که بگریزد درین روز بدست آید و ببنده افتد و بترسد
دیگر روزیست شایسته از برای ختم گشتن و زهدت کردن و سفر فریدن
و بردن و آید و آید از برای فارسی روز آبان است و آبان نام خورشده است موکل
برده و آید و آید از برای روزیست سبک هر که درین روز متولد شود بسیار
باشد هر که با توکل زسد و این روزیست مبارک مگر آنکه هر که از پادشاه
بگریزد گشتا شود و تا ویل خواهد ای این روز در مدت پست روز ظاهر
روز پنجم روز پنجم حضرت شیت بن آدم درین روز متولد شد و نیکوست از برای
ایمانی کار و فریدن و فروختن و سفر کردن و پیریز باید کرد درین روز
از دخل شدن بر سلطان و هر که بگریزد درین روز با زکده دارد وی اطاعت
و هر که درین روز چهارم شود امید است که بزودی برود و هر که درین روز کم شود
سالم باشد هر که درین روز متولد شود در پیش از دنیا کایش نیکو باشد و نبرد

تقریباً

تا تمام نشود بگریزد از پادشاهی و بر و است دیگر هر که بگریزد درین روز
از پادشاه دستگیر شود و هر که متولد شود نبرد تا آنکه پیر نشود و هر که پیر نشد
نشود و بر و است سلمان فارسی روز خورشده است و خورشده نام خورشده است
موکل آبان است درین روزیست سبک مثل روز گذشته **روز دوازدهم**
نیکوست برای کسب کردن و کوشدن دکانهها و شرکت و سفر دریا و پیریز
کرد درین روز از واسط شدن میان مردم و هر که درین روز چهارم کرد
امید است که بزودی برود و هر که درین روز متولد شود با سالی تربیت
یابد و بر و است دیگر هر که درین روز گریزد از پادشاه دستگیر شود
و بر و است سلمان فارسی روز نهم است و ماه نام خورشده است موکل با
و این روزیست بر کنده و بسیار نیکو **روز نهم** روز نهم نیکوست و خوب
نیست درین روز هیچکاری و باید درین روز پیریز کردن از سزاقت
و حکایت عاقت سلطان در غن بر سر مالیدن و موکرفتن و هر که درین
روز چهارم کرد در پنج افتد و هر که درین روز متولد شود و نبرد باشد نیمی نبرد
مگر آنکه از زیستن و خواهد و بر و است سلمان فارسی روز تیر است که
نام خورشده است موکل بستارگان و این روزیست بسیار نیکوست
باید کرد درین روز از دیدن سلطان و سایر کارها و طلب نباید کرد درین
روز هیچکاری و حاجتی را نخواه ای این روز بعد از روز بعل میاید **روز دوازدهم**

چهارم چهارم مبارک است برای هرام و فرزندی که درین روز متولد شود و در
عمر مال بسیار می یابد و تسک باشد و نیکوست برای طلب علم و فریدن
و فروختن و وام گرفتن و بکشتی نشستن و هر که درین روز چهارم شود
شفایابد اگر خدا خواهد و بر و است دیگر هر که متولد شود درین روز بسیار
زندگانی کند و بر و است سلمان فارسی رجه الله روز جوش است و خورشده
نام خورشده است موکل متغها و زبانهها و با و این روزیست نیکو و
شایسته است برای هر کار خیر و دیدن سلطان در و سالی مردم
آنها و فرزندی که درین روز متولد شود صاحب کتاب و صاحب علم و ادب
باشد و در آخر عمر مالش بسیار شود و خواه ای این روز بعد از نیت
و شش روز بعل آید **روز پانزدهم** روز پانزدهم شایسته است برای هرامی
مگر برای وام جوختن یا وام دادن یا بستن آنچه خریده باشد و هر که
درین روز چهارم شود بزودی برود و هر که درین روز بگریزد در حاجتی
بر و ظفر یافته شود و هر که درین روز متولد شود کنگ و صاحب گشت باشد
مگر آنکه خدای تعالی بخیر آن خواهد و بر و است سلمان فارسی رجه الله روز
و چهارم است و دیگر نایست از انهای قهای عود جل نیکوست برای
هر کار و هر حاجت و خواه ای درین روز به چند بعد از روز اثرش نایست
روز شانزدهم روز شانزدهم هر که سفر کند درین روز هلاک شود و نوبت

درین روز دیدن پادشاهان و شایسته است برای سودا و خرید و فروختن
و شرکت با کسی کردن در آمدن بسفر دریا و کد نشستن بنا تا هر که درین روز
بگریزد یا بگریزد و هر که درین روز راه کم کند سلامت ماند و هر که درین
بهار شود بزودی برود و فرزندی که درین روز از صبح تا زوال متولد شود
دیوانه باشد و اگر بعد از زوال تا آخر روز متولد شود حال او نیکو باشد و در
سلمان فارسی روز چهارم است و هر نام خورشده است موکل بر جنت این
روزیست نیکوست فرزندی که درین روز متولد شود البته همچون باشد و سفر
کردن درین روز موجب هلاکت و شایسته است درین روز کار خیر
آوردن چیز حرکت که اقبال زان باید کرد و اثر خواه ای این روز
بعد از روز و روز ظاهر میشود **روز هفدهم** روز هفدهم نیکوست پیریز باید کرد
درین روز از جنگ کردن و هر که درین روز چیزی قرض دهد بجا نماند
باز نماند و مگر بکشت و هر که درین روز قرض بگیرد آزا رو نمیکند و
فرزندیک درین روز متولد شود حال او تربیت آید و نیکو بود و در و است
و در شده است که بجات کردن درین روز موجب شفاعت و در و است
سلمان فارسی روز سواد است و هر نام خورشده است موکل نیکوست
عالم و این روز نیکوست است برای هر کار **روز بیستم** روز بیستم نیکوست
نیکوست برای هرام از خرید و فروختن و سفر و زهدت و هر که درین روز

تقریباً

با دشمن جنگ کند فخر با بد و قرض درین روز بصل جیش باز کرد و هر که در
روز چهارم شود روز دومی بکرد و فرزند کی که درین روز متولد شود حاش
یکو بود و بروایت سلمان فارسی روز ششم است و زرش نام فرشته است
موکل میزان و این روز است سبک شایسته برای سفر و طلب حاجت **روز نهم**
روز پنجم است درین روز تولد یافته است حضرت اسحاق بن ابراهیم علیه السلام
و مبارک است **روز دهم** و طلوعی وسیع در کارها و تحصیل علم و فریدن بنده جادو
و هر که درین روز کم شود یا بگریزد بعد از پانزده شب او قدرت یا بند فرزند
که درین روز متولد شود مویک حال و موفق باشد از برای هر کار یک و برودت
سلمان فارسی روز فرودین و فرودین نام فرشته است موکل بار و روح
قبض آنها درین روز است **یکم روز دهم** روز نهم شایسته است بجا
سفر و بنا و وضع اساس و در دیدن زوجه و نشاندن درخت و ناک
و گرفتن چاروا و هر که درین روز بگیرد یا فتن او امید بود هر که درین روز
راه که کیم بچم ملاکت ارد و هر که درین روز چار شود مرض و سخت باشد و
فرزندیکه درین روز متولد شود زنده گانی او و شوار بود مگر آنکه خدا خیر دهد
و بروایت سلمان فارسی روز چهارم است و چهارم نام فرشته است موکل
یاری کردن و خندان نمودن و در جنگها و جدالها و این روز است سبک نیکو
روز پنجم و یکم روز نهم است طلب کن درین روز پرسج حاجتی را و سپر کند

روز از دیدن پادشاه و هر که درین روز سفر کند باز کرد و و چهارم ملاکت
دارد و این روز بیست برای سایر کارها و فرزند کی که درین روز متولد
بلی خیر و مصلح باشد و بروایت سلمان فارسی رحمة الله این روز نام آ
درام نام فرشته است موکل بخوشنوی نیکوست درین روز یکتن خون
جوانان شایسته نیست درین روز طلب **روز ششم** و شایسته است برای حج
ازین تا این روز **روز هفتم** و **روز هشتم** و **روز نهم** و **روز دهم** و **روز یازدهم**
و فرودین و صدقه درین روز قبولست و هر که درین روز پادشاهی را
بر چند حاجت و او را دهد و هر که درین روز نماز شود روز دوی بگرد و هر
درین روز سفر کند لغایت باز کرد و بروایت سلمان فارسی **روز دهم**
است و با و فرخ نام فرشته است موکل با در روز سبک شایسته است
هر مصلحتی که ادا کرده شود **روز نهم** و **روز دهم** و **روز نهم** و **روز دهم**
علیه السلام و این روز است سبک و شایسته است درین روز طلب حاجت
و تجارت و زن خوستان و زود پادشاهان و هر که درین روز
کند غیبت یا بد و خیر بسیار پند و فرزندیکه درین روز متولد شود نیکوست
باشد و بروایت سلمان فارسی روز دهم است و دیدن نامی است از
نامهای خدای تعالی روز است سبک شایسته است برای هر مصلحتی **روز پنجم**
چهارم و یکم روز نهم است برای هر کاری که متولد شود زنده گانی او نیکو شود و بکار خیر

توفیق نیابد هر چند بران حریص باشد و در آخر عمر گشته شود یا غرق شود و هر که
درین روز چهارم شود چاروی او بطول بجا مد و بروایت سلمان فارسی روز پنجم
است و درین نام فرشته است موکل خواب و بیداری وسیع و حرکت و نجات
دشت ارجح تا بگردند بید نهی نو و این روز است سخن دائمی متولد شد
درین روز فرعون پس هر که درین روز متولد شود گشته میشود و زندگانی
بنا خوشی و سخن کند و توفیق نیکی نیابد هر که **روز پنجم** و **روز ششم** و **روز هفتم**
رؤی پس طلب کن درین روز حاجتی را و بجا بدار درین روز نفس فرودانند
این روز است که پروردگار درین روز اهل مصر را با فرعون آیات عذاب
بتلا کرد و این روز است که بلا درین روز سخت است و هر که درین روز
پناه شود چاروی او بطول بجا مد و هر که متولد شود درین روز پادشاهی
و فرخ روزی و برگزیده از خلق و برسد او را علی سخت و سلامت مانده
و بروایت دیگر هر که چار شود درین روز صحت نیابد و بروایت سلمان فارسی
رعدا را و او را نام فرشته است موکل بجن و شیاطین روز است
رؤی و درین روز رسید اهل مصر انواع آفات عذاب و مشغول بس درین
روز بدعا و نماز و عمل خیر **روز پنجم** و **روز ششم** و **روز هفتم** و **روز دهم** و **روز نهم**
موسی علیه السلام بصحای خود دریا را پس شناخت دریا را و این روز است
شایسته از برای سفر و از برای هر امری که ادا کرده شود مگر زنج خواستن

بدرستی که هر که زن خواهد درین روز جدائی می افتد و در میان ایشان چنانکه
مترقی شد و دریا برای موسی علیه السلام و دخل شود هر گاه برگردی از سفر خود
درین روز بیاید خود و هر که متولد شود درین روز زندگانی بسیار کند و هر که
پناه شود و درین روز چاروی او بطول بجا مد و بروایت سلمان فارسی روز ششم
است و ششم نام فرشته است که خلق کرده شده است از ظاهر شدن
روز شایسته است بهر یک است و هر که تزویج کند درین روز با بچم نرسد کادو
جدائی افتد میان ایشان **روز پنجم** و **روز ششم** و **روز هفتم** و **روز دهم** و **روز نهم**
کاری و فرزندیکه درین روز متولد شود با جمال و نیکوئی باشد و عمرش دراز
و نیکیش بسیار بود و بچوب دلهای مردمان باشد و بروایت دیگر روز
است و بروایت سلمان فارسی روز آسمان است و آسمان نام فرشته است
موکل بریندنا و هر که درین روز متولد شود تمکنا روز فرخ روزی و در آخر
باشد **روز پنجم** و **روز ششم** و **روز هفتم** و **روز دهم** و **روز نهم**
متولد شد درین روز یعقوب پیغمبر علیه السلام هر که درین روز متولد شود غنی
و در آخر باشد و او را نماز رسد و در بدنش پارهها عارض شود مگر آنکه خدا
آن خواهد و بروایت دیگر فرزند کی که درین روز متولد شود فرخ روزی و در
کنده آبل خود و سایر مردمان باشد و بروایت سلمان فارسی روز بیست
و سی و نام فرشته موکل با آنها گفته شد که موکلت بکند در میان خلق و این

روزت مبارک و اثر خواجهای این روز در همین روز میل آید **روز پندهم**
شایسته است و سبک برای همه کارها و مصلیها و عملها و فرزندان در این روز
تولد شود و بار باشد هر که سفر کند در این روز مال بسیار یاد و هر که درین
بیمار شود بروی بر کند و و بگوید وصیت کردن درین روز بر او است
فارسی روز ما را سفید است و ما را سفید نام فرشته است موکل بدین وقتها
و کوشها و چشما روزیت شایسته برای هر مصلحتی صاحب دین بر او دان
و دوستان کارهای خوب و اثر خواجهای این روز در همین روز خلاص شود
روز سی ام روزت مبارک برای فروختن و خریدن وزن خوبست و فرزندان
درین روز تولد شود و بار و بارکت باشد و شود باشد و شایسته است هر که درین
روز بگریزد که فرستد و هر که درین روز چیزی کم کند باز یاد و هر چیزی درین
اگر کسی دم گیرد و برود و برساند و برایت سلمان فارسی روز این است
و اینان نام فرشته است موکل بهند کار و زمانها روزیت مبارک و سبک
شایسته برای هر چیزی که خواهد آن را و از سهیل بن یعقوب دم حضرت امام علی
علیه السلام آورده که گفتم روزی آنحضرت را که ای سید من ز من درین
اقتیارات ایام جدیدی است مشغول از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
عرض کردم آن حدیث را آنحضرت توضیح نمود پس گفتم که ای سید من کوت
ایام مانع فن طلب حاجت است و بسیار است که ما را ضرر میشود در آن روزها

کونک

حرکت کردن پس تعییر خا مراضی که هر زن باشد از نجاست آنها در پنج ایام
طلب حاجت خود را تو آنکه در فرموده و نکند ایسپل حاجت تا آجینت که و از زده
و حافظ شیعانت از صبح علاوه و اگر با ولایت ما بجایه دریا یا یا صحرا یا و
بیا یا بنا در میان حیوانات درنده و دشمنان جن و انس بر ندر بر این ایام
از شر آنها بگریز و ولایت ما پس از آنها و کن بر خدا و خالص کردن و وقتی
خود را از برای ما و بهر جانب که میخواهی متوجه شو ای سهیل چون صبح کنی بگریز
چون دعای حاجت ایسپل مختصه الی آخره و این دعا در فصل سیم مابذل
در ادعیه صبح و مسکن است و در شام نیز سر ته این دعا بخوان که این دعا
ببود از هر چه خذر عینانی از آن و آیه الکرسی بخوان و هر روز که خوری حاجت
کن و هر گاه که خواهی سفر کن و تصدق کن بخیر بی **باب چهارم** در عمل سال
و درین باب هفت فصل است **فصل اول** در اعمال ماه رمضان **و فصل دوم** در
اعمال ماه شعبان **فصل سیم** در اعمال ماه رمضان المبارک **فصل چهارم**
اعمال ماه شوال و ذوالحجده و ذوالحجه **فصل پنجم** در اعمال ماه محرم و صفر
فصل ششم در اعمال ماه ربیع الاول و ربیع الاخر و جمادی الاولی و جمادی
فصل هفتم در اعمال ذوالنور و در **فصل اول** در اعمال ماه رجب است حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام میفرمودند که رجب ماه است و شعبان ماه رسول خدا
و ماه رمضان ماه خدای تعالی است و ماه رجب بامیت بزرگ که و در چند

خدای تعالی که کار او بر رحمت و آمرزش و هر که بگوید آن چاره را هر کس
میسوئید خدای تعالی او ثواب صد شهید و چون ملاقات کند
خدای را در روز قیامت میگوید و او خدای تعالی که تحقیق اقرار کردی
من پس بخواه از من هر چه را که میخواهی مرا عطا کن تا بر دستگیرت صاف
آقدا ری غیر از من و هر که بگوید در رجب هفتاد مرتبه در صبح و هفتاد مرتبه
در شب **مِشْفِرُ لِلَّهِ وَ أَتُوْبُ إِلَيْهِ** و بعد از آن بگوید **اللَّهُمَّ عَفِّرْ**
لِي وَ تَبِّ عَلَيَّ پس اگر بمیرد در رجب بمیرد در حالتی که خدا از او رضای
دوست میکند و در آتش جهنم میرفت رجب دوهزار نعل میخواند تا آداب
دارد شده است و هزار مرتبه نیز وارد شده و هر که در رجب هزار مرتبه بگوید
اللَّهُمَّ بگوئید مسوئید خدای تعالی برای او صد هزار حسنة و بنا می کند
از برای او صد هزار شهر در بهشت و در حدیث قدسی واقع است
که هر کس در ماه رجب هزار مرتبه بگوید **مِشْفِرُ لِلَّهِ وَ أَتُوْبُ إِلَيْهِ**
مِنْ جَمِيعِ الذَّنُوْبِ وَالْإِنْفِرَاطِ خدای تعالی میفرماید که اگر او را هزار مرتبه
پرزور کار او بنام **ششم** و **او را ششم** که در ماه شعبان و ماه شعبان
در هر روز و هر شب فاتحه انگابت آیه الکرسی و قلی آنها را بکفرون و قلیها
و قلی خود برت انسان دخل نمود رت لعن هر کس در ماه شعبان الله
و لیلایه **و لایله الا الله و الا الله اکبر و لا حول و لا قوة**

صد

خدای تعالی که سنان را در می کند درین ماه که نمان را در هر که روزی که
بگوید روزه از رجب و در پیش و از آتش جهنم بقدر یکساله و هر که در روز
روزه بگوید واجب میشود او را بهشت و رجب نام نهر است در بهشت است
شیرین تر و از غسل شیرین تر است هر که یکروز از رجب روزه بدارد سنان
می کند خدای تعالی او را از آن نهر و هر که سه روز از رجب روزه داری
نویسد خدای تعالی او را برای او در روزی روزه یکساله و هر که هفت روز
از رجب روزه بگوید هفت درد و فوخر بروی بسته شود و هر که هشت روز
از رجب روزه بگوید هشت در بهشت بروی او کوش ده شود و هر که
پانزده روز از رجب روزه بگوید حساب می کند خدای تعالی او را حساب
آسان و هر که تمام رجب روزه بگیرد مسوئید خدای تعالی او را برای او
خوشنودی خود را و برای هر که نویسد خوشنودی خود در اعداب نمیکند
او را و کسی که قدرت بر روزه داشتن نداشته باشد هر روز از رجب صد
مرتبه این سوره را بگوید **سُبْحَانَ** **اللَّهِ الْجَبَلِ سُبْحَانَ مَنْ لَّا**
يَسْتَعِينُ **الْبَيْتُ لِلَّهِ سُبْحَانَ** **الْأَعْرَاسِ لِلَّهِ سُبْحَانَ مَنْ**
لَيْسَ لَهُ آخِرٌ وَ هُوَ لَهُ سُبْحَانَ مَنْ نَعَطَفَ بِالْحَيَةِ وَ كَلَّمَ
بِهِ وَ هِرَكَ بُوِي در رجب استغفر الله الذي لا اله الا هو و تحاة
لا شريك له و اتوب اليه صد مرتبه و هفتم که آنرا بعد از هفتم می کنند

صد

اَللّٰهُمَّ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ سَمْرْتِهٖ وَاللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ سَمْرْتِهٖ اَغْفِرْ لِقَوْلِيْنَ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ سَمْرْتِهٖ بِرُكْعِيْ
 اَسْتَعْفِرُ لَكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ جَاهِرًا وَسَمْرْتِهٖ **زِيَادَةُ الرَّغَائِبِ** ثَمَّة
 اَوَّلُ جَسَدًا رُوْزَهٗ كَبِيْرَةٌ وَشَبَّ جَسَدًا دُوْا زِدَةٌ رَكَعَتْ نَحْوَ مِيَا نِ شَامِ خُوْنِ
 كِبَارًا وَبَعْدَ اَزْهَرِ دُرٍّ كَرَمَتْ سَلَامٌ كُوْبُهُ وَرَهْرَهْ رَكَعْتِيْ فَتَحَهُ الْكَلْبُ وَكَبَّرْتُهُ
 اَنْزَلَهُ فِيْ لَيْلَةِ الْعَدْرِ سَمْرْتِهٖ وَقَلَّ بِوَاللّٰهِ اَهُدُّ وَوَا زِدَةٌ مَّرْتَبَةً وَبَعْدَ اَزْفَرِ
 اَزْمِيْ رَهْفًا وَمَرْتَبَةً كُوْبُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ
 بَعْدَ اَزَانِ سَجْدَةٍ كَبْرًا وَكُوْبُهُ دُوْرَانِ رَهْفًا وَمَرْتَبَةً مُتَبَوِّحًا قَدْ وَصَلْتُ
 رَيْبًا وَرَبَّتْ الْمَلَكُوتُ وَالرُّوْحُ بَعْدَ اَزَانِ سَمْرْتِهٖ بِرُوْرَدِ
 وَكُوْبُهُ سَمْرْتِ اَغْفِرْ وَارْحَمْ وَجْهًا وَرَحْمَةً نَعْلَمُ اَنَّكَ اَنْشَأْتَ
 الْعَالِيَّ لَا اَعْظَمَ بَعْدَ اَزَانِ سَجْدَةٍ وَكُوْبُهُ دُوْرَانِ جِرَى رَاكِعًا
 اَوَّلَ كَعْبَةٍ **مَاهِرِيْ** وَرَكَعَتْ اَسْتَبْجُوْا زِدَةٌ رَكَعْتِيْ فَتَحَهُ الْكَلْبُ
 كَبَّرْتُهُ وَقَلَّ بِآيَاتِهِ الْكُفْرُ وَنُفُوْا اَحَدًا كَبَّرْتُهُ وَبَعْدَ اَزْمِيْ سَمْرْتِهٖ
 وَكُوْبُهُ رُوْرَدِ وَكُوْبُهُ لَا اَلْاِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
 وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ وَهُوَ يَتَوَسَّلُ بِمَنْ يَشَاءُ وَهُوَ يَخْتَارُ وَهُوَ يَخْتَارُ
 بِسَيْدِهِ الْحُسَيْنِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاللّٰهُ الصَّبِيْرُ
 وَلَا تَحْوَلْ وَلَا تَقُوْةُ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاَمِّيِّ بِرُكْعِيْ سَمْرْتِهٖ اَبْرُوْرِيْ خُوْمًا لَدُوْهٍ **وَمَا فِيْ رُكْعِيْ**
رُوْمًا **جِب** بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ نَا مِيْنَ اَنْجُوْهُ لِكُلِّ حَيْدٍ
 وَاَمِنْ نَخْلَةً عِنْدَ كُلِّ شَرِّ نَا مِيْنَ يُعْطِيْ الْكَثِيْرَ بِالْقَلْبِ
 نَا مِيْنَ يُعْطِيْ مَنْ سَأَلَهُ نَا مِيْنَ يُعْطِيْ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ
 تَحْسُنًا ثَمَّة وَرَحْمَةً اَعْطِنِيْ بِسَمْرْتِهٖ اِيَّاكَ جَمِيْعَ خَيْرِ الدُّنْيَا
 وَجَمِيْعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّيْ بِسَمْرْتِهٖ اِيَّاكَ جَمِيْعَ شَرِّ الدُّنْيَا
 وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَانَّهُ غَيْرُ مَنْقُوْصٍ مَا اَعْطَيْتَ وَبِرْدِيْ مِنْ
 فَضْلِكَ بِاَكْرَمِيْنَ رِيْسِ خُوْرَادِيْ نَسْتَبِيْرٌ خُوْمًا لَدُوْهٍ وَرَكَعَتْ سَبْعًا وَرَبَّتْ
 خُوْمًا بِسَمْرْتِهٖ وَرَبَّتْ سَمْرْتِ رَجَبِ مَهْدٍ وَوَا نِيْدًا خُوْمًا لَدُوْهٍ اَبْدًا لَدُوْهٍ
 اَبْدًا اَللّٰهُمَّ اَجْزَلِيْ وَرَبِّ الْوَالِدِيْنَ وَالطَّوْلِ اَجْزَلِيْ سَمْرْتِهٖ عَلٰى النَّارِ
وَمَا فِيْ رُكْعِيْ خَابَا لِيْ اَفْدُوْنَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُوْنَ
 اِلَّا لَكَ وَصَاعَ الْمَلِيْكِيْنَ اِلَّا بِكَ وَاجْدَبَ النَّجْوِيْنَ اِلَّا بِمِنْ
 اَنْجُوْكَ فَضْلِكَ بِاِيَّاكَ مَعْتُوْجٌ لِلرَّغِيْبِيْنَ وَتَحْرِيْكَ مَبْدُوْجٌ
 لِلطَّالِبِيْنَ وَفَضْلِكَ مَبَاحٌ لِلرَّسُوْلِيْنَ وَتَبْلَاغٌ لِلرَّكِيْبِيْنَ
 وَمِنْ فَكِّ بَسُوْطِيْنَ عَصَاكَ وَحِلْمِكَ مَعْرِضِيْنَ نَاوَاكَ
 غَا ذِيْكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْكَيْبِيْنَ وَبَسْمَلِكَ الْاِبْتِغَاءُ عَلٰى
 الْعَبْدِيْنَ اَللّٰهُمَّ قَا هِدْنِيْ هَذَا الْمُهْتَدِيْنَ وَارْزُقْنِيْ

اِسْتَبْجُوْا لِيْ بِرُكْعِيْ وَتَحْرِيْكَ مَبْدُوْجٌ
 اَبْدًا لَدُوْهٍ اَبْدًا اَللّٰهُمَّ اَجْزَلِيْ وَرَبِّ الْوَالِدِيْنَ وَالطَّوْلِ اَجْزَلِيْ سَمْرْتِهٖ عَلٰى النَّارِ
وَمَا فِيْ رُكْعِيْ خَابَا لِيْ اَفْدُوْنَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُوْنَ
 اِلَّا لَكَ وَصَاعَ الْمَلِيْكِيْنَ اِلَّا بِكَ وَاجْدَبَ النَّجْوِيْنَ اِلَّا بِمِنْ
 اَنْجُوْكَ فَضْلِكَ بِاِيَّاكَ مَعْتُوْجٌ لِلرَّغِيْبِيْنَ وَتَحْرِيْكَ مَبْدُوْجٌ
 لِلطَّالِبِيْنَ وَفَضْلِكَ مَبَاحٌ لِلرَّسُوْلِيْنَ وَتَبْلَاغٌ لِلرَّكِيْبِيْنَ
 وَمِنْ فَكِّ بَسُوْطِيْنَ عَصَاكَ وَحِلْمِكَ مَعْرِضِيْنَ نَاوَاكَ
 غَا ذِيْكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْكَيْبِيْنَ وَبَسْمَلِكَ الْاِبْتِغَاءُ عَلٰى
 الْعَبْدِيْنَ اَللّٰهُمَّ قَا هِدْنِيْ هَذَا الْمُهْتَدِيْنَ وَارْزُقْنِيْ

اِسْتَبْجُوْا لِيْ بِرُكْعِيْ وَتَحْرِيْكَ مَبْدُوْجٌ
 اَبْدًا لَدُوْهٍ اَبْدًا اَللّٰهُمَّ اَجْزَلِيْ وَرَبِّ الْوَالِدِيْنَ وَالطَّوْلِ اَجْزَلِيْ سَمْرْتِهٖ عَلٰى النَّارِ
وَمَا فِيْ رُكْعِيْ خَابَا لِيْ اَفْدُوْنَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُوْنَ
 اِلَّا لَكَ وَصَاعَ الْمَلِيْكِيْنَ اِلَّا بِكَ وَاجْدَبَ النَّجْوِيْنَ اِلَّا بِمِنْ
 اَنْجُوْكَ فَضْلِكَ بِاِيَّاكَ مَعْتُوْجٌ لِلرَّغِيْبِيْنَ وَتَحْرِيْكَ مَبْدُوْجٌ
 لِلطَّالِبِيْنَ وَفَضْلِكَ مَبَاحٌ لِلرَّسُوْلِيْنَ وَتَبْلَاغٌ لِلرَّكِيْبِيْنَ
 وَمِنْ فَكِّ بَسُوْطِيْنَ عَصَاكَ وَحِلْمِكَ مَعْرِضِيْنَ نَاوَاكَ
 غَا ذِيْكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْكَيْبِيْنَ وَبَسْمَلِكَ الْاِبْتِغَاءُ عَلٰى
 الْعَبْدِيْنَ اَللّٰهُمَّ قَا هِدْنِيْ هَذَا الْمُهْتَدِيْنَ وَارْزُقْنِيْ

و بگذارد و در شب اول رجب سی رکعت نماز در هر رکعتی الحمد یکبار و قبل
اینها کفر و نیکوتری و قبل بقرآن احد سه مرتبه و حضرت امام محمد باقر
در روز اول رجب در سال نگاه و در هفتم از هجرت متولد شد و زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام هر که در روز اول رجب بگذرد یا هر روز
خدای تعالی البتة **شب دوم** در هر رکعت حمد یک مرتبه و قبل بقرآن
الکفر و نیکوتری **در روز دوم** رجب در سال دو صد و دوازده مرتبه از
هجرت حضرت امام علی النقی متولد شد **شب سوم** در هر رکعت ایستاده
یک مرتبه داود اجاء نصر الله پیغمبر **و وفات** آنحضرت علیه السلام در
سیم رجب در سال دو صد و پنجاه و چهارم از هجرت وفات یافتند
شب چهارم صد رکعت در رکعت اول از هر دو رکعت الحمد و قبل بقرآن
بسم الله الرحمن الرحیم و در رکعت دوم الحمد و قبل بقرآن سبب
رکعت با الحمد یک مرتبه و قبل بقرآن احد سیمت و پیغمبر **شب پنجم** در هر رکعت
یک مرتبه حمد و هفت مرتبه آیه الکرسی **شب ششم** چهار رکعت حمد یک مرتبه و قبل بقرآن
احد و سوزن بین هر کدام سه مرتبه و بعد از فراغ ده مرتبه صلوات و ده
مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
چونانکه **شب ششم** صد رکعت حمد یک مرتبه و قبل بقرآن احد و قبل بقرآن
و سوزن بین هر کدام سه مرتبه **شب نهم** در هر رکعت الحمد یک مرتبه

الحمد یکبار

الحمد یکبار و در هر رکعت **شب دهم** بعد از مغرب دو اوزه رکعت در هر رکعت
حمد یک مرتبه و قبل بقرآن احد سه مرتبه **حضرت امام محمد تقی** علیه السلام در روز
دویم رجب سال یکصد و نوزده و پنجاه هجرت متولد شد **شب یازدهم**
دوازده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و آیه الکرسی دوازده مرتبه **شب بیستم**
در هر رکعت حمد یک مرتبه و آیه امن الرسول تا فاضل علی القوم الکفرین ده مرتبه
شب سیزدهم در هر رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول حمد یک مرتبه و وفات
یک مرتبه و در رکعت دوم حمد یک مرتبه و الحمد یکبار یک مرتبه **شب چهاردهم**
است این است راسه ماه رجب شعبان و ماه رمضان که عطا کرده شده
پس ایستاده را و عطا کرده شده است این است راسه ماه رجب شب سیزدهم و
شب چهاردهم و شب پانزدهم که عطا کرده شده است مثل اینها
دیگر و عطا کرده شده است این است راسه سوره یس و سوره مبارکه
بیده الملائک سوره قل هو الله احد که عطا کرده شده است پس ایستاده
پس هر که جمع کند در میان این سه جزئی تحقیق جمع کرده خواهد بود و در هر رکعت
این است راکه بگذارد در هر شبی از شبهای بیض درین سه ماه و در شب
سیزدهم و در رکعت نماز در هر رکعت فاتحه الکتاب و این سه سوره
و در شب چهاردهم چهار رکعت هر رکعت ایستاده و این سه سوره و در شب
پانزدهم شش رکعت در هر رکعت فاتحه دین سه سوره که جمع نصیلت

و دیگر از اعمال این روز که از روز دوازده رکعت است بر او است زبان
یکبختی که در عمل است و در این ماه خواهد آمد نماز و دیگر چهار رکعت نماز
درین روز بگذارد و دستهای خود را کشد و ایند عاجب اند که نمیخوانند
این دعا را صاحب ندوی مکرر کند و در هر روز و او الله هم تا
مَدَلْ كُلِّ جَبَلٍ وَ مِعْرَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي مَجِيئًا
تَعَيَّنَ الْمَذَاهِبُ وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً لِي وَ
قَد كُنْتُ مِنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَ لَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مَوْجِدِي بِالْصَّغْرِ عَلَى الْعِدَائِ وَ لَوْلَا
نَصْرُكَ إِنَّمَا لِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَقْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ
مِنْ مَعَادِنِهَا وَ مَبْنِيَّ الْبُرُكِيِّ مِنَ قَوَائِمِهَا يَا مَنْ
نَصَرَ نَفْسَهُ بِالشَّمْسِ وَالزَّفِيرِ فَأَوْلِيَّ أَوْ يَعْزِزُهُ
تَعَزَّزُونَ يَا مَنْ وَصَعَتْ لِدَائِكُ بِرِ الْمَدَائِكِ
أَعْنَانِهَا فَمِنْ سَطْوَانِهَا خَلَقُونَ أَنْتَ كَيْفَ تَبْنِي
لِي أَسْتَقْفُهَا مِنْ كَيْفِ نَائِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكَيْفِ نَائِكَ لَنْ
أَسْتَقْفُهَا مِنْ عَزِّكَ وَأَسْأَلُكَ بِعَزِّكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ
عَلَى عَرْشِكَ خَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ فَمَنْ لَكَ مُدْعُونَ
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ أَهْلِي بَيْنَهُ دِكْرًا عَمَلِ يَنْ رُوِيَ

این سه ماه را در یاد و جمع کن تا نشی آمرزیده شود بجز از شرک بخدا و
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز سیزدهم رجب در اندرون کعبه
پیش از بعثت بر دوازده سال متولد شد **شب چهاردهم** در هر رکعت
الحمد یک مرتبه و قبل بقرآن احد یک مرتبه و آیه انما انشر شرکنا آخر سوره
شب پانزدهم در هر رکعت حمد یک مرتبه و قبل بقرآن احد ده مرتبه **شب نوزدهم**
دوازده رکعت در هر رکعت الحمد و هر سوره که خواهد بود بعد از آن
الحمد و سوزن بین و سوره اخلاص آیه الکرسی چهار مرتبه و پس ایستاده
پس گوید الله الله ربی لا اشرك به شیئا و ماشاء الله لا
حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و درین شب در روز اول
حضرت امام حسین ثواب بسیار دارد و در روز پانزدهم رجب بعد از
پس ایستاده از هر عقد حضرت فاطمه علیها سلام با حضرت امیر المؤمنین
و تعشده حضرت فاطمه در آنوقت سیزده سال و در روایت دیگره
سال و بعضی نه سال داشته و در همین روز قبل از بعثت الله سر کعبه
توی ایستاده و حضرت امام جعفر صادق و در نصف رجب در سال صد و
دهم است از هجرت وفات یافتند و از جمله اعمال این روز که از روز دوازدهم
حضرت سلمان فارسی چنانچه گذشت در همین فصل و از برای خواندن
قبل بقرآن احد هر مرتبه در روز پانزدهم رجب ثواب بسیار می شود

دوازدهم

وَعَالِي اسْتَفْلِحِ اسْتِ وَطَرِيْشِ اسْتِ كَرْدِ سِرْدِ سِرْمِ دِهْمِ دِهْمِ وَدِهْمِ دِهْمِ
مَارُوْزِهْ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
نَافِلِ زَوَالِ رَاكِبْ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
فَرِيضِيْ طَهْرِ رَاكِبْ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
بُوَيْدِيَا فَاصِي حَوَاجِحِ السَّالِكِيْنَ بَعْدَ اَزَانِ بَشْتِ رَاكِبْ نَافِلِ عَصْرِ
بَكْدَارِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
سِرْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
نَافِلِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
مَشْغُوْلِ سَاوِ بَعْدَ اَزَانِ رُوْبَعِيْلِيْ نَشِيْئِهْ وَبُخَانْدِ خِيْرِ صَدْرْتِهْ وَفَلِ بُوَيْشِ
اِحْدِ صَدْرْتِهْ وَآيَةِ الْكُرْسِيِّ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
اِسْرَائِيْلِ وَكُهْفِ وَفُلَانِ وَبِيْتِ وَدَالِصَاْفَاتِ وَتَمَّجِهْ وَتَمَّعِيْقِ وَتَمَّ
وَدُخَانِ وَفَوْجِ وَدَوَاقِيْهِ وَوَلَكِ وَوَلَانِ وَوَالِمْ وَوَالِ السَّمَاءِ اَشْفَقْتَ تَاخِرِ
قُرْآنِ وَكَرْتُوْا اِنْ دِهْمِ سُوْرَةِ مَارَا اَزْدِ دِهْمِ صَحِيْفِ رَسْتِ بُوَانْدِ عَوْضِ اِيْنِهَا
هَزَارِ مَرْتَبِ قُلِ بُوَا اِنَّ اِحْدَا بُوَانْدِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
كُجِيْ نَبِيْتِ قُرْآنِ قُلِ بُوَا اِنَّ اِحْدَا صَدْرْتِهْ وَصَحِيْفِ كِتَابِ اِيْنِ اَزْدِ
اِبْلِ نَهْرِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ دِهْمِ
بِيْسِ رُوْبَعِيْلِيْ دِهْمِ بُوَانْدِ بِيْسِ رَاكِبِ الْخِيْرِ الرَّحِيْمِ صَدَقَ اللهُ

الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين
الطالبين

الْعَظِيْمِ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ذُو الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ الْحَكِيْمُ الْحَكِيْمُ الْكَبِيْرُ الَّذِي
لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ الصَّبِيْرُ الْحَبِيْبُ شَهِدَ
اللهُ اَنْهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ وَالْمَلِكُ وَالْمَلِكُ فَاِيْمًا يَا
لَيْسَطُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ اللهِ
الْاِنْلَامُ وَبَلَغَتْ رَسَلُهُ الْاَكْرَامُ وَتَا عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ
السَّاهِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ
الْفَخْرُ وَلَكَ الْفَهْرُ وَلَكَ التَّعَمُّدُ وَلَكَ الْعِظَمَةُ وَلَكَ
الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطٰنُ وَلَكَ اَلْمِهَابَةُ وَلَكَ
الْاِمْنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيْحُ وَلَكَ التَّقْدِيْسُ وَلَكَ التَّهْلِيْلُ
وَلَكَ التَّكْبِيْرُ وَلَكَ مَا يُرْبِيْ وَلَكَ مَا لَا يُرْبِيْ وَلَكَ مَا فَوْقَ
السَّمٰوٰتِ الْعُلٰى وَلَكَ مَا خَتَّ الرَّايُّ وَلَكَ الْاَرْضُ وَالسَّمْوٰتُ
وَلَكَ الْاٰخِرَةُ وَالْاَوَّلٰى وَلَكَ مَا تُرْفَعُ بِهِ مِنَ السَّمَاءِ وَ
الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالتَّعَمُّدُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جِبْرِئِلَ اَمِيْنِكَ
عَلٰى وَجْهِكَ وَالْقُوِيْ عَلَى اَمْرِكَ وَالْمَطَاعِ فِيْ سَمْعِكَ وَ
تَحَالَ تَرَامَانِكَ الْحَمْدُ لِكَلِمَتِكَ النَّاصِرِ لِيَا نَبِيَّكَ الْمَلِكِ
لَا عُدَاةَ لَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مَلِكِ رَحْمَتِكَ وَ

الطالبين

الطالبين

الْمَلُوْفِيْ لِرَدِّ فِتْنِكَ وَالْمُسْتَعْفِرِ الْمَعِيْنِ لَا هَلْ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيْلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّوْرِ الْمُنْتَظَرِ
لَا مَرْكُ وَالْوَجِيْهِ الشَّفِيْعِ مِنْ خِيْفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
عِيْنِ دَاوُدَ فَاِيْبِضْ رُوحَ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةَ
الْعَرْشِ الطَّاهِرِيْنَ وَعَلٰى مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ اَهْلِ التَّقْوٰى عَلَى
دَعَاِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلٰى لِسْرِ ذِي الْاِكْرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِيْنَ
وَعَلٰى مَلَائِكَةِ الْجَنّٰنِ وَخَرِيْدَةِ التَّبْرٰنِ وَمَلِكِ الْمَوْتِ
وَالْاَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبْنَا
اَدَمَ بَدِيْعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَمْتَهُ لِسُبْحُوْ مَلَائِكَتِكَ وَ
اَبْنَةَ حَسَنَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنَاحِوَرَةِ الْمُطَهَّرِ مِنَ
الْبَخِيْرِ الْمَصْفَاةِ مِنَ الدَّرَسِ الْمُفْضَلِ مِنَ الْاَنْبِيَا لَمْ تَزِدْ
بِيْنَ تَحَالَ الْفُؤَادِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِلَ وَشَيْثَ وَادَمَ
وَ نُوحَ وَ هُوْدَ وَ صَالِحَ وَ اِبْرٰهِيْمَ وَ اِيْمٰنِيْلَ وَ اِسْحٰقَ وَ
يَعْقُوْبَ وَ يُوسُفَ وَ الْاَسْبَاطَ وَ لُوْطَ وَ شَعِيْبَ وَ اَيُّوْبَ
وَ مُوسٰى وَ هَارُونَ وَ يُوْسُفَ اِنَّ نُوْنِ وَ مِيْسَا وَ الْحَضْرَةَ
الْقُرْبٰنِيْنَ وَ يُوْنُسَ وَ اِلْيَاسَ وَ اَلْبَسَعَ وَ ذِي الْكِفْلِ وَ طَالِيَّ
وَ ذَاوَدَ وَ سُلَيْمَانَ وَ اَصْفَ وَ زَكْرِيَّا وَ شُعْبَانَ وَ حَبِيْبِيَّ وَ

وَمِيَّ وَ اِرْمِيَا وَ حَنَفُوْقَ وَ دَانِيَالَ وَ عَزْرَبَرَ وَ عَبَسُوْقَ
شَمْعُوْنَ وَ جِرْحِيْسَ وَ الْخَوَارِيْثِيْنَ وَ الْاَشْبٰجَ وَ خَالِدِ وَ
خَطْلَةَ وَ لَقْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اَلْحَمْدُ وَ اَلْبَرَكَةُ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اَلْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ وَ رَحِمْتَ وَ بَارَكْتَ عَلٰى
اِبْرٰهِيْمَ وَ اَلْبَرٰهِيْمِ اِنَّكَ حَمْدُ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
الْاَوْصِيَاءِ وَ الشُّهَدَآءِ وَ اُمَّتِهِ الْهَدٰى اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى الْاَبْدَالِ وَ الْاَوْدَادِ وَ النَّبِيَّاتِ وَ الْعَبَادِ وَ الْخَلِيْفَتِيْنَ
وَ الزَّهَادِ وَ اَهْلِ الْجِدِّ وَ الْاَجْنِهَادِ وَ اَخْصَصْ مُحَمَّدًا وَ اَهْلَ
بَيْتِهٖ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ اَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَ بَلِّغْ رُوحَهُ
وَ جَسَدَهُ مِيَّ حَبِيْبِيَّ وَ سَلَامًا وَ زِدْهُ فَضْلًا وَ شَرَفًا وَ كِرَامًا
حَتّٰى يَسْلِعَهُ اَعْلٰى دَرَجَاتِ اَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّيْنَ وَ الْمُرْسَلِيْنَ
وَ لَا تَفْضِلْ الْمُتَقَرَّبِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ تَمَيَّنَتْ مِنْ
لَمَّ اسْمِهِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ اَنْبِيَاؤِكَ وَ مُرْسَلِيْكَ وَ اَهْلِ
طَاعَتِكَ وَ اَصْلَ صَلَوَاتِيْ اِلَيْهِمْ وَ اِلَى اَمْرٍ فَاجِبِيْ
اَجْسَادِهِمْ وَ اَجْعَلْهُمْ اِحْوَانِيْ فَيْتِكَ وَ اَعُوْا فِيْ عَلِيٍّ
اَللّٰهُمَّ رَفِيْ اسْتَشْفِعْ بِكَ اَلَيْكَ وَ بِكَرَمِكَ اِلَى كَرَمِكَ
وَ بِجُوْدِكَ اِلَى جُوْدِكَ وَ بِرَحْمَتِكَ اِلَى رَحْمَتِكَ وَ بِاَهْلِ

دتر

طَاعَتِكَ الْبِكَ وَاسْتَلْكَ اللَّهُمَّ كُلَّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ
 مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرَ مُرْدُوَّةٍ وَبِمَا دَعَوْكَ بِهِ
 مِنْ دَعْوَةِ نَجَائِبٍ غَيْرَ خَجْبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا
 حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُبِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَمِيلُ
 يَا وَكِيلُ يَا مُفِيلُ يَا حَيَّرُ يَا حَيَّرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُنِيعُ
 يَا مُدْبِلُ يَا مُجْبِلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا صَبِيرُ يَا
 شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طَهْرُ يَا ظَاهِرُ يَا فَاعِلُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا
 سَائِرُ يَا مُخْبِطُ يَا مُفْعِدُ يَا حَافِظُ يَا مُبْتَلِيُ يَا قَرِيبُ يَا وَدِيدُ
 يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا حَسْبُ
 يُجْمَلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا فَاضِلُ يَا سَاطِعُ يَا هَادِيُ يَا
 مُرِيدُ يَا مُرِيدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مُنْجِيُ يَا دَائِعُ يَا
 يَا نَافِيُ يَا وَافِيُ يَا خَلَّاقُ يَا رَاقِيُ يَا فَهَابُ يَا تَوَكَّلُ
 يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا مُرْتَاخُ يَا مَنِّي بِدِيهِ كُلِّ فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ
 يَا مُرَوِّفُ يَا عَطُوفُ يَا كَائِنُ يَا سَائِنُ يَا مَعَانِيُ يَا مُكَافِيُ
 يَا وَفِيُ يَا مُهَيَّبُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُكْتَبِرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْتِيُ
 يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدِيرُ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا قُدُّوسُ
 يَا نَاصِرُ يَا مُؤْتِيُ يَا بَاعِثُ يَا فَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَكِيمُ يَا بَرُّ

يا مَعْبُودُ

يَا مُتَعَالِيُ يَا مَصُومُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُخْتَبِيُ يَا فَاعِلُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ
 يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُ يَا نَادِرُ يَا سَادِرُ يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ
 يَا فَاضِلُ يَا دَانُ يَا حَاتِنُ يَا مَنَانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا بَصِيرُ
 يَا حَيَّرُ يَا مُعَيَّرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَاثِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسْتَهْلُ
 يَا مُسَيَّرُ يَا مُبْتَلِيُ يَا مُخْبِيُ يَا نَافِعُ يَا بَارِقُ يَا مُفْعِدُ يَا مُسْتَبِي
 يَا مُعَيْثُ يَا مُعْنَى يَا مُفْنِيُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا وَاحِدُ يَا حَاتِنُ
 يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَهِيدُ يَا عِيَاثُ يَا غَاثُ يَا فَاضِلُ يَا
 مُنِيبُ يَا مُبِينُ يَا ظَاهِرُ يَا حَيَّبُ يَا مُفْضِلُ يَا مُسْتَجِبُ يَا
 عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُؤْتِيُ يَا مُبْدِيُ يَا آوَابُ يَا وَافِيُ يَا رَاضِيُ
 يَا مُلِكُ يَا رَبُّ يَا مُدَلُّ يَا مُعِزُّ يَا مُجَادُّ يَا بَارِقُ يَا وَفِيُ يَا
 يَا سِحْرَانُ يَا مَنِّ عِلَاقُ يَا سَعْلِيُ يَا كَانُ يَا مُنْظِرُ يَا عُلِيُ يَا مَنِّ
 قَدِيُ وَيَعْدُ قِنَايُ وَعِلْمُ الْبَيْتِ رَاقِيُ يَا مَنِّ الْبَيْتِ الْبَدِيُ
 وَلَهُ الْمَفَادِرُ وَيَوْمًا مِنَ الْعَصْرِ عَلِيَّةً سَمَلُ كَيْسِرُ يَا مَنِّ هُو
 عَلَى مَا بَشَاءُ قَدِيرُ يَا مُرْسِلُ الرِّيحِ يَا فَالِقُ يَا صِجَابُ يَا بَاعِدُ
 الْأَمْزَاجِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاءِ يَا ذَا مَا قَدَّرَ قَاتُ يَا نَاشِرُ
 الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعُ الشَّيْءِ يَا بَارِقُ يَا مَنِّ بَشَاءُ يُعْمِرُ الشَّيْءَ
 وَيَا فَاعِلُ مَا بَشَاءُ كَيْفَ بَشَاءُ وَيَا ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

يا مَعْبُودُ
 يَا مُسْتَجِبُ
 يَا مُنْجِيُ
 يَا مُفْضِلُ
 يَا فَاضِلُ
 يَا سَاطِعُ
 يَا هَادِيُ
 يَا مُرِيدُ
 يَا مُسَدِّدُ
 يَا مُعْطِيُ
 يَا مُنْجِيُ
 يَا دَائِعُ
 يَا نَافِيُ
 يَا وَافِيُ
 يَا خَلَّاقُ
 يَا رَاقِيُ
 يَا فَهَابُ
 يَا تَوَكَّلُ
 يَا فَتَّاحُ
 يَا فَتَّاحُ
 يَا مُرْتَاخُ
 يَا مَنِّي بِدِيهِ
 كُلِّ فَتَّاحُ
 يَا فَتَّاحُ
 يَا مُرَوِّفُ
 يَا عَطُوفُ
 يَا كَائِنُ
 يَا سَائِنُ
 يَا مَعَانِيُ
 يَا مُكَافِيُ
 يَا وَفِيُ
 يَا مُهَيَّبُ
 يَا عَزِيزُ
 يَا جَبَّارُ
 يَا مُكْتَبِرُ
 يَا سَلَامُ
 يَا مُؤْتِيُ
 يَا أَحَدُ
 يَا صَمَدُ
 يَا نُورُ
 يَا مُدِيرُ
 يَا فَرْدُ
 يَا وَتَرُ
 يَا قُدُّوسُ
 يَا نَاصِرُ
 يَا مُؤْتِيُ
 يَا بَاعِثُ
 يَا فَارِثُ
 يَا عَالِمُ
 يَا حَكِيمُ
 يَا بَرُّ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ جَبِيْنُ لَا حَيَّ سِوَاكَ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي وَيَسْتَعِيْنُ
 صَلَّى عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ وَرَحِمْتَ
 عَلَى بَرَاهِمِ وَالْإِبْرَاهِيمِ أَنْتَ مُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ وَمُحَمَّدٌ مُحَمَّدٌ
 فَافِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي وَفِي
 وَأَعْمَادِي عَلَيْكَ وَفِي عَمَّنْ الْبِكَ أَدْعُوكَ دَعَا النَّاصِعِ
 الدُّبَلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُسْتَفِيقِ الْبَائِسِ الْمُهَيَّبِ الْخَافِعِ الْخَائِعِ
 الْعَقِيْبِ الْعَائِدِ الشَّخِيْرِ الْمُفْرِدِ يَدَيْهِ الشُّعْبَةُ مِنْهُ الشُّكْرُ
 لِرَبِّهِ دَعَا مَنْ أَسْلَمَهُ نَفْسُهُ وَمَرَضَتْهُ آخِرَتُهُ وَعَطَّرَهُ
 خَلْقُهُ دَعَا حَرِيْرِيٍّ مَرِيْنٍ صَبِيْفٍ مَرِيْنٍ يَا مَنْ سُنْدَلِيْنِ
 بِكَ مُسَجِّرُ اللَّهُمَّ وَاسْتَلْكَ يَا مَنْ مَلِكُكَ وَأَنْتَ مَا نَشَاءُ
 قَدِيرُ اللَّهُمَّ وَاسْتَلْكَ بِحُزْنٍ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ
 الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرَّيْنِ وَالنَّهْمِ وَالْمَشَاعِرِ الْعَظَامِ
 وَبِحَيِّ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ هَبْ لِأَدَمَ
 شَيْئًا وَلَا يُرَاهِمُ أَنْ يَجْعَلَ وَالْحَقَّ يَا مَنْ رَدَّ يَوْمَ
 عَلَى بَقُوبٍ يَا مَنْ كَسَفَ بَعْدَ التَّلَاقِ صَرَخَاتُ يَأْذَانِ

مُوسَى عَلَى أَيْمِهِ وَيَا زَائِدُ الْخَيْرِ فِي عِلْمِهِ وَبِأَمْنٍ وَهَيْبَةِ أَوْلِي
 سَلْمَانَ وَرُكْبَانِيَّةِ وَيْلَ لِي مِنْ عَيْبِي وَأَحَافِظْ بَيْتِي شَيْئًا
 وَبِأَكْفَادِ الْيَوْمِ سَأَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ يُعْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَيَجْعَلَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتَوْجِيْهِ
 لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَانَتَكَ وَأَحْسَانَتَكَ وَعَفْرَانَتَكَ وَجَانَتَكَ
 وَاسْتَلْتُكَ أَنْ تَنْفَعَنِي عَمَّا كُلِّ حَلْفَةٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُوَدِّيَنِي
 وَتَنْفَعَنِي لِي كُلِّ نَابٍ وَتَلْبِيْنٍ لِي كُلِّ صَعْفٍ سَهْلٍ لِي كُلِّ
 عَيْبٍ وَخَيْرٍ مِنِّي عَمِّي كُلِّ نَاطِقٍ بِشَيْءٍ وَتَلْفَتَ عَمِّي كُلِّ نَاطِقٍ
 وَتَلْفَتَ عَمِّي كُلِّ عَدُوِّ لِي وَحَاسِدٍ وَتَمْنَعْ عَمِّي كُلِّ ظَالِمٍ
 وَتَلْفَتِ بِي كُلِّ عَاقِقٍ بِحَوْلِ بَيْنِي وَبَيْنَ حَاجَتِي وَأَخْوَانِي
 وَأَخْوَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَوَلَدِي وَنَجَائِي
 أَنْ يُعْفِرَ لِي عَمِّي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَبَيْنَتِي عَنْ عِبَادَتِكَ
 يَا مَنْ الْجَمَلُ الْخَيْرُ الْمُفْرِدُ يَا فَهْرُ عَنَاةِ السَّالِطِينَ وَ
 أَذَلُّ رِقَابِ الْمُسْلِمِينَ وَمَنْ دَكَّ السُّلْطَانِ عَلَى الْمُضْضِعِ
 اسْتَلْتُكَ قَدِيرُ يَا مَنْ عَلَى مَا نَشَاءُ وَتَهْمِلُكَ يَا مَنْ نَشَاءُ
 نَشَاءُ أَنْ يَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي يَا مَنْ نَشَاءُ يَا مَنْ نَشَاءُ
 وَيَرْجُو بِي رَوْيَ خَوْدِ بَرِّكَ كَمَا رَدَّ وَيُجَوِّدُ اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَتِي وَ

صلى على

بِكَ آمَنْتُمْ فَأَرْسَلْنَا قُرْآنًا فَآتَىٰ وَآجِبْنَا دِي وَنَضَّرْنَا
وَمَسَكْنِي وَفَقْرِي الْبَلَّكَ يَا رَبِّ وَجَدْتُ كَمَا أَنْكَرْتُ سَأَلْتُ أَجِبْنَا
پرون آمد اگر چه بقدر سرگشته باشم بپرستی که آن علامت اعانت است و
در خضر رجب نیز این عمل را مستحبان کرده در هر ماهی که اراده کند یا تمهید
بروزه بگیرد و این دعا بخواند بطریق که مذکور شد و در روز عرفة میتوان کرد
اگر در غیر این ماهی حرام این عمل را کند بهتر است که در لفظ بجز این
اشهر الحرام لفظ بجز این را نگوید **شب نهم** در هر رکعت الحمد
یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه **شب دهم** همان نماز شب نهم است
شب یازدهم در هر رکعت الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد و سوره ذین
هر کدام ده مرتبه و در روز نهم رجب ابراهیم پسر حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و آله وفات یافت **شب دهم** چهار رکعت الحمد یک مرتبه و
اکرسی و توحید هر کدام پانزده مرتبه **شب یازدهم** در هر رکعت الحمد
یک مرتبه و انما انزلناه و غیره **شب بیستم** در هر رکعت الحمد
یک مرتبه و انما اعطیناک الکوثر و توحید هر کدام ده مرتبه **شب بیست و یکم**
بشت رکعت در هر رکعت الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکفر و ن هفت مرتبه و بعد
از فرسخ ده مرتبه صلوات و ده مرتبه استغفار **شب بیست و دویم** دو
رکعت در هر رکعت الحمد یک مرتبه و یا ایها النبی و در روز بیست و سوم رجب تمام

احد

بر حضرت امام حسن و زین العابدین **شب چهارم** چهار رکعت در هر رکعت الحمد
یک مرتبه و یا ایها الرسول یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و در روز بیست و چهارم
رجب حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که هر که در روز بیست و چهارم
شب پنجم در هر رکعت در میان مغرب و عشا در هر رکعت الحمد یک مرتبه
و یا ایها الرسول یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و در روز بیست و پنجم در هر
یکصد و هشتاد و سه از بجزت امام موسی کاظم ع فوات **شب ششم** در هر رکعت
و در روز رکعت در هر رکعت الحمد یک مرتبه و توحید چهل مرتبه و در روز بیست و ششم
رجب حضرت ابوطالب رضی الله عنه وفات یافت **شب هفتم** در هر رکعت الحمد
است بهتر است از برای مردم از آنچه بر آن اتفاقیت بد و در صبح آن حضرت
رسالت نماند صلی الله علیه و آله بر پیغمبری بعوث شدند هر که بگذارد یا نماند
و گرفتاری خوابگاه خود را بعد از آن در هر ساعتی که بیدار شود پیش از آن
یا بعد از آن بگذارد و در روز رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی بعد از حمد
سوره از سوره های کوچک که بعد از این است و بعد از هر دو رکعت سلام
و بخواند الحمد هفت مرتبه و سوره بین هفت مرتبه و قل یا ایها الکفر و ن هفت مرتبه
و انما انزلناه هفت مرتبه و یا ایها الکفر و ن هفت مرتبه و بعد از آن کول الحمد لله
الَّذِي لَمْ يَخْشَ صَاحِبَةً وَلَا وَدًا وَلَا لَهْفًا وَلَا يَكْفُرًا لَمْ يَكُنْ لَكَ شَرِكٌ فِي الْمَلَكُوتِ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ فِئَةٌ مِنَ الدَّلِيلِ وَكَبِيرًا اللَّهُمَّ خَرِّقِي أَسْتَلْكَ

بِعَا قَدِ عَزَّكَ عَلَىٰ أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمَنْعَتِي الرَّحْمَةَ مِنْ كَيْدِكَ
وَيَا أَيُّهَا الْعَظِيمُ الْأَعْظَمُ الْأَعْظَمُ وَيَا ذِكْرَكَ الْأَجَلُ الْأَعْلَى
الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَيَا كَلِمَةَ الْقَامَاتِ اللَّهُمَّ صِدْقًا وَعَدْلًا
أَنْ نُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَإِنْ تَفَعَّلْنَا فِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
بعد از آن دعا کن چیزی را که میخواهی که مستجاب بشود مگر آنکه قطع برمی آید یا یک
جمعی از مؤمنان را بطبی در روزش را روزه بدار که حساب میشود از بزرگتر
بروزه یک سال و مستحب است درین روز صدقه دادن و تطوع بر خیرت
و ادخال سر و در مؤمنین و در میان بن صلت روایت کرده که حضرت امام
محمد تقی علیه السلام بجا او شریف آوردند روزه گرفته در روز پانزدهم
رجب و پست و هفتم رجب و روزه گرفته جمع روزان آنحضرت و امر کرده
که در روزه رکعت نماز بکند از هر رکعت الحمد سوره و بعد از فراغ الحمد
قل هو الله احد و سوره ذین هر کدام چهار مرتبه و لا اله الا الله و الله
اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
العظیم چهار مرتبه الله الله الله ربی لا اشرك به شیئا و چهار مرتبه
لا اشرك برنی احد ا چهار مرتبه **شب بیست و هشتم** دو روزه رکعت در
هر رکعت الحمد یک مرتبه و سبحان اسم ربک الاعلی و انما انزلناه هر کدام ده مرتبه و در
روزش کفار که ناله نرساله است **شب بیست و نهم** نیز همان است و روزه

ادرس

روزش کفار که ناله نرساله است **شب سی ام** ده رکعت بیک الحمد و در روز
و از اعمال روز سی ام که از دن نماز سلمان فارسی است چنانچه در اول همین کتاب
شد و در آن تجلیت **فضل ویم** در اعمال ماه شعبان حضرت
پناه صلی الله علیه و آله فرمودند که شعبان ماه است و ماه رمضان ماه
پس هر که روزه بگیرد و دیگر روزان ماه من خواهم بود شفع او در روز قیامت بهتر
در روز روزه دارد بخشیده میشود گمان کند شسته او و هر که سه روز روزه
بگیرد کف میشود او را که از سر کبر عمل خود را و کمتر چیزی که در برای روزه بگذرد
شعبان میدهند آنست که بهشت او را واجب شود صدقه در شعبان اگر چه
بر نصف دانند خراب باشد حرام می گرداند جدا و ابرایش و روزه سه روز
شعبان که وصل کند آن را ماه رمضان برابر است به ثواب روزه دو ماه و
در هر روز از شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و أسأله التوبة
و نیز در شعبان هر روز بگوید لا اله الا الله و لا تعبد الا ایاه
مخلصین له الدین ولو کره المشرکین و نیز در شعبان هر روز
هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم
الحق القوم و آتوب اليه و در هر صبح و شام در شعبان این دعا
بخواند مَا شَاءَ اللَّهُ تَوَجَّهْتُ إِلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتَكْنَيْتُهُ
لِلَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ نَضَّرْتُ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَبَّدْتُ لِلَّهِ

مَا شَاءَ اللَّهُ لَطْفًا لِلَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ اسْتِعَانَةً يَا اللَّهُ مَا شَاءَ
اللَّهُ اسْتِعَانَةً يَا اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ لَأَحْوَلَ لِي اللَّهُ لَأَحْوَلَ لِي اللَّهُ لَأَحْوَلَ لِي اللَّهُ
الْعَلِيِّ الْعَلِيِّ **شب اول** صد رکعت در هر رکعت الحمد یک مرتبه و توحید یک مرتبه
و بعد از فراغ نماز آن کتاب پنجاه مرتبه بخواند **شب دوم** پنجاه رکعت در هر
رکعت حمد یک مرتبه و توحید دویست و نود و نهم **شب سوم** در هر رکعت حمد
یک مرتبه و توحید بیست و پنج مرتبه و در روز سیم شعبان در سال چهارم از حجت
حضرت امام حسین **شب چهارم** در هر روز دوازده رکعت یک مرتبه **شب پنجم** در هر
رکعت حمد یک مرتبه و توحید بیست و پنج مرتبه **شب ششم** در هر رکعت حمد
پانصد مرتبه و توحید چهار رکعت در هر رکعت فاتحه یک مرتبه و قل یک مرتبه
احده مرتبه **شب هفتم** در هر رکعت اول حمد یک مرتبه و توحید صد مرتبه
در روز هفتم حمد یک مرتبه و آیت الکرسی صد مرتبه **شب هشتم** در هر رکعت
اول حمد یک مرتبه و آیه امن الرسول تا آخر پانزده مرتبه و توحید و در روز نهم حمد
توابع قل تا آیه انما بشره منکم یک مرتبه و پانزده مرتبه و توحید **شب نهم** چهار رکعت در هر
رکعت فاتحه یک مرتبه و آیه انما بشره منکم الله و ده مرتبه **شب دهم** چهار رکعت
در هر رکعت فاتحه یک مرتبه و آیه الکرسی یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر مرتبه
شب یازدهم در هر رکعت حمد یک مرتبه و قل یا ایها الکفرون و ده
شب بیستم در هر رکعت حمد یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر مرتبه

تیسر روز

شب سیزدهم در هر رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر مرتبه
شب چهاردهم در هر رکعت در هر رکعت الحمد یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر مرتبه
شبهات بعد از شب قدر و خدای تعالی عطا میکند فضل خود را در آن
بندگانش و می آموزد آنها را دست میگذارد پس چند گنجد و در عبادت
کردن درین شب که این شبی است که خدای تعالی بذات مقدس خود برکت
یا کرده است که سالی را از درگاه خود رد کند تا در قیامت سوال کند از او
مصیبتی را که در آینده است این شب را از برای ما اهل بیت در هر رکعت
که از برای پیغمبر تسبیح آورده است پس سعی کنید درین شب در دعا کردن
و ثنا گفتن بر خدای تعالی زیرا که هر که بگوید درین شب صد مرتبه سبحان الله
و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه انا اعطینک الکوثر مرتبه و صد مرتبه سبحان الله
که شسته او را بر می آرد حاجت نای دنیا و آخرت او را خواهد بخشید
دو خدای کند و درین شب نسیحت می شود روزها و جملها و هر چه می شود در
سال و بهترین اعمال درین شب زیارت حضرت امام حسین است و در
آن حضرت در فصل اول همین باب در عمل روز اول بجهت گذشت غسل
درین شب بکشد و نماز این شب چهار رکعت است در هر رکعت حمد یک مرتبه
و سوره اخلاص پنجاه مرتبه و اگر خواهد صد مرتبه و اگر خواهد صد و صد و صد
مرتبه و بعد از سلام بگوید اللهم صرنا فی الذلک فقیرین و من غدا

مَا تَأْتِيكَ بِكَ مِنْ مَخْرَبٍ رَبِّ لَا تَبْدِلْ اسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ حَسْبِي
وَلَا تَجْهَدْ بِلَدَائِي وَلَا تَسْمِتْ بِي أَعْدَائِي اللَّهُمَّ صِرْ فِي
أَعْوَدٍ يَعْوَدُكَ مِنْ عَمَلِيكَ وَأَعْوَدِيكَ مِنْ عَمَلِيكَ مِنْ
سَخَطِكَ وَأَعْوَدِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعْوَدِيكَ
مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ تَنَائُلُكَ وَلَا أَحْصَى مَدْحَكَ
وَالشَّيْءُ عَلَيْكَ أَنْتَ حَيٌّ أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَتَوَقَّحَ مَا فُؤِدُ
الْعَالَمُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا
و كَذَا و نیز چهار رکعت است میان شام و خفتن در هر رکعت حمد یک مرتبه
و توحید ده مرتبه و بروایتی یازده مرتبه و بعد از فراغ بگوید یا رب اغفر
لنا و ده مرتبه یا رب ارحمنا ده مرتبه یا رب علینا ده مرتبه قل هو الله
و بیست و یک مرتبه بعد از آن بگوید سبحان الذي يحيي الموتى و يميت
الاجساد و هو على كل شيء قدير و ده مرتبه و درین شب در
سال د و صد و پنجاه و بیست و پنج حضرت صاحب الزمان علیه السلام
متولد شدند و حضرت امیر المؤمنین **شب بیست و یکم** در هر رکعت حمد یک مرتبه
شب نهم شعبان را بجا آوردند و حضرت را که مشهور بدعا کیل است مکرر آن
مستجاب شود دعای او **شب بیست و دوم** در هر رکعت حمد یک مرتبه و آیه
الکرسی یک مرتبه و توحید پانزده مرتبه **شب بیست و سوم** در هر رکعت حمد یک مرتبه

توید

توحید و بعد از فراغ استغفار بمقاد مرتبه **شب بیست و چهارم** در هر رکعت
حمد یک مرتبه و توحید بیست مرتبه **شب بیست و پنجم** در هر رکعت حمد یک مرتبه
و آیه قل اللهم مالک الملك بجز مرتبه **شب بیست و ششم** در هر رکعت فاتحه
یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر پانزده مرتبه **شب بیست و هفتم** در هر رکعت
حمد یک مرتبه و توحید دویست و نود و نهم **شب بیست و هشتم** در هر رکعت
حمد یک مرتبه و قل یا ایها الکفرون یک مرتبه و توحید پانزده مرتبه **شب بیست و نهم** در هر
رکعت حمد یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر یک مرتبه **شب بیست و دهم** در هر
رکعت حمد یک مرتبه و انا اعطینک الکوثر صد مرتبه **شب بیست و یازدهم** در هر
رکعت حمد و انا اعطینک الکوثر **شب بیست و چهارم** در هر رکعت حمد یک مرتبه
آیه امن الرسول ده مرتبه **شب بیست و پنجم** در هر رکعت حمد یک مرتبه و
سبح اسم ربک الاعلی ده مرتبه **شب بیست و ششم** در هر رکعت حمد یک مرتبه
و توحید دویست و نود و نهم **شب بیست و هفتم** در هر رکعت حمد یک مرتبه و انا اعطینک
الکوثر دویست و نود و نهم **شب بیست و هشتم** در هر رکعت حمد یک مرتبه
یک مرتبه و سبح اسم ربک الاعلی ده مرتبه و بعد از فراغ صلوات صد مرتبه **شب بیست و نهم** در
اعمال ماه مبارک رمضان است بهترین ماهها نزد خدا و روزهای
آن بهترین روزهاست و شبهای آن بهترین شبهاست و درین ماه
خوانده شده اید بلی صیافت خدا کرد و بگوید اید و اینها از اهل بیت

و تقصیر شاد در نماز و توبه و در خواب شاد و درین ماه توبه
عبادت در روز و در شب شاد و در وقت دعا و عایش شاد است پس سوال
کنید از پروردگار خود که بر تبهایی در دست و دهنای پاکیزه آنکه توفیق دهد
شما را بر روزه و محبت آن و تلاوت کردن قرآن بدرستی که نشانی است
که خود را ماند از امرش خدا درین ماه زکریا و یاقین و یونس و عیسی
که ستمی و دشمنی روز قیامت را و نصیحتی کنید بر فقیران و مسکین خود
و تعظیم نماید پران خود را در جمعه که در آن خود را وصله رحم بجا آورید
و نگاه دارید زبان خود را از آنچه بنا بیکت و پیشید دیدنای خود را از آنچه
حلال نیست شما را نظر کردن بجان آن و باز درید که شمای خود را از آنچه
حلال نیست شما را بشنیدن و مهربانی کنید با یتیمان مردم و مهربانی کنید با
یتیمان شما و توبه کنید بجان خدا که تعالی از گناهان خود و برادرید بجان
او و ستمهایی خود را بدکار کردن در اوقات نمازهای خود بدستیک بهترین عیاش
های که نظری کنید خدای تعالی در آن برمت بجان بندگان خود و چون گفتند
ایش را در وقتیکه مناجات کند او را و بیکت می گوید هرگاه که بندگانش
و ستم بیکر دهند هرگاه که دعا کند او را ای که در هر مان نفسهای شما کرد
عملهای شاد است پس بر او بر آید از کرد و بطلب مرز نش و پیشتهای شما که آن بد است
و گناهان شما پس بسبک گردانید آنها را بطل و دادن بجه و بداند که خدای

صلوات

بجل جلاله سوگند یاد کرده است بعزت خود و اینکه عذاب کند نمازگزاران و بجه
کننده گناهان را و اینکه ترساند ایشان را با تشر در روز قیامت که هر مردی
هر که اظفار نماید از شما روزه در مومنی را درین ماه باشد از برای او عیب
نزد خدا توایب زاکر کردن شده و بخشیده شدن کنایان که شسته او پس
گفتند که ای رسول خدا ما همه قدرت نداریم باین فرمودند که هر چه از آن
چشم بظهار فرمودن روزه داران اگر چه بصف انداخته باشد و اگر چه بکشته
آب باشد هر که نیکو کرد انداز شما در نماز خلق خود را بگذرد بر صراط و در روزی که
قدمها بفرز بران و هر که آسان سازد از شما درین ماه کار را بر بنده خود
تعالی آسان کند حساب او را و هر که باز دارد درین ماه شهر خود را باز دارد
تعالی غضب خود را از او دور و روزی که ملاقات کند او را هر که گرامی دارد در دنیا
و آخرت بر او گرامی دارد او را خدای تعالی دور و روزی که ملاقات کند او را و هر که بجا
آورد درین ماه صلوات خود را وصل کند کار او را خدای تعالی رحمت خود را
روزی که ملاقات کند او را هر که قطع کند درین ماه صلوات خود را قطع کند خدای
تعالی از رحمت خود را دور و روزی که ملاقات کند او را و هر که نماز در سجده درین ماه
بکند بزیاید خدای تعالی از برای او برات بپزیرای از آنش و روزی که هر که را
بکند درین ماه فریضه را باشد از برای او توبه بسبب او بکند شما و فریضه
غیرین ماه و هر که بسایز برسد درین ماه صلوات بپزیرد بپزیرد بپزیرد

تخلیف

ترازی عمل او را در روزی که ترازی عمل بسبک باشد و هر که تلاوت کند
درین ماه آیه را از قرآن باشد از برای او توبه کسی که تم کرده باشد تمام قرآن
در غیرین ماه ای کرده مردمان بدستیک در نماز بهشت درین ماه که بهشت بپس
کنید از پروردگار خود که نه بندد آنها را بر شما و در نماز و در نماز بهشت پس سوال
کنید از پروردگار خود که بکنید از آنها را از برای شما و شایعین مثل که کرده شده
پس سوال کنید پروردگار خود را اینکه مسلط کند آن را بر شما تا آخر حدیث **روز**
عبادت از باز و شستن خود است از چیزهای مخصوصه در وقت مخصوص که آن از
خلوع فرود میست تا خوب آفتاب و لازم است در روزه نیت و کافیت در
ماه رمضان اینک غم بکنید روزه تمام ماه را از اول تا آخر بشرط فرغ موانع که
هر شب بکند بهر است وقت نیت تا طلوع خورشید اگر طلوع کند فرود
نگردد باشد با آنکه میدست که آن روز در روزه است مسقط نیست و روزه او که
نیم است که روز در روزه است بجه نیت کردن پیش از روز اول پس اگر
شده باشد نیت نگردد باشد بهر نیت روزه آن روز **روز**
پزیرای که در جهت خوردن است و آتش میدن و جگر کردن در فرغ خواهد
بشود یا نه و طریقی است که در روز با حصول آن هر که باشد و بخورد و نیت
در سول و فرود بردن نیت است **روز** و درین مهال ماه رمضان روزه
دست بپزیرد که بخواهد اللهم اهله علينا الامن والایمان

والمسلم

وَأَسْلَمْنَا دَلِيلًا لَنَا فِي الْمَلَأَةِ وَالزَّمَانِ أَلِيمٍ وَقَدِغِ
الْأَسْقَامِ اللَّهُمَّ أَمْرًا زَيْنًا صَبَابًا وَقِيَامًا وَتِلَاوَةً الْقُرْآنِ
بِنَهْهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا وَتَسَلِّمْهُ فِيهِ وَنِزَامًا
يُؤَانِدُ وَبَعْضِي وَجِبْ دَسْتَهُ لِحَدِّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقْتَ وَ
تَقَدَّرَ مِنَّا ذَلِكَ وَجَعَلْتَ مَوَاقِفَ لِلنَّاسِ اللَّهُمَّ اهْلِهْ عَلَيْنَا
إِهْلَالَ أَمْتَارِكَ اللَّهُمَّ أَدْخِلْهُ عَلَيْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ
وَالْيَقِينِ وَالْإِيمَانِ وَالزَّيْرِ وَالتَّقْوَى وَالنُّوْفَى وَالْمَاخِجِ وَ
نَوْصِي **رو عای** صحیفه که در وقت دیدن مهال بخواند که الحمد لله الذي
بَدَأَ خَلْقَ تَارِخِ وَرَوَى عَالِي بَالٍ كَمَا فِي صَحِيفَةِ كَامِلَتِ نِيرِغَابِهَا أَيْهَا الْخَلْقِ
لِلطَّبِيعِ الذَّاكِرِ السَّمِيعِ الْمُرْتَدِّدِ فِي مَنَازِلِ التَّقَدُّرِ وَالنَّصْرِ
فِي فَلَاكِ التَّدْبِيرِ الْمَشْتَبِهِ مِنْ تَوْكِيْلِكَ الظُّلْمِ وَأَوْضَحِ بَلَاءَهُمْ
وَجَعَلْتَ أَيْةً يَتَّبِعُونَ يَا مَلِكُ وَعَلَامَةً مِنَ عِلْمَاتِ
سُلْطَانِيهِ وَأَمْتَهُنَّكَ يَا رَبِّ بَادَةَ وَالتَّفْصَانَ وَالطَّلُوعِ وَالْأَفْوَ
وَالْإِنْمَارِ وَالْكَسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَالطَّلُوعِ
سَبْرٌ نَجِيحًا نَهْ مَا عَجِبَ مَا دَرَجِي فِي أَمْرِكَ وَالطَّفِ مَا صَنَعَ
فِي شَأْنِكَ جَعَلْتَ مِفْتَاحَ شَهْرِي حَادِي لِي حَادِي فَاسْأَلُ
اللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكَ وَحَالِي وَحَالِكَ وَمَقْدَرِي وَمَقْدَرِكَ

والمسلم

وَصَوَّرَ فِي مَصْرُوفٍ لَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ
هَذَا كَرِيحًا لَا تَخْفَهُهَا الْأَنْفَامُ وَطَهَارَةً لَا تَدْنِيهَا الْأَنْفَامُ
هَذَا مِنْ مَنَ الْأَفَاتِ وَسَلَامَةً مِنَ التَّيْثَاتِ هَذَا لِسَعْدِ
لَا تَخْرِبُهُ وَبَيْنَ لَا تَكْذِبُهُ مَعْرِضًا لَأَيَّامِ جَهَنَّمَ وَخَيْرِ
لَا يَنْقُصُهُ شَيْءٌ هَذَا مِنَ الْإِيمَانِ وَنِعْمَةٍ وَإِسْلَامِ اللَّهِ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الرِّضَى مَنْ طَلَعَتْ عَلَيْهِ وَأَنْزَلَتْ
مَنْ نَظَرَتْ لَهُ وَأَسْعَدَ مَنْ تَقَدَّمَ فِيهِ وَوَقَفْنَا فِيهِ لِلتَّقْوِيَةِ
وَاعْظِمْنَا فِيهِ مِنَ الْحَوِيْزِ وَاحْفَظْنَا فِيهِ مِنْ مَسْأَلَةِ مَعْصِيَتِكَ
وَأَوْزِعْنَا فِيهِ عَمَلَكُمُوعِنَا وَالسَّائِفِينَ جَمْعَ الْعَائِدِينَ وَالْمُتَمِّمِ
عَلَيْتَنَا بِأَسْمَائِكَ يَا عَمَلِكَ فِيهِ الْمِتَّةُ إِنَّكَ التَّائِبُ الْحَمِيدُ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ **وهو** در وقت
داخل شدن ماه رمضان در کتبه نمازگزار در رکعت اول بعد از حمد انجمن
بگویند در رکعت دوم هر چه را که بخواند و رفع کند خدای تعالی از او بدی
آسال را و سال دیگر در حفظ خدای تعالی باشد و بخواند در اول ماه رمضان
و دعای جشن کبیر و جشن صغیر **انواع دعا** ماه رمضان در رکعت
نماز بخواند در هر رکعتی حمد بگویند و تسبیح و بعد از سلام بگویند سبحان من هو
سبحم ولا یعجز سبحان من هو قاسم لا یلهو سبحان من هو

ذاتکم لا یلهو سبحان من یترکبکوب سبحان الله والحمد لله ولا اله الا
الله والله اکبر سبحان من یترکبکوب سبحانک یا عظیم اغفر لی الله
العظیم سبحان من یترکبکوب سبحانک یا عظیم اغفر لی الله
باین ترتیب که بخواند در هر شب اول در هر شب یک رکعت است
در میان نماز مغرب و عشاء و باقی بعد از نماز عشاء و در هر شب هر شب یک رکعت
در نماز کند در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و یکم هر کدام
صالح است و اگر ماه رمضان کمتر از سی روز باشد نماز شب سی ام ساقط است
دعای شب اللهم رب شهر رمضان الذي أنزلت
فيه القرآن وأنزلت على عبدك فيه الصبأ مصلي
على محمد وآل محمد وأمر دقني حج بيتك الحرام في
عاشي هذا وفي كل عام وأغفر لي الذنوب العظام
فإن لا يغفرها غيرك يا رحمن يا رحيم يا علام ويزيد
بجز این دعا که می خواند که **اللهم رب شهر رمضان** و بعد از آن
من الامر المحمدي في الامم الحكيمة من القضاة الذي
لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام
المبرورين ورحمتك الشكور سعيهم الغفور ذو نوره من الكفر
عن سيدناهم وان تجعل بيننا وبيدنا نقضي وتقدر ان تبطل

عمرى في خير وعاقبة وتوسيع في رزقي وتجعلني ممن
تصبر به لدينك ولا تستبدل في غيري ويزيد يا رحمن
برحمتك في الصالحين فأدخلنا وفي عليين فأزغننا
بكارهم من معين من عين سبيل فأسقتنا ومن الحور
العين برحمتك فرحمتنا ومن الولدان الخلد بن كاهنم ولو
تمكثون فأخذ منا ومن ثمار الجنة وكحور مطير فأطعمنا
ومن ثياب السندبر والحبر والياقوت فاكسنا ولباة القدر
فأرحمتنا وحج بيتك الحرام وقلنا في بيتك قوفي لنا
صالح الدعاء والسكنة فأسحبتنا وأدأجت الأولين
والآخرين يوم القيمة فأرحمتنا وبرأعتنا من النار فأكلنا
وفي جهنم فلا نغلك وفي عذابك وهوانك فلا ينلنا
ومن الرزق والصبر فلا نطعمنا ومع الشاطين فلا
تجعلنا وفي النار على وجوهنا فلا تملكتنا ومن ثياب النار
وغيرها من الفطران فلا نلبسنا ومن كل سوء بالاله فلا أنت
يحيى لا اله الا انت فحجتنا وخرودن حور برکت و در کتبه که بگویند
فرمای زبون باشد و ملاک صلوات بفرستد بر جی می که استغفار می کند در
سجده و سجده بجز آنکه بگوید شربت بی باشد و بهترین سجده است و فرما

وطلعت خرون داش میدان تا یقین شدن طلوع فجر و هر که بخواند از این
در وقت سحر و در وقت افطار باشد او را در پان ایند و وقت خواب
که در راه ضد شهید شده باشد و در خون خود غلطیده باشد **دعای سحر**
اللهم انی استسک من بهائک بأبهاه وکل بهائک
اللهم انی استسک بهائک کلهم اللهم انی استسک من جمالك
باجله وکل جمالك جمیل اللهم انی استسک بحلالک کلهم
اللهم انی استسک من حلالک بأجله وکل حلالک جلیل
اللهم انی استسک بحلالک کلهم اللهم انی استسک من عظیمک
بأعظمها وکل عظیمک عظیمه اللهم انی استسک بعظیمک
کلها اللهم انی استسک من نورک بانوره وکل نورک نبیر
اللهم انی استسک بنورک کلهم اللهم انی استسک من رحمتک
یا وسعها وکل رحمتک واسعة اللهم انی استسک برحمتک
کلها اللهم انی استسک من کلینک یا ایها وکل کلیمانک
فأقمه اللهم انی استسک بحکمتک کلهم اللهم انی استسک
من کمالک یا کمال وکل کمالک کابیر اللهم انی استسک
بحکمتک کلهم اللهم انی استسک من انماک یا کبرها وکل
استسک کبیرة اللهم انی استسک باسمائک کلهم اللهم

وطلعت خرون

إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَمَتِكَ بِأَعْرَافِهَا وَكُلِّ عِزِّ نَبِيِّكَ عَزِيمَةٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّ نَبِيِّكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ
بِمَضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَا ضَمِنَتْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ وَاللَّيْلِ
أَسْأَلُكَ بِمَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَبِيلَةً اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَفْعَالِكَ
وَكُلِّ عِلْمِكَ نَائِدَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاةٍ وَكُلِّ قَوْلِكَ رِضَى اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسْأَلِكَ بِأَجْمَعِهَا
الْبَيْتِ وَكُلِّ مَسْأَلِكَ الْبَيْتِ حَبِيبَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسْأَلِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ سَرِيفَةً
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَنِكَ
بِأَوْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَنِكَ دَائِمَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَنِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَلِكِكَ بِأَخْفَرِهِ وَكُلِّ مَلِكِكَ
فَاحِرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَلِكِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ مَلُوكِكَ بِأَغْلَاهِ وَكُلِّ مَلُوكِكَ غَالِيَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعُلُوكِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ

سنة

مَنِكَ قَدِيمَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ أَيْمَانِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ أَيْمَانِكَ كَرِيمَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِأَيْمَانِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالرَّيْبِ
وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحَدِّهِ وَجَبْرُوتِهِ وَحَدِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِمَا يُخَيِّبُنِي حِينِ أَسْأَلُكَ فَأَجِيبْنِي يَا اللَّهُ وَأَعْلَمْنِي كَذَا وَكَذَا
وَأَكْرِمْكَ حَاجَتِ خُدَا بِرِسْمِكَ طَلَا كَرَاهِي شُرُوتِ الشَّيْءِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمَقَرِّ رَضْوَتِكَ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقْرُوتِ كَرَاهِي شُرُوبِ مَا هُوَ
رِضَانُ بِيَوْمِ نَدْوَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَتَى بِجَمَلِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ
لِلصُّوَابِ بِمَنِكَ وَأَبْقَيْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ فِي مَوْضِعِ
الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَشَدُّ الْعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ التَّكْوِينِ وَاللِّقَاءِ
وَأَعْظَمُ الْمُخَيَّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكَيْفِيَّةِ وَالْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ فِي دُعَائِكَ وَمَشِيئَتِكَ فَاتَّقِ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَأَجِيبْ
رَجَائِي وَدُعَائِي وَأَقْبَلْ يَا عَفْوُ رُغْبَتِي تَكْمَلُ يَا لَطِيفُ مِنْ كَرَامَتِكَ
قَدْ فَزَعْتَنِي أَرْهَمُومٌ قَدْ كَثَفْتَنِي أَوْعَشْرَةٌ قَدْ أَفْلَتَنِي أَوْرَعٌ
قَدْ نَشَرْتَنِي أَوْ حَلَفْتَنِي بِلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَنِي أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ
يَخْنِ صَاحِبَةً وَلَا وَكَلًا وَلَا يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِيِّ وَالْمَلِكِيِّ
يَكُنْ لَهُ وَلِيُّ مِنَ الدُّنْيَا وَكَثِيرُهُ تَكْبِيرُ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ جَمِيعٌ

أَنَّكَ تَدْعُوْنِي فَأَوْقِي عَيْنَكَ وَتَحْتَبِبُ إِلَيَّ فَأَنْعَضُ إِلَيْكَ
وَتَسُوْدُ إِلَيْكَ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَن لِي التَّلَوُّ عَلَيْكَ قَلَمٌ
بِمَعْنَى ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْقَضَاءِ عَلَى
بِعُودِكَ وَكَرَمِكَ فَأَوْقِي عَيْنَكَ الْجَاهِلِ وَحَدِّ عَلَيْهِ بِقَضَائِكَ
إِحْسَانًا إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ الْمُجْرِي
الْقَلْبُ مَسْحُورٌ الزَّيْجُ قَالِي الْأَصْبَاحِ دِيَانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى خَلْقِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَأَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ
وَأَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنْبِيَاءِهِ فِي عَصَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِي الْخَلْقِ بِأَسْبَابِ الرِّزْقِ قَالِي الْأَهْلِيَّةِ الْأَهْلِيَّةِ
وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ مَا تَرَى مِنْ عَمَلِهِ
فَتَهْدِي النَّجْوَى سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ
بَعْدَ ذَلِكَ وَلَا يَنْبَغُ شَيْءٌ وَلَا يَهْتَمُّ بِمَا عَصَا حَمْدُ بَعْدَ عَمَلِهِ
الْأَعْرَافِ وَتَوَاصَعُ لِعَظَمَتِهِ الْعُظْمَاءُ قَالِي بَعْدَ رَيْبِهِ مَا بَدَأَ
أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُخَيِّبُنِي حِينِ أَنْ أَدِيرَ وَيَسِّرُ عَلَيَّ كُلَّ عَمَلٍ فِي
وَأَنَا أَعْصِيهِ وَيَعْظُمُ النِّعَمُ عَلَيَّ فَلَا أَخَارُ بِرَيْبِهِ مِنْ قَوْلِهِ
هَيْبَتِي قَدْ أَعْطَانِي وَعَظَمْتَنِي قَدْ فَكَّكَ نَائِي وَبِهِ مَوْجِدِي
قَدْ أَرَانِي فَأَسْتَبِقُ عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مَحْمُودًا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

أنت

تَحَامِدُهُ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ
لَهُ فِي مَلِكِهِ وَلَا مَنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ
لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَيْءَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاطِمِي فِي
الْخَلْقِ أَمْرَهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرِ الْكَرِيمِ حَمْدُهُ الْبَاطِنِ الْجَوِيدِ
الَّذِي لَا تَنْصُرُ حَرَّاشُهُ وَلَا تَرِيدُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ الْأَجْوَدِ
وَكَرَمَاتُهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَلْيَلَاوِنِ
كَثِيرٌ مَعَ حَاجَتِي فِي إِلَهِي عَظِيمَةٍ وَعَيْنَاكَ عَنْهُ قَدْ نَمَّ وَهُوَ
عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ كَثِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
عَنْ ذَنْبِي وَنَجَاؤِي عَنْ حَاطَتِي وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
سَتَرَكَ عَلَى رَيْبِ عَمَلِي وَجَمَلِكَ عَنْ كَثْرَةِ حُرْمَتِي عِنْدَ مَا
كَانَ مِنْ حَاطَتِي وَعَمْدِي أَلْحَمْدُ لِلَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَا لَا
أَسْتَوْجِبُكَ مِنْكَ الَّذِي رَفَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرْبَيْتَنِي مِنْ
قُدْرَتِكَ وَعَزَّمْتَنِي مِنْ إِحْسَانِكَ فَصَبْرٌ أَدْعُوكَ أَسْأَلُكَ
أَسْأَلُكَ مَسْأَلًا لَأَخَافُكَ وَلَا أُجَلِّدُكَ مَدًّا لَأَعْلَمَكَ فَمَتَى
قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنِ انْطَاعَنِي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ
وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي بِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأَمْرِ
فَلَمْ أَرْمُوْكَ كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عَيْدِ كَثْرَتِكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ

لَا يَسْتَكْبِرُ بِهَا وَلا يُغْلِقُ بَابَهُ وَلا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَلا يَحْبَسُ
أَمْرَهُ اللَّهُ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُحْيِي الْأَمْواتِ وَيَرْفَعُ
لِلْمُتَضَعِفِينَ وَيَضَعُ لِلشُّكْرِيِّينَ وَيُهْلِكُ مَلُوكًا وَيُخْلِفُ
آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَاصْبِرْ لِحُجَّتِكَ مِنْ سَبْرِ الظَّالِمِينَ مَدْرِكًا لَهَا
تَحَالُ الظَّالِمِينَ صَبْرًا لِلصَّبْرِ مِنْ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ
مُعْتَمِدًا لِلْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ حَسْبِهِ نَزَعَدُ الشَّيْءَ وَمَا
وَرَجِبُ الْأَرْضِ وَعَمَارُهَا وَمَوْجُ الْبَحَارِ وَمَنْ شِئْتَ فِي عَمْرَانَا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَبَرَزَقَ وَلا يَبْرُقُ وَ
يُطْعِمُ وَلا يُطْعَمُ وَبَيَّضَ الْأَبْصَارَ وَبَجَّحِيَ الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوتُ بِيَدِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِيرِكَ وَصَفِيكَ وَجَنِيكَ وَ
خَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَتِكَ أَصْلًا
وَإِحْسَانًا وَجَمَلًا وَأَكْرَمًا وَأَنْبِيَّ وَأَهْلِيَّ وَأَظْهَرِيَّ
وَكَرَّمًا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى
أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيائكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ
الْبَيْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

١٠١

وَصَلِّ عَلَى رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ
وَجَنَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَسْبِكَ الْكَبِيرِيِّ وَالشَّيْبَةِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى
الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَى وَسَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ
عَلَى بَيْتِي الرَّحْمَةِ وَأَمَامِي الْهَدْيِ الْحَسَنِ وَالْحَسَنِ سَيِّدِي شَيْبَةَ
أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ السَّلَامِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَوَجْهِي
عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَوَجْهِي
بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحَافِظَ لَهَا رِ
لِلْهَدْيِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَانِكَ فِي بِلَادِكَ صَلِّ عَلَى
ذَائِمَةِ اللَّهِمَّ وَصَلِّ عَلَى وَبِي أَمْرِكَ الْفَاعِلِ الْمُؤَقَّرِ وَالْعَلَمِ
النَّظَرِ اللَّهُمَّ وَحَقِّقْ بِلَدِّكَ الْفَرَقَ بَيْنَ وَابْنِهِ بِرُوحِ الْقُدْسِ
يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِبَائِكَ وَالْفَائِزَ بِكَ
اسْتَخْلَفَهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ تَمَكِّنْ لَهُ
دِينَهُ الَّذِي أَنْصَبْتَهُ لَكَ ابْنَهُ مِنْ بَعْدِ حَوْفِ مَا بَعْدَكَ
لَا تُشْرِكْ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعْرِضْهُ وَأَعْرِضْ بِهِ وَأَضْمِرْهُ وَنَهِيْ
بِهِ وَأَضْمِرْ بَصْرَ عَزِيزِي وَأَفْخِ لَهُ فَخْرَ إِسْبَرِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ سُلْطَانًا بَصِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسَيِّدِيَّ
لَا يُخْفِي شَيْئًا مِنْ الْحَقِّ خَافَةَ أَحَدٌ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا

تَرَعَبْتُ بِكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِهْتُ نِعْمَتَهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَبَدَلْتُ
بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَجَحَلْنَا فِيهَا مِنَ الدَّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَ
الْفَادَةِ إِلَى سَبِّكَ وَتَرَفْنَا بِهَا كِرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا بِكَ مِنَ الْحَقِّ جَحَلْنَاهُ وَمَا فَضَّرْنَا عَنْهُ قَبَلْنَا
اللَّهُمَّ لِمَ بَرِهْنَا سَعْتَنَا وَأَشْفَبَ بِهِ صَدْعَنَا وَأَمْرُنِي بِهِ فَفَعَلْنَا
وَكَيْفَ بِهِ فَعَلْنَا وَأَعْرَضَ بِهِ ذَلَمْنَا وَأَعْيَنَ بِهِ عَائِلْنَا وَأَفْضَلَ بِهِ
عَنْ مَعْرِفَتِنَا وَاجْبُرَ بِهِ كَهْرُنَا وَسَدَّ بِهِ خَلْقَنَا وَبَيَّرَ بِهِ عَسْرَنَا
وَبَجَسَ بِهِ وَجُوهَنَا وَفَلَكَ بِهِ اسْرُنَا وَأَخْبَجَ بِهِ طَلِبَتَنَا وَأَجْمَرْنَا
بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَانْحَبَبْنَا بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطَانَا بِهِ سُؤْلَنَا وَ
بَلَّغْتَنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَانَنَا وَأَعْطَانَا بِهِ قُوَّةَ
رُحْمَتِنَا بِأَخْبَرِ السُّؤْلِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ أَشْفَى بِصُدُورِنَا
وَأَذْهَبَ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَأَهْدَانَا بِهَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ
بِأُذُنِكَ أَنْتَ تَهْتَدِي مِنْ نَشَأِ الْبَصِيرِ أَيْسَّرْهُ وَأَضْرِبْ
عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّكَ وَالْإِلْحَاقِ الْبَيْنَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنَّا نَسْتَكْوِيكَ بِكَ فَقَدْ تَبَيَّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْنَا وَإِلَهُ وَعَيْنُكَ عَلَيْنَا
وَكَرَمُكَ عَلَيْنَا وَقَوْلُكَ عَلَيْنَا وَعَدْوَانَا وَسَيِّدَةُ الْفَيْنِ بِنَا وَظَاهِرُ
الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْمَلْ لِي ذَلِكَ كُلَّهُ

عبد

بِحَبْلِهِ وَبَصْرَ تَشْفِيهِ وَبَصْرَ نِعْمَتِهِ وَسُلْطَانِ حَقِّ نَظْمِهِ وَجَعْفَرِ
قَبِيكَ تَجَلَّلْنَا بِهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تَلْبَسْنَا بِهَا وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ **وَأَجْمَلُ دَعَايَ** هِرُودَ مَا مَبَارَكِ رَمَضَانَ دَعَايَتِ كَرِيمَتِي
لِي دَسْرِيَّةً بِأَرْحَمِ رُوحَانِ رُوَيْتِ كَرَمَتِ دُورِ سَجَاتِ دُعَايَتِي
أَسْتَدْرِي بِرَمَضَانَ عَلَيْهِ سَهْمُ اسْتَدْرِي دَعَايَتِ أَلْهَمْتَنِي دَعْوَةَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاتَّجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّتِي بِكُوبِي وَنُجْوَانِي اللَّهُمَّ إِنِّي**
أَسْأَلُكَ مِنْ مَهْلِكِ بَابِنَا وَكُلِّ مَهْلِكِ مَهْلِكِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَبْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ يَا جَلِيلُ وَكُلِّ
جَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ يَا جَمِيلُ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ **سِرِّتِي بِكُوبِي اللَّهُمَّ إِنِّي** أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاتَّجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي **سِرِّتِي بِكُوبِي اللَّهُمَّ إِنِّي** أَسْأَلُكَ
مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ تَوْفِيقِكَ
يَا تَوْفِيقِي وَكُلِّ تَوْفِيقِكَ تَوْفِيقِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ تَوْفِيقِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَسِعَهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ
وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا **سِرِّتِي بِكُوبِي**

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْئَلُكَ بِكُلِّ عَدْوَةٍ
بِحُرْمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ كِتَابِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كِتَابِكَ
كَأَمْرِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكُلِّ كِتَابِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ
كَلِمَتِكَ بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ كَلِمَتِكَ تَأْتِيهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِكَلِمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْمَلِهَا
وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبْرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا
بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْئَلُكَ مِنْ
كُلِّ عَدْوَةٍ بِحُرْمَةِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عَزْرَتِكَ بِأَكْمَلِهَا
وَكُلِّ عَزْرَتِكَ عَزْرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَزْرَتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ
مَا خِصَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْئَلُكَ مِنْ مَدْرَنِكَ الَّتِي أَنْطَلَقَ بِهَا عَلَى كَلْبَتِي وَكُلِّ
مَدْرَنَةٍ مُسْتَظَلَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْئَلُكَ مِنْ
كُلِّ عَدْوَةٍ بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عَيْلِكَ بِأَكْمَلِهَا
وَكُلِّ عَيْلَةٍ تَأْتِيهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَيْلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاءِ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيَ اللَّهُ

إِنِّي أَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ قَسَائِكَ
بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ قَسَائِكَ حَبِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِقَسَائِكَ
كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
فَأَسْئَلُكَ بِكُلِّ عَدْوَةٍ بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ
شَرِّكَ بِأَكْمَلِ شَرِّكَ وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِّفَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِشَرِّكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَنِكَ بِأَكْمَلِ سُلْطَنِكَ
وَكُلِّ سُلْطَنِكَ سُلْطَنَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِسُلْطَنِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
مِنْ مُلْكِكَ بِأَكْمَلِ مُلْكِكَ وَكُلِّ مُلْكِكَ مُلْكَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِمُلْكِكَ كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
فَأَسْئَلُكَ بِكُلِّ عَدْوَةٍ بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عِلَاقِكَ
بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ عِلَاقَةٍ عِلَاقَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعِلَاقَتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ مَتِكَ بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ مَتِكَ مَتَةً
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ بَانَتِكَ
بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ بَانَتٍ بَانَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِبَانَتِكَ
كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْئَلُكَ
بِكُلِّ عَدْوَةٍ بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ ضَيْقِكَ
بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ ضَيْقٍ ضَيْقَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِضَيْقِكَ

بِفَضْلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ تَرْفِكَ بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ
تَرْفِكَ تَرْفَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِتَرْفَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ عَطَائِكَ عَطَاءَةً
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ جَبْرَتِكَ
بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ جَبْرَتِكَ جَبْرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِجَبْرَتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَكْمَلِهَا وَكُلِّ إِحْسَانِكَ
حَسَنَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِمَا يُحِبُّنِي بِجَهَنَّمَ أَدْعُوكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ نِعْمَ دَعْوَتُكَ
يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّعُورِ
وَالْجَبْرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبْرُوتٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِشَيْئِكَ وَجَبْرُوتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْئَلُكَ بِمَا يُحِبُّنِي جَهَنَّمَ أَسْئَلُكَ بِهِ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ اللَّهِمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا
صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَ
النُّصْرَةِ بِكَ بِرَسُولِكَ وَالْوَلَاةَ بِرَبِّكَ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَالْإِيمَانُ بِالْأَكْبَامِ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْإِيمَانُ مِنَ عَدُوِّكَ
فَاتِي قَدْ رَضَيْتَ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

مُحَمَّدٍ وَأَسْئَلُكَ بِشَيْءٍ خَيْرٍ مِنْ رِضْوَانِكَ وَالْحَيَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
الشَّرِّ بِحَسْبِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحْفَظْ
مِنْ كُلِّ حَبِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَفْوَةٍ وَمِنْ كُلِّ
فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ نَلَاةٍ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَمِنْ كُلِّ مُكْرَهٍ وَمِنْ كُلِّ
أَفِيَّةٍ تَزَلُّتْ أَوْ نُزِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ
السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقِيمْ لِي مِنْ
كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ مَحَبَّةٍ وَمِنْ كُلِّ إِسْتِعْمَالٍ وَمِنْ
كُلِّ مَرْجٍ وَمِنْ كُلِّ غَائِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
كَدَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ مَرْزُوقٍ وَرَاحٍ خَلَالِ طَيْبٍ وَمِنْ كُلِّ
نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزَلُّتْ أَوْ نُزِلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى
الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ
وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ دُؤُوبُ
قَدْ أَخْلَمَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَمَالَكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَوْ عَقْرَتُكَ
خَالِي عِنْدَكَ فَاتِي أَسْئَلُكَ بِسُورَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَا
لَهُ نَقْطَةٌ وَلَا يُوَجِّهُ جَيْبُكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَلَا يُوَجِّهُ لِيكَ
عَلَى الرِّضَى وَيَجِيئُ أَوْلِيَاءَكَ الَّذِينَ أُجِبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى

محمد وال محمد وان تعفوني ولوالدي وما ولدا وللمؤمنين
والمؤمنات وما تولدوا ذنوبنا كلنا صغيرها وكبيرها
وان نخدم لك بالصالحات وان تعفينا لنا الخبايا كلها
وصالح الدعاء والسئلة فاصبح لنا بحق محمد واله اللهم
صل على محمد وال محمد امين امين ما شاء الله
كان لاحول ولا قوة الا بالله سبحان ربك رب العرش عما
يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين
بين مسنها راجحنا سماه بلذكن وميل وكرهت رابو وشس جود وكر
كن وكرنا يدو در اكره بدارس بوجبالا الالانت استك
بحق من حقه عليك عظيم بلا اله الا انت استك بهاء
لا اله الا انت يا اله الا انت استك جلال لا اله الا انت
يا اله الا انت استك جمال لا اله الا انت يا اله الا انت
استك بوقر لا اله الا انت يا اله الا انت استك بجمال
لا اله الا انت يا اله الا انت استك بعز لا اله الا انت
يا اله الا انت استك بعظم لا اله الا انت يا اله الا انت
انت استك بقول لا اله الا انت يا اله الا انت استك
بشرف لا اله الا انت يا اله الا انت استك بعلاء لا اله الا

يا اله الا انت استك بلا اله الا انت يا اله الا انت يا اله
يا اله يا الله بكونه كمنفسه فانه يس كوي برهان عالمي كوي كرون كوكرو
بوسه وشراب استك يا سيدني يس كوي يا الله يا ربنا يا الله
كمنفسه فانه يس كوي يا سيدنا يا مولاه يا غياثاه يا ملجاه يا
منمهي غايه رغبتاه يا رحيم الرحمن استك بك فليس
كذلك شئ و استك بك كل دعوه مستجاب له دعواتها
تبي مرسل او ملك مقرب او عبد مؤمن استك قلبه
للإيمان واستك دعوه منه وانفحة اليك بحجرتك
بني الرحمه وافد ممر بين يدي حواشي بالحمد يا رسول الله
يا بني انت واني انفحة بك الى ربك وربني وافرقتك
بين يدي حواشي يا ربنا يا ربنا يا ربنا استك بك فليس
كذلك شئ و انفحة اليك بحجرتك ويعوذ به الهادي
وافد ممر بين يدي حواشي واستك اللهم بحجرتك التي
لا تموت ويومر وجهك الذي لا يطفأ ويعينك التي
لا تنام واستك اللهم بحق من حقه عليك عظيم
ان تصلي على محمد وال محمد قبل كل شئ وبعد كل شئ
وعدد كل شئ وزنة كل شئ وولاء كل شئ

بالحق

اني استك ان تصلي على محمد وال محمد عبدك المصطفى
وسواك الرضي وامينك المصطفى وحبيبك ذوق حلفك
وحبيبك وخيرتك من حلفك اجمعين الله نور البشير
السلج المنبر وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين المظهرين
الاخبار الامرو على ملائكتك الذين استخلصتم
لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى انبيائك الذين يبعثون
بالصدق عنك وعلى عبادك الصالحين الذين اكلهم
في رحمتك الاممة الراشدين المظهرين وعلى خير سبل
ومسلك بل وامن قنر وملك الموت ورضوان خازن
الجنة ومالك خازن النار والروح القدس وحمل العرش
ومنكر وكبير وعلى الملك بن الحافظين على بالصلاة التي
حيث ان تصلي بها عليهم صلوة كثره طيبة
مباركة زاكية نامية طاهرة شريفة فاضلة
تسبب بها فضلهم على الاولين والاخرين اللهم اني
استك ان تسمع صوتي وحجبت دعوتي وتعفوني
وخرج طلبتي وتفضي حاجتي وتقبل فضتي وتغفر لي
ما وعدتني ونفسي عترتي ونجا وتر عن حبلتي وتضع

عن طلبتي وتعفون عجزتي وتقبل علي ولا تعرض عني
ترحميني ولا تعذبني وتغافيني ولا تبغضيني وترزقني
من اطيب البرزق واسعد آهنا و امره واسبعه
واكثره ولا تخزني يا رب النظر الى وجهك الكريم
والقور بالجنة والعنق من النار واخص عني يا رب
دعيتي واماني وضع عني وزبرني ولا تحبني بالامانة
لي به يا مولاي وادخلني في كل خير دخلت فيه محمد
وال محمد واخرجني من كل سوء اخرجهم منه ولا
تفتر في بيبي وبنيهم طرفة عين ابدا في الدنيا والاخرة
يس يا كوي اللهم اني ادعوك كما اخرجني فاستجب لي
كما وعدتني يس يا ربنا اللهم اني استك قلبا من كتبت
مع حاجتي اليه عظمة وغناك عنه قدوم وهو عند
كثير وهو عندك سهل وكبير فامن به على انك
علا كل شئ قد بر اللهم برحمتك في الصالحين
فدخلنا وفي علينا فارغنا وبكابر من معين من
عين سلبت فاشفنا ومن الحور العين برحمتك
فزوجنا ومن ولدان محمد بن كاهم لولو فمكتون

علي

فَاخِذْ مَتَارِيفَ نَارِ الْجَهَنَّمَ وَخَوِّمِ الطَّيْرَ قَا طَعْمَنَا وَمِنْ قَبْلِ
السُّنْدُسِ وَالْحَبَرِ بَرِّدِ الْإِسْتَبْرَقِ قَا لَيْسْنَا وَلَيْسَ الْفَدْرُ رَوْحٌ
بَيْنَكَ وَالْحَرَامُ وَهَذَا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَتَبِكَ تَوْفِيقًا لَنَا وَصَالِحًا
لِلدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ قَا سَجِّتْ لَنَا بِأَخَانِنَا السَّمْعَ وَاسْمِعْنَا لَنَا
وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَقْلِبِينَ وَالْآخِرِينَ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ قَا رَحِمْنَا وَإِ
بِرَاعَةِ مَنْ تَارَى وَأَمَّا تَارَى مِنَ الْعَذَابِ قَا كُنْتُ لَنَا وَفِي حَقِّهِمْ
فَلَا نَجْعَلُنَا وَمَعَ الشَّاطِطِينَ فِي النَّارِ فَلَا تَفْرِنَا وَفِي هَوَانِكَ
وَعَذَابِكَ فَلَا تَقْلِبْنَا وَمِنَ الرَّغْوَمِ وَالصَّرْبِيعِ فَلَا تَطْعِمْنَا
وَفِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تَكْتَسِنَا وَمِنَ ثِيَابِ النَّارِ وَسِرَابِيلِ
الْفُطْرَانِ فَلَا تَلْبَسْنَا وَمِنْ كُلِّ سَوْءٍ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ اجْنُبْنِي
يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ فَجِنَّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يَسْأَلْكَ شَيْئًا
وَأَرْعَبَ بَيْتَكَ وَلَمْ يَرْعَبْ إِلَيْكَ شَيْئًا يَا رَبِّ أَنْتَ مُوَضِعُ
مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَمَنْ هِيَ الرَّغِيمَةُ الرَّغِيمِينَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
بِأَضْرَالِ سَمَاوَاتِكَ كُلِّهَا وَابْتِحَاجِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
الْمُخْرَجُونَ الصُّوْنُ الْإِسْمَاعِيلِيَّةَ الْأَعْظَمِ الَّذِي جُنِبَ وَ
تَهْوَاهُ وَتَوْضِيعِ عَمَّنْ دَعَاكَ بِرِوَالْتِجِبَتِ لَهُ دُعَاؤُهُ وَحَقِّ
عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تَحْزَمَ سَأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ

الاول

هُوَكَ دَعَاكَ بِرِعْدِ هَوَاكَ فِي بَرِّ الْوَجْرِ أَوْ سَهْلٍ وَجَبَلٍ
أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ قَا ذَعْوَةُ الْبَائِسِ
دُعَاءٌ مَنْ قَدِ اسْتَدْتَنَ قَا فَمَنْهُ وَعَظْمُ حُرْمَتِهِ وَضَعْفُ
كُدْحِهِ وَاشْرَهَتْ عَلَى الْمَلَكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَبْقِ لِي فِيهِ شَيْءٌ
وَلَمْ يَجِدْ لِي هَوَا فِيهِ سَادًا وَلَا لَدَيْهِ غَا فِرًا وَلَا لِعَرَبِيهِ
مُقْبِلًا عَرَبِيَّ هَارِبًا إِلَيْكَ مَعْقُودًا بِكَ مَتَعِدًا لَكَ عَتَبًا
مُسْتَكْبِحًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُسْتَجِيرًا وَلَا مُسْتَجِرًا وَلَا مُعْظِمًا
بِأَمْرٍ فَهَبْ رَحْمَةً مَسْجُورًا سَأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
يَا مَتَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً
مُبَارَكَةً تَامِمَةً رَاحِمَةً شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي
فِي شَهْرِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتُعِينَنِي وَتَقْبَلَنِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِنِي
فِيهِ خَيْرًا مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرًا مَا أَسْتَسْتَعِينُ
مُعْطِنُهُ وَلَا تَجْعَلْهُ أَحْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي صَمَّنَهُ لَكَ
مُنْذُ اسْتَكْبَيْتَ أَرْضَكَ إِلَيَّ يَوْمِي هَذَا بَلِّغْهُ لِي عِلْمَهُ عَلَيَّ أَمَّا
بِعَمَّةٍ وَأَعَمَّةٍ عَافِيَةٍ وَأَوْسَعَةٍ رِزْقًا وَأَجْرًا لَهُ وَأَهَانَةً
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمَلِيكَ الْعَظِيمِ أَنْ

تَعْرِتَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا وَسَقَصِي بَقِيَّةَ هَذَا الْيَوْمِ
أَوْ يَطْلُعَ الْقَمَرُ مِنْ بَيْتِي هَذَا أَوْ يَخْرُجَ هَذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قَبْلِي
تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ عَظِيمَةٌ تَرِيدُ أَنْ تَقْضِيَنِي بِهَا أَوْ تَوَاضِعَ
بِهَا أَوْ تَوْفِيقِي بِهَا مَوْفِقَ خَزِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَإِنْ
تَعَدَّ يَوْمَ الْفَاكِ بِالرَّحْمَةِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
لِهَبِّكَ لَا تَفْرَجْ عَنِّي وَلَا تَحْمِلْ لِي سُنْكَ الْإِلَهِاتِ وَلَا تَكْرِبْ لِي
بِكَيْفِهِ الْإِلَهِاتِ وَلَا تَجْعَلْ لِي سُنْكَ الْإِلَهِاتِ وَلَا تَجْعَلْ لِي قَبْضَ
دُونَكَ اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ فَيَسِّرْ لِي
وَرَحِمْنِي بِهِ مِنْ دُرِّكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ الْأَيْسِيَّةَ لِي فِيهَا
دَعْوَتِكَ وَالنَّجَاتِ لِي فِيهَا فَرَحْتَ إِلَيْكَ مِنْهُ يَا مَلِكُ الْحَدِيثِ
لِدَاؤِ دَائِي كَأَشْفِ الصَّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ وَمُضِجِ
عَمْرِ يَعْقُوبَ وَمَقْسِرِ كَرْبِ يُوسُفَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَعْلِيهِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ النُّفُوسِ وَأَهْلُ الْمُعْظَمِ
اللَّهُمَّ أَنْتَ تَسْمِي بِكُلِّ كَرْبٍ وَرَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ
وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ تَرِيدُ بِي نِعْمَةً وَعِدَّةً كَمَنْ كَرِبَ
بِضَعْفِ مَنَةِ الْفُؤَادِ وَقِيلَ فِيهِ الْجِدَّةُ وَجِدَّ لِقَبْلِ الصَّلَاةِ
وَيَهْمُ فِيهِ الْعَدُوُّ وَأَنْزَلَهُ لِيكَ وَشَكْوَتُهُ إِلَيْكَ عِبْرَةٌ

بِقِي فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَتَرَجَّهْ وَكَسْفِنَهُ وَكَفِّبِنَهُ
فَأَنْتَ وَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَتْمَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ
رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ
اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا حَتَّى أُمْسِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرُكَّةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ
وَرِضْوَانٍ وَرِزْقِي قَاسِعِ حَلَالٍ بَسْطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى
عَلِيٍّ وَالدَّيِّ وَوَلَدَيْهِ وَاهْلِي وَعِيَالِي وَاهْلِي حُرًّا نَقِيًّا مِنْ
أَجْبَتِ وَأَجْبَتِي وَوَلَدَتِ وَوَلَدِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ التَّرَكِّ وَالشُّكِّ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْعَصْبِ اللَّهُمَّ
رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَمَا أَبْتَهَنَ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الْكُفِيِّ الْمُهَيَّبِ مِنْ أُمَّرِي بِمَا شِئْتُ وَكَيْفَ شِئْتُ بِسُجُونِ رُبِّ
سَعْدِ دَارِي الْكَرِيمِ رَاوَبُوا اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَمْلِكُ لِي بَيْتِكَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبِّكَ قَرْضِي اللَّهُمَّ أَنْ
بَيْتِكَ وَمَوْلَاكَ وَجَنَّتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ لِأَنَّ
يَا نَ تُعَذِّبُ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ دَانَكَ بِمَوْلَا لِي وَمَوْلَا لِي
الْأُمَّتِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مُدْبِحًا لِهَطَاةِ نَارِ

عنه

جهنم فأجرتني بأمر من جهنم فأجرتني بأمر من جهنم
وعدايما وهبني لمحمد وآل محمد بأرحم الراحمين بالجامع
بين أهل الجنة على تألف من القلوب وشدة المحبة و
نازع الغل من صدورهم وجعلهم أرحمنا على سائر
مؤمني بلين بالجامع بين أهل طاعتهم وبين من خلفها
له وبأمر من حزين كل حزين وبأمر من كل غريب
زاحج في غريب وفي كل أحوالي بحسن الحفظ والجملة
لي بأمر من مابني من الضيق والخوف صل على محمد وآل
محمد واجمع بيني وبين أحبتي وقادني وسادني وهذا
وموالي بأمر لقا بين الأبياء صل على محمد وآل محمد ولا
تفجعني بانقطاع روي به محمد وآل محمد عني ولا بانقطاع
روي بي عنهم في كل مسائلك بأمر من أدعوك اليه فاستجب
دعائي إياك بأرحم الراحمين اللهم إني أسئلك بالقطر
حجتي وروحي بحجيتك أن تعفرتي اللهم إني أعوذ بك
من عجز يوم الحشر ومن شتر ما بقي من الدهر ومن شر
الأعداء وصغير الفناء وعصايل الذاء وجبنة الرجاء
ومن والي التعمه ونجاسة النعمة اللهم اجعل لي فلان حشدا

كأنه يراك إلى يوم بلغاك أيضا دعوى هر روز ما ركب رضا اللهم
إني أسئلك من فضلك بأفضله وكل فضلك فأضله
اللهم إني أسئلك بعصيتك كله اللهم إني أسئلك من
باعتبه وكل بر ذك قائم اللهم إني أسئلك ببر ذك
كله اللهم إني أسئلك من عطاك يا هنياء وكل عطاك
هنيء اللهم إني أسئلك بعطاك كله اللهم إني أسئلك
من تحرك بأجمله وكل خيرك عاجل اللهم إني أسئلك
بجبرك كله اللهم إني أسئلك من إحسانك بأحسنه وكل
إحسانك حسن اللهم إني أسئلك بإحسانك كله اللهم
إني أسئلك بما يحبني بهجتي أسئلك فأجبتني بالله وصل
على محمد عبد المرحمن ورسولك المصطفى وأهليك المحمدي
وبجنتك دون حلفك وبجنتك من عبادك وبنتك يا
الصدوق وبجنتك وصل على رسولك وخيرتك من العباد
البتير اللدبير السراج الكبر وعلى أهل بيته الأبرار الظهير
وعلى ملائكتك الذين انحلصتمهم لنفسي وبجنتهم عن
حلفك وعلى أيديك الذين يمشون عنك بالصدق
على رسلك الذين خصصتهم بوجحك وفضلهم على العباد

كأنه يراك

برسا لانك وعلى عبادك الصالحين الذين أدخلتهم في
رحمتك الأئمة المهديين الراشدين وآل بيائك المطهرين
وعلى جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وملاك الموت وعلى مالك
خازن النار وعلى رضوان خازن الجنة وروح القدس
والروح الأمين وحمله عرشك المرفيع وعلى الملكين
الحافظين علي بالصلاة التي تحب أن تصل بها عليهم
أهل السموات وأهل الأرضين صلوة طيبة كثيرة
مباركة زاكية نامية ظاهرة باطنة شريفة فاضلة
تبين بها فضلهم على الأولين والآخرين اللهم أعطهم
الوسيلة والثرف والفضل واجزة حرم ما جرت نبتا
عن أمية اللهم وأعطهم محمد صلى الله عليه وآله مع
كل لغة ذلعة ومع كل وسيلة وسبلة ومع كل فضيلة
فضيلة ومع كل شرف شرفا أعطى محمد وآله يوم القيمة
أفضل ما أعطيت أحدا من الأولين والآخرين اللهم
واجعل محمد صلى الله عليه وآله والاهل الذين لهم منك
جلسا وأفضلهم في الجنة عندك منزلا وأقربهم إليك
وسبلة واجعله أول شافع وأول مشفع وأول فاعل

وأصح مسائل وبعثه الفاعل المحمود الذي يعطيه بالأول
والآخرين بأرحم الراحمين وأسئلك أن تصلي على محمد
وآل محمد وأن تسمع صوتي وتجب دعوتي وتجا وترعن
حظي وتصفح عن ظلمي وتنجح طيبي وتغني حاجتي
وتجزي ما وعدتني وتقبل عشي وتغفر ذنوبي
وتغفون عجزتي وتقبل عني ولا تغرض بوجهك عني
وترحمي ولا تغدر بي وتغافيني ولا تبغضيني وترزقني
من الرزق الطيبة وأوسعها ولا تحرمني بأمر من وأفض
عني ذنبي وضع عني وزرني ولا تحملي ما لا طاقة
لي به بأموالي وأدخلني في كل خير أدخلت فيه محمدا
وآل محمد وآخر مني من كل سوء أخرجت منه
محمد وآل محمد صلوا بك عليه وعليهم والسلام
عليه وعليهم ورحمة الله وبركاته يسبحه اللهم إني
أدعوك كما أدرتني فأستجب لي كما وعدتني سرت
اللهم إني أسئلك فليلا من كنت مع حاجتي إلي الله
عظيمه وعناك عنه قد مر وهو عيدي كثير وهو
عليك سهل يسير فامن علي به إنك على كل شيء قدير

دعوات

أبين سب العالمين وابن صلوات راد برهم وزاراه رمضان بمؤنة
ودر همه در تمام سال نسته و ذکر ده اوقات الله وقلا فلكم يصلون
على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما
تبتك يا سرت وسعدتك سبحانك اللهم صل على محمد وآل
محمد وبارك على محمد وآل محمد كما صليت وباركت
على إبراهيم وآل إبراهيم أنك حميد مجيد اللهم انرحم
محمد وآل محمد كما رحمت على إبراهيم وآل إبراهيم أنك
حميد مجيد اللهم سلم على محمد وآل محمد كما سلمت
على نوح في العالمين اللهم آمن على محمد وآل محمد
كما آمنت على موسى وهرون اللهم صل على محمد وآل
محمد كما هديتنا به اللهم صل على محمد وآل محمد
وابعثه مقام محمودا يعطيه به الأوتون والأخرون
على محمد وآل السلام كل ما طلع شمس أو غربت على
محمد وآل السلام كلما سبح الله ملك أو قدسه على محمد
وآل السلام كلما طرفت عين أو ذرفت على محمد وآل السلام
كلما ذكر السلام على محمد وآل السلام في الأوبن والتلا
على محمد وآل في الأخرين والسلام على محمد وآل في الدنيا

لا يؤمن

والأخرة والسلام على محمد وآله ورحمة الله وبركاته
اللهم رب البلد الحرام ورب البيت الحرام ورب
الشعر الحرام ورب الزن والقيام ورب الجبل والحرام
أبلغ نبيك محمد وآهل بيته عتاق فضل الجنة والسلام
اللهم أعط محمد وآل محمد من البهاو والنصرة والتوفد
والكرامة والغيظة والوسيلة والبركة والقيام والشرف
والرفعة والشقاعة عندك يوم القيمة أفضل ما تعطي
أحد من خلقك وأعط محمد وآله صلى الله عليه وآله
قوف ما تعطي الخلائق من الخيرات أفضلا لا يحصىها
فبورك اللهم صل على محمد وآل محمد وأطهر بلادهم
وأهلي وأفضل ما صليت على أحد من الأولين والأخرين
وعلى أحد من خلقك يا رحمة الراحمين اللهم صل على
علي أمير المؤمنين وآل من وآله وعاد من غاده و
صاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل
على فاطمة بنت نبيك محمد وآله والسلام والعن
من أدى نبيك فيها اللهم صل على الحسن والحسين
إمامي المسلمين وآل من والآههما وعاد من غادهما

وصاعف العذاب على من ظلمنا اللهم صل على علي بن
الحسين إمام المسلمين وآل من وآله وعاد من غاده
وصاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد بن
علي إمام المسلمين وآل من وآله وعاد من غاده و
صاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن
محمد إمام المسلمين وآل من وآله وعاد من غاده وصاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر
إمام المسلمين وآل من وآله وعاد من غاده وصاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على علي بن موسى إمام
المسلمين وآل من وآله وعاد من غاده وصاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد بن علي إمام
المسلمين وآل من وآله وعاد من غاده وصاعف العذاب
على من ظلمه اللهم صل على علي بن محمد إمام المسلمين و
آل من وآله وعاد من غاده وصاعف العذاب على من
ظلمه اللهم صل على الحسن بن علي إمام المسلمين وآل من
وآله وعاد من غاده وصاعف العذاب على من ظلمه
اللهم صل على الخلف من بعد إمام المسلمين وآل من وآله

دع

وعاد من غاده وصاعف العذاب على من ظلمه اللهم
صل على القاسم والظاهر بن نبيك اللهم صل على فاطمة
بنت نبيك والعن من أدى نبيك فيها اللهم صل على
أم كلثوم بنت نبيك والعن من أدى نبيك اللهم صل
على الخيرة من ذرية نبيك اللهم اخلف نبيك في أهل
بيته اللهم مكن لهم في الأخرين اللهم اجعلنا من
عدهم ومدد لهم وأنصأ بهم على الحق في السر والعلانية
اللهم اطلب بدخلمهم وقربهم ودماعهم وكف عتبا
وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة ناس كل باغ وطاغ
كل ذابذ أنت أخذ بيتنا صبينا إنك أشد باسا وأشد نيكلا
وستت كراين سج راد برهم وزاراه رمضان بمؤنة
التابع سبحان الفاضل الحق سبحان العلي الأعلى سبحان
سبحانه وتعالى لا شريك له وازبراي هر چه بهاريت و بهارست
ه رمضان است وانا و عبيدنا و اولنا است است است است است است
بعد از ان افطار كنند مگر آنكه جمعي از برامی افطار اشعار او پيوده باشند باهم
كر سكي و شكسي برود غالب باشد و مانع حضور و شمع در نماز كرده و صوت
افطار را مقدم و شن بهرست و در وقت افطار اين دعا بخواند اللهم

لَكَ حَمْدًا وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا وَقَبْلَهُ مِمَّا ذَهَبَ لَظْمًا
وَأَسْلَمْنَا لِعُرْوَقٍ وَبَقِيَ الْأَجْرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَ سَائِرَنَا
وَمَرَدْنَا قَا فَاظْفَرْنَا اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَأَعِنَّا عَلَيْهِ وَسَيِّئَاتِنَا
فِيهِ وَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي بَسْرِيَّتِكَ وَعَافِيَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي
خَضِيَ عَنَّا يَوْمًا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَنْتَ
الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يُغْفِرُ
الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ وَدُرُوتُ خُرُونِ لَمَّا أَوَّلَ كُبُودِيَا وَابِيعَ
لِغَفْرِتَا غَفْرِيكَ وَهَرَكَةُ أَنْفَا كَمَنْزِلِي حَلَالِي زِيَا وَمِشُودُ دُرُوثَا بِهَرَشِ
يَهَا صَدْرِي وَتَحْتِ بَسْتِ أَنْفَا كَرُونِ بِشِيرِي وَكَرْمَا يَفْتَشُودُ يَا لِي فَطَا
كَنْدُ كَرَا كَنْدُهُ هَتِ وَحَضْرَتِ رَسُولِي أَنْفَا رَجُلَا حِي كَرْدُ وَكَرْمِي يَسْتَنْدُ
أَنْفَا رِي كَرْدُ بِشَكْرِي بِحَمْدِي وَكَرْمِي حَاضِرِي بُوْدَا أَنْفَا رِي كَرْدُ بِبَاشِي
كَرْمِ وَيَسْتَنْدُ كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي
وَزِيَا دَمِي كَرْدُ رُشْتِي بِشَهْرِي رَا وَيَسْتَنْدُ كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي كَرْمِي
وَصَفْرِي غَالِبِي رَا وَقَطْعِي كَيْفِي بِعَمْرِي بِعَمْرِي بِعَمْرِي بِعَمْرِي بِعَمْرِي
يَكْنُدُ صَدْرِي مَالِي رَا **عاشور** فِي شَهْرِ رَمَضَانَ **شَبَّانِ** فِي
عَشْرِ كَرْدُونِ وَرَدَانِ هَرَكُشِ كَرْدَانِ دَرَابِ جَارِي وَبَرِي زِيَا بِسَرِ خَوْجِي
كَفَلَبِ رَا بِكَرْمِي مَاتَا مَاهِ رَمَضَانَ آيَنْدُهُ وَدَرَسَلِ الْأَخْرَشِ بَدَنِ

عاشور

مخوطه ميانند وزيارت حضرت امام حسين در شب بايكره و طرقت ان
فصل اول هين باب در عمل روز اول جب كذشت و تحريست جماع كرون
بازن خود درين شب **نهمين شب** چهار ركعت در هر ركعت حمد يك مرتبه و قهريه
بازده مرتبه **دهم شب** الحمد لله الذي كرمنا بك ايها الشهر
البارك اللهم فقونا على صيما منا وقيامنا وبتت اقدامنا
وانصرتنا على الفور والكفر من اللهم انت الواحد فلا ولا
لك وانت الصمد فلا شبيه لك وانت العزيز فلا يعزك
شيء وانت العتيق وانا الفقير وانت المولى وانا العبد
وانت العفور وانا المذنب وانت الرحيم وانا الخاطي
وانت الخالق وانا المخلوق وانت الحي وانا الميت كلك
برحمتك ان تصلي علي محمد وآله وان تعفرو لي وترحمي
وتجاري وترعني انك على كل شيء قدير **روايات** في شهر
احسن صيماي فيه صيما الصائمين وقيامي فيه قيام
القائمين وتهيئتي فيه عن تومئة الغافلين وهب لي
جرحي فيه يا اله العالمين واعف عني يا عافيا عن الجرحين
شود چهار ركعت در هر ركعت حمد يك مرتبه وانا از نزهت پست مرتبه **دهم شب**
ابن يا اله الاولين ويا اله الاخرين ويا اله من يحيى ويا اله

شب چهارم هشت ركعت در هر ركعت حمد يك مرتبه و سوره قدر پست مرتبه
ابن يا رحمن الدنيا والاخرة ورحمهما ويا اجمعين
الدنيا ويا مالك الملوك ويا رازق العباد هذا شهر
التوبة وهذا شهر الصواب شهر الرجاء وانت السميع
العليم اسئلك ان تصلي علي محمد وآل محمد وان
تجعلني في عبادك الصالحين الذين لا خوف عليهم ولا
هم يخشون وان تسترني بالسنة التي لا يهتك ولا
يحللني يعاقبك التي لا ترام وتغطي سؤلي وتدخلني
الجنة برحمتك وان لا تدع لي ذنبا الا عفرته ولا همزا
الا تفرجه ولا كربة الا تسقنها ولا حاجدا الا تصبئها
بحق محمد وآل محمد انك انت الاجل الاعظم **عاشور**
اللهم تعفني فيه علي اقامه امرك واوقفني فيه حلاوة
ذريتك وايزعني فيه لاداء شكرك بكرمك واحفظ
يحفظك ويسرك يا ابصر الناظرين **شبه** در ركعت
بصد قهريه اتمده و بعد از فراغ صلوات بر محمد وآل محمد صدر مرتبه و صل
سجده **عاشور** يا صانع كل مضموع ويا جابر كل
كسب ويا شاهد كل نجوى ويا رباة ويا سيده انت

عاشور

من مضي رب السموات السبع ومن فيهن فالق الاصباح
جاءل الليل سكنا والشمس والقمر حسبا انك الحمد ولك
الشكر ولك المن ولك الطول وانت الواحد الصمد
اسئلك بجلالك سيدني وجمالك مولاي ان تصلي علي
محمد وآل محمد وان تعفرو لي وترحمي وتجاري وترعني انك
انت العفور الرحيم **عاشور** اللهم فترني فيه الي
مرصاتي ورجيني فيه من سخطك ونقماتك ووقفتي
فيه لطراة ايايك برحمتك يا ارحم الراحمين **شبه**
در ركعت هدي مرتبه و توحيد **عاشور** يا اله انزلهم و اله
اخلاق و اله يعقوب والاسباط رب الملكة والروح
السميع العليم الحكيم الكريم العلي العظيم لك الحمد
وعلى رزقك انظر لي و لي كفلك اويت و اليك آنت
و اليك المصير وانت الزوف الرحيم قولي على الصلوة
والصيام ولا تخزني يوم القيمة انك لا تخلف البعاده
وتحلت درين شب كرون **عاشور** اللهم انزلني في
والثيبه وبعدي في فيه عن الشقا هه والتمويه واجعل
لي نصيبا من كل خير تنزل في رزقيك يا اجود الاجودين

عاشور

التَّوْبَةُ تَوْبَةُ التَّوْبَةِ وَتَوْبَةُ كُلِّ تَوْبَةٍ تَوْبَةٌ فَمَا تَوْبَةُ تَوْبَةٍ أَنْ
تَعْفِرَ ذُنُوبَ اللَّيْلِ وَذُنُوبَ النَّهَارِ وَذُنُوبَ السَّيْرِ وَذُنُوبَ
الْعَلَابَةِ يَا قَادِرًا يَا قَدِيرًا يَا وَاحِدًا يَا صَمَدًا يَا دُونَ
يَا عَفْوًا يَا رَحِيمًا يَا غَافِرًا الذَّنْبَ يَا قَابِلَ التَّوْبَةِ شَدِيدَ الْعِقَابِ
ذَالِ الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ غَيْبِي وَتَعَمَّتْ وَ
تَمَّتْ وَغَيْبِي وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ **دُعَائِي**
بِسْمِ اللَّهِ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ السُّعْفَرَيْنِ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ أَوْلِيَاءِكَ
الْقَائِمِينَ بِرُؤْفَتِكَ بِالْحَرَمِ الْأَكْرَمِ **دُعَائِي** شَرِّ حِمَارِكَ
كَتَبْتُ بِحَمِيرِهِ وَبِمَاكَ الَّذِي كَبَّرْتَهُ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ إِلَهُ الصَّمَدِ رَفَعْتَ السَّمَوَاتِ
بِعَدَمَتِكَ وَدَحَوْتَ الْأَرْضَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْشَأْتَ السَّجَابِدَ
بِوَحْدَتِكَ وَأَجْرَيْتَ الْبَحَارَ بِرَيْطَانِكَ يَا مَنْ يَخْتَلِفُ
الْحَشَاكُ فِي الْجَوْشَرِ السَّبَاعِ فِي الْعُلُوبِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى
عَلَيْهِ حَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ يَا مَنْ
تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ

وَمَا فِيهِنَّ

وَمَا فِيهِنَّ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهَهُ الْجَلِيلُ
الْحَيَّارُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ لَا تَخْذَلْنِي
فِيهِ لِبَعْضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَصْرِفْنِي بِسَبَابِ نِعْمَتِكَ وَ
ذُرِّيَّتِي فِيهِ مِنْ مَوْجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَشِيئَتِكَ يَا ذَا بَدَنِكَ يَا
مُسْتَكْبِرًا يَا غَيْبِي الرَّاحِمِينَ وَدِينِ رُؤُوسِ رُؤُوسِ مَا بَعْدَ مَا بَعْدَ مَا
حَمِيرُهُ وَتَوْجِدِيهِ وَحَمِيرُهُ حَمِيرُهُ حَمِيرُهُ حَمِيرُهُ حَمِيرُهُ حَمِيرُهُ
كَرَامَتِهِ دِينِ رُؤُوسِ رُؤُوسِ مَا بَعْدَ مَا بَعْدَ مَا بَعْدَ مَا بَعْدَ مَا
وَسَبْرِهِ مَرْتَبَةً أَنْ تَزْلِمَهُ **دُعَائِي** يَا مَنْ كَانَ وَيَكُونُ لَكَ
كَشَلُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهَهُ الْجَلِيلُ يَا مَنْ
لَيْسَ الرَّعْدُ بِحَمِيرِهِ وَاللَّيْلُ مِنْ خِفَتِهِ يَا مَنْ إِذَا دُعِيَ
أَجَابَ يَا مَنْ إِذَا اسْتَرْجَمَ رَحِمَ يَا مَنْ لَا يَدْرِيكَ الْوَاصِفُونَ
صِفَتَهُ مِنْ عَظَمَتِهِ يَا مَنْ لَا تَذَرُكَ الْأَبْصَارُ وَهُوَ الْبَصِيرُ
الْحَيُّ يَا مَنْ تَرَى وَلَا يَرَى وَهُوَ بِالنَّظَرِ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَا
يَعْرِضُ شَيْءٌ وَلَا قُوَّةَ أَحَدٍ يَا مَنْ يَبْدُو قَوَائِمًا لِبُحْبَابِ
بِحُبِّي مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ وَحَقِّكَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
الْحَيُّ مُحَمَّدًا وَأَنْ تَرْحَمَ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ

وَمَا فِيهِنَّ

وَرَحِمْتَ عَلَى الْبَرَاهِمِ وَالْبَرَاهِمِ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مُجِيدٌ وَأَنْ تَعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ
دُعَائِي رَبِّ اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى حَيَاتِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنَّتِي فِيهِ
مِنْ هَقْوَانِهِ وَأَتَامِهِ وَأَمْرِي فِيهِ ذُرِّيَّتِي بِدَوَامِهِ **دُعَائِي**
يَا هَادِي الْمُضِلِّينَ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى حَيَاتِهِ وَقِيَامِهِ
مَنْزِلَةً وَبَعْدَ إِسْلَامِهِ مِنْ مَرْتَبَتِهِ الْجَانِ الْكَبِيرِ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ هَذَا
شَهْرُكَ الَّذِي أَمَرْتَ فِيهِ أُمَّتَكَ بِالذِّعَابِ وَصَمَّمْتَ لَهُمُ
الْإِجَابَةَ وَالرَّحْمَةَ وَقُلْتَ وَإِذَا اسْتَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَلْيَنْ
قَرَيْتُ أَجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَادْعُوكَ بِالْحُبِّيَّةِ
دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ وَبِالْحَاشِفِ الشُّؤْمِ عَنِ الْمَكْرُوبِ وَبِأَنَّ
جَاعِلِ الْبَلَاءِ سَكْنَا يَا مَنْ لَا يَمُوتُ غَفْرًا مِنْ يَمُوتُ قَدْرًا
وَسَلَّمْتَ وَسَوَّيْتَ فَكُلَّ الْحَمْدِ أَطَعْتَ وَسَقَيْتَ وَأَوْتِ
وَرَزَقْتَ فَلَمَّا لَحِقَ اسْتَلَكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ
فِي اللَّيْلِ إِذَا بَعَثْتِي فِيهِ النَّهَارَ دَاخِلِي وَفِي الْأَجْرِ وَالْأَوْ
وَأَنْ تَكْفِيَنِي مَا أَهَمَّنِي وَتَعْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ
دُعَائِي رَبِّ اللَّهُمَّ أَمْرِي فِيهِ بِرَحْمَةِ الْإِنْبَاءِ وَالْوَاقِفِ
الطَّعَامِ وَأَنْشَأْتَ السَّلَامَ وَبِحَابَةِ الشَّامِ وَرَحْمَةِ الْكِرَامِ

بَطُولِكَ

بَطُولِكَ يَا مَلِجًا الْإِيمَانِ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ شَرِّكَتِي يَا مَنْ نَهَضْتَ
دِينَكَ بِحَمِيرِهِ وَبِأَيِّهِ كَرَّمْتَ وَبِأَيِّهِ كَرَّمْتَ وَبِأَيِّهِ كَرَّمْتَ
شَبَّحْتَ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ يَا سَيِّدًا يَا رَبَّنَا يَا ذَا عِلْمِ الْجَلِيلِ
وَالْحِكْمِ يَا ذَا الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَنْتَابُ وَبِأَيِّهِ الْعِزَّةِ الَّذِي لَا
يُرَامُ يَا قَائِمًا لِلْأُمُورِ يَا شَافِيًا فِي الصُّدُورِ يَا حَاجِلًا لِي مِنْ أَمْرِي
فَرَجًا وَخَرَجًا وَأَذْفَنَ رَحْمَةً فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَسْجُو أَحَدًا
سِوَاكَ عَلَيْكَ سَيِّدِي تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ مَوْلَايَ أَنْتَ وَاللَّيْلُ
الْمُصْبِرُ اسْتَلْتُ بِالْإِلَهَةِ يَا جَبَّارًا جَبَّارًا يَا كَبِيرَ
الْأَكْبَارِ الَّذِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَكَانَ حَسْبَهُ وَبِأَيِّ
أَمْرِهِ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَكَيْفِي وَإِلَيْكَ أَنْتَ فَارْحَمْنِي وَإِلَيْكَ
الْمُصْبِرُ فَاعْفِرْ لِي وَلَا تَسُدَّ وَجْهِي يَوْمَ تَسُدُّ وَجُوهَ قَوْمِي
وَجُوهَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
مُحَمَّدًا وَارْحَمْنِي وَبِحَابَةِ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ
دُعَائِي رَبِّ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ السُّعْفَرَيْنِ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ أَوْلِيَاءِكَ
الْقَائِمِينَ بِرُؤْفَتِكَ بِالْحَرَمِ الْأَكْرَمِ **دُعَائِي** شَرِّ حِمَارِكَ
كَتَبْتُ بِحَمِيرِهِ وَبِمَاكَ الَّذِي كَبَّرْتَهُ **دُعَائِي** رَبِّ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ إِلَهُ الصَّمَدِ رَفَعْتَ السَّمَوَاتِ
بِعَدَمَتِكَ وَدَحَوْتَ الْأَرْضَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْشَأْتَ السَّجَابِدَ
بِوَحْدَتِكَ وَأَجْرَيْتَ الْبَحَارَ بِرَيْطَانِكَ يَا مَنْ يَخْتَلِفُ
الْحَشَاكُ فِي الْجَوْشَرِ السَّبَاعِ فِي الْعُلُوبِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى
عَلَيْهِ حَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ يَا مَنْ
تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ

بَطُولِكَ

الواحدة واهدني فيه بئرا هينك القاطعة وحذ بنا صيته
الى مرضاك الخاوية تحببتك يا اصل المشاقين **شبهت**
كوت در هر كوت همه كرتبه و توحيدى مرتبه **دعاى بن شب** اللهم يا سلا
يا مؤمن يا مهين يا عز يا جبار يا متكبر يا احد يا صمد
يا واحد يا فرد يا عفو يا رحيم يا ودود يا حلیم مصلی
من الشهر المبارک الثالث ولست ادري سيدى ما صنعت
في حاجتي هل عقرتني ان انت عقرتني فطوبى لي وان
لم تكن عقرتني فواسوا انا فمن الان سيدى فاغفر لي
وارحمي وثب علي ولا تحذني واقبلني عترتي واسئرنی
ببنايتك واغفر عني بعفوك ونجا وترحمي بقدرتک
انك تقضي ولا يفضي عليك وانت على كل شيء قدير
دعاى روز بهم اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك
واجعلني فيه من المقربين اليك يا احسان يا غايبة
القلوب ودرين روز ميش از جهت سه سال م اومين حضرت فديكي
رضي الله تعالى عنها فات يافت **شبهت** و در هر كوت همه
كرتبه و توحيدى مرتبه **دعاى بن شب** اللهم انى اسئلك
العمل و ارجو العفو وهذه اول بلاء من ليلتي الثلثين

ادعوك

ادعوك يا سائلك الحسنى واجتبريك من تبارك البلى لا ينفقا
وانسالك ان تقويني على قيامه وصيامه وان تعفوني و
انك لا تخلف الميعاد اللهم برحميتك التي وسعت كل شيء
تستر الصالحات وتعلمنا انك وانت الصمد الذي لم يلد ولم
يولد ولم يكن له كفوا احد صل على محمد وآل محمد واغفر لي
وارحمي ونجا وترحمي انك انت التواب الرحيم وعلين رب
سئرت **دعاى روز بهم** اللهم حبيب الي فيه الاحسان
وكره الي فيه الفسوق والاحسان وحزم علي فيه الخطا
والنيران بعونك يا عوث المتعطين **شبهت** و در هر كوت همه
كرتبه و توحيدى مرتبه **دعاى بن شب** اللهم انى اسئلك
الحكمة وانت العفو الرحيم وانت العلي العظيم والى
محمد النبي ولا يفتي ذلك الشكر شكر ايمى ولا يفتي وانت
الحق الحليم اسئلك بغير وجهك الكريم بجلالك الذي
لا يرام ويعز بك البلى لا تفهر ان نصلي على محمد وآل محمد
وان تغفر لي وترحمي انك انت الرحيم الرحيم **دعاى روز بهم**
اللهم تدن لي فيه البر والعتاف واسئرنی فيه بلين
الفتوح والكفاف وحلني فيه بحلي الفضل والامتنان

يعصمتك يا عظمة الخائفين **شبهت** و در هر كوت همه
كرتبه و توحيدى مرتبه **دعاى بن شب** يا جبار السموات
والارضين وملكوته السموات وملكوته الارضين
وعقبات الدروب والسميع العليم العفو الرحيم
الصمد الفرد الذي لا شبه لك ولا ولى لك انت العلي
الاعلى والقدير القادر وانت التواب الرحيم اسئلك
ان نصلي على محمد وآل محمد وان تغفر لي وترحمي
انك انت الرحيم الرحيم وكره اعمال بن شب نازى است كه در كل
سيزدهم رجب كشت كه در ليلتي ربيع درين سه ماه كند **دعاى روز بهم**
شبهت اللهم طهرني فيه من الدنس والافذار و
صبرني فيه على كائنات الافذار ووقفتي فيه على
الثقى وخبية الابواب بعزتك يا قوة المساكين **شبهت**
شكرت در هر كوت همه كرتبه و توحيدى مرتبه **دعاى بن شب**
يا اول الاولين والآخرين ويا جبار الجبابرة ويا
له الاولين والآخرين انت خلقتني ولم اكن شيئا
مداورا وانت امرتني بالمعزة فاطعت سيدى محمد
وان كنت توابت واخطأت او سبت فمفضل علي باسدي

ولا تقطع رجائي وامنن علي بالجنة واجمع بيني وبين
نبي الرحمة محمد بن عبد الله صلى الله عليه واله واغفر لي
انك انت التواب الرحيم **دعاى روز بهم** اللهم لا تؤاخذني
فيه بالعتوات واقبلني فيه من الخطايا والعتوات ولا
تجعلني فيه عرضا للبلايا والافات بعزتك يا عز الشبان
شبهت و در هر كوت همه كرتبه و توحيدى مرتبه **دعاى روز بهم**
چهار كوت در هر كوت اول بعد از حمد مرتبه توحيد و در كوت اخيره
چونچه مرتبه توحيد و كرا اعمال بن شب زيارت حضرت امام حسين
دعاى بن شب يا جبار انت سيدى المنان انت مولاي
الكريم انت سيدى العفو انت مولاي الحليم انت
سيدى الوهاب انت مولاي العز انت سيدى
القدر انت مولاي الواحد انت سيدى القاسم
انت مولاي الصمد انت سيدى الخالق انت مولاي
البارى صل على محمد وآل محمد واغفر لي وارحمي و
نجا وترحمي انك انت الاجل الاعظم وعلين رب
سئرت **دعاى روز بهم** اللهم امرتني فيه طاعة
الخاشعين واشعر فيه قلبي انا به المحتسين يا منك

دعوت

با امان الحافظین و درین روز در سال سیم از حضرت حضرت امیر
متولد شد **شب نهم** و در روز رکعت در هر رکعت صد مرتبه و اوست
الکافی و در روز نهم مرتبه **دعای این شب** یا الله هشت مرتبه یا محمد هشت مرتبه
یا جبرئیل هشت مرتبه یا اسحاق هشت مرتبه یا علی هشت مرتبه صل علی
محمد و آلهم و اغفر لی انک انت العمود الرحیم **دعای روز**
شب نهم اللهم وفتنی بعمل الابرار و جنتی فیها
مواقفه الاشرار و اونی فیها برحمتک فی دار القرار
یا وهب لی باله الاقلین و الاچربین **شب نهم** در رکعت
در رکعت اول بعد از حمد هر سوره که خواهد و در دوم بعد از حمد هر سوره
و بعد از سلام لا اله الا الله صد مرتبه و غسل درین شب تجلی است **دعای این**
اللهم هذا شهر رمضان الذي انزلت فيه القران
واحرمت بعمارة المساجد والذعاب والضيام والغبام
وحملت لنا فيه الايجابه فقد اجهدنا و انت اغنتنا
فاغفر لنا فيه ولا تجعله اخر العهد منا و اغفنا عنا
فانك ربنا فامرنا فانك سيدنا و اجعلنا ممن يلبس
الى معقرتك و رضوانك انك انت الاجل الاعظم
دعای روز نهم اللهم هذا هدی فیها لصالح الاعمال و

فیها الخواتج و الامال نایمن لا یحتاج الى التفتیر و
السؤال باعمالنا فی صدق و بر الصابین صل علی محمد
وآله الطاهیرین و درین روز یک بار واقع شد و اهل سلام فرمود
سجده درین روز صدقه دادند و هر کس صد بار یا محمد و آلهم
چهار رکعت در هر رکعت صد مرتبه و سوره کوثر است و غیرت **دعای این شب**
الحمد لله الذي اكرمنا بشهرنا هذا و انزل علينا فيه
القران و عرفنا حقه و الحمد لله على البصيرة في يوم و جبرئيل
بالهنا و الاله ابائنا الاقلين ارضنا في النبوة و لا
تخذنا ولا تخلف خلفنا انك انت الجليل الجبار **دعای**
شب نهم اللهم تنفخ في قلبه ليرتكب اتعاب و توفير فيه
قلبي بضيائه افرجه و تحذير بكل اعضان الى اتباع
اثاره بنورك يا منور قلوبنا لعالمين **شب نهم** تجلی است
در هر رکعت الحمد و از اولت پنجاه مرتبه و خطی هر امراد امام این باشد که در
کتاب الالک بکرتیه نیراک مسکت در کتب من ان دو هزار و پانصد
مرتبه **دعای این شب** سبحان من لا يموت سبحان من لا يزول
ملكه سبحان من لا يخفى عليه خافية سبحان من لا
تلفظ حرفا لا يعلمها ولا يحترق في ظلم الامم و لا

ترطب و لا يابس لانه كتاب مبين يعلمه و يقدره فتحنا
سبحانه سبحان سبحان سبحان سبحان سبحان و غسل درین شب
سجده درین شب هشت مرتبه زنده بر حضرت امیر المؤمنین و تجلی است
درین شب استغفار بسیار کردن و صلوات فرستادن و بر قائل حضرت
لغت بسیار کردن و درین شب تازه شدن اهل ایمان و علم اجماع کردن
بر آنکه شب قدر از شب نهم و پست و یکم و پست سیم از ماه رمضان
پهلو نیت و در بعضی عادت معتبره تعیین است و یکم و پست و سیم
است و در بعضی تعیین مخصوص است و سیم واقع شده است و از بعضی از
اعادیت ظاهر شود که هر شب قدرند و زیارت حضرت امام حسین
در هر یک ازین سه شب واجب بوده است و در بعضی از روایات آورده
است که دعای جشن که بر هر یک ازین سه شب بخوانند در هر شب
رکعت نماز کنند و در هر یکی فاتحه الکتاب بکیرتیه و قلم الله بکیرتیه
و بعد از سلام دعا صد مرتبه استغفار بکنند و این سه شبها را ایام کسبه و
بگویند اللهم انک عفو رحیم العفو عاف عني و در شب
نهم صد مرتبه استغفار و صد مرتبه لعن بر قائل حضرت امیر المؤمنین
بکنند و در هر شب بکیرتیه مصحف را بکشاید و بگذارد در پیش روی
دائمه بخواند اللهم انی استلک بکتابک المنزلی و ما

فيه و فيه انملك الاكبر و اسماء و الحسنی و ما خاف
و نرجی ان يجعلني من عقابك من النار و ما كن مني رك
خواهد و سینه در هر شب مصحف را بکیرتیه و بر سر خود بگذارد و بگوید اللهم تجلی
هدی القرآن و بحق من امرتک به و بحق كل مؤمن محمد
فيه و بحق علمهم فلا احد اعرف بحقك منك بل يا الله
ده مرتبه بخواند ده مرتبه بعلی ده مرتبه بقاطبه ده مرتبه بالحسن ده مرتبه
بالحسين ده مرتبه بعلی بن الحسن ده مرتبه بخواند بن علی ده مرتبه
بجعفر بن محمد ده مرتبه بموسی بن جعفر ده مرتبه بعلی بن موسی
ده مرتبه بخواند بن علی ده مرتبه بعلی بن محمد ده مرتبه بالحسن بن علی
ده مرتبه بالحسن ده مرتبه بعد از آن سوال کن حاجت خود را **دعای روز نهم**
اللهم و فرغ من حق من بركا نير و سهل يلبس الى
ولا تخفني قبول حسنا نير باها ديا الى الحق المبين رضيت
روز قدر مثل شب قدر است **شب نهم** در هر رکعت هشت مرتبه **دعای این شب**
الله ما مضى من ذنوبي فانسها و هي مثبتة علي حبها
على الكرام الكاتبون بعد موت ما فعل واستغفر الله
من مؤيقات الذنوب واستغفر من مقطعات الذنوب
واستغفر مما فرض علي فتوانيت واستغفر من نسيان

الشيء الذي باعدني من ربي واستغفره من الزلات و
الصلوات ويمالكيت بدني وأومن به وأتوكل عليه
كثيراً واستغفره واستغفره بهت مرتبة **دعوى ربه** اللهم
افتح علي فيه أبواب الجنان وأغلق عني فيه أبواب البؤس
ووفيني فيه ليل ولا نهار ما منزلتك لي في قلوب
المؤمنين ودين ودرسا شتمت من غيرت فمك شتمت ودين
بعل ورون كارتاي نيك وذكرا تدا لي وشكرا **شبهت** اللهم
دعوى شب أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد
أن محمداً عبده ورسوله وأشهد أن الجنة حق والنار
حق وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث من في
القبور وأشهد أن ربي لا شريك له ولا ولد
له ولا والد له وأشهد أن الصالح لما يريد والقار
علي عجل شه قد برز والصابغ لما يريد والقاهر من يشأ
والرافع من يشأ مالك الملك ورازق العباد والقوة
التيهم العليم الحكيم ذهبت مرتبة كويه أشهد وعمل ربه
مستحب ودين شب زاعم لشركي في الضمير لا عذر في
شب فزدهم كذبت في آرد دعوى ابن شب زعموا دعوى ده شب

يا مومنان

يا مومنان البلى في النهار وموج النهار في الليل وخروج الحي
من البيت وخروج البيت من الحي يا مرازق من يشأ يعجز
حساب يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله يا الله يا الله
لك الأسماء الحسنة والأسماء العظيمة والكنى والألقاب
أستلك أن تصلي علي محمد وعلى أهل بيته وأن تجعل
اسمي في هذه الليلة في السعداء وترجي مع الشهداء
وأحساني في عليين وأساءتي في مغفورة وأن تهمني
بفيسا نباشير بر قلبي وإيمانا يذهب بالشك عني وترضي
بما قسمت لي وإنت في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وتعذب عذاب النار المحرق وأنا رزقنا فيها ذكرك وتشكرك
والرغبة اليك والآنابة والتوبة والتوفيق لما وفقك
للمحمد أقال محمد عليه وعليهم السلام ودره شب
آخرة رمضان ايند عا نونه اعوذ بجلال وجهك الكريم
أن ينعني عني شهر رمضان أو يطع العجز من ليلى
هذه وبني لك عندى نعمة أو ذكبت نعدني عليه
ألفاك وكرتوا في ربه شب شب وسم ابن ماه صدركت في
سيزده كوت نازن فوشب ففد صبج وصبج يد اربش ودين شب

عيسى رابحان برود ووشح وصي موسى وفات يافت و حضرت امير المؤمنين
ورين شب درسا عمل ازجرت برده شهادت في ربه **دعوى ربه**
اللهم اجعل لي فيه إلى مرضاتك ذليلاً ولا تجعل
للسيطان فيه علي سبيلاً واجعل الجنة لي مقبلاً
يا فاضل حاج الطالبيين **شبهت** و **دعوى شب** كفت **دعوى ابن شب**
جبار عفا فاهر سميع عليهم عفو رحيم غافر الذنب
وقابل التوب شديد العقاب فالق الحيت موج البحر
النهار وموج النهار في الليل وخروج الحي من البيت و
خروج البيت من الحي ورازق العباد نعيم حساب بجماد
يا حيا ذهبت ربه وعمل ربه شب شب و **دعوى شب** و **دعوى**
ازجه دعوى ده شب فز نايال الح النهار من الليل فاذن
مطلون وخروج الشمس سنقرها ينظيرك نا عجز
با علمه ومقدرا القم من انزل حكا عاد كالعرجون القاه
نا فز كل فز ربه في كل عجزه وولي كل نعمه
يا الله يا رحمن يا الله يا قدوس يا احد يا واحد يا فرد
يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنة والألقاب
والكنى والألقاب

ابن شب

أهل بيته وأن تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
وترجي مع الشهداء وأحساني في عليين وأساءتي في
مغفورة وأن تهمني بفتيسا نباشير بر قلبي وإيمانا
تذهب بالشك عني وترضي بما قسمت لي وإنت في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وتعذب عذاب النار المحرق و
ارزقنا فيها ذكرك وتشكرك والرغبة اليك والآنابة
والتوبة والتوفيق لما وفقك للمحمد أقال محمد عليه
السلام **دعوى ربه** اللهم افتح لي فيه أبواب فضلك
وانزل علي فيه بركاتك ووفيني فيه بوجبات رضائك
واسكنني فيه محبوبات جنانك يا محبت دعوة المضطرب
شبهت بسم شب كفت **دعوى ابن شب** سبوح قدوس رب
الملك والروح سبوح قدوس رب العالمين
سبوح قدوس سبح لك الجنان والهواة والسباع و
الافلام سبوح قدوس سبح له الملكة القمر تون
سبوح قدوس علا فقه وخلق هند ربه سبوح سبوح
سبوح سبوح سبوح سبوح قدوس نيزه شب

ودعش ودين شت تحلست وكي اول شت وكي آخر شت ودعاي ارب شت
حمد دعای ده شت فریامرت لبه القدر و جا عليها خيرا
من الف شهر قمرت الليل والنهار و مرت الجبال والجار
والظلم والافوار والارض والسماء يا بارئ يا مصور
يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا الله يا رحيم يا الله يا
قادر يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنة
والامثال العليا والخبير يا ذا الاله اسئلك ان تصلي
علي محمد وعلى اهل بيته وان تجعل اسمي في هذه الليلة في
السعداء وروحي مع الشهداء واجساني في عليين والى الله
مغفورة وان تمب لي يقيناً بشارته قلبي واما ما نذمت
بالشك عني ورضيتني بما قسمت لي وانما في الدنيا حسنة
وقينا عذاب النار الجحيمي وانما فيها ذكرك وشكرك
والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وهنت
له محمد اقول محمد عليه وعليهم السلام وجزاهم درين شت سره در
دعوت راوز مرتبه ان ازكده را درين شت زما عمل شتره كذا في
شده كور ضمن سمل شت و در هم شت و شت و شت و شت و شت و شت
نماز كند دعای در شت اللهم اغسلني فيه من الذنوب

طرف

طرفي فيه من العيوب وامتن قلبه فيه يتقوى الفلق
يا مقبل عثرات المذنبين **شيت و چهارم شت** ركت هر سه
كروا به دعای ارب شت اللهم امرت بالذم والعتب و صممت لاجنابك
ودعوتك و تمن عبادك ولن يقبل العباد مستلكك
والرغبة اليك الاكراماً و خوراً و رغبة و وحلاً و شت
يا موضع شكوتي لسا تلين و منهي حاجتي الراغبين و يا ذا
الجبروت والملكوت يا ذا العز والسطان يا حي يا قيوم
يا بر يا رحيم يا حنان يا منان يا بديع السموات والارض
يا ذا الجلال والاكرام يا ذا النعم الحسام والعلو والقد
لا يزال مصل على محمد وآله واغفر لي انك العفو الرحيم
ودعش ودين شت تحلست ودعاي ارب شت از جمله دعای ده شت
يا قالو الاضباح و يا جامع الليل كذا والشمس والقمر
حسبنا يا اعز بنا علمك يا ذا المن والطور والقوة والحو
والفضل والنعمة والملك والاكرام يا الله يا رحمن
يا الله يا خير ذي و تو يا الله يا ظاهر يا باطن يا حي يا لا اله الا انت لك
الاسماء الحسنة والامثال العليا والخبير يا ذا الاله اسئلك ان تصلي
علي محمد وعلى اهل بيته وان

طرف

بجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء
واجساني في عليين واسأني مغفورة وان تمب لي يقيناً
بشارته قلبي واما ما نذمت بالشك عني ورضيتني بما
قسمت لي وانما في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة ووقينا
عذاب النار الجحيمي وانما فيها ذكرك وشكرك
والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وهنت
له محمد اقول محمد عليه وعليهم السلام **دعای شيت**
و چهارم شت اللهم اني اسئلك فيه ما يرضيك واعوذ بك
بما يؤدبك واسئلك التوفيق فيه ان اطبعك ولا تعصك
يا عالم يا حوال السائلين **شيت و چهارم شت** ركت در هر ركت هر
ده توحيد دعای ارب شت ببارك الله الحسن الخالعين خالق
الخلق ومشيى والتحاب ابر الرعد ان يسبح له ببارك الله
بيد الملك وهو على كل شدة قدير الذي خلق الموت
الحين قبل سؤلكم انكم احسن عملاً نبارك الذي نزل
الفرقان على عبده لي يكون للعلمين نبياً ببارك الذي
ان شاء جعل لك خيراً من ذلك جنات تجري من تحتها
الانهار وتجعل لك ضواً انك الله احسن الخالعين و

طرف

دري شت تحلست دعای ارب شت از جمله دعای ده شت
الذليلات والنهار معاشاً والارض جهماً والجنات افاضاً
يا الله يا قاهر يا جبار يا الله يا سميع يا الله يا قريب يا الله
يا حي يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنة والامثال
العليا والخبير يا ذا الاله اسئلك ان تصلي على محمد وعلى
علي اهل بيته وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
وروحي مع الشهداء واجساني في عليين واسأني مغفورة
وان تمب لي يقيناً بشارته قلبي واما ما نذمت بالشك
عني ورضيتني بما قسمت لي وانما في الدنيا حسنة وفي
الآخرة حسنة ووقينا عذاب النار الجحيمي وانما فيها
ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانابة والتوبة والتوفيق
لما وهنت له محمد اقول محمد عليه وعليهم السلام **دعای شيت**
و چهارم شت اللهم اجعل فيه مشكوراً واذني بعفوك
فيه مغفوراً وعجبي بخورك فيه مشكوراً يا سامع
اصوات المبتهلين **شيت و چهارم شت** ركت دعای ارب شت
ربنا لا ترخ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من عندك
رحمة انك انت الوهاب ربنا انما سمعنا منك يا ذا الاله

طرف

لِلْإِيمَانِ أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكَ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ
عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّأ مَعَ الْآبِرَارِ رَبَّنَا وَإِنَّمَا وَعَدْنَا
عَلَيْكَ وَلَا تَخْرُجْنَا بِوَمِ الْفِيهِ أَنْكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيْعَادَ رَبَّنَا
لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ تَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا
تَحْمِلُنَّهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ مَا لَهَا أَقْدَرُ
لَنَا بِهٍ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ رَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ وَعَسَل رِبِيْن شَبِيْت دَعَايِ اِيْن شَبِيْت
دَعَايِ وَهْ شَبِيْت فَرِيَا جَعَلِ الْكَلْبَ وَالنَّهَارَ اِيْنِيْن بِأَمِنْ مَحَا اِيْرَ
الْكَلْبَ وَجَعَلِ النَّهَارَ مُبْصِرًا لِيَسْتَعُوْا فَضْلًا مِنْهٍ وَرِضْوَانًا
بِأَمْفِصَلِ كَلْبِيْنِ تَفْضِيْلًا يَا اَللّهُ يَا مَا جَعَدَ يَا اَللّهُ يَا وَهْبًا
يَا اَللّهُ يَا جَوَادًا يَا اَللّهُ يَا اَللّهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ
الْاَسْمَاءُ الْعُلْيَا وَالْكَبِيْرُ يَا اَللّهُ يَا اَللّهُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هَذِهِ الْبَلَدَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلُكَ
وَأَسْأَلُكَ فِي مَغْفُوْرَةٍ وَاَنْ تَهَبَ لِي بِعِيْنِيْنَا شَيْئًا شَرِيْهٍ قَلْبِي
إِيْمَانًا يَدْهَبُ اِلَيْكَ عَنِّيْ وَتَرْضِيْنِيْ بِمَا هَمَمْتُ لِيْ وَاِيْتَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اَللّهُمَّ

دعوات

وَأَمْرًا فَمَا فِيهَا ذَكَرَكَ وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ
وَالنُّوْبَةَ وَالتَّوْفِيْقَ لِيَا وَتَقَتَّ لَهْ مُحَمَّدٌ أَوَّلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
السَّلَامُ دَعَايِ **رُؤْيُوتِ شَبِيْتِ** اَللّهُمَّ اجْعَلْنِي حَبِيْبًا لِاَوْلِيَاءِكَ
وَمَعَادِيْكَ لَا اَعْدَاءَكَ مَمْتَنًا كَلِمَةً حَسَنَةً اَسْمَ اِيْمَانًا لَكَ يَا عَاصِمَ
قَلْبِيْ وَالتَّيْبِيْنَ **شَبِيْتِ** دَعَايِ **رُؤْيُوتِ شَبِيْتِ** دَعَايِ اِيْن شَبِيْتِ
بِيْدِهِ الْمَلِكِ يَكْتُمِيْهِ وَكَرْتُمَا رُكَّ بِأَيْدِيْهِ شَيْئًا بِأَسْمُوْرِهِ تَوْجِيْدِ مِثْ وَبِغَيْرِيْهِ
بِحُوْرَانِهِ **دَعَايِ اِيْن شَبِيْتِ** رَبَّنَا اَمْنًا فَاعْفُ رَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّأ مَعَ الْآبِرَارِ رَبَّنَا وَإِنَّمَا وَعَدْنَا
عَلَيْكَ وَلَا تَخْرُجْنَا بِوَمِ الْفِيهِ أَنْكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيْعَادَ
رَبَّنَا اَمْنًا اَسْمَانِيْنَ وَاِحْسِيْنَا اَسْمَانِيْنَ فَاعْفُ رَنَا ذُنُوبَنَا
فَهَلْ لِيْ خُرُوجٌ مِنْ سَبِيْلِ رَبَّنَا اَصْرَفَ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
اِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَرْوَاْحِنَا وَ
ذُرِّيَّتِنَا فِرَّةً اَعْيُنَ وَاجْعَلْ لِمُتَّبِعِيْنَ اِمَامًا رَبَّنَا
عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ اَنْتَنَا وَإِلَيْكَ الْوَصِيْرُ رَبَّنَا اَللّهُمَّ
وَسْئَلُكَ الَّذِيْنَ كَفَرْنَا رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا وَلَا تُخَوِّنَا الَّذِيْنَ
سَبَقُوا يَا اَللّهُ اِيْمَانًا وَلَا تَجْعَلَ فِي قَلْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ آمَنُوا
رَبَّنَا اَنْتَ مَرْءُوفٌ رَحِيْمٌ وَعَسَل رِبِيْن شَبِيْتِ دَعَايِ وَحَضْرَتِ

دعوات

زين العابدين عليه السلام اذا اول شرب تاخرت اينده بخواند الله
از من في العجايب عن ذم العرفين والانا بزي الى دار الخلود
والاستعداد للموت بعد حلول الموت دعوى ابن شربان
دعوى ده شب فرما تا الظل ولو ثبتت لجمعك ساكن
وجعلت الشمس قلبه دليلك شم قبضته اليك فوضا
يسيرا يا ذا الجود والظول والكبرياء والالا لاله
الا انت يا فذوسن يا سلام يا مؤمن يا مهتمين يا عزيز
يا جبار يا متكبر يا الله يا خالق يا بارئ يا مصور
يا الله يا الله يا الله لانا لاسماء الحسنى والامثال العلى
والكبرياء والالا لاله اسئلك ان تصلي على محمد وعلى
اهل بيته وان تجعل اسمي في هذه البلدة في السعداء
وروحى مع الشهداء واخسانى في عليين واسألك
مغفورة وان تهب لى بعتنا شارب به قلبى و ايماننا
تذهب بالشك عني وترضيني بما همت لى و ائنانى
الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة و فانا عذاب النار والحر
وامر زنا فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك والانا لله
والتوبة والتوفيق لى واقفت له محمد اقال محمد عليه و

دعوات

عليهم السلام دعوى رؤيت شبيت اللهم ارحمني في فضل
ليلة القدر وصبر مؤمني فيه من العسر الى اليسر
اقبل معاذي بري وخط عني الوزر دباروفا بعباده الصلوات
شَبِيْتِ دَعَايِ **رُؤْيُوتِ شَبِيْتِ** دَعَايِ اِيْن شَبِيْتِ
وَتَوْجِيْدِ هَرِكِ دَه مَرْتَبَةٍ وَصَلَوْتِ بَرَسْتَه صَدْرْتَبَةٍ **دَعَايِ اِيْن شَبِيْتِ** رَبَّنَا
بِاَللّهِ وَكَفَرْنَا بِالْحَيَاتِ وَالطَّاعُوْتِ اَمْنًا بِمِنْ اَلْاِيْمُوْتِ
اَمْنًا بِمِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِيْنَ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَ
النُّجُوْمِ وَالْجِبَالِ وَالشَّجَرِ وَالذَّوَاتِ وَالْاِنْسِ وَالْحَيَّةِ
اَمْنًا بِمَا اَنْزَلَ لَنَا وَمَا اَنْزَلَ لِكُمْ وَالْمَنَّا وَالْهَكْمُ
وَاحِدٌ وَحَسَنٌ لَهْ مُسْلِمُوْنٌ اَمْنًا بِرَبِّ مُوسَى وَهَرُوْتِ
اَمْنًا بِرَبِّ الْمَشْكِيْهِ وَالرُّوْحِ اَمْنًا بِاَللّهِ وَحَدَّ اَلشَّرِيْكَ
لَهْ اَمْنًا بِمِنْ اَنْشَأَ السَّجَابَ وَخَلَقَ الْعِبَادَةَ وَالْعَذَابَ وَ
الْعَفَاةَ اَمْنًا بِكَ اَمْنًا بِكَ اَمْنًا بِكَ اَمْنًا بِكَ اَمْنًا بِكَ
اَمْنًا بِكَ اَمْنًا بِكَ رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا ذُنُوبَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِه
وَجَعَلْنَا وَمَعْنَا اَنْتَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ وَعَسَل رِبِيْن شَبِيْتِ
دَعَايِ اِيْن شَبِيْتِ دَعَايِ وَهْ شَبِيْتِ فَرِيَا جَعَلِ الْكَلْبَ وَالنَّهَارَ اِيْنِيْن بِأَمِنْ مَحَا اِيْرَ
الْكَلْبَ وَجَعَلِ النَّهَارَ مُبْصِرًا لِيَسْتَعُوْا فَضْلًا مِنْهٍ وَرِضْوَانًا
بِأَمْفِصَلِ كَلْبِيْنِ تَفْضِيْلًا يَا اَللّهُ يَا مَا جَعَدَ يَا اَللّهُ يَا وَهْبًا
يَا اَللّهُ يَا جَوَادًا يَا اَللّهُ يَا اَللّهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ
الْاَسْمَاءُ الْعُلْيَا وَالْكَبِيْرُ يَا اَللّهُ يَا اَللّهُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هَذِهِ الْبَلَدَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلُكَ
وَأَسْأَلُكَ فِي مَغْفُوْرَةٍ وَاَنْ تَهَبَ لِي بِعِيْنِيْنَا شَيْئًا شَرِيْهٍ قَلْبِي
إِيْمَانًا يَدْهَبُ اِلَيْكَ عَنِّيْ وَتَرْضِيْنِيْ بِمَا هَمَمْتُ لِيْ وَاِيْتَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اَللّهُمَّ

دعوات

الارض الا باذنه وحاسبه مان تزولا باعلم ما عفو
با عظم يا ذا اسم الله يا قاربت با اعث من في القود
يا الله يا الله يا الله لانا لاسماء الحسنه والامثال العباد
والكبرياء والالا استسلك ان نصلي على محمد وعلى
اهل بيته وان نجعل اسمي في هذه السلكه في السعداء ومروا
مع الشهداء واحسان في عليين واساء في معفوره
وان تهب لي بقبسا نباشير بقلبي وايماننا يذهب بالشك
عني ورضيتي بما قسمت لي واثنائي الدنيا حسنة وفي
الآخرة حسنة وقنا عذاب النار المحرقين وامر زفنا فيها
ذكرك وشكرك والرغبة اليك والابانة والتوبة
والتوفيق لما وقفت له محمد ا قال محمد عليه وعليهم
السلام **دعوى روز شنبه** اللهم وفر حظي فيه من
التوفيق واكرم عني فيه باحضار المسائل وقرب فيه
وسبلي اليك من بين الوسائل با من لا يشعل الخلق
المخجلين **شعبه نهم** ودر كوت در هر كوت يك حمد و است تو حمد
دعوى شنبه توكلت على الحياء الذي لا يغلبه احد توكلت
على الخبير الذي لا يفهمه احد توكلت على العزيز الرحيم

اندر

الذي يرا في حين اقوم وتقبلني في الساجدين توكلت على
الحي الذي لا يموت توكلت على من بيده نواحي العباد
توكلت على الخبير الذي لا يغلب توكلت على العبد الذي لا
يجوز توكلت على الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له
كفو احد توكلت على الفادي العلي الصمد توكلت توكلت
بعت مرتبه وغسل درين شب تحب است دعوى ابن شب زهد دعوى ده
آخر با مقور الليل على النهار ومكوتر النهار على الليل با علم
با حكيمة يا الله باريت الامر باب وباسيد السادات يا
لا اله الا انت لا من هو اقرب الي من جسد المؤمن يا الله
يا الله يا الله لانا لاسماء الحسنه والامثال العباد
والكبرياء والالا استسلك ان نصلي على محمد وعلى اهل
بيته وان نجعل اسمي في هذه السلكه في السعداء ومروا
مع الشهداء واحسان في عليين واساء في معفوره وان
تهب لي بقبسا نباشير بقلبي وايماننا يذهب بالشك عني
ورضيتي بما قسمت لي واثنائي الدنيا حسنة وفي الآخرة
حسنة وقنا عذاب النار المحرقين وامر زفنا فيها ذكرك
شكرك والرغبة اليك والابانة والتوبة والتوفيق

لما وقفت له محمد ا قال محمد عليه وعليهم السلام
دعوى در بيت نهم اللهم غشني فيه من الرحمة وازرفني
فيه التوفيق والعصمة وظهر قلبي من غيايب اللهم
يا رحما بعباده المؤمنين **شعبه نهم** **دعوى ابن شب** بنا
بمرتبه وتوحيب مرتبه و صلوات بمرتب صد مرتبه **دعوى ابن شب** بنا
فاتنا الشهر المبارك الذي امرتنا فيه بالصيام والقيام
فلا تجعله اجر العهد منا ربنا فاغفر لنا ما تقدم من ذنوبنا
وما تاخر ربنا ولا تجعله لنا ولا تحرمنا المغفرة واعف عنا
واغفر لنا وارحمنا وثبت علينا وارزقنا وارزقنا
اجعلنا من اوليا تلك المتقين برحمتك يا ارحم الراحمين
دعوى ابن شب از جمله دعوى ده شب آخر الحمد لله لا يترك له الحمد لله
كما ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله وكما هو اهله
يا قدوس يا نور يا نور القدس يا سبوح يا منتهى السبح
يا رحمن يا قاهر يا رحيم يا الله يا علمتم يا كبر يا الله يا
لطيف يا جليل يا الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله
لانا لاسماء الحسنه والامثال العباد والكبرياء والالا
استسلك ان نصلي على محمد وعلى اهل بيته وان نجعل اسمي

اندر

في هذه السلكه في السعداء ومروا مع الشهداء واحسان
في عليين واساء في معفوره وان تهب لي بقبسا نباشير
قلبي وايماننا يذهب بالشك عني ورضيتي بما قسمت لي
واثنائي الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
المحرقين وامر زفنا فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك و
الابانة والتوبة والتوفيق لما وقفت له محمد ا قال محمد
عليهم وعليهم السلام وغسل درين شب تحب است بكر زهد
زيارت حضرت امام حسين است و بخواند درين شب سوره انعام وكهف يس
وصدر تبركوبيا استغفر الله واتوب اليه درين شب ودعوى ابن
بند و بگويا اللهم لا تجعله اجر العهد من صباحي لشهر
رمضان واعوذ بك ان تطلع فجر هذه الليلة الا وقد
غفرت لي في امر زهد خد تعالي اورايش زانو صبح كند روزي كند
اوران شب بجايب خود **دعوى روز شنبه** اللهم اجعل صباحي نهم
بالشكر والقبول على ما رضاه وبرضاه الرسول محمد
فروعه بالاصول جوت سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الاخبار والابرار وصلى الله عليهم اجمعين و بگويد در روز
جود اخر ماه رمضان اللهم لا تجعله اجر العهد من صباحي

آيَاةً فَانْجَلَتْهَا فَاجْعَلِي رَمُومًا وَلَا تَجْعَلِي حَرًّا وَمَا
كَيْفِي اَزْوَاجٍ خُوبٍ طَفْرِي يَا بَرِيًّا سِيدِنَ مَاهِ رَمَضَانَ اَيُنْدَه يَا مَرْيَمُ
خداوردت او و نيز از برای وداع ماه رمضان اين دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي
اَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعَيْتَ بِهِ وَارْحَمِي مَا رَضَيْتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ
وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلَ وَدَاعَ شَهْرِي هَذَا وَدَاعَ خُرُوجِي مِنْ
الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ اَخْرِجِيَا ذِيكَ وَوَقْفِي فِيهِ لِلْبَيْتِ الْقُدْسِ
وَأَجْعَلِي لِي خَيْرًا مِنْ الْفِئَةِ شَهْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ الْاَجْرِ وَالْاَجَابَةِ
وَالْعَوْنِ الَّذِيكَ بِرَضِيكَ رَبِّ
اللَّهُمَّ
نَامِينَ لَا تَرْعَبْ فِي الْبَحْرِ اَيُّهَا
فصل چهارم در بیان
ماه شوال ذی القعدة و ذی الحجة است اما اعمال ماه شوال سجدت عمل کردن
در شب عید فطر بعد از غروب آفتاب و زیارت حضرت امام حسین در شب
دوروز عید فطر سجدت و این شب اجابت بخواند بعد از نماز
و عشا ای این شب و بعد از نماز صبح و نماز عید این کبریا الله اکبر
الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر الله اکبر
الحمد والحمد لله على ما هدانا لاله الشكر على ما اولينا
و درین شب بعد از نماز مغرب و نماز آند و رکعت لم بگذرانند در رکعت اول

بخارا

بعد از فاتحه صدر تبه قلی خوانند احد و در رکعت دوم بعد از فاتحه کبریا و بعد از
نماز عید بکنند و صدر تبه التوب الی التوب کوبید و در روز عید فطر نماز کربلا
بکنند و غسل درین روز است و نماز عید و رکعت است بخواند رکعت اول
الحمد و بجز آن خواهد بعد از این پنج مرتبه کبریا کوبید و در عقب هر کبریا قوت بخواند
الان کبریا کوبید و بر کوع رود و دو سجده را بجا آورد و بریزد برای کعبت دوم
و الحمد و هر سوره که بخواند بعد از آن چهار کبریا کوبید و در عقب هر کبریا قوت
بخواند بعد از آن کبریا کوبید و بعد از آن کبریا کوبید و تسبیح بخواند و سلام کوبید و تسبیح است
در رکعت اول سوره سحر اسم و در رکعت دوم سوره دهم ششم و در وقت این نماز
از طلوع آفتاب تا زوال آن و اگر فوت شود ساقط است یعنی قضا ندارد
است بلند خواندن قرائت درین نماز و خواندن این دعا در قنوت اللهم انی
اهل البیت ائمة و العظماء و اهل الجود و الجبروت و اهل
العفو و الرحمة و اهل التقوی و المغفرة اَسْأَلُكَ بِحَقِّ
هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِبَادًا وَ لِيُحْيِيَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ ذُرًّا وَ عَمْرًا بَدَأَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَنْظِلَنِي
فِي كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَهُ فِيهِ مُحَمَّدًا اَوْ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَخْرِجَنِي مِنْ
كُلِّ شَرٍّ اَخْرَجْتَهُ مِنْهُ مُحَمَّدًا اَوْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
اَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِيَادَةَ الصَّلَاتِ

بخارا

وَأَعُوذُ بِكَ بِمَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الْخَالِصُونَ و این نماز در
زمان حضور امام علیت سلام واجبست و در زمان غیبت اکثری سنت نیستند
و بجا است سجده و تنها نیستند میزاند که در دو بعد ازین نماز دعای این
بزرگم من لا یرحمنا لعلنا انکاد و دعا های دیگر است بخواند درین روز
عمر بن العاصی چنین وصل شده در روز یازدهم همین ماه و ارسال سیم را از
هجرت جنگا حد و قطع شده و حضرت حمزه عم حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه آله بدرجه شهادت خایر کرد و دید که از اعمالین روز داون فطر است
که کوفه فطر واجب میشود مگر بشرط اول آنکه مکلف باشد و دوم آنکه بنده باشد
سیم آنکه تغیر نباشد و فقیر کسی است که مالک قوت یکساله خود و عیال
نباشد که او را داون فطر سنت است دو وجبت بر آوردن زکوة فطره ازین
خود و از هر که عیال او شده باشد و وجب میشود فطره بر اهل شدن بلال
شوال وقت بر آوردن آن پیش از نماز عید است و جایز است بر آوردن فطره
از اول ماه رمضان تا آخر آن و وجبت از هر آدمی یک صاع از خرباز یا یوز
یا کدو یا جو یا برنج یا کسک یا شیرو صاع یا رطل عراقیت از هر مقدار که از شیرو
که چهار رطل مری است یا شش رطل عراقیت و جایز است بر آوردن فطره
و حتی فطره کسی است که سنتی زکوة مال باشد از فقرا یا مؤمنین و حرمت داون فطره بر
هر که حر است داون زکوة مال و عطا کرده میشود کفایت از هر یک صاع و جایز است

که کوفه

که کفایت از هر یک صاع بر بند و صلح نما بر اشد صد و چهاره شقال درین حال
صیبری باشد و اولی آنست که بکنیم و نیم تمیز باشد و اگر فطر پیش از نماز عید بود
و بعد از نماز در روز یازدهم کبریا برای حاضر نبودن حتی یا عذر دیگر تا نماز در رکعت
که قصوری ندارد و داون فطر از کسی وجبت کیش از شام در آخر روز آفرین
در خانه او باشد و فطر بکنند و اگر بعد از شام داخل شود و فطر بکنند یا کسکه
خانه داون فطر وجبت است اما اعمال ماه ذی القعدة این ماه اول ماهی
حرام است که آنها ذوقه و ولج و محرم است و هر که روزه بگیرد از ماه محرم
روز را بختند و جمعه و شنبه را نیز بسید خدای تعالی از برای او عبادت یکساله
بروایت و اگر بی وقت نه صد سال که روزه گرفته باشد روزهای آنرا و قیام نمود
باشد شش ماهی آن را درین ماه شب با یک است و آن شب پانزدهم است فطر
می کند خدای تعالی بجا بندگان مؤمن خود در آن برکت و کسی که آن شب را
بسر آرد ثواب صد بار با و عطا می کند که در کجتر زون محصیت خدا کند و کسکه
و تجلیت که زیارت بکنند حضرت امام رضا که را در روز بیست و سیم و بیست
از نزدیک یا زود و در روز بیست و پنجم این ماه و جوارض و نرسند
بزرگترین یعنی بن شد زمین و روزه این روز برای کسی که روزه نشسته
و بگذارد و درین روز و رکعت نماز در رکعت حمد کبریا کوبید و تسبیح بخواند
سلام کوبید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم یا مستقیم العظیم

که کوفه

اَلَيْسَ عَزَمْتَنِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اِحْبَ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الرَّهْوَابِ
اِسْمَعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَجَاوِزْ عَنِّي يَتِيَانِي وَمَا عِنْدِي
بِاَذِّ الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَرَاخِرِ اَيَّامِ دَرَسَالِ وَوَصْدِ وَبِسْمِ
اَزْجَرْتِ حَضْرَتِ اِمَامِ مُحَمَّدِ قِي عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفَاتِ يَافْتَدَاتِ اَعْمَالِ وَرَجِي
اِيْمَانِهِ بَرَكْتِ اَيَّامِ مَهْمَا حَرَامِ سِتِّ دَرُوزِ اَوَّلِ اَيَّامِ حَضْرَتِ اِبْرَاهِيْمَ
خِيَلِ مَوْلِدِ شَدِيدِ حَضْرَتِ رَسَالَتِ پَانَهِ عَلِيِّ اَلِدِّ عَلَيْهِ وَاَلِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ
عَلِيهَا السَّلَامُ رَا حَضْرَتِ اِميرِ الْمُؤْمِنِيْنَ مَ تَزْوِجِ فَرْمُودِ نَدِ وِ بَرُو اِي شَشْتِ
اِيْنِ مَاهِ وَتَحْبَلِ كِ دَرُوزِ اَوَّلِ اِيْنِ مَاهِ جِهَارِ كَعْتِ نَا زَكْرَارِ وَ دَرُوزِ
مُحَمَّدِ كَرِيْمِ وَ تَوْجِيْدِ نَجْمِ مَرْتَبِ وَ بَعْدِ اَزْ نَا رَسِيْحِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ زَهْرَةَ عَلِيهَا
بُخُو اَمِدِ وَ كُوْبِيْدِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ الشَّامِجِ الْمُنِيْفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ
الْبَازِخِ الْعَظِيْمِ سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ
تَبْرَى تَرَا لَمَلِكَةَ عَلِي الصَّمَا سُبْحَانَ مَنْ تَبْرَى وَ تَوَعَّ الطَّبْرِي
الْهُوَا سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَ لَا هَكَذَا اَعْتَرَفَ وَ تَحْتِ
كُ دَرُوزِ اَوَّلِ ذِي الْحِجَّةِ رَا رُوْزِهِ كَبِيْرِ وَ هَرِ رُوْزِ اَزْ دِهْ اَوَّلِ ذِي الْحِجَّةِ
مَرْتَبِ اَمِيْدِ بُوْزِ اَمِيْدِ بُوْزِ اَلِ اَلَا اَللّٰهُ عَدَدَ اَلْبَنَانِي وَاللَّهُ هُوَ اَلْاَلَا
اَلَا اَللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَالِ الْجُحُورِ اَلَا اَللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا
يُحْمَعُونَ اَلَا اَللّٰهُ عَدَدَ الشُّوْكِ وَالشَّجْرِ اَلَا اَللّٰهُ عَدَدَ

اشهر

الشجر واولوبلا الاله الا الله عدد الفطر والمطر لا اله الا الله عدد
الحجر والدمر لا اله الا الله عدد دلمج العيون لا اله الا الله في
الليل اذا اعسعس في الضج اذا انفس لا اله الا الله عدد
في البراهي والضحور لا اله الا الله عدد من اليوم الى يوم يبعث
و در هر شب از ده اول اين ماه در شان شام وضعت در ركعت نماز بگذارد
در هر ركعت حمد يك مرتبه و توحيد يك مرتبه و اين آيه و اعد ناموسى بلسنين
لبلة و ائمتنا هاء بعشر قسم ميفاتك ربيما ربعين لكلك و
موسى لا يجبه هرفون احلفني في فوحي واصليح ولا تنج سبيل
المقيد من كشره كيشوى در ثواب حاجيان و اگر چه پنج زوى و در روز
هفتم اين ماه در سال صد و چهارده و تقوى صد و شانزده از هجرت حضرت ام
تحمه بقره وفات يافتند و هشتم اين ماه در روز عيد است و هجرت کرده است
تعالى از روز يا چهار روز را در جمعه در روز ترويه و روز عرفة در روز عيد قربان
در روز ۹ در روز ترويه كه گفته كان يسالهاست و غسل درين روز سنت است
در روز نهم اين ماه عرفة است و درين روز توبه حضرت آدم قبول شد و حضرت
عيسى بن مريم عليه السلام متولد شدند و حضرت مسلم بنى ابي عبد الله
فايزه شدند و در شب نهم مستجاب شود دعاى نيزى كه كرده شود و عبادت
درين شب ثواب عبادت يكصد و پنجاه سال دارد و شب مناجات است

قبول مى كند در اين شب خداى تعالى توبه را روز يارت حضرت امام حسين
در شب در روز عرفة وارد شده است و ثواب بسيار دارد و غسل درين روز سنت
است و درين روز ائمه با بجزان لا اله الا الله وحده لا شريك له كه
الملك وله الحمد يحيى ويميت وهو حي لا يموت بيده الخرق هو
عليك يشهد قد برز الله لك المحرك الذى تقول و خيرا
بما تقول و فوق ما يقول القائلون اللهم لك صلواتي
و تسبلي و تحياتي و مناني و لك براءتي و بك حوطني و منك
قوتي اللهم اني اعوذ بك من الفقر و بين و ساو و من الصدق
و من شات الهم و من عذاب لغير الله اني اسئلك
خيرا الزناج و اعوذ بك من شر ما تحي و به الزناج و اسئلك
خيرا الليل و خيرا النهار اللهم اجعل في قلبي نوراً و في سمعي
نوراً و في بصري نوراً و في سمعي نوراً و في دمي و عظامي
و عروقي و معاني و مقعدي و مدخلي و خرجي نوراً
و اعظم لي النور يا رب يوم الفاك انك على كل شئ قدير
و ائمه با بجزان اللهم كما سرت علي ما لم اعلم فاعف عن
ما تعلم و كما وسعني علمك فاعف عني عفوكم و كما بدتني
بالا حسان فانتم تعلمونك بالعفران و كما اكرمتمني بمعرفتك

فاشعها بمعرفتك و كما عرفني و خلد ايتنك فارفعني
بطاعتك و كما عصمتني بما لم اكن اعصم منه
الا بعصمتك فارفعني ما شئت عصمتني منه باجوادنا
كبرهم يا ذا الجلال و الاكرام و دعاى عرفه كه در صحيفه كاشف
بجواز است و شب هفتم اين ماه كه شب عيد قربان است و نماز ايجاز در اين
است و درين شب در نماى آسمان بسته ميشود براى آنكه صداى دعاى حاجى
بالارود و غسل و زيارت حضرت امام حسين عليه السلام سنت است و درين
روز در عيد اضحى نيمه غسل سنت است و بعضى واجب دانسته اند و نماز عيد
بهمان كيفيت نماز عيد فطرت است و سيد ابن طاوس در كتاب اقبال از حضرت
امام جعفر صادق آورده كه قربانى كردن واجبست بر هر مسلماني كه شخشي را
كه ميدهد نشود و از طرف عيال اگر خواهد كند و علمي ذكر كرده اند كه سبب بركت
و بهتر است كه در روز عيد بگذرد و روز يازدهم و دوازدهم هم سيزه
ميرواند گشت و اگر در سيزه باشد و روز سيزه هم نيزه ميرواند گشت و كرده است
قربانى كردن جواني كه در خانه تربيت كرده باشد و پسر كه قربانى شتر
يا گاو يا كوشه بزرگ بوده باشد و جوانان ديگر را قربانى نيمه ان كردند
شتر باشد بايد كه چنان تمام داشته باشد يا زياده و اگر گاو يا بز باشد بايد
كه كيسه اش تمام شده باشد و اگر كوشه باشد شش ماهه كاهيت و پسر كه

اشهر

نقصی در اعضایش نباشد و فریب باشد دست است که خود بکشد و اگر تو نه
دست بردست تصاب بگذارد و مدوی کند و چون قربانی بخیزد روی آن را
بقبله کن و در وقت خریا فرج بگو و جَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مَسْلُومًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
إِنَّ صَلَاتِي وَنَسْكَي وَحَيَاتِي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ نِعْمَ الْكَافِرُ
لَيْسَ بِكَ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِثْلَ مِثْرِي فَرَجْ كُنْهُ وَكُنْ بِمِثْلِ اللَّهِ تَقَبَّلْ عِشِّي
وَتَا مِيمِ دَسْرِي رَا جِدَا كُنْ دَسْتِ هَيْتُ كَكَيْكِ حَصْرُ رَا خُو دَا هِلْ فَانْ تَمِيزْ
وَبَهْرُ تَنْتُ كَبَانَ فَطَرَ كَنْدُ وَبِحَقِّهِ رَا هِسَا كَانْ بَهْدِي بَهْرُ تَدُ وَبِكَيْفِ حَقِّهِ
نَهْرَا دُ مَسْوَ الْكَنْدُ كَانْ بَدُ بَدُ وَكَرْ مِثْرُ رَا قَصْدُ كَنْدُشْ بَدُ بَهْرُ تَدُ
شَيْخِ طُوسِي دَرْ كِتَابِ مَصْلِحِ نَهْرُ دَرُ كَرُو جَيْتُ كَسِي رَا كَرُو مِثْرُ تَدُ
بَيْكُ كَبُو دِي اَيْنِ كَبُرُ رَا دَرْ قَبْ بَا زُو كَرُو اَيْنِ نَهَارُ رُو زُو عِدْ هَيْتُ تَا نَهْرُ
رُو زُو دَا زُو حَسْمُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا هَدَانَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ مَا أَوْلَانَا وَمَنْ زَقَانِ
بِهَيْبَتِهِ الْأَنْعَامُ وَوَعَلَامَةُ عَلِيٍّ وَتَهْمَايُ دِكْرُ كَفْتَنِ اَيْنِ كَبُرُ تَسْتَجِبُ مِيدَانُ
شَيْخِ دَرْ سَا شَرْ كَنْدُ كَرْتُ حَبِيبُ كَفْتَنِ اَيْنِ كَبُرُ رَا زُو اَيْنِ مَرْدَانِ دَرْ
بِحَقِّهِ اَيْنِ دُو دَرْ سَالِ دَهْمُ اَزْ جَبْرُتِ حَضْرَتِ رَسَالَتِ پَنَاهِ مَسْلِي اَتَمِّ عِلْمِ

در وقت مراجعت از جمیع الوداع در غنچه مردم راجع کردند و خطبه
و در غنچه مردم دهند و حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام را با نامت نصیحت
و خلیفه و جابین خود ساعدند و مردمند من کنت مولاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ
اللَّهُمَّ وَالْأَمْنُ وَالْإِلَهُ وَالْعَادِمُنْ عَادَاهُ وَالْقَصْرُ مَنْ تَصْرُهُ
وَأَخَذَ لِمَنْ خَدَّاهُ وَكَرْمِي دَهْمُ دَرِينِ رُو زُو بَرَادُ مَوْمِنُ بَدِي بَرَابَرُ
بَاهْرُ دَهْمُ ذِي كُو كُنْ دَرِينِ رُو زُو بَرَادُ اِنِ مَوْمِنُ خُو دُشَا دَرْ كَرُونِ
بَرُ مَوْمِنُ وَزَنْ مَوْمِنُ رَا وَهَرُ كَرُ رُو زُو دَرِي رَا دَرِينِ رُو زُو اَطْفَالُ
چنان است که ده قیام را طعام داده باشد و هر قیامی صد هزار است
و هرگاه طاق است کند درین روز مومنی برادر مومنی خود را بگوید اَللّٰهُمَّ
الَّذِي جَعَلْتَنَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْاَوْلَادِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرُو زُو اَيْنِ رُو زُو كَرُو كَرُو كَرُو كَرُو كَرُو كَرُو كَرُو كَرُو
و در روایت دیگر بر ابر است بار و زو عمر دنیا و بصدج و بصد عمره و زو
حضرت امیر المؤمنین درین روز سنت است و میدان طلاس که کذا
است غسل کردن در اول این روز و عمل بر استجاب بر سوگند کردند
و درین روز برای عقد اخوت بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْتَقُكَ فِيْ اللّٰهِ وَصَاحِبِكَ
فِيْ اللّٰهِ وَعَاهَدْتُكَ اللّٰهُ وَمَلَائِكَتِكَ وَابْنَائِكَ وَبِرَّكَ
وَالْاُمَّةَ الْمُعْتَصِمِيْنَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ عَلَيَّ اِنِّيْ اَنْكَرْتُ

مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفَاعَةِ وَاذِنَ لِيْ الدُّخُوْلَ فِيْهَا اَللّٰهُمَّ
اَلَا وَاَنْتَ مَعِيْ وَيَكُوْنُ قِيْلْتُ لِنَفْسِيْ وَاكْرُو كَيْلُ بَدُ كُو كَيْلُ
بِيُو كَلِيْ وَاكْرُو اَيْنِ كُو كُو بَدُ بَهْرُ تَدُ كَيْلُ وَاَسْقَطْتُ عَنْكَ جَمِيْعَ
حَقُوْقِيْ الْاَلْحَقَّ مَا خَلَا الدَّعَاوُ وَالزَّيْلَةَ وَالشَّفَاعَةَ وَبَا يَكُو
ساخته از همه کبر جمع حقوق اخوت را سوای دعا و زیارت برای او سزا
قدرت بر او ای حقوق نداشته باشد و در روز پست و چهارم ذی الحجه
امیر المؤمنین در حالت رکوع اکثری خود را بسایل داد و بگذارد و پست
دو رکعت نماز پیش از اول در هر رکعت صد مرتبه هر یک از جملها گفته و آیه
الکرسی و آنا از آن ده مرتبه و اظهار است که این روز روزها هدایت و
پست و پنجم را نیز گفته اند درین روز غسل و زیارت حضرت امیر المؤمنین
روزه سنت است و در روز پست و پنجم این ماه سوره اهل فی در شان
حضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهرا و حسین علیه السلام نازل شد و تسبیح روز
پشتن و در روز آخر ذی الحجه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت صد مرتبه
و ترمیم آیه الکرسی هر یک ده مرتبه و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ مَا عَمَلْتُ
فِيْ هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ يَهْبِئُكَ عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَتَسْبِيْهُ
وَلَمْ تَرْضَهُ وَدَعُوْنِيْ اِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اِحْتِرَاقِيْ عَمَلِكَ
اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِيْ وَمَا عَمَلْتُ مِنْ عَمَلٍ

يَقْرَبُ عَمَلِيْ اَللّٰهُمَّ فَا تَقَبَّلْهُ مِنِّيْ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِيْ مِنْكَ يَا كَرِيْمُ
شاید این میگوید و او ایلاه پنج من درین سال ضایع شد **خصیصه** در
ماه محرم و صفر است اعمال ماه محرم در روز اول این ماه دعای حضرت
زکریا است یا شب چهارم که روزه بگیرد این روز استجاب میکند خدای تعالی
دعای او را و در نهم این ماه حضرت یوسف علیه السلام از چاه خلاص شد
هر که روزه بگیرد این روز را کارهای صعب را خدا آسان کند و دعای
استجاب میشود و روز نهم این ماه حضرت موسی علیه السلام از دریا گذشت
و هفتم این ماه نوح کرد با خدای تعالی بر کوه طور و نهم این ماه حضرت یونس
علیه السلام از شکم ماهی پرور آمد و حضرت رسول ۳ روزه می گرفتند
روز و هر که ایضا کند شب و هم محرم را کوی عبادت کرده باشد خدای تعالی با
پنج درشتگان درین شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت صد مرتبه
و ترمیم بخانه مرتبه و بعد از نماز بسیار ذکر کند خدا را و صلوات بفرستد بر
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و لعن کذبتان آنحضرت بر قدر کوه
و هر که زیارت کند حضرت امام حسین را در شب و روز عاصم اطفال
که پیش روی آنحضرت شهید شده باشد دست است نوزاد اول محرم
روزه بگیرد و در روز دهم اساک کند از خوردن و آشامیدن تا بعد از
بعد از آن اطفال کند بر تربت حضرت امام حسین ۲ در روز نهم این ماه

شست و یکم از هجرت حضرت امام حسین علیه السلام بدرجه شهادت فایز کرده
و مردیست که اسماک بکنه درین روز از خوردن و آشامیدن بازماند
آفتاب بعد از آن چو می که اصحاب صحبت میخوردند بخورد و خدا نای لذت بخورد
و هر که زیارت کند آنحضرت را در روزها شورا کویا زیارت کرده باشد خدا
تعالی را در عرضش شش درمی آموزد جمع کسان گذشته و آینده او را در جیب
می شود او را بهشت و هزار بار سوره قل هو الله درین روز بخواند و در شب
پست و یکم این ماه در سال سیم از هجرت حضرت فاطمه در خانه حضرت
امیرالمؤمنین نقل فرمودند در ذفا آنحضرت در قفسه و سجده است کرده
روزه بگیرند و در روز پست و پنجم این ماه در سال نود و چهارم از هجرت
حضرت امام زین العابدین علیه السلام وفات یافتند **سال پنجم**
هر روز ازین ماه ده مرتبه این دعا بخواند که محفوظ می ماند از هر بلائی که آید
میشود در این ماه یا شاید بد القوی یا شاید بد الحال یا عجز نوری
یا عجز نوری یا عجز نوری یا عجز نوری یا عجز نوری یا عجز نوری
خلفک یا محمل یا مفضل یا منعم یا الاله الا انت سبحانک
یا منعم یا محمل یا مفضل یا منعم یا الاله الا انت سبحانک
کذلک یحبی المؤمنین و صلی الله علی محمد و آل محمد الطیبین
در روز اولین ماه زین العابدین علیه السلام وفات یافت و در سیم این

سال شست و چهارم از هجرت مسلم بن عقبة آتش در خانه کعبه زد و جان کعبه
ببرخت و هشتم این ماه در سال صد و بیست و هشتم از هجرت امام
کاظم علیه السلام شوال شد و در هفدهم این ماه سال دو صد و یکم از هجرت
حضرت امام رضا علیه السلام وفات یافتند و در بیستم این ماه در هجرت
امام حسین علیه السلام از شام بکربلا رجوع کردند و درین روز جابر بن عبد
الله السعاری از زمین بکربلا از برای زیارت قبر آنحضرت آمد و این اولی
است که آنحضرت را زیارت کرد و تجلیت که آنحضرت را درین روز زیارت
کند در وقتی که روز بلند شود و میگوید التلأم علی و بنی الله و بنی
التلأم علی خلیل الله و بنی التلأم علی صبی الله و ابن
صغیه التلأم علی المحبین المظلوم الشهداء الرشد التلأم
علی استبراک کربان و قبتیل العزیز اللهم انی اشهد انک
ولیک و ابن و ولید و صغیرک و ابن صغیرک الفاشر
یکرامیک اکرمته بالشهادة و جودت بالنعاده
واجبتنا بطیب الولادة و جعلت سیدة امین السادة
وقادتنا امین الفاداة و دانا من الذاداة و اعطتة حواء
الانبیاء و جعلتة محجة علی خلیفک من الاربعة اعداء
فی الدغاة و منح النصح و بدل محجة فیک لیستغفرك

عبادتک من الجهالة و حيرة الضلالة و قد فو انزل علیک
من عزت الدنيا و باع خطه بالامر ذلی و سرى اجرته
بالمن الا کسر و تعظیم و تردی فی هواه و استخفافک
و اطاع من عبادک اهل الشقاق و النفاق و حملوا الازرار
الستوجین للتاریخا هدهم فیک صابرا تحت سب احشاک
فی طاعتک دمه و استبج حرمه اللهم فالعنهم لعنا کثیرا
و بیلا و عدبهم عدا ابالیما انا یا مولای عبد الله و ذلک
یحینک مشنا فان کن فی شفیعا الی الله یا سیدی استشفع
الی الله یجذک سید التیبین و یا بیک سید الوصیین
و یا بیک سیدة نساء العالمین التلأم علیک یا بن رسولک
التلأم علیک یا بن امیر المؤمنین سید الاوصیاء اشهد انک
امین الله و ابن امینه عیث سعید او مصنبت حمیدا و
فیند اظلوما شهیدا و اشهد ان الله یخیرک ما وعدک
و مهیک من حدک و معدبک من فلک و اشهد انک
و هیبت بعهد الله و جاهدت فی سبیل الله حتی انک الیقین
فلعن الله من فلک و لعن الله من ظلمک و لعن الله امة
یسعت بذلک قرضیت به اللهم انی اشهدک انی و بنی

والا و عد و لمن عاذاه یا بنی انت و انی یا بن رسول الله
اشهد انک کنت قویا فی الاضلال و شایخا و الامام الطهر
لتنحیک الجاهلیة بانحاسها و لم تذلک للذلمتان من
شیایها و اشهد انک من دعایم الدین و اکان السلیمن
و معقل المؤمنین و اشهد انک الامام البر التقی الرضی
الزکی الطاهر المهدی و اشهد انک الامامة من و لدک کلمة
التقوی و اعلام الهدی و العروة الوثقی و محجة علی اهل
الدنیا و اشهد انی بکرمه مؤمن و یا بایکرمه مؤمن بترابع
دینی و حواشیم عملی و قلبی لقلیکم سلم و امری لایکم
منسبح و نصرتی لکم معده فحی باذن الله لکم فیکم
معکم لامع عبد و کرم صلوات الله علیکم و علی
ارواحکم و اجسادکم و شاهدکم و فاعیکم
و طاهرکم و باطنکم امین رب العالمین بعد از آن دو رکعت
کون و در کتب هر چه خواهی و بیست و هشتم این ماه سال دهم از هجرت
رسول وفات یافتند و در شال این روز سال بیستم از هجرت حضرت
امام حسن علیه السلام وفات یافتند **سال ششم** در احوال ماه پر سع الاول
الافرو و اولی و جمادی الاخری است **سال ششم** در احوال ماه پر سع الاول و اول

این ماه سال سیزدهم از بعثت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 و کتب نبی درین بخت فرمودند و حضرت امیرالمومنین بر فراش آنحضرت بنیاد
 و در روز شنبه روز هفتاد و چهارم این ماه در سال دوصد و شصتم از
 هجرت حضرت امام حسن مکرکام وفات یافتند و بقولی در اول این ماه
 بقولی هشتم این ماه و هشتم این ماه سال شصتم از عام اخیل حضرت
 عبدالمطلب جد حضرت رسول وفات یافتند و احادیث در فضیلت
 و هشتم این ماه بسیار است از جمله تطویل و کشید هر که نطق کند درین روز
 چیز آرزیده می شود و متحلیت درین روز اطعام برادران مؤمنان
 دیوی خوش برای ایشان بجا برودن و این روز بر طرف شدن غمهاست
 و روزه درین روز نیست و هشتم این ماه تزویج حضرت رسول با حضرت
 خدیجه بنت خویلد واقع شد و آنحضرت پیت و نجبال و حضرت خدیجه
 چهل سالگی شد و متحلیت روزه و یازدهم این ماه سال یکصد و پنجاه
 ساله از هجرت حضرت امام رضا متولد شدند و دوازدهم این ماه حضرت
 رسالت پناه وقت زوال آفتاب داخل مدینه طهر شدند و در شش
 سال هشتاد و دو از هجرت دولت بنی مروان بالکلیه بر طرف شد و متحلیت
 روزه و در روز دوازدهم این ماه دو رکعت نماز بگذرد و در رکعت
 اول حمد کبریا و قل یا ایها الکفرون سر مرتبه و در دویم حمد کبریا و تو حید

چهارم

و چهاردهم این ماه سال شصت و چهارم از هجرت یزید یافت
 و در بعضی روایات وارد شده که شب هفدهم این ماه پیش از هجرت پیکر
 سال خروج حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله واقع شد و در روز
 هفدهم این ماه در وقت طلوع فجر روز جمعه در عام اخیل حضرت رسالت
 پناه متولد شدند و زیارت شریف و عظیم البرکات و روزه این روز و شصت
 یکسال و متحلیت صدقه دادن و زیارت مشایخ و غسل کردن و در شش
 روز سال هشتاد و دویم از هجرت حضرت امام جعفر صادق متولد شدند
 ۱۰۰۰ بیع الاخر دهم این ماه سال دوصد و سی از هجرت امام حسن مکرکام
 متولد شدند و روزه متحلیت و دوازدهم این ماه در سال اول از هجرت
 و حوب نماز در سفر و حضرت زینب عا علیها السلام ماه جمادی الاولی و نصف
 این ماه سال سی و شش از هجرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شدند
 و در همان روز حضرت امیرالمومنین پنج بصره کردند و متحلیت روزه
 اعمال ماه جمادی الاخری پستیم این ماه سال دویم از بعثت حضرت زینب
 متولد شدند و متحلیت روزه و هشتم و کارهای نیک بجا آوردن و تصدق
 بمومنین دادن و سیم این ماه سال یازدهم از هجرت حضرت فاطمه
 وفات یافتند و پست و نهم این ماه ابو بکر بن قحط وفات یافت
 و هر که درین ماه چهار رکعت نماز بگذرد در رکعت اول حمد کبریا و آیه الکرسی

بِأَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ
 وَصَلِّ عَلَى أَرْواحِهِمْ وَأَحْسِنْ لَهُمْ اللَّهُمَّ نَارِكَ عَظِيمًا
 مُحَمَّدًا قَالِ مُحَمَّدًا وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ
 وَكَرَّمْتَهُ وَتَمَرَّقْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ فَدَرَّةَ اللَّهُمَّ نَارِكَ
 نَمَّا أَعْتَمْتُ بِهِ عَلَى حَتَّى لَا أَشْكُرُ أَحَدًا عَابَرَكِ وَوَسِعَ
 عَلَيَّ فِي رِزْقِي نَارِ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ
 عَنِّي فَلَا يَغِيبُ عَنِّي عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا هَدَيْتَ
 مِن شَيْءٍ فَلَا تُفِيقِدُنِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَنْكَفِ
 مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ بِأَدَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَبِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ
 الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَشَهَادَةُ
 كَدْرُ وَتَحْمِيلُ دَرَكْتِ نَمَّا بَكَدَرُ دَرَكْتِ مُحَمَّدٍ كَرَمَةً وَأَدَامَا
 نَضْرًا سَمَرَةً وَبَعْدَ ذَلِكَ بِكَلِمَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 مِنْ نَعْرِ دِي الْقُدْسِ وَالْبَيْتَاءِ وَقَهْرِ عِبَادَةِ الْبَلَاءِ
 وَالْفَتْوَاءِ اللَّهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكُ
 قَدِيمٍ أَسْأَلُكَ جَنَّتِهَا وَجَمَرُ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
 شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا بِأَحْسَنِ الْحَوْلِ وَالْأَحْسَنِ الْحَوْلِ

بافضل

یک مرتبه و آنرا از ناله پست و خجسته و در سیم حمد کبریا و قل یا ایها الکفرون
 یک مرتبه و قل عوذ برسا لعلق پست و خجسته و در چهارم حمد کبریا و انو انا
 نصر الله کبریا و قل عوذ برسا لعلق پست و خجسته و بعد از سلام هفتاد
 مرتبه بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و هفتاد
 مرتبه صلوات بفرستد بعد از آن سه مرتبه بگوید اللهم اغفر لک ربین و
 المؤمنین بعد از آن سجده کند و سه مرتبه بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال
 و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس حاجات خود را
 بخواهد محفوظ میماند نعمت و مال و اولاد و فرزندان او و دین و دنیا
 او و مثل این روز از سال دیگر و اگر در آن سال بمیرد شهید مرده باشد
نفل ششم در اعمال روز نوروز هر که روز نوروز شود پس غسل کند
 پاکیزه ترین جامهای خود را بپوشد و بهترین بوهای خوش خود را بپوشد
 کردن و روزه بگیرد و چون از نوافل ظهر و عصر فارغ شدی چهار رکعت نماز
 کند بخواند در رکعت اول فاتحه و ده تا از ناله و در دویم فاتحه
 قل یا ایها الکفرون و در سیم فاتحه و ده قل هو الله احد و در چهارم فاتحه
 و ده مرتبه معوذتین و بعد از فراغ سجده شکر کند و این دعا در آن بخواند
 تا بخشد و نماند آن بجا ساله تو اللهم صل على محمد وآل
 محمد الا و صل على آل محمد و صل على جميع انبيائك و رسلك

بافضل

خَالِنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ وَصَلِّ عَلَى خَيْرِ خَلْفَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُغَلِّبَ الْفُلُوكِ
الْأَكْصَا بِأَمْدٍ بَرِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا حَقَّوْلَ الْحَوْلِ وَالْحَقَّ
حَوْلَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ وَصَلِّ عَلَى خَيْرِ خَلْفَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَزِيزَ بِنَا عَمِّي وَ
أَجَلَّ لَنَا هَذِهِ السَّنَةَ مِنْ أَوْلِيَاءِ إِلَى آخِرِهَا بِالْقَعْرِ وَ
السَّلَامَةِ وَالْعِزِّ وَالْإِقْبَالِ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَطْفَارِ
وَدُرُوقِ تَحِيَّلِ بِنْدِ عَارِ بِسَائِرِ بِنْدِ وَبَعْضِي سَيِّدِ دُخْتِ
مَرْتَبِ كَفَّةِ بِنْدِ بِحَقَّوْلِ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَقَّوْلَ حَالِنَا إِلَى
أَحْسَنِ الْحَالِ وَدُرُوقِ دُرُوقِ دُرُوقِ دُرُوقِ دُرُوقِ
الْأَكْصَا بِأَمْدٍ بَرِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا حَقَّوْلَ الْحَوْلِ وَ
الْأَحْوَالِ حَقَّوْلَ حَالِنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ وَبَعْضِي دُخْتِ
بِنْدِ عَارِ بِنْدِ آخِرِ السَّلَامَةِ وَأَفَاتِ حَقَّوْلِ مَا نَدَى اللَّهُمَّ هَذِهِ
سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ قَدِيمٌ أَسْأَلُكَ جَفْرَهَا وَخَيْرَ
مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَأَسْتَكْفِيكَ
مَوْتَهَا وَتُخَلِّمُنَا بِأَذَى الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَمَرُورِ
إِنَّ هَذَا سَلَامٌ رَاوِدٌ وَنُورٌ وَرَبِّكَ وَرِعْفَانِ وَرَكَعٌ جَبِي تَبْوِيءِ

بکتاب

بکتاب بشوید هر که از آن بخورد و ناسال دیگر هیچ المی باو نرسد و اگر کند
او را بخورد زهرش را نکند سلام علی الفوج فی العلمین سلام علی
انزالهم سلام فوالا من تربت رحمت سلام علی موسی و
هر وقت سلام علی النابین سلام علی علفه طیب
فادخلوها خالدين سلام علی من مطیع الفجر تعویذ و ذر
بشک و زعفران بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱۱۹۹ ۱۱۹۸ ۱۱۹۷ ۱۱۹۶ ۱۱۹۵
د ۱۱۹۴ م سحط و زوایت دیگر ۱۱۹۳ ۱۱۹۲ ۱۱۹۱ ۱۱۹۰ ۱۱۸۹ ۱۱۸۸ ۱۱۸۷ ۱۱۸۶ ۱۱۸۵ ۱۱۸۴ ۱۱۸۳ ۱۱۸۲ ۱۱۸۱ ۱۱۸۰ ۱۱۷۹ ۱۱۷۸ ۱۱۷۷ ۱۱۷۶ ۱۱۷۵ ۱۱۷۴ ۱۱۷۳ ۱۱۷۲ ۱۱۷۱ ۱۱۷۰ ۱۱۶۹ ۱۱۶۸ ۱۱۶۷ ۱۱۶۶ ۱۱۶۵ ۱۱۶۴ ۱۱۶۳ ۱۱۶۲ ۱۱۶۱ ۱۱۶۰ ۱۱۵۹ ۱۱۵۸ ۱۱۵۷ ۱۱۵۶ ۱۱۵۵ ۱۱۵۴ ۱۱۵۳ ۱۱۵۲ ۱۱۵۱ ۱۱۵۰ ۱۱۴۹ ۱۱۴۸ ۱۱۴۷ ۱۱۴۶ ۱۱۴۵ ۱۱۴۴ ۱۱۴۳ ۱۱۴۲ ۱۱۴۱ ۱۱۴۰ ۱۱۳۹ ۱۱۳۸ ۱۱۳۷ ۱۱۳۶ ۱۱۳۵ ۱۱۳۴ ۱۱۳۳ ۱۱۳۲ ۱۱۳۱ ۱۱۳۰ ۱۱۲۹ ۱۱۲۸ ۱۱۲۷ ۱۱۲۶ ۱۱۲۵ ۱۱۲۴ ۱۱۲۳ ۱۱۲۲ ۱۱۲۱ ۱۱۲۰ ۱۱۱۹ ۱۱۱۸ ۱۱۱۷ ۱۱۱۶ ۱۱۱۵ ۱۱۱۴ ۱۱۱۳ ۱۱۱۲ ۱۱۱۱ ۱۱۱۰ ۱۱۰۹ ۱۱۰۸ ۱۱۰۷ ۱۱۰۶ ۱۱۰۵ ۱۱۰۴ ۱۱۰۳ ۱۱۰۲ ۱۱۰۱ ۱۱۰۰ ۱۰۹۹ ۱۰۹۸ ۱۰۹۷ ۱۰۹۶ ۱۰۹۵ ۱۰۹۴ ۱۰۹۳ ۱۰۹۲ ۱۰۹۱ ۱۰۹۰ ۱۰۸۹ ۱۰۸۸ ۱۰۸۷ ۱۰۸۶ ۱۰۸۵ ۱۰۸۴ ۱۰۸۳ ۱۰۸۲ ۱۰۸۱ ۱۰۸۰ ۱۰۷۹ ۱۰۷۸ ۱۰۷۷ ۱۰۷۶ ۱۰۷۵ ۱۰۷۴ ۱۰۷۳ ۱۰۷۲ ۱۰۷۱ ۱۰۷۰ ۱۰۶۹ ۱۰۶۸ ۱۰۶۷ ۱۰۶۶ ۱۰۶۵ ۱۰۶۴ ۱۰۶۳ ۱۰۶۲ ۱۰۶۱ ۱۰۶۰ ۱۰۵۹ ۱۰۵۸ ۱۰۵۷ ۱۰۵۶ ۱۰۵۵ ۱۰۵۴ ۱۰۵۳ ۱۰۵۲ ۱۰۵۱ ۱۰۵۰ ۱۰۴۹ ۱۰۴۸ ۱۰۴۷ ۱۰۴۶ ۱۰۴۵ ۱۰۴۴ ۱۰۴۳ ۱۰۴۲ ۱۰۴۱ ۱۰۴۰ ۱۰۳۹ ۱۰۳۸ ۱۰۳۷ ۱۰۳۶ ۱۰۳۵ ۱۰۳۴ ۱۰۳۳ ۱۰۳۲ ۱۰۳۱ ۱۰۳۰ ۱۰۲۹ ۱۰۲۸ ۱۰۲۷ ۱۰۲۶ ۱۰۲۵ ۱۰۲۴ ۱۰۲۳ ۱۰۲۲ ۱۰۲۱ ۱۰۲۰ ۱۰۱۹ ۱۰۱۸ ۱۰۱۷ ۱۰۱۶ ۱۰۱۵ ۱۰۱۴ ۱۰۱۳ ۱۰۱۲ ۱۰۱۱ ۱۰۱۰ ۱۰۰۹ ۱۰۰۸ ۱۰۰۷ ۱۰۰۶ ۱۰۰۵ ۱۰۰۴ ۱۰۰۳ ۱۰۰۲ ۱۰۰۱ ۱۰۰۰ ۹۹۹ ۹۹۸ ۹۹۷ ۹۹۶ ۹۹۵ ۹۹۴ ۹۹۳ ۹۹۲ ۹۹۱ ۹۹۰ ۹۸۹ ۹۸۸ ۹۸۷ ۹۸۶ ۹۸۵ ۹۸۴ ۹۸۳ ۹۸۲ ۹۸۱ ۹۸۰ ۹۷۹ ۹۷۸ ۹۷۷ ۹۷۶ ۹۷۵ ۹۷۴ ۹۷۳ ۹۷۲ ۹۷۱ ۹۷۰ ۹۶۹ ۹۶۸ ۹۶۷ ۹۶۶ ۹۶۵ ۹۶۴ ۹۶۳ ۹۶۲ ۹۶۱ ۹۶۰ ۹۵۹ ۹۵۸ ۹۵۷ ۹۵۶ ۹۵۵ ۹۵۴ ۹۵۳ ۹۵۲ ۹۵۱ ۹۵۰ ۹۴۹ ۹۴۸ ۹۴۷ ۹۴۶ ۹۴۵ ۹۴۴ ۹۴۳ ۹۴۲ ۹۴۱ ۹۴۰ ۹۳۹ ۹۳۸ ۹۳۷ ۹۳۶ ۹۳۵ ۹۳۴ ۹۳۳ ۹۳۲ ۹۳۱ ۹۳۰ ۹۲۹ ۹۲۸ ۹۲۷ ۹۲۶ ۹۲۵ ۹۲۴ ۹۲۳ ۹۲۲ ۹۲۱ ۹۲۰ ۹۱۹ ۹۱۸ ۹۱۷ ۹۱۶ ۹۱۵ ۹۱۴ ۹۱۳ ۹۱۲ ۹۱۱ ۹۱۰ ۹۰۹ ۹۰۸ ۹۰۷ ۹۰۶ ۹۰۵ ۹۰۴ ۹۰۳ ۹۰۲ ۹۰۱ ۹۰۰ ۸۹۹ ۸۹۸ ۸۹۷ ۸۹۶ ۸۹۵ ۸۹۴ ۸۹۳ ۸۹۲ ۸۹۱ ۸۹۰ ۸۸۹ ۸۸۸ ۸۸۷ ۸۸۶ ۸۸۵ ۸۸۴ ۸۸۳ ۸۸۲ ۸۸۱ ۸۸۰ ۸۷۹ ۸۷۸ ۸۷۷ ۸۷۶ ۸۷۵ ۸۷۴ ۸۷۳ ۸۷۲ ۸۷۱ ۸۷۰ ۸۶۹ ۸۶۸ ۸۶۷ ۸۶۶ ۸۶۵ ۸۶۴ ۸۶۳ ۸۶۲ ۸۶۱ ۸۶۰ ۸۵۹ ۸۵۸ ۸۵۷ ۸۵۶ ۸۵۵ ۸۵۴ ۸۵۳ ۸۵۲ ۸۵۱ ۸۵۰ ۸۴۹ ۸۴۸ ۸۴۷ ۸۴۶ ۸۴۵ ۸۴۴ ۸۴۳ ۸۴۲ ۸۴۱ ۸۴۰ ۸۳۹ ۸۳۸ ۸۳۷ ۸۳۶ ۸۳۵ ۸۳۴ ۸۳۳ ۸۳۲ ۸۳۱ ۸۳۰ ۸۲۹ ۸۲۸ ۸۲۷ ۸۲۶ ۸۲۵ ۸۲۴ ۸۲۳ ۸۲۲ ۸۲۱ ۸۲۰ ۸۱۹ ۸۱۸ ۸۱۷ ۸۱۶ ۸۱۵ ۸۱۴ ۸۱۳ ۸۱۲ ۸۱۱ ۸۱۰ ۸۰۹ ۸۰۸ ۸۰۷ ۸۰۶ ۸۰۵ ۸۰۴ ۸۰۳ ۸۰۲ ۸۰۱ ۸۰۰ ۷۹۹ ۷۹۸ ۷۹۷ ۷۹۶ ۷۹۵ ۷۹۴ ۷۹۳ ۷۹۲ ۷۹۱ ۷۹۰ ۷۸۹ ۷۸۸ ۷۸۷ ۷۸۶ ۷۸۵ ۷۸۴ ۷۸۳ ۷۸۲ ۷۸۱ ۷۸۰ ۷۷۹ ۷۷۸ ۷۷۷ ۷۷۶ ۷۷۵ ۷۷۴ ۷۷۳ ۷۷۲ ۷۷۱ ۷۷۰ ۷۶۹ ۷۶۸ ۷۶۷ ۷۶۶ ۷۶۵ ۷۶۴ ۷۶۳ ۷۶۲ ۷۶۱ ۷۶۰ ۷۵۹ ۷۵۸ ۷۵۷ ۷۵۶ ۷۵۵ ۷۵۴ ۷۵۳ ۷۵۲ ۷۵۱ ۷۵۰ ۷۴۹ ۷۴۸ ۷۴۷ ۷۴۶ ۷۴۵ ۷۴۴ ۷۴۳ ۷۴۲ ۷۴۱ ۷۴۰ ۷۳۹ ۷۳۸ ۷۳۷ ۷۳۶ ۷۳۵ ۷۳۴ ۷۳۳ ۷۳۲ ۷۳۱ ۷۳۰ ۷۲۹ ۷۲۸ ۷۲۷ ۷۲۶ ۷۲۵ ۷۲۴ ۷۲۳ ۷۲۲ ۷۲۱ ۷۲۰ ۷۱۹ ۷۱۸ ۷۱۷ ۷۱۶ ۷۱۵ ۷۱۴ ۷۱۳ ۷۱۲ ۷۱۱ ۷۱۰ ۷۰۹ ۷۰۸ ۷۰۷ ۷۰۶ ۷۰۵ ۷۰۴ ۷۰۳ ۷۰۲ ۷۰۱ ۷۰۰ ۶۹۹ ۶۹۸ ۶۹۷ ۶۹۶ ۶۹۵ ۶۹۴ ۶۹۳ ۶۹۲ ۶۹۱ ۶۹۰ ۶۸۹ ۶۸۸ ۶۸۷ ۶۸۶ ۶۸۵ ۶۸۴ ۶۸۳ ۶۸۲ ۶۸۱ ۶۸۰ ۶۷۹ ۶۷۸ ۶۷۷ ۶۷۶ ۶۷۵ ۶۷۴ ۶۷۳ ۶۷۲ ۶۷۱ ۶۷۰ ۶۶۹ ۶۶۸ ۶۶۷ ۶۶۶ ۶۶۵ ۶۶۴ ۶۶۳ ۶۶۲ ۶۶۱ ۶۶۰ ۶۵۹ ۶۵۸ ۶۵۷ ۶۵۶ ۶۵۵ ۶۵۴ ۶۵۳ ۶۵۲ ۶۵۱ ۶۵۰ ۶۴۹ ۶۴۸ ۶۴۷ ۶۴۶ ۶۴۵ ۶۴۴ ۶۴۳ ۶۴۲ ۶۴۱ ۶۴۰ ۶۳۹ ۶۳۸ ۶۳۷ ۶۳۶ ۶۳۵ ۶۳۴ ۶۳۳ ۶۳۲ ۶۳۱ ۶۳۰ ۶۲۹ ۶۲۸ ۶۲۷ ۶۲۶ ۶۲۵ ۶۲۴ ۶۲۳ ۶۲۲ ۶۲۱ ۶۲۰ ۶۱۹ ۶۱۸ ۶۱۷ ۶۱۶ ۶۱۵ ۶۱۴ ۶۱۳ ۶۱۲ ۶۱۱ ۶۱۰ ۶۰۹ ۶۰۸ ۶۰۷ ۶۰۶ ۶۰۵ ۶۰۴ ۶۰۳ ۶۰۲ ۶۰۱ ۶۰۰ ۵۹۹ ۵۹۸ ۵۹۷ ۵۹۶ ۵۹۵ ۵۹۴ ۵۹۳ ۵۹۲ ۵۹۱ ۵۹۰ ۵۸۹ ۵۸۸ ۵۸۷ ۵۸۶ ۵۸۵ ۵۸۴ ۵۸۳ ۵۸۲ ۵۸۱ ۵۸۰ ۵۷۹ ۵۷۸ ۵۷۷ ۵۷۶ ۵۷۵ ۵۷۴ ۵۷۳ ۵۷۲ ۵۷۱ ۵۷۰ ۵۶۹ ۵۶۸ ۵۶۷ ۵۶۶ ۵۶۵ ۵۶۴ ۵۶۳ ۵۶۲ ۵۶۱ ۵۶۰ ۵۵۹ ۵۵۸ ۵۵۷ ۵۵۶ ۵۵۵ ۵۵۴ ۵۵۳ ۵۵۲ ۵۵۱ ۵۵۰ ۵۴۹ ۵۴۸ ۵۴۷ ۵۴۶ ۵۴۵ ۵۴۴ ۵۴۳ ۵۴۲ ۵۴۱ ۵۴۰ ۵۳۹ ۵۳۸ ۵۳۷ ۵۳۶ ۵۳۵ ۵۳۴ ۵۳۳ ۵۳۲ ۵۳۱ ۵۳۰ ۵۲۹ ۵۲۸ ۵۲۷ ۵۲۶ ۵۲۵ ۵۲۴ ۵۲۳ ۵۲۲ ۵۲۱ ۵۲۰ ۵۱۹ ۵۱۸ ۵۱۷ ۵۱۶ ۵۱۵ ۵۱۴ ۵۱۳ ۵۱۲ ۵۱۱ ۵۱۰ ۵۰۹ ۵۰۸ ۵۰۷ ۵۰۶ ۵۰۵ ۵۰۴ ۵۰۳ ۵۰۲ ۵۰۱ ۵۰۰ ۴۹۹ ۴۹۸ ۴۹۷ ۴۹۶ ۴۹۵ ۴۹۴ ۴۹۳ ۴۹۲ ۴۹۱ ۴۹۰ ۴۸۹ ۴۸۸ ۴۸۷ ۴۸۶ ۴۸۵ ۴۸۴ ۴۸۳ ۴۸۲ ۴۸۱ ۴۸۰ ۴۷۹ ۴۷۸ ۴۷۷ ۴۷۶ ۴۷۵ ۴۷۴ ۴۷۳ ۴۷۲ ۴۷۱ ۴۷۰ ۴۶۹ ۴۶۸ ۴۶۷ ۴۶۶ ۴۶۵ ۴۶۴ ۴۶۳ ۴۶۲ ۴۶۱ ۴۶۰ ۴۵۹ ۴۵۸ ۴۵۷ ۴۵۶ ۴۵۵ ۴۵۴ ۴۵۳ ۴۵۲ ۴۵۱ ۴۵۰ ۴۴۹ ۴۴۸ ۴۴۷ ۴۴۶ ۴۴۵ ۴۴۴ ۴۴۳ ۴۴۲ ۴۴۱ ۴۴۰ ۴۳۹ ۴۳۸ ۴۳۷ ۴۳۶ ۴۳۵ ۴۳۴ ۴۳۳ ۴۳۲ ۴۳۱ ۴۳۰ ۴۲۹ ۴۲۸ ۴۲۷ ۴۲۶ ۴۲۵ ۴۲۴ ۴۲۳ ۴۲۲ ۴۲۱ ۴۲۰ ۴۱۹ ۴۱۸ ۴۱۷ ۴۱۶ ۴۱۵ ۴۱۴ ۴۱۳ ۴۱۲ ۴۱۱ ۴۱۰ ۴۰۹ ۴۰۸ ۴۰۷ ۴۰۶ ۴۰۵ ۴۰۴ ۴۰۳ ۴۰۲ ۴۰۱ ۴۰۰ ۳۹۹ ۳۹۸ ۳۹۷ ۳۹۶ ۳۹۵ ۳۹۴ ۳۹۳ ۳۹۲ ۳۹۱ ۳۹۰ ۳۸۹ ۳۸۸ ۳۸۷ ۳۸۶ ۳۸۵ ۳۸۴ ۳۸۳ ۳۸۲ ۳۸۱ ۳۸۰ ۳۷۹ ۳۷۸ ۳۷۷ ۳۷۶ ۳۷۵ ۳۷۴ ۳۷۳ ۳۷۲ ۳۷۱ ۳۷۰ ۳۶۹ ۳۶۸ ۳۶۷ ۳۶۶ ۳۶۵ ۳۶۴ ۳۶۳ ۳۶۲ ۳۶۱ ۳۶۰ ۳۵۹ ۳۵۸ ۳۵۷ ۳۵۶ ۳۵۵ ۳۵۴ ۳۵۳ ۳۵۲ ۳۵۱ ۳۵۰ ۳۴۹ ۳۴۸ ۳۴۷ ۳۴۶ ۳۴۵ ۳۴۴ ۳۴۳ ۳۴۲ ۳۴۱ ۳۴۰ ۳۳۹ ۳۳۸ ۳۳۷ ۳۳۶ ۳۳۵ ۳۳۴ ۳۳۳ ۳۳۲ ۳۳۱ ۳۳۰ ۳۲۹ ۳۲۸ ۳۲۷ ۳۲۶ ۳۲۵ ۳۲۴ ۳۲۳ ۳۲۲ ۳۲۱ ۳۲۰ ۳۱۹ ۳۱۸ ۳۱۷ ۳۱۶ ۳۱۵ ۳۱۴ ۳۱۳ ۳۱۲ ۳۱۱ ۳۱۰ ۳۰۹ ۳۰۸ ۳۰۷ ۳۰۶ ۳۰۵ ۳۰۴ ۳۰۳ ۳۰۲ ۳۰۱ ۳۰۰ ۲۹۹ ۲۹۸ ۲۹۷ ۲۹۶ ۲۹۵ ۲۹۴ ۲۹۳ ۲۹۲ ۲۹۱ ۲۹۰ ۲۸۹ ۲۸۸ ۲۸۷ ۲۸۶ ۲۸۵ ۲۸۴ ۲۸۳ ۲۸۲ ۲۸۱ ۲۸۰ ۲۷۹ ۲۷۸ ۲۷۷ ۲۷۶ ۲۷۵ ۲۷۴ ۲۷۳ ۲۷۲ ۲۷۱ ۲۷۰ ۲۶۹ ۲۶۸ ۲۶۷ ۲۶۶ ۲۶۵ ۲۶۴ ۲۶۳ ۲۶۲ ۲۶۱ ۲۶۰ ۲۵۹ ۲۵۸ ۲۵۷ ۲۵۶ ۲۵۵ ۲۵۴ ۲۵۳ ۲۵۲ ۲۵۱ ۲۵۰ ۲۴۹ ۲۴۸ ۲۴۷ ۲۴۶ ۲۴۵ ۲۴۴ ۲۴۳ ۲۴۲ ۲۴۱ ۲۴۰ ۲۳۹ ۲۳۸ ۲۳۷ ۲۳۶ ۲۳۵ ۲۳۴ ۲۳۳ ۲۳۲ ۲۳۱ ۲۳۰ ۲۲۹ ۲۲۸ ۲۲۷ ۲۲۶ ۲۲۵ ۲۲۴ ۲۲۳ ۲۲۲ ۲۲۱ ۲۲۰ ۲۱۹ ۲۱۸ ۲۱۷ ۲۱۶ ۲۱۵ ۲۱۴ ۲۱۳ ۲۱۲ ۲۱۱ ۲۱۰ ۲۰۹ ۲۰۸ ۲۰۷ ۲۰۶ ۲۰۵ ۲۰۴ ۲۰۳ ۲۰۲ ۲۰۱ ۲۰۰ ۱۹۹ ۱۹۸ ۱۹۷ ۱۹۶ ۱۹۵ ۱۹۴ ۱۹۳ ۱۹۲ ۱۹۱ ۱۹۰ ۱۸۹ ۱۸۸ ۱۸۷ ۱۸۶ ۱۸۵ ۱۸۴ ۱۸۳ ۱۸۲ ۱۸۱ ۱۸۰ ۱۷۹ ۱۷۸ ۱۷۷ ۱۷۶ ۱۷۵ ۱۷۴ ۱۷۳ ۱۷۲ ۱۷۱ ۱۷۰ ۱۶۹ ۱۶۸ ۱۶۷ ۱۶۶ ۱۶۵ ۱۶۴ ۱۶۳ ۱۶۲ ۱۶۱ ۱۶۰ ۱۵۹ ۱۵۸ ۱۵۷ ۱۵۶ ۱۵۵ ۱۵۴ ۱۵۳ ۱۵۲ ۱۵۱ ۱۵۰ ۱۴۹ ۱۴۸ ۱۴۷ ۱۴۶ ۱۴۵ ۱۴۴ ۱۴۳ ۱۴۲ ۱۴۱ ۱۴۰ ۱۳۹ ۱۳۸ ۱۳۷ ۱۳۶ ۱۳۵ ۱۳۴ ۱۳۳ ۱۳۲ ۱۳۱ ۱۳۰ ۱۲۹ ۱۲۸ ۱۲۷ ۱۲۶ ۱۲۵ ۱۲۴ ۱۲۳ ۱۲۲ ۱۲۱ ۱۲۰ ۱۱۹ ۱۱۸ ۱۱۷ ۱۱۶ ۱۱۵ ۱۱۴ ۱۱۳ ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰ ۹۹ ۹۸ ۹۷ ۹۶ ۹۵ ۹۴ ۹۳ ۹۲ ۹۱ ۹۰ ۸۹ ۸۸ ۸۷ ۸۶ ۸۵ ۸۴ ۸۳ ۸۲ ۸۱ ۸۰ ۷۹ ۷۸ ۷۷ ۷۶ ۷۵ ۷۴ ۷۳ ۷۲ ۷۱ ۷۰ ۶۹ ۶۸ ۶۷ ۶۶ ۶۵ ۶۴ ۶۳ ۶۲ ۶۱ ۶۰ ۵۹ ۵۸ ۵۷ ۵۶ ۵۵ ۵۴ ۵۳ ۵۲ ۵۱ ۵۰ ۴۹ ۴۸ ۴۷ ۴۶ ۴۵ ۴۴ ۴۳ ۴۲ ۴۱ ۴۰ ۳۹ ۳۸ ۳۷ ۳۶ ۳۵ ۳۴ ۳۳ ۳۲ ۳۱ ۳۰ ۲۹ ۲۸ ۲۷ ۲۶ ۲۵ ۲۴ ۲۳ ۲۲ ۲۱ ۲۰ ۱۹ ۱۸ ۱۷ ۱۶ ۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰

رسالت پناه و زیارت تسبیح و شهادت و زیارت قرآن مجید هر برابری میکند
با حجی که حضرت رسالت پناه بجای آورده باشد و در کتاب من لا یحضره آقا
آورده که حضرت رسالت پناه حضرت امیر المؤمنین فرمودند که یا علی هر
زیارت کند مرا در حیات من یا بعد از وفات من یا زیارت کند ترا در حیات
تو یا بعد از وفات تو یا زیارت کند تو فرزند ترا در حیات ایشان
یا بعد از وفات ایشان ضامن می شوم برای او در روز قیامت ای که خلا
دهسم و از آن ترسیدم و آنچه ای از دنیا بهرم او را با خود بدرجه خود
در کتاب که از آن بی شگفتی آورده که عرض کردم در حضرت حضرت امام
صادق که چیت ثواب سیکه زیارت کند کی از شما فرسود که خان آ
کز زیارت کرده باشد حضرت رسالت پناه و از حضرت امیر المؤمنین
مرویت که تا کم کنید حج خود را زیارت حضرت رسول که ترک زیارت
آنحضرت بعد از حج خدا و خوف است و شما را با این امر کند و بروید زیارت
قبری چند که خدا لازم گردانیده است بر شما حق آنها زیارت آنها را و در زیارت
خدا طلب کنید زدن قربان و از حضرت امام جعفر صادق مرویت که هر که
زیارت کند ما را بعد از فوت ما چنان است که ما را زیارت کرده باشد در
حیات ما و فرمودند که هرگاه احدی از شما حج کند یا بد که حج کند جز را زیارت
ما را بر این از تمام حج است اما ثواب زیارت هر یک از امام علی علیهم السلام

بکتاب

اول شکر کردنت و بعد از غیر این دعا بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نِعْمًا
وَطَهْرًا وَحَسْرًا وَكَافِرًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَسَقِيمٍ وَمِنْ كُلِّ
أَنَةٍ وَعَاهَةٍ وَطَهْرٍ بِرِ قَلْبِي وَجَوَارِحِي وَعِظَامِي لِيُحْيِي
وَدِينِي وَشَعْرَتِي وَبَشْرَتِي وَحُجَّتِي وَعِصْمَتِي وَمَا أَقَلَّتْ الْأَكْفَانُ
عَنِّي وَاجْعَلْهُ لِي شَاهِدًا بِنُورِ الْقِيَامَةِ وَحُجَّتًا وَحَقًّا
وَقَافِيًا وَفَضْلًا لِي كَيْتَشِ إِذَا كَرِهْتِ إِذْ وَصَلْتُ زِيَارَتِي
وَأَقْرَبَ سَائِرِ دُخَاتِ بَابِ دُخَاتِ مَقْدَرِ تَشْوِيهِ دُخَاتِ زِيَارَتِ
هَرَامِ سَنَتِ هَتِ كِ دُرُوقِ أَقْبَلِ عِدَّةَ زَمَانٍ سَنَتِ سَنَتِ
ذِي قَعْرِ سَوْرَةِ الرَّحْمَنِ وَتَمَّازِ أَهْلِ بَيْتِ قَبْرِ بَايَكِرِ وَوَقْرِ بَايَكِرِ
وَجَانِبِ زِيَارَتِ نَمَّازِ كَرُونِ مِشْرِ رُويِ قَبْرِ وَجَانِبِ رَهْتِ وَنَجَانِبِ حُجَّتِ
كِي مَقْدَمِ هَرَامِ دُخَاتِ وَجَانِبِ شِدَّةِ طَلَاتِ قُرْآنِ زِيَارَتِ هَرَامِ
بَكْتِهْ وَثَوَابِشِ رَاهِدِي رُوحِ مَقْدَسِ آنحضرت بکند و در هنگام بیرون آمدن
بیت بفرستد و از تعجب برگردد تا صریح پنهان شود و در وضو تو کینه
کنان و با حضور قلب باشد در جمع احوال و تصدق بر ضعیف برسان کنان
شرف کند و زنان با بد که جدا از مردان زیارت کنند و اگر در شب زیارت
کنند بهتر است و باید که بغیر وضو کند که کسی ایشان نماند و پنهان
بماند و کرده است که مردان زیارت کنند و مستحب است که زیارت از برای

پدر و در دو دستان و جمع مومنان بکنند و بگویند السلام علیک
یا مولای من فلان بن فلان اینتک را تو اعنه فاشفع
له عند ربک و بی فلان بن فلان نام او را و پدر او را بگویند و دعا
کند از برای او و اگر کسی نیابت مومنان بر زیارت رود با جرت پس بگوید
فارغ شدن از غسل زیارت اللهم ما اصابتني من تعب او
تصلي و شعبي و لغوي جز فلان بن فلان و اجرني
في نصاتي عنه پس چون زیارت کند در آجران بگوید السلام
علیک یا مولای عن فلان بن فلان اینتک را تو اعنه
فاشفع له عند ربک پس هر دعا که خواهد برای او کند **صل و تم**
بیان زیارت محقق حضرت رسالت پناه و ائمه معصومین است و بیان آنکه
هر زیارتی را که از نزد یک توان کرد از دین سزاوارتر است که **زیارت حضرت**
رسالت پناه نزد قبرش السلام علیک یا رسول الله السلام
علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صغوة الله السلام
علیک یا امین الله اشهد انک قد نصحت لامتک و
جاهدت فی سبیل الله و عتدت لخصمک ایاک العبد
فی راک الله افضل مما جزی یدنا عن امینه اللهم صل
علی محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابراهیم و آل ابراهیم

انکه

انکه حمید و حمید **ان** زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
در موضع قبر آنحضرت بعضی برانند که آنحضرت در بقیع مدفون است و بعضی در
روضه و بعضی گفته اند در خانه خود و بهتر آنست که زیارت کند آنحضرت
در روضه و در خانه خود و بگوید و قبرش یا ممحذنه اقمحذک الله
الذی اخلقک قبل ان یخلقک فوجدک صابرة و زعمنا
انک اولیاء و مصدقون و صابرون لیکرنا انا نابه
ابولک صلی الله علیه و آله و انا نابه و صیبه فانا انتک
ان کتامة ثنائک الایحقیات تصد بقنا لهما النبشر
انفسا یا انا قد لهنرنا بولایتک **ان** زیارت حضرت امام زین
العابدین و حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام
بگردان قبر او در پیش روی خود و بگوید در حالی که خضر کرده باشی السلام
علیکم اجملة الهدی السلام علیکم اهل التقوی اتلا
علیکم محجة علی اهل الذنبا السلام علیکم القوام
فی لبریة بالقسط السلام علیکم اهل الصفوة السلام
علیکم ان رسول الله السلام علیکم اهل النجوى
اشهد انکم قد بلغتم و نصتم و صبرتم فی ذاب

انکه

الله و کذبتم و اسیء الیکم فغفرتم و اشهد
انکم الائمة الزائفة و الهدایة المهتدین و ان
طاعتکم مقروصه و ان قولکم الصدق و انکم
دعونکم فلم تجابوا و امرکم فلم تطاعوا و انکم
دعائکم الی الدین و انکان الارض لمرالوا بعباد الله
یسئکم فی اصلا کل مطهر و یسئکم فی ارجام
المطهرات لندتکم الجاهلین الجاهلین و لم یسئ
فیکم و ان الالهوا و طینتم و طاب منبکم من یکم
علنا دایان الدین فجعلکم فی بیوت اذن الله ان
یرفع و یدکر فیها اسمه و جعل صلواتنا علیکم رحمة
لنا و کفارة لذنوبنا انما خیرکم الله لنا و طیب
خلفنا بما من به علینا من ولائکم و کنا عند منین
بعلمکم مفرین بقصدکم معیرین بقصد فینا انکم
و هذا امفا من اشرف و اخطا و اسکان و اقربنا
و یجابنا بمقام الخلاص و ان یشهدکم بکم مستنقدا
الهدک من الردی کلوا فی شفاعتک و قدت لکم
انما رجب عنکم اهل الدنیا و اتخذوا ایلان الله هنوا

انکه

و استکبروا عنها یا من هو قاسم لایسئو و اذکم
لا یلهوا و محط یکم لک المنیما و تقنی و
عرفتی بما تبئنی علیما منی علیکم السلام اذ صد
عنهم عبادک و وجد و معرفتهم و استخفوا بحقرهم و اوال
الی سواهم و کانت المنة لک و منک علی مع اقوام خصمتهم
بما خصصنی به فلک الحمد اذ کنت عندک فی مقامی هذا
مدک و ما مکتوبا و لا یخرف منی ما رجوت و لا تخیننی فیها
دعوت محرم من محرم و الیه الظاهرین و صلی الله علی محمد
و آل محمد بعد ازان و عاکن از برای نفسی و فیزی را که خواهی بعد ازان
هست کت نماز زیارت کن و چون نواهی که در لوح کنی بگو السلام علیکم
ائمة الهدی و رحمة الله و برکاته استودعکم الله و اقره
علیکم السلام اما بالله و بالرسول و بما جئتم به و
ذلکم علیه اللهم فاکتبتنا مع الشهدین و لا تجعله
آخر العهدین زیارت ابراهیم و السلام علیکم و رحمة الله و
برکاته که بعد ازان بسیار دعا کن و سوال کن از خداوندی که ایسکه با تو را بزرگوار
در آن طریقت است زیارت ابراهیم بر حضرت رسالت پناه و بعد از آن
در آن طریقت است حضرت امیر المؤمنین و هر که در بقیع باشد از اوصیای

انکه

ودواعه بوجاهت تبره بن عبدالمطلب سلام كن برويس بروحي نضر
شهادت زود آن قراء و كجوا السلام عليك يا اهل الدار انا
لنا قراط وانا يكتم لا جعون ويزعموا السلام عليك يا
صبرتم فغم عقيب الدار وزيارت حضرت ابو طالب حضرت
اطلب حضرت عبد مناف و حضرت خديجه در كوزارت حضرت ابو طالب
موت وزيارت شهيد ابد و زيارت بوذر در زره بايد كرد و زيارت
حضرت اميرالمؤمنين زود قرا حضرت كجوا السلام عليك يا ولي الله
انت اول مظلوم و اول من عصب حقه صبرت و احببت
حتى املك البعيت و اشهد انك لقد لعيت الله و انت شهيد
عذب الله قالك يا نواع العذاب وجدد دعبله العذاب
حسنت عارفا بحسنت مستصرا ايشانك معا دبا لا عدلك
ومن ظلمك الفاعل ذلك مر في ايشاء الله يا ولي الله ان لي
ذوقا كئيبا فاشفع لي الى ربك عز وجل فان لك
عنده الله مقاما محمودا وان لك عنده الله جاهها وشفعا
وقال الله تعالى ولا تشفعون الا لمن امرتني وارضى الله
في هر مشود كه سر مبارك حضرت امام حسين در نجف مدفون است و زيارت
آن حضرت نيز در ايجاكند مناسب است و زيارت مسلم بن عقيل در جنب مسجد

سويت

سويت زيارت حضرت امام حسين چون برى بغير آن حضرت كجوا السلام
عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن امير المؤمنين
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا سيد شباب
اهل الجنة ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا من رضينا
من رضى الرحمن و سخطه من سخط الرحمن السلام عليك يا ابا
الله و محمد الله و باب الله و الدليل على الله و الداعي الى
الله اشهد انك قد حلتك حلال الله و حرمتك حرام الله
واقمت الصلوة و اتيت الزكوة و امرت بالمعروف و نهيت
عن المنكر و دعوت الى سبيل ربك بالحق و الموعظة
الحسنة و اشهد انك و من قبل معك شهيد آء ايجاكند
ربكم فرعون و اشهد ان فاليك في النار ادين الله يا
لبراءة و من قتلك و ممن قاتلك و شابع عليك و ممن جمع
عليك و ممن سب صوتك و لم يعنك يا لبي كفت معك
قاووز قورا عظيما زيارت حضرت كالمين يعني حضرت امام
كالم و امام محمد تقى عليها السلام در نيز در زود قبر هر يك از اين دو مصوم
السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا محمد الله السلام
عليك يا قورا لله في ظلمات الامم من السلام عليك يا من

بهدا الله في سائره ايتك ناقرأ عارفا بحسنت معا دبا لا عدلك
موايا لا فليانك فاشفع لي عند ربك يا مولاي و حاجت
خود را بطلب و در دواع حضرت امام موسى كه ظلم زود قرا بيت و كجوا
السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن و رحمة الله و بر كانه
استودعك الله و اقراء عليك السلام يا من الله يا ولي
و مجاحنت به و ذلك عليه اللهم فاكبتنا مع الشهداء
و در دواع حضرت امام محمد تقى عليه السلام كجوا السلام عليك يا مولاي
يا بن رسول الله و رحمة الله و بر كانه استودعك الله و
اقراء عليك السلام يا من الله و بر كانه و مجاحنت به
و ذلك عليه فاكبتنا مع الشهداء و سوال كن زود قرا
كالمين آفر زيارت تو باشد و دعا كن چيزي را كه دوست دري و قبر را بوي
بعضا راى خود را بران مال زيارت حضرت امام رضا عليه السلام
بعد از طهارت در دعوي كه غسل كرده باشي بگو اللهم صل على
بن موسى الرضا الرضى الامام التقي النبي و محمد علي
من فوق الارض و من تحت الثرى الصديق الشهيد
صلوة كثره نامة و لك منار كذمتوا صلوة منار دة
متواترة كفضل ما صليت على احد من اوليائك و در

سويت

كحت نماز زيارت كذا زيارت عيبت عيبت
حسن العسكري عليها السلام در زمين راى كرتوانى زود قرا بيت برود و كرتوان
بمن در برابر شكم كه بوي صريح مغزج مى شود و كجوا السلام عليك يا
يا ولي الله السلام عليك يا محمد الله السلام عليك يا قورا
في ظلمات الامم انك ما اقر عارفا بحسنت معا دبا
لا عدلك كما مؤمنا بما امننا به كما و كما كفر ما به
تحققا لما حققنا مبطلانك ابطلنا اسئل الله ربى
و ربكم ان يجعل حقى من زيارتى انا كما الصلوة على
محمد و آله و ان يترقى مرافقتكم ما في الجنان
مع ابائكم كما الضالين و اسئله ان يعيق مرقتى
و من القاروان يترقى شفاعتكم و مصاحبتكم
ولا يعترق بيتى و بيتكم و لا يبلى حججنا و حب
ابائكم الصالحين و ان لا يجعله اخر العهد من
زيارتكم و ان يجعل محشرى معكم في الجنة برحمته
اللهم لمرضى جنهما و توفى على وليهما اللهم
العن ظالمى الرضا و محرمهم و اسقم منهم اللهم العن
الاولين منهم و الاخرين و صاعف عليهم العذاب

سويت

الْأَيْمِ وَيُغِيثُهُمْ وَيَأْتِيهِمْ وَيُجِيبُهُمْ وَيُسَبِّحُهُمْ سُبْحًا
ذَمَّكَ مِنَ الْجَحِيمِ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاللَّهُمَّ اجْعَلْ قَرَجَ
وَلَيْتِكَ وَإِنَّ لَيْتِكَ وَاجْعَلْ مَرَجًا مَعَ فَرَجِهِمْ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَجِدْكَ دَرْدًا كَرِيمًا لِيُزِيلَ خَوْفَ دَرْدِهِمْ وَيُزِيلَ
رُكُوتَ نَزْرِيَّتِهِمْ نَزْرًا كَرِيمًا كَمَا كَرِهْتُمْ أَنْ تَزُولَ قَرَارِثُكُمْ سَبِيحًا
وَدُخْلُكُمْ مَجْدُودًا وَدُرُكُوتَ نَزْرٍ كَرِيمًا كَمَا كَرِهْتُمْ أَنْ تَزُولَ قَرَارِثُكُمْ سَبِيحًا
كُوخُوْبِي وَدُرُوعِي إِشْرَاقًا كَمَا كَرِهْتُمْ أَنْ تَزُولَ قَرَارِثُكُمْ سَبِيحًا
أَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ وَأَقْرَأُ عَلَيْكُمْ مَا كَرِهْتُمْ أَنْ تَزُولَ قَرَارِثُكُمْ سَبِيحًا
لِرَسُولٍ وَمِمَّا جُمِنَ بِهِ وَدَلَّلْنَا عَلَيْهِ اللَّهُمَّ أَكْمَلْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ بَعْدَ أَنْ سَأَلْنَا عَنْ رِضْوَانِي تَعَالَى لِيُكْرِمَ بَارِسَاتِي
بِزِيَارَتِ إِشْرَاقِي وَدُعَاكَ خَيْرِي رَاكِبِي **زِيَارَتِ حَسْرَتِ حَاجِي**
عِدَّةِ السَّلَامِ بَعْدَ إِزْدَارِ خَلْقِ شِدْنِ دَرَسِ دَرَبِ مَقْدَسِ كِبَرِ السَّلَامِ عَلَى خَيْرِي
أَلْحَدِيدِ وَالْعَالِمِ الَّذِي عِلْمُهُ لَا يَبِيدُ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِي
الْمُؤْمِنِينَ وَمُيَسِّرِ الْكُفْرِينَ السَّلَامُ عَلَى
وَجَامِعِ الْكَلِمِ السَّلَامُ عَلَى خَلْفِ السَّلَامِ
السَّلَامُ عَلَى الْوَالِدِ وَالْمَوْلَى وَالْمَوْلَى وَالْمَوْلَى
عَلَى مَعْرَافِ الْأَوْلِيَاءِ وَمَدِينِ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ

الْأَيْمِ وَخَاتِمِ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى الْفَاتِحِ الْمُنْظَرِ
وَالْفَاتِحِ الْمُنْظَرِ السَّلَامُ عَلَى التَّيْفِ الشَّاهِرِ وَالْقَمَرِ
الْقَامِرِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلَامِ وَبَدْرِ
السَّمَاءِ السَّلَامُ عَلَى بَيْعِ الْأَنَامِ وَتَضَرُّفِ الْأَبَامِ السَّلَامُ
عَلَى صَاحِبِ الْقَمَصَامِ وَقَلْبِ الْهَامِ السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ
السَّلَامُ عَلَى الْكِنَابِ السَّلَامُ عَلَى بَيْتِ اللَّهِ
فِي بِلَادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَى مَوَارِيثِ
الْأَنْبِيَاءِ وَكَذَلِكَ مَوْجُودُهُ نَائِرًا لِأَصْفِيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَى الْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدْنَا
عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَّمُ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلْمِ بِهِ السَّعَثَ
وَيَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا وَيَمُكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ
مَا وَعَدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ نَايِمَوْلَايَ أَنْكَ وَالْأُمَّةِ مِنْ
أَبَا نَكِّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آمَنِي وَمَوْلَايَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ رُفُوعِ الْأَشْهَادِ أَنْتَ كَلِمَةُ اللَّهِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ
تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلَاحِ شَانِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَفِعْلِ
ذُنُوبِي وَالْأَخِي بِيَدِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي
وَلِكُلِّ أَحْوَالِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّهُ عَفُوفٌ

الزيارت

تَرْجَمَهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَاللَّهُ الظَّهِيرِ
بِسَ دَوَاوِدَ رُكُوتَ نَزْرِيَّتِ بِنِ هَرُ دُرُكُوتَ بِي كَلِمِ **بِرَاكِبِي**
مِي تَوَانِ كَرِيمِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ رَاوِدُ وَرُجَايَا زُرْدِي كِ إِشْرَاقِي زَارِي تَرْكِنِي
أَنَا دَرَجَاتِي أَنْتَ زَارِي بَا شَدُّ كُوْبِ قَصْدِي أَنْتَ يَهْلِي نَا عَمْرًا ذِي عَجْرِي
عَنْ حُضُورِ شَهِيدِي وَوَجْهِي الْبَيْتِ سَلَامِي لِعَالَمِي أَنَّهُ
بَلَدِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ قَا شَفَعِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ
وَدَعَاكَ أَنْجِي رَاوَادِي **فصل سيم** در بیان بعضی زيارت جا موكافيت
نزد هر امامي كه اين زيارت بنده السَّلَامِ عَلَى الْوَالِدِ وَالْمَوْلَى وَالْمَوْلَى
السَّلَامُ عَلَى أَسْنَاءِ اللَّهِ وَأَسْنَاءِ السَّلَامِ عَلَى الْأَنْصَارِ وَاللَّهُ
وَحَلَفْنَا بِاللَّهِ عَلَى إِحْسَالِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَى مَسَاكِينِ
ذِكْرِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَى مَظْهَرِي أَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ السَّلَامِ عَلَى
الدَّعَاةِ إِلَى اللَّهِ السَّلَامِ عَلَى الْمُتَّقِينَ فِي مَرْضَاتِ اللَّهِ
السَّلَامِ عَلَى الْمُحْسِنِينَ فِي طَاعَةِ اللَّهِ السَّلَامِ عَلَى الْأَوْلِيَاءِ
عَلَى اللَّهِ السَّلَامِ عَلَى الَّذِينَ مِنْ آلِهِمْ قَدَّ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَاهُمْ قَدَّ عَادَى اللَّهُ وَمَنْ عَرَفْتُمْ قَدَّ عَرَفَ
اللَّهُ وَمَنْ جَهَلْتُمْ قَدَّ جَهَّلَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَمَ بِاللَّهِ وَمَنْ
تَخَلَّى عَنْهُمْ قَدَّ تَخَلَّى عَنْ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَتَى سَلَمًا لِي

سَالِمًا وَحَرْبَ لِي نَحَارِكُمْ وَمَنْ لَيْسَ كَرَمًا وَعَلَا بَيْنَكُمْ
مَقُوضٌ فِي ذَلِكَ كَلِمَةُ الْبَيْعِ لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ الْإِحْسَانِ
مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ
فِيهِمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ الظَّهِيرِ وَأَمْرِي جَارِي
دَرَجَاتِي مَا دُوسِيَا صَلُوتِ بَغْرَتِ رَجْمَةِ وَالْمَجْدُ دَنَا مَسِيرِي
إِزْدَارِي رَاوِزَارِي بِي كُوْبِ إِزْدَارِشَانِ دُوْعَاكَ لِي خَوْفِ خَوْفِي
وَمَوْمِنَاتِي بِأَنْجِي خَوَائِي **فصل چهارم** در بیان زيارت شاه و جمهور مؤمنين
ساوات و ثواب ملاقات زياران ائمه و دعای توسل با ائمه و سب
كه هر كه در نماز زيارت ما پس زيارت كه بصالحان شيخان ما
دهر كه در نماز بر صل و نيك ما پس صل و نيك كه بصالحان شيخان
تا از برای او نوشته شود ثواب صل و نيك ما و در زيارت شاه بنو
مؤمنين بگوئي السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
السَّلَامِ عَلَى رَحْمَةِ اللَّهِ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ
وَأَنَا أَنْشَأُ اللَّهُ بِكُمْ لِأَحْفُونَ **بِرَاكِبِي** السَّلَامِ عَلَى كَلِمِ
رَبِّ دِيَارِ قَوْمِ مَوْمِنِينَ وَأَنَا أَنْشَأُ اللَّهُ بِكُمْ لِأَحْفُونَ وَ
السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامِ عَلَى كَلِمِ يَا أَهْلَ الْغَيْبِ
مِنَ أَهْلِ الْقُصُورِ اسْمُ لَنَا قَرُطٌ وَحَنَ لَكُمْ مَبْعٌ وَأَنَا

سالم

اِنشَاءَ اللَّهِ كَمَا لَاحِقُونَ بِجَانِبِ رَيْتٍ وَجِبِ بَجْوَانِ وَاللَّهُمَّ
وَهُمْ مَا قَوْلُوا وَآخِرُهُمْ مَعَ مَنْ آجَبُوا وَبَجْوَانِ سُوْرَةُ كَيْسِ
آيَةُ الْكُرْسِيِّ وَدَسْتِ بَرَقْرُكَةِ اَشْتَهَتْ مَرْتَبَةَ سُوْرَةِ اَنَا اَزَلْنَا هُوَ بَجْوَانِ
حَمْدٌ قَلْبِ عَزْمِ بَرَقْرُكَةِ قَلْبِ عَزْمِ بَرَقْرُكَةِ اَشْتَهَتْ مَرْتَبَةَ سُوْرَةِ اَنَا اَزَلْنَا هُوَ بَجْوَانِ
وَيَا زِدْهُ مَرْتَبَةَ سُوْرَةِ قَلْبِ عَزْمِ بَرَقْرُكَةِ اَشْتَهَتْ مَرْتَبَةَ سُوْرَةِ اَنَا اَزَلْنَا هُوَ بَجْوَانِ
خَوَاهُ يُوْطِطُ وَخَوَاهُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ يُوْطِطُ
وَالظَّاهِرُ لِدَاعِي الْحَقِّ اَشْهَدُ اَنَّكَ فَلَكَ حَقٌّ وَظَفَقْتَ
صِدْقًا وَدَعَوْتَ اِلَى مَوْلَايَ وَمَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَرَسُولًا
فَارْمَيْتُكَ وَبِحَا مَصْدَقِكَ وَحَابِ وَخَيْرِ مَعْلَدِكَ
وَالْخَلْفِ عَنْكَ اَشْهَدُ اِنَّ هَذِهِ الشَّيْءُ لَا يَكُوْنُ مِنْ
الْفَاعِلِ مِنْ مَعْرِتِكَ وَطَاعَتِكَ وَتَقْصِدِ نِعَمِكَ وَانْبَاعِكَ
اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ وَعَلَى مَنْ تَبِعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلتَّلَامِ عَلَيَّ
بِاسْتِدْيَ اَبْنِ بَدِي اَنْتَ يَا اَبَا اَللّٰهُ الْمُؤْتِيْ مِنْهُ وَاللّٰهُ
عَنْهُ اَنْتَ يَا اَبَا اَللّٰهُ اَوْحَايَكَ لَكَ مُتَوَدِّعًا وَهِيَ اَنَا ذَا
اَسْوَدَ عُنُقٍ ذِيْفَةٍ وَامَانِيَّةٍ وَخَوَانِيَّةٍ عَمَلِيَّ وَجَوَامِعِ اَمَلِيَّ
اِلَى اَبِي الْحَسَنِ اَلتَّلَامِ عَلَيَّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ **ثَوَابٌ**
وَرِثَانِ الْمُرْتَبَةِ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ كَمَا هُوَ

يا زيارت

يا زيارت قبر عاي مائيس اور استقبال نمايد و براد سلام كنسید و او
تهنیت مبارکباد كنسید بان كرامتی كه یافته و ثوابها كنسید خدا باد و خطی فرموده
كه اگر چنین كنسید شما را ثواب مثل ثواب خود بدود و فرود كنسید و شما رحمت
الهی چنانچه او را فرود كنسید بپرسید كه هر كه زیارت كند را یا قبر عای ما
بسته رحمت الهی فرود كنسید و از او كنسید ثوابش مرزید شود و هر كه معنا نفر كند
عاجی در و حق كه از كره رسیده باشد چنانست كه حجر الاسود را بوسیده
و از برای تهنیت حاجیان بگویند قِيلَ اللهُ مِنْكَ وَ اَخْلَفَ عَلَيْكَ
نَفْسَكَ وَ عَقْرَكَ ذَنْبِكَ **ثَوَابٌ** دعا كه مستغنی است بامر از برای پاره
هر مطلبی علامه حق در كتاب منبج الصلح ذكر كرده و همچو این باب در
كه این دعا از انچه مریت و از برای سبح امری نوحه از انچه مریت
را بزودی با فتم اینست دعا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ وَ اَتُوْجِّهُ اِلَيْكَ
بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ اَبَا
الْقَاسِمِ يَا رَسُوْلَ اللهِ يَا اَمَامَةَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا
اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا
بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ اَبِي الْحَسَنِ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا اَخَا
الرَّسُوْلِ يَا تَرْوِجَ الْبَسُوْلِ يَا حُجْرَةَ اللهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ

مَوْلَانَا اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ
وَ قَدْ مَنَّا بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ يَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللهِ اَشْفَعْنَا
الرَّسُوْلَ يَا فَاطِمَةَ عِنَبِ الرَّسُوْلِ يَا حُجْرَةَ اللهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا
وَ مَوْلَانَا اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ
وَ قَدْ مَنَّا بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا حَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا الْجَنَّةُ بَابُ
رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجْرَةَ اللهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا اَنَا
تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا
بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا الشَّهِيْدُ الْمَطْلُوْمُ
يَا بِنَ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجْرَةَ اللهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا
اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا
بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحَسَنِ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا النَّجَاؤُ بَابُ رَسُوْلِ اللهِ
يَا حُجْرَةَ اللهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ
اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا بِئِنَّ بَدِي

ما حجة

حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا
جَعْفَرَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا النَّجَاؤُ بَابُ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجْرَةَ
الله عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا
وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا
يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا حُجْرَةَ
بِنِ مُحَمَّدٍ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا الصَّادِقُ يَا بِنَ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجْرَةَ اللهِ
عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا
وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا
يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا اِبْرَاهِيْمَ يَا مَوْ
بِنَ جَعْفَرَ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا الصَّادِقُ يَا بِنَ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجْرَةَ اللهِ
عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا
بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ
الله اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مَوْسَى اَشْفَعْنَا
يَا بِنَ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجْرَةَ اللهِ عَلَى خَلِيفَةِ بَاسِيْدَنَا وَ مَوْلَانَا
اَنَا تُوْجِّهُنَا وَ اَسْتَشْفَعُنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّا
بِئِنَّ بَدِي حَاجِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اَشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا جَعْفَرَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَشْفَعْنَا اِنَّمَا النَّجَاؤُ بَابُ رَسُوْلِ اللهِ

بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ بِأَسَدِنَا وَمَوْلَانَا تَوْجِيهًا وَ
اسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي
حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهَاتِ عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَبَا
الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْهَادِي الْبَارِئُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ بِأَسَدِنَا وَمَوْلَانَا تَوْجِيهًا
تَوْجِيهًا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ
بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهَاتِ عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ
بِأَبَا مُحَمَّدٍ يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الرَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا بَيْنَ
اللَّهِ بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ بِأَسَدِنَا وَمَوْلَانَا تَوْجِيهًا
وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ بَيْنَ بَدِي
حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهَاتِ عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ بِأَوْجِي
الْحَسَنِ وَالْحَلِيفِ الصَّالِحِ يَا إِمَامَ تَرْمَانِيَا يَا بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ
أَيُّهَا النَّظَرُ الْمَهْدِيُّ بِحُجَّةِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ بِأَسَدِنَا وَمَوْلَانَا
تَوْجِيهًا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ مَنَّكَ
بَيْنَ بَدِي حَاجَاتِنَا بِأَوْجِهَاتِ عِنْدَ اللَّهِ اشْفَعْنَا عِنْدَ اللَّهِ
باب در بیان بعضی از احوال و غیره که در هر وقت برای هر مطربی میسر
دینا و آخرت خصوصاً از برای مزید درجات و تحصیل سعادت باید خواند

بعضی از مناجاتهای شریفه و درین باب سه فصل است **فصل اول در بیان**
بعضی از دعاها که با اسم معنی مشهورند **فصل دوم در بیان بعضی از دعاها که**
اسم معنی ندارند **فصل سوم در بیان مناجاتهای فصل اول در بیان معنی**
دعاها که با اسم معنی مشهورند از آنجمله است دعا ای ابو ذر یا بن دعا
پیش بل سمان نامشهور است در ای ایضا قصه طولانی است و در کتاب
الدعا کارها فی مذکور است اینست دعا اللهم انی استلک الاقمن و
الایمان و التصدیق بی نبیتک و العاقبة من جمیع البلاء
و انک تشر علی العاقبة و العنی عن شیء اول الناس **فصل دوم**
در بیان بعضی از دعاها که اسم معنی ندارند در کتاب فی آرد که آرد جبریل
بجانب حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و کفایت پروردگار تو می گوید
که هرگاه اراده نمایی که عبادت کنی مراد در ذری و شش پنجاه مرتبه عبادت
من است پس پروردگرم خود را بجان من و مکر اللهم انک الحمد
حمداً حالیلاً واقع خلودیک و لک الحمد حمداً لا یشتمی له ذون
علیک و لک الحمد حمداً لا یمد له ذون مشیتک و لک الحمد
حمداً لا یخزأ لفاً لایله الا امرضاک اللهم انک الحمد کلها و لک
المن کلها و لک الحمد کلها و لک الحمد کلها و لک الحمد کلها
و لک الحمد کلها و لک الحمد کلها و لک الحمد کلها

و لک الذنبا کلها و لک الاخره کلها و لک اللبذ
و لک المکر کلها و لک الخلق کلها و سیدک الخبر کلها و
الیک یرجع الامر کلها علائیکه و سوره اللهم انک الحمد
حمداً ابداً انت حسن البلاء جلبل الشاء سابع التعمیر
عدل الفضا جبریل العطاء حسن الالاء الیه فی الاخر
و الیه فی التماء اللهم انک الحمد فی التبع الشداد
و لک الحمد فی الامرض المهاد و لک الحمد طاقه العباد
و لک الحمد سعة البلاد و لک الحمد فی الجبال الاقناد
و لک الحمد فی البکر اذ یغش و لک الحمد فی النهار اذ یجلی
و لک الحمد فی الاخره و الاولی و لک الحمد فی الثابت و
الفران العظیم و سبحان الله و بحمده و الامر من جمیع
قبضته کوم القیمة و السموات مطو بات یهین سبحانه
و تعالی عما یشرکون سبحان الله العظیم و بحمده کل
شیء هالک الا وجهه سبحانک ربنا و تعالیات
و بنا مرتک و تقدست خلف کل شیء بقدرتک
و قهرت کل شیء بعزمتک و علقت فوق کل شیء
بازیماعک و علبت کل شیء بقوتک و ابتدعت کل

شیء بحکمک و بعثت الرسل بکتابک و هدیت
الضالین باذیک و ایدت المؤمنین بنصرک و فیهر
الخلق بسلطنتک لا اله الا انت و حدک لا شریک لک
و لا تغدر عهبتک و لا تسفل الایمانک و لا تزغ علی الایمانک
انت موضع شکوا و انت منتهی رجبتنا و الهنا و ملکتنا
بکرم محمد بن بابویه در کتاب بحصال آرد که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
سوال کردند از حضرت رسالت پناه ۳ چیز را پس حضرت فرمودند که
قسم بذاتی که بر اینکجه است مرا بهستی به پیغمبری که نیست نزد من قبلی و کبری
و لیکن می آموزم ترا چیزی که آرد بهت بمن آنرا دوست من جبریل و کفایت
که ای محمد این هدیه است از برایتو از زود خدای عزوجل که کرامی داشته
است ترابان و عطا کرده است کسی را پیش از تو از پیغمبران و این نوزده
حرفست بخواند آنرا هیچ ستم رسیده و نمانده نمانی و نه صاحب حرفی
و نه مغربی و نه بنده مسروقی و نه محروقی و نمیکوید آن را بدهد که بر سر
سلطنتی که آنکه فرج میدهد خدایتعالی او را از آن و چهار حرف ازین نیز
حرف نوشته شده است بر پیشانی اسرافیل و چهار حرف بر پیشانی میکائیل
و چهار حرف بر پیشانی جبریل و چهار حرف بر گردن و سر هر یک
خدا خواست پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفته که چگونه بخواند این

في آمانك دعوى دكر دور ورسول كبرت كنت وتكون جانا
لا تموت تمام العيون وتسد النور وانت حتى
تبقى ولا تأخذك سنة ولا نوم ودعوى دكر دور ورسول
اللهم اني استلكت نجعل عافيتك وصبر على البتاك
وخرؤ جاقن الدنيا الى رحمتك **واما دعوى اخرى**
اي برئوس اللهم اغفر لي ما انت اعلم به مني فان
عدت فقد علي بالغفرة اللهم اغفر لي ما اوتيت
من نفسي ولم تحده له وقا عندئ اللهم اغفر لي
ما تقربت به اليك ثم خالفه قلبي اللهم اغفر لي
رذات الاخطا وسقطات الا لفاظ وشهوات
الجنان وهفوات اللسان **واما حضرت فاطمة زهرا عليها السلام**
اللهم بحق العرش ومن علاه وبحق الوحي ومن
اوحاه وبحق النبي ومن نباه وبحق البتت ومن
بناه يا جامع كل صوت يا جامع كل صوت بالار
التفوس بعد الموت صل على محمد واهل بيته ولينا
وجميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض
ومغاربها فربنا من عندك عاجلا يشهد ان

لا اله الا الله وان محمدا عبده ورسوله صلى
الله عليك وعلى ذريته الطيبين الطاهرين وسلم
تسليما كثيرا **واما حضرت ام عليا عليها السلام** اللهم انك الخلف
من جميع خلقك وليس في خلقك خلف منك الهيم
احسن في رحمتك ومن اساء في خطيئته فلا الذي
احسن استغنى عن رfidك ومعونتك ولا الذي اساء
استبدل بك وتخرج من قدرتك الهى بك عرفتك و
بك اهتديت الى امرك ولو لا انت لمر اكر ما انت
بما من هو هكذا ولا هكذا غيره صل على محمد
محمد وآل ذريته الاخلاص في عملي والسعة في ميزتي
اللهم اجعل خير عمري اخره وخير عملي خواتمه
وخير امانى يوم القاءك الهى اطعنك ذلك المنة على
في حب الاشياء اليك الايمان بك والتصديق برؤي
ولم اعصيك في بعض الاشياء اليك الشريك بك والله
يرسوك فاغفر لي ما بينت ما باخبر لعافين والرحم
الرحيمن **واما حضرت ام حسين عليها السلام** اللهم اني استلكت
توفيق اهل الهدى واعمال اهل التقوى ومناجحة

لام

اهل التوبة وعزما اهل الصبر وحده اهل الحشبة وطيد
اهل العلم وبنية اهل الورع وخوف اهل الخرج
حتى اخافك اللهم حقا ما تجرني عن معاصيك و
حتى اعمل بطاعتك عملا استحق به كرامتك وحتى
انا صحت في القوة خوفا لك وحتى اخلص لك في الفخير
جبا لك وحتى اتوكل عليك في الامور حسن ظن
بك سبحان خالق الثور سبحان الله العظيم وبحمده
واما حضرت ام زين العابدين عليها السلام يا ذا الجلال والاکرام
يا حي يا قيوم يا كاشف العير ويا قارح الهمة والار
الرسول يا صادق الوعد صل على محمد وآل محمد
واقبلني ما انت اهله هر كجواند ايند عاريا حضرت حمزة
پشود **واما حضرت ام محمد باقر عليها السلام** اللهم انك ان كان لي
عندك رسولك ورد فاغفر لي ولين سعي من
اخواني وشيعتي وطيب ملة صلي برحمتك يا ارحم
الراحمين وصلى الله على محمد وآل محمد **واما**
حضرت ام جعفر صادق عليها السلام يا تان غير متوان يا ارحم
الراحمين اجعل تشيعني من النار وقا اللهم عندك

رضي واغفر ذنوبهم ولبسوا موهم واقض ذنوبهم
واسر عوراتهم وهب لهم الكفاة التي بدت
ويهمهم با من لا يخاف الضيم ولا تأخذة سنة ولا
نوم اجعل لي من كل غير فرجا وخرجا هر كجواند ايند
محمود مشهور دور عا ليه روى او سعيد با شد **واما حضرت ام موسى كاتبة عليها السلام**
يا خالق الخلق ويا باسط الرزق ويا قاي القبح والتوى
بارئ النسم ونجى الموقى وتميت الاجزاء وذا عم القبان
وخرج الثبات افعل في ما انت اهله ولا تفعل في ما
انا اهله فانك اهل التقوى واهل المغفرة هر كجواند ايند
خدای تعالی جانتهاى اورا وحمزة مشهور با حضرت **واما حضرت ام عليا عليها السلام**
الهى اعطيني الهدى وثبتني عليه واخترني عليه امن
من لا خوف عليه ولا خزن ولا يجمع انك اهل
التقوى واهل المغفرة **واما حضرت ام محمد بن علي عليها السلام** يا من لا
شبه له ولا مثال انت الله الذي لا اله الا انت ولا
خالق الا انت تفي الخلوين وتبقى انت حلت عن
عصاك وفي المغفرة مرا صاك هر كجواند ايند حضرت شيخ او
دور وقياس **واما حضرت ام على بن ابي طالب** يا من با برهان

لام

يا مَنِينُ يا مَنِينُ يا مَنِينُ يا رَبِّتِ اكْفَيْتِ شَرَّ الشُّرُورِ وَ
اَفَاتِ الدُّهُورِ وَاسْتَلَكِ النَّجَاتِ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
بِحَاذِ خِرَابِهِ وَانْحَرَتِ شَيْخُ او دَمِي كَشِدْ او رَابِوِي هَيْتَ **وَعَا مَنِينُ**
يا مَنِينُ كَرِيْمٌ يَرْحَمُ هر كه بخواند يا انحضرت محمدرضا و يا عزير بن العزير
فِي عَمْرِهِ مَا اعْتَرَفَ عَزِيرُ الْعَزِيْرِ فِي عَمْرِهِ نَاعِمٌ بِرَبِّ عَزِيْرِ الْعَزِيْرِ
وَ اَبْدِي بِبَصْرِكَ وَ اطْرُقْ عَنِّي هَمَّاتِ الشَّاطِطِيْنَ وَ اذْقِعْ
عَنِّي بَدْفِيْعًا وَ اَمْنَعْ عَنِّي مَنَعَكَ وَ اجْعَلْ لِي مِنْ خَيْرِ خَلْقِكَ
يا وَاَحَدٌ يا اَحَدٌ يا فَرْدٌ يا صَمَدٌ يا مَنٍ كَمَ يَلِدُ وَ كَيْ يُوْلَدُ وَ لَمْ
يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا وَاَحَدٌ **وَعَا حَسْبُكَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ** الٰهِي يَحْيَىٰ مِنْ
تَا حَاكَ وَ يَحْيَىٰ مِنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَ الْبَرِّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ
وَ تَقَضَّلْ عَلٰى هَمَّاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِيْرِ وَ السَّعْيِ
وَ عَلٰى مَرْحَىٰ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالسَّفَاةِ وَ الصِّدْقِ وَ عَطِيَّةِ
اَجْنَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَامَةِ وَ عَلٰى اَهْوَا
لِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغَفْرِ وَ الرَّحْمَةِ وَ عَلٰى غُرَبَاءِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالرِّدَالِ وَ طَائِفِ الْمَلِيْنِ غَايِبِيْنَ
بِحَيْثُ حُدِّدَ وَاٰلِهِ اَجْمَعِيْنَ **فصل دوم** در بیان اسم اعظم و اسم حسنی
از نوکری که آیات و دعاها که موافق نماز است بر اسم اعظم بسیار

یعنی ازین نام که میگوید و از آنجا است که اسم اعظم و بسم الله الرحمن الرحیم
و در نماز است و در سوره بقره آیه الکرسی است و در آل عمران الله
الله لا اله الا هو الٰه الحق القیوم است و در سوره و عنت الوجوه
الحق القیوم است و در قل اللهم مالك الملك تعبد غیر حیا
و در آیه لا اله الا هو الٰه الحق القیوم است و در آیه و اللهم انزل
لا اله الا هو الرحمن الرحیم است و در ما بین دو لفظ جلالت است و در
در جوایم است و در ما بین سوره نای حایم و نسی است و در سوره نسی است
در حرف نسی است و در اوایل سوره نای سمران و آن حرف بعد از ضیف
کر است و درین عبارت جمع است که صراط علی حق نمیشکند و در قل
هو الله است و از اول سوره حدیث است تا هو علم بذات الصدا
و در آخر سوره شمس است از اول تا نزلنا هذا القرآن تا آخر سوره بعد
بر در و سستیهای خود را و کما یؤمن هو هکذا استکلم بحق هذه
الاسماء ان نضلی علی محمد و علی محمد و بطلب است
خود را و نقول که اسم اعظم همین است زیرا که شهرتین در میان
و همین اسم اعظم در بعضی است یقین و در اسم حسنی است و آن خود
است که در همین فصل ذکر میشود و الله الرحمن الرحیم است یا حی یا قیوم
است که بعضی از اینها شکر است و یا ذالجلال و الاکرام است

صورت

و درین دعوت بالیقین و الیه کُلُّ شَیْءٍ اِلَیْهَا وَاَحَدٌ اِلَیْهَا
اِلَآ اَنْتَ و در لا اله الا هو الرحمن الرحیم است و مرتب است
و یا ارحم الراحمین است و در لا اله الا انت سبحانک انی
کنت من الظالمین است و در رحمة الوارثین است و حسبنا الله
و نعم الوکیل است و القرب و الوهاب و العفا است و
سمیع الدعوات و التميع العلم است و در لود و د و ذ و ط و
الحید فقال لیا یزید است و در توکل علی الحق الذی لا
یحق است و درین دعوت یا هو یا هو یا مَنٍ لا یعلم ما هو
الا هو و درین دعوت بسم الله الرحمن الرحیم یا الله یا الله
یا الله یا رحمن یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا رحیم
یا نور یا نور یا نور یا ذالطول یا ذی الجلال و الاکرام
تاسم حسنی خداوندی را که در او و در نام است هر که بخواند او را با آن نامها
بر آورده میشود حاجت او و هر که احسان کند آن بار داخل میشود در بهشتین
است آن نامها الله الواحد الاحد الصمد الا قول الایم
السمیع البصیر القدیر القاهر العلی الاعلی الباقی
البدیع الباری الاکرم الظاهر الباطن الحق الحکیم
العلیم الخلیف الخفیض الحق الحید الحید الحق

الرحمن الرحیم الذاری الزاریق الزقیب الودود الی
السلام المؤمن المیهین العزیز الجبار المتکبر التید
السمیع الشهد الصادق الصانع الظاهر العدل
العفو العفو العقی الغیث الفاطر العزیز الفتاح
القابض القادیم الملك القدوس القوی القرب القیوم
القابض الباسط القاهر المجید الوبی التان المحیط
المبین المقت المصور المکریم الکبیر النافی کاشف
القبر الوتر التور الوهاب لتا صر الواسع الودود و
لهادی الوبی الوکیل الوارث البر الباعث القوی
الجلیل الجواد الجبر الحالی خیر التا صوم الدیان
التکون العظیم اللطیف الشافی **تا اذک** ابن فهد در کتاب
عده ده ای از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله آورده که می شنید
که وی که ذکر بکنند خداوند جل را که آنکه ندای کند ایشان
از آسمان که بر فیضی که تحقیق که بدل کرده شده است که لا اله الا
و خشنید شده از برای شما هر که می شنیدند جا عز را اهل زمین که ذکر
کنند که آنکه می شنیدند با آنها حاجتی از فرشتگان و هر که عطا کرده شود
قبول کند که شنیدند پس تحقیق عطا کرده شده است و او فرود آید و آنحضرت و

الرحمن

حضرت صادق علیه السلام آورده که حج نمیشود در هیچ مجلسی قومی و ذکر کند
در آن خدای عزوجل را و اما اگر آنکه خواهد بود آن مجلس حسرتی از برای ایشان
در روز قیامت و شصت و پنج عتق که چون در غلوت شوند بسیار ذکر میکنند
خدای تعالی را و با کی نیت بزرگ خدای تعالی در حالیکه بول نکرده باشد میگوید
ذکر او سبحان و شکوت در آن حالیکه باشند پس دل زده شود از ذکر و حد است
فرمود که هر که ذکر کند مراد جماعتی از مردمان ذکر میکند در آن جماعتی از ذکر
و ذکر کنند در میان غفلان مانند کسی است که جنگ کند با کافران و هر آن
او که نیت باشد و حسرت سول فرمودند که چون بمرحله رسیدم و داخل شد
شدم دیدم در آن در شسته چند را که بنامیکند خداوند را که بگفت آن ناله
بود و گنجش از نقره و بسا وقت در یکی می نمودند پس گفتم آنها را که چه می شود
شما را که در یکی می کنید گفتند انظار نفعه پیغمبر گفتم صیت نفعه شما گفتند که
گفتن مؤمن سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
پس هر که میگوید کسی آن را بنا میکند و هر که خدا فرستاد بشود توقف می کنیم
و هر که بگوید سبحان الله و الحمد لله سبحان الله العظیم و سبحان
بنویسد خدای تعالی از برای او صد هزار ساله را و چون کند از صد هزار ساله
را و بلند کرد از برای او صد هزار درجه را و مرغی در بهشت از برای او
خلق کند که پس ای کند و ثواب پیش از او باشد و لازم کرده است خدای تعالی

بر خود که هر سون که صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه
سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و
محمد و بر سیدین بگوید اللهم من قبحني من الحقير العاين تزوج
نماید او را با حوری از بهشت و کرد اینده است کشتن این کلمات را هر آنکه
شکر نیت از جهت نمودن از محرمات الهی است و تمام شکر است که آدمی
بگوید الحمد لله رب العالمین و هر که نما هر شود بر و نعمتها پس بگوید
الحمد لله رب العالمین و هر که تیزه کند بر او نیکوئی بسیار
بگوید لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم بر سینه این
کنجیت از کجایی هشت و درین است شفا از همفا و دو مرض که کثیرین
آنها است و نیت کلمه دست تر زده خدای تعالی از کشتن لا اله الا الله
و نیت هیچ بنده که بگوید لا اله الا الله را در حالتی که بلند کند بان آواز
خود را که آنکه میریزد گناهای او در زیر قدم او چنانچه میریزد بر کتف
در زیر آن و خلق کرده است خدای تعالی عمو دی را از دنیا قوت سرخ
سران در زیر عرش است و تا آن بر پشت مایه است در زمین به هم
بنده بگوید لا اله الا الله و احد لا اله الا الله و احد لا اله الا الله
و بگردد میان آن عمو و مایه پس میگوید خدای تعالی که ساکن شوی عرش
میگوید که چگونه ساکن شوم و حال آنکه بنا مرزیده خواننده آن را بگردد

خدای تعالی که کوه باشد ای ساکنان آسمان تا کمن آ مرزیدم حال
آزاد است خفا و کشتن لا اله الا الله بهترین عبادت است و بسیار بگوید
یکم و تهلل را در چهار صفت است که در هر که باشد خدای تعالی او را از
بهشت می نویسد کشتن لا اله الا الله و آتیا خود در صحن و کشتن بگردد
و تخی که خدای تعالی با کرامت فرماید دستخفا کردن و تخی که کنایه
دکشن از آنه و اما ای را چون صیبتی با درسد و عجب است از کسی که
او را خوبی از دشمنی یا غیر آن باشد چر اپناه نمیرد باین آیه که کتب است
و نفع الو کبیل و عجلت از کسی که رسد او را عجل چر اپناه نمیرد باین آیه
که لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین و عجلت از کسی که
در مقام براد باشد چر اپناه نمیرد باین آیه که لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین
ان الله بصیر بالعباد و عجب است از کسی که اراده مال و متاع دنیا داشته
باشد چر اپناه نمیرد باین آیه که ما شاء الله لا قوة الا بالله و هر که بگوید
قوة الا بالله العلی العظيم فرموده کند از خدای تعالی عطا و نفع عطا
از برای او و یا که آسان ترین آنهاست باشد و خلق خدای را گویند و در
مراج خدای تعالی بضررت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم می نمودند
بتوسط سکنه و دیگر از فرخین عرش خود لا حول ولا قوة الا بالله
ولا ملجأ الا الله و لا اله الا الله در میان ثواب تلاوت قرآن

و عا تا یک پیش از تلاوت قرآن و بعد تمام آن باید خواند و ثواب خواندن
سورای قرآنی و ثواب خواندن بعضی آیات قرآنی و دعا و نماز و دعا از
برای حفظ قرآن ثواب تلاوت قرآن در کتاب ارشاد و القدر و
که در نماز نیکو میکند و مانند این و جلاد آن بخواند قرآن است و خانه که خوانده
میشود در آن قرآن و ذکر خدای تعالی که در میشود بسیار شود بگردد آن خانه
و حاضر می شوند در آن فرشتگان و در میشود از آن شیاطین و جیبر
از برای اهل آسمان مانند ستاره کان از برای اهل زمین و خانه که خوانده
میشود در آن قرآن و ذکر خدای تعالی که در میشود و کم می شود بگردد آن خانه
و دور می شود از آن فرشتگان و حاضر می شوند در آن شیاطین و دیگر
مصحف تلاوت نماید از چشمش بر خورده شود و عذاب پیر و مادرش را
تخفیف دهند هر چند که کافر باشند و هر که تلاوت قرآن نماید بعد از آن
جراحی را بخورد یا آنکه احتیاج کند محبت دنیا را بر آن مستور جیب خدای
تعالی کرده که اگر آنکه تو بکنی و بهترین عبادت خواندن قرآن است و هر
بخواند هر روز صد آیه را از مصحف بر تریل و در تری و آیه نوبت
تعالی از برای او از ثواب بقدر آنچه عمل کند با حق اهل زمین
بخواند و صد آیه را بگوید خدای تعالی از برای او از ثواب بقدر آنچه عمل
کند با حق اهل آسمان و اهل زمین و بخواننده قرآن بعد و هر چه می بخورد

در نماز است و در حدیث است و اگر بخواند شصت و پنج مرتبه هر روز
در نماز یا در هر وقت بخواند پست و پنج مرتبه است و اگر بی طهارت بخواند
حسن است و گوید در سوره می خواند لا اله الا الله حقا حقا
لا اله الا الله ايماننا و صدقنا لا اله الا الله عبود و بقره و قرآن
لك يا مرتب تعبد اقرنا لا تستنكفا ولا تستكبرا بل ناعبدك
ذليل خائف متخشع بعد از آن برود و سر خود را پس بکشد و بگوید
که پیش از تلاوت قرآن بعد از آن باید خواند **بسم الله الرحمن الرحيم** استخوانه پیش از خواندن
قرآن مستحب است و در کیفیت آن اختلاف است شهرت است که بگوید **اعوذ بالله**
من الشيطان الرجيم يا كبريا عوذ بالله التميع العليم من الشيطان
الرجيم و سورت امام جعفر صادق می فرماید بخواند در هر روز
بر هفتاد مرتبه صحیفه است برت این دعا می خواند **اللهم اني اشهدك**
ان هذا كتابك المنزله عن عندك على رسولك محمد بن عبدك
و كلمك التالو على لسان نبيك جعلته هاديا بينك الى
خلفك و صلا متصلا فيما بينك و بين عبادك اللهم
اني نلت عهدك و كتابك اللهم فاجعل نظري فيه
عباده و قراة في فنيه ذكرا و فكري فيه اغنيا و اجعلني
من اتعظ ببيان مواظك فيه و اجعلك معاصيك

و در حدیث

و لا تطبع عند قراءتي على قلبي و لا على سمعي و لا تجعل
على بصري غشاوة و لا تجعل قراءتي قراة لا تدب
فيها بل جعلني اذ تبرا يا نه و احكاما احدا اذ تبرا
دينك و لا تجعل نظري فيه غفلة و لا قراة في هداه
انك انت لوزن الرحيم و هرگاه روز قرات قرآن فارغ شوی بخواند
اشرح بالقران صدره و استعمل بالقران بدني و قوت
بالقران بصري و اطلق بالقران لساني و اعني عليه ما
اقصيتني فانته لا حول و لا قوة الا بك و دعا اللهم انك
اعنتني على حفظ كتابك كذا دعا می صحیفه است بعد از شستن
بخواند **ما توب و ان دن** بعضی از زیادت قرآنی برای که بخواند بسم الله الرحمن الرحيم
رای نویسد خدا تعالی برای او بعد در هر حرفی چهار مرتبه حسنه و خوبی گذارد
چهار مرتبه حسنه و بلند میگرداند از برای او چهار مرتبه در هر کلمه و هر کلمه
کودک بخواند بسم الله الرحمن الرحيم خدای تعالی برات آزادی از دوزخ برای او
گذرد و پدر و مادر و علم او نویسد و دست کلام قرآن است و صد قرآن سوره
بقره است و صد سوره بقره آیه الکرسی است هر که بخواند آیه الکرسی را یک مرتبه و در
یک روز اند خدای تعالی از او هزار گزوه از گزوات دنیا و دوزخ بگذرد و روز
گزوات آخرت که سهلترین گزوات دنیا و آخرت است و سهلترین گزوات آخرت

و در حدیث

عذاب قبر باشد و هر که بخواند اول سوره بقره را تا منحن و آیه الکرسی را تا
در سوره از آخر سوره بقره که اولش است تا فی السموات و فی الارض تا آخر سوره
یعنی پسند و نفع و دو مال خود هیچ کردی و نزدیک نمیشود با و شیطان و فرشته
نیکتر قرآن را در هر که بخواند و آیه را از آخر سوره بقره یعنی من الرسول را تا آخر
سوره در شبی گفت میکند او را از قیام آتش و خدا تعالی بجزرت رسالت
فرمود که تو نبی از کجایی عرش خود گرامت کردم تا آخر کتاب و دعا
سوره بقره یعنی من الرسول و توب خواندن آیات بسیار است در پنج ایام
کفاره شده **دعا و نماز** و در روز برای حفظ قرآن بجز فراموش کردن
قرآن این دعا بخواند **اللهم اجمینی بترك معاصيك ابدانا**
اقصيتني و امرجني من كل ما لا يعنيني و امر زمني حسن
النظر فيما برضيك عني و ازر قلبي حفظ كتابك كما
علمتني و امر زمني ان اتلو على النحو الذي برضيك عني
اللهم تقرب بكتابك بصري و اشرح به صدره و
و فتح به قلبي و اطلق به لساني و استعمل به بدني
و قوني على ذلك و اعني عليه انة لا معين عليه الا
انت لا اله الا انت و خوردن غسل زیاد میکند قوت حافظه را و خواندن
تیلو که سینه از برای حافظه دارد و شده است و خوردن کوشی متصل کردن باشد

و خوردن

و خوردن عسل و عس و نان سرد و خواندن آیه الکرسی مورث حفظ
و هر چه حافظه را می افزاید و روز و دسواک و خواندن قرآن و از برای حفظ
قرآن و حدیث و قطع بغم و قوت پشت بگیر و قوت فصل و سپند و کوشی
بشکر سفید از هر کدام ده درم و هم را بساید و مخلوط کند که سبک کند
برست با لده بخورد از آن صبح یکدر هم و در وقت خواب یکدر هم و هر که
بگیرد از آن عطران بجزند و از سعد بجزند و میفراید بر آنها غسل را و هر روز
در مشال از آن بخورد پیم است که از شدت حافظه او را سحر گویند
و نیز خیر است که مورث فراموشی می شود خوردن سیب ترش کشیند
پس و پس مانده عوش و خواندن آنچه در قرآن می نویسند و راه رفتن
دو روز و انداختن پیش و حجت کردن در خاک پس سرد بول کند
در آب استاده **بسم الله** در میان دعا و نماز از برای طلب حاجت
او عیستغاثات و پان فرستادن صلوات بر آدم و نوح و ابراهیم
مقرب پیر و ان پیغمبران و دعا از برای والدین و اولاد و همسایگان
نفسخ دهد و دستداران خود و برای توبه و طلب بخشش و مغفرت
و درین باب سه فصل است **فصل اول** در بیان دعا و نماز از برای
طلب حاجت و ادعیه استغاثات **فصل دوم** در بیان فرستادن صلوات
بر آدم و نوح و ابراهیم مقرب پیر و ان پیغمبران و دعا از برای والدین

و خوردن

دو ولا دو همسایگان و نفس خود و دوست واران خود **فصل ششم** در بیان
دعایان برای توبه و طلب مرزش و در مطایبها و **فصل هفتم** در بیان
دعایان نماز برای طلب حاجات و ادعیه استغاثات این دعای
حضرت جبرئیل از برای هر حاجتی بجزرت رسالت پناه بر توبه نمود
تَوَلَّى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَا قُدُّوسَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَا عِمَادَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَا ذِي الْقُرُونِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَا حِمْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَا دَائِعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَيَا ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عَوْتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَحْمَةً الْعَالَمِينَ وَمَنْعَسَ الْكَرُوفِيِّينَ وَمَفْرَجَ الْغَمِّينَ
وَصَرِيحَ الْمُضْطَرِّينَ وَجَنِّبَ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَ
كَاشِفَ كُلِّ سُوءٍ إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَهَر كَاهٍ بَشَرًا حَاجِيًا بِسُوءِ
اللَّهِ مَا رَأَيْتُ اسْتَسْقَى بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ فَإِنَّ هُمَا عِنْدَكَ
شَأْنًا مِمَّنْ الشَّانِ وَقَدْ تَرَأَيْتُ الْقَدْرَ بِحَقِّ ذَلِكَ الشَّانِ
وَبِحَقِّ ذَلِكَ الْقَدْرِ إِنْ نُصِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَإِنْ
تَفَعَّلَ كَذَا وَكَذَا بِعَنِّي حَاجَتِ خُودِ الرَّطْبِ وَتَبْرَأُ زِيَارَتِي لِمَنْ
أَيْدِي حَاجِرَانِ يَا مَنْ حَازَكَ لَيْسَ كَمَا مَلَكُونَا وَتَهْرَجْنَا
جَبْرُوتًا أَلْحِجْ فَلْنِ قَرِّحِ الْأَفْبَالَ عَلَيْكَ وَالْحَقِّقِي بِمَبْدِ

اصحاح

الضالِّينَ الْمُطْعَمِينَ لَكَ يَا مَنْ قَصَدَهُ الظَّالِمُونَ فَوَجَدَهُ
مَنْفَعًا وَجَاءَ إِلَيْهِ لِمَا نَدُوْنَ فَوَجَدَهُ وَقَالَ لَا أَمْرَهُ
لِحَافِقُونَ فَوَجَدَهُ قَرِيبًا صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَجَاءَ
حَاجَتِ خُودِ كَرِيمِي أَيْدِي الشَّانِ وَجَاءَ زِيَارَتِي لِمَنْ طَلَبَتْ حَاجَتَهَا وَكَأَنَّ
يَا مَنْ تَهَيَّأَ طَلِبَ الْحَاجَاتِ كَمَا زِدَ عَائِي حَيْضًا كَمَا طَلَبْتُ دَعْوَتِي كَمَا
سَوَّالِ كُنِي امْرِي رَا زِيَادَةَ إِتْقَانِي بِسُوءِ نِيكُونِ سَازِ وَدَوَّكَتِ نَا كَمَا زِيَادَةَ
خُودِ رَا بِرِ كَوَارِي يَا كُنْ وَصَلَوَاتِ بَعْرَتِ بِرَحْمَةِ وَالْحَمْدُ وَجُونِ زِيَادَةَ
فَا رَغْوِي كَمَا اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَسْقَى بِأَنَّكَ يَا مَنْ كَلَّمَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدْ تَرَأَيْتُ مَا تَدَا مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَيْتِكَ حَيْضًا بِرَحْمَةِ نَا مُحَمَّدٍ بِرَحْمَتِكَ
اللَّهُ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ إِلَهِي رَبِّي لِيَجْعَلَ لِي يَا مَنْ
اللَّهُمَّ بِبَيْتِكَ أَسْأَلُكَ طَلِبَتِي مُحَمَّدٍ بَعْدَ زِيَارَتِي حَاجَتِ خُودِ الرَّطْبِ
وَتَبْرَأُ زِيَارَتِي لِمَنْ طَلَبَتْ حَاجَتَهَا وَكَأَنَّ
كَلَّمَ نَا كَمَا زِيَادَةَ رِيسِ سَجْدَةٍ كَمَا رَسْتِ اسْتَسْقَى كَمَا زِيَادَةَ رِيسِ سَجْدَةٍ
بِجُونِ رَا حَيْضًا بِرَحْمَةِ نَا مُحَمَّدٍ اسْمًا كَمَا فَيَانِ كَمَا فَيَانِي وَأَسْأَلُكَ
حَافِقَانِ فَا حَفِظَانِي وَأَسْأَلُكَ كَمَا لِيَانِ فَا كَلَّمَ فَا نِي بِرَحْمَتِكَ
لَا زِيَادَةَ بِرَحْمَتِي كَمَا لِيَانِ كَمَا لِيَانِ كَمَا لِيَانِ كَمَا لِيَانِ كَمَا لِيَانِ

محمد و علي و فاطمة و الحسن و الحسين و علي و
محمد و جعفر و موسى و علي و محمد و علي و الحسن و
الفاتح سيدنا و مولانا صلوات الله عليهم اجمعين
رب التي مني الضيق و الخوف فاكشف ضرتي و امن
خوفي بحق محمد و آل محمد و اسئلك بكل نبي
و وصي و صديق و شهيد ان تصلي علي محمد و آل
محمد بارحمة الرحمن اسئلك ان ينادي بالشان
الذي لك عند الله فان لك عند الله لكنا من
الشان فقد مني الضيق ناسا ذاتي والله ورحم الرحمن
فا فعل بي يا مرتب كذا و كذا ايمن طلب خود را با دانه **سجده**
بكر نوبه بركاتي و پندارد و در آب بسم الله الرحمن الرحيم
من العبد الذليل الى المولى الحكيم ربتي ربي متبني الغنى
وانت ارحم الراحمين بحق محمد و آل محمد
وآله و اكشف همي و فرج عني و رحمتك يا ارحم
الراحمين **سجده** بركاتي بركاتي بركاتي بركاتي بركاتي
برقري از ان عليهم السلام را پندارد و پندارد و پندارد و پندارد
دور نهری یا چاه عمیق یا خانه بری پندارد که از توبه بجزرت صاحب الامر علیه السلام

محمد

همی داشته باشی و در کت نماز بکفایت که خواهی بگذار و بعد از نماز بگو
اللهم انبت رجاءك في قلبي واقطع رجاء من سواك
عني حتى لا ارجو الا اياك ولا اتق الا اياك بون کسی نمی بوی
برسد باید که دو رکعت نماز بگذارد و بعد دو دست بگیر و صغیر و بلند
دردد و بگوید اللهم ربنا انقذنا من اثمنا و اثمنا من اثمنا و اثمنا من اثمنا
و اسئلك الحسنى و ما يخاف و يترجى اسئلك ان تصلي
علي محمد و آل محمد و تقضى حاجتي و حاجتي که در نماز
و هرگاه ترا بخواهد حاجتی بوده که بسیار مضطرب شده باشی دو رکعت نماز بکن
سلام بگوئی سه مرتبه الله اکبر بگو پس تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها سلام بخوان
پس سجده رود و صد مرتبه بگوید یا فاطمة أعینتی پس
بست و در برابر زمین گذارد و صد مرتبه بگو پس جانب چپ رو را بر زمین گذارد و
مرتب بگو پس باز سجده بکند و صد و ده مرتبه بگوید حاجت خود را ذکر کند
بر او و بشود و انشاء الله تعالی **اما دعیه استغاثات** هر که کم شود روزی
بکلم شود و عیث او یا باشد او را حاجت ضروری از دنیا و آخرت پس
بنویسد در توبه سفیدی آنچه مذکور میشود و در آب جاری پندارد و در طول
آفتاب نماز بکند و در آب پندارد و در آب پندارد و در آب پندارد
الحق للين من العبد الذليل الى المولى الحكيم سلام على

محمد

نیرسد و آنحضرت خود تکفل بر آوردن حاجت او می نمود و توبه این است
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كُنْتُ يَا مَوْلَايَ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْكَ مُسْتَعِينًا وَتَكَلُّفًا مَا تَزَلُّ بِي مُخَيَّرًا يَا اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ شَمَّ بِكَ مِنْ أَمْرِ قَدْ دَهَمَنِي وَأَشْغَلَ قَلْبِي وَأَطَالَ
فِكْرِي وَسَلَبَنِي بَعْضَ لَبِّي وَعَجَبَ خَطْبِي بِعَمْرِ اللَّهِ عِنْدِي
أَسْلَمَنِي عِنْدَ خَبَلٍ وَرُودِهِ الْخَبَلُ كَوْتَبْرًا مَنِي عِنْدَ
تَرَانِي أَقْبَالَ لِي الْخَجِيمَ وَخَجَرْتَنِي عَنْ دِفَاعِي عَجَلَنِي
وَخَانَنِي فِي تَحْتِ مِلْهَ صَبْرِي وَقَوْنِي فَلَجَاتٍ فِيهِ لَيْلَتُكَ
وَتَوَكَّلْتُ فِي السَّلَكَةِ اللَّهُ جَلَّ شَأْنُكَ عَلَيَّ وَعَلَيْكَ فِي
دِفَاعِي عَنِّي عِلْمًا بِمَكَانِكَ مِنَ اللَّهِ تَرَبُّبًا الْعَالَمِينَ وَبِي
التَّكْدِيرَ وَمَا لَكَ الْأُمُورَ يَا تَعَالَى فِي الْمَشَامِكِ عِنْدَ
الشَّمَا عِنْدَ اللَّهِ جَلَّ شَأْنُكَ فِي أَمْرِي مَيِّقِنًا لِأَجَابَتِي
سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى أَيْتَاكَ بِأَعْظَى سُؤْلِي وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ
جَدُّ بِنِ حَقِيقِ طَيْبَةٍ وَتَصَدَّقْ أَمَلِي نِيكَ فِي أَمْرِ كَذَا
وَكَذَا أَوْ حَاجَتِي خُورًا بِرُؤْيُفِي مَا لَا طَاغَةَ لِي بِحُكْمِهِ وَلَا
صَبْرِي عَلَيْهِ وَإِنْ كُنْتُ مُسَخَّفًا لَهُ وَلَا ضَعْفًا فِي بَعْضِ
أَفْعَالِي وَتَمَرُّبُنِي فِي الْوَأَجَابَاتِ لِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَكُنْ

يا مولاي صلوات الله عليك عند الهف وقد المصلحة
الله عز وجل في امرى قبل خلوق التلطف قنما ان لا اخذ
فيلك لبطت التعمه على واشغل الله جل جلاله في
نصر اعين نرا ونحنا قريتا فيه ببلوغ الامال وخبير
المبادى وحوالتهم الاعمال والامن من الخاوي
كلها في كل حال انه جل ثناؤه لما يشاء فقال
وهو حسي ونعم الوكيل في المبداء والنال ووردت
ان من رقد تصد كذكي از نايان حضرت صاحب الامر را يا حق ان
عزى يا سپر او محمد بن عثمان بن عيسى بن محمد بن الحسين بن محمد بن
نيمان آنحضرت بوده اند در عيت صفه ي بس كي از ايشان را نازك كبر
يا فلان بن فلان سلامه عليك اشهد ان وفانك في
سبيل الله وانك تحي عند الله مرموق وقد خاطبتك
في حيواتك التي لك عند الله عز وجل وهذه مره عني و
حاجتي الي مولا نا عليه السلام فسلمها اليه فانت الشدة
الاصون بس رتق را پند از دك حاجش بر آورده هم شو انشا الله تعالى
فصل دوم در بيان فرستادن صلوات بر آدم عليه السلام و فرستادن
مقرب و سپردن بجزان و دعا از باري والدين و اولاد و همسايگان و

يا مولاي

دوست داران خود **دعا يك** حضرت امام زين العابدين عليه السلام فرمودند
و از مضامین صحیفه کلامت اللهم وادم بدیع فطرک اللهم
و دعا يك آنحضرت علیه السلام در وقت فرستادن صلوات بر عالمان
عزیز و جمع زشتگان مقرب میخواندند و از ادعیه صحیفه کلامت اللهم
و حمله عبرت شاک تا آخر و دعا يك آنحضرت در وقت صلوات فرستادن
بر سپردان بجزان و صدق کنندگان ایشان میخواندند و از ادعیه صحیفه
کلامت اللهم و اتباع الرسل تا آخر و دعا يك آنحضرت از برای
پروردگار خود میخواندند و از ادعیه صحیفه کلامت اللهم صل علی
محمد عبدك ورسولك تا آخر و دعا يك آنحضرت از برای
خود میخواندند و از ادعیه صحیفه کلامت اللهم و من علی تا آخر
و دعا يك آنحضرت از برای همسایگان و در وقت ذکر دوست داران خود
میخواندند و از ادعیه صحیفه کلامت اللهم صل علی محمد و آل
توایی فی جبرانی تا آخر و دعا يك آنحضرت از برای انفس خود و همسایگان
میخواندند و از ادعیه صحیفه کلامت نا یمن لا تنقصی بحاجت عظیمه
تا آخر **فصل سوم** در بیان دعاها از برای توبه و طلب آمرزش و در مضامین
دعا يك از برای توبه و طلب آمرزش باید خواند در ادعیه سر آورده و در کتب
بگوهر کبریا که بر کرده باشد از جهت توبه و خواه که گناهان عظمی با یکدیگر
بگوهر کبریا که بر کرده باشد از جهت توبه و خواه که گناهان عظمی با یکدیگر

و بجزای پروردگاری خود و می بقبل کند در جای که کسی در آن توبه و دست بر می
برورد که میان من و او جای نیست و این دعا بخواند یا واسعا علی الخلاق
بِحَسْنِ عَاتِدَتِهِ وَيَا مُلَيْسًا فَضْلَ رَحْمَتِهِ وَيَا مَهِيئًا لِلشَّيْئَةِ
سُلْطَانِهِ وَبِأَمْرٍ حَامِلًا بِحَسْبِ مَكَانِ صَبْرِي يَا أَصَابَةَ الصُّرُ
فَخَرَجَ النَّكَ مُسْتَعِينًا بِكَ أَيُّهَا النَّكَ هَاتِبًا لَكَ يَقُولُ
عَلَيْكَ سُوءٌ وَظَلَمْتُ نَفْسِي وَلِعَفْرَتِكَ خَرَجْتُ النَّكَ
أَسْتَجِيرُ بِكَ فِي مَرْحُومِي مِنَ النَّارِ وَبِعِزِّ جَلَالِكَ تَجَاوِزْ
فِتْنًا وَبِرَأْفَتِكَ يَا كَرِيمٌ مَوْأَسِيكَ الَّذِي كَسَمْتِ بِهِ وَجَلَلْتِ
فِي كُلِّ عَظْمَتِكَ وَبِعِزِّ قُدْرَتِكَ وَفِي كُلِّ لَطْفَتِكَ
وَصَبْرَتِكَ فِي قَبْضَتِكَ وَتَوَكَّلْتُ بِكِتَابِكَ وَالْقِسْمَةَ
وَقَارَأْتِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ أَطْلُبُ بِكَ أَنْ تُنَحِّقَ عَفْوًا
أَنْتَ بِي وَأَنْ تَنْخِ بِدِي عَنْ مِثْلِهِ يَا بِيكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَأَيُّهَا الَّذِي فِيهِ تَفْضِيلُ الْأُمُورِ كُلِّهَا مَوْسُو بِهِ
اعْتَرَا فِي فَلَا تُخَذِلْنِي وَهَبْ لِي عَاقِبَةً وَأَنْجِنِي مِنَ اللَّهِ
الْعَظِيمِ هَلَكْتُ فَلَا فِي حَقِّ حَقْوَتِكَ كَلِمَةٌ تُطْفِئُ
يَا كَرِيمٌ مِيرْسِيكَ بِرَكَاهِ بِكُوَيْدِي إِنْ رَافَعَلْتِ لِي مِنْ فَلَاحِ مِيرْسَامِ
او را از آن گناه و در حقش هم یکبارم و حضرت امام زين العابدين

يا مولاي

در وقت اعتراف بگناه و طلب برنجانب خدای تعالی دعای اللهم
انزع عني عن مسئلتك خلال ثلاث ايام صحيفه
کا مدهت و در وقت یا کردن توبه و طلب توبه دعای اللهم یا من
لا یصفه نعمت الواصلین که از او عزم صحیفه کا مدهت و در وقت
عتراف تقصیر زجبار آوردن شکر دعای اللهم ان احدا لا یبلغ
من شکرک غایب که از او عزم صحیفه کا مدهت و در وقت شکر
طلب مرزش بجانب تعالی اللهم صل علی محمد و آل و
صبر تا که از او عزم صحیفه کا مدهت و در طلب عفو و رحمت دعای اللهم
صل علی محمد و آل محمد و اکثر شهوتی که از او عزم
صحیفه کا مدهت و در وقتیکه طلب میگردند در گذشتن از گناه خود یا
تضرع می نمودند در طلب عفو از عیبهای خود دعای اللهم یا من
یرحمه یتغیت الذنوب که از او عزم صحیفه کا مدهت و در وقت
انواع دیگر از برای در مقام باید خوانند و نماز آن هر که باشد مظهر
تواند که بر صاحبش کند این دعا بخواند خدای تعالی ادا می نماید آن مظهر را
و صاحب مظهر را از راضی گرداند نسبت دعا یا تقوی التوفیق و الا کرمین
یا عونا لتسعیین یا عونا لتسعیین انت المذلک کل حاجه استغفرک و اتوب الیک من مظالم کثیره

بدر

بعبادک تملی اللهم فایم اعبد من عبیدک اقامه
من اما نکت کانت له قلی مظلمه ظلمها ایاه فی نفسه
اوی عزمه اوی ماله اوی فی اهله و ولده اوی غیبه
اغیبه بها اوی محامل علیه بمبلا و هو علی و ان فی
اوی حینه اوی یا اوی عصیته غایب الحان اوی شاهد
و حیا کان اوی منتهی قصرت یدی و ضاقت و سعی
تردها الیه و التخلیه منه فاستلک با من یملک الحان
و هی مستحبه بمشیتیه و مسرعه الی الاله ان تصلی
علی محمد و آل محمد و ان ترضیه عنی بمر شکت من
خزائن رحمتک کثره هبها لی من لدنک انک لا یفصلک
المغفره و لا یضربک الموهبه رب اکرم فی رحمتک
و لا یهتدی ید توئی انک واسع المغفره یا ارحم الراحمین
و حضرت امام زین العابدین علیه السلام دعای اللهم انی اعذبت
الیک من مظلومی که از دعای صحیفه کا مدهت و در وقت عند
خوبن از حقوق مردمان و از تقصیر حقوق ایشان میخوانند و هر که
که خدای تعالی راضی گرداند از وضمان الا لیس چهار کعبت نماز گذارد
هر وقت که خواهد بخواند در کعبت اول محمد کریم و قل هو الله احد بیست و

در رکعت دوم بعد بگفته و قل هو الله احد بجا هر مرتبه و در رکعت سیم الحمد بگفته
و طهارت اتماده باشد و پنج مرتبه و در رکعت چهارم الحمد بگفته و قل هو الله احد صد مرتبه
پس اگر باشد صمان او بعد در یک میان خدای تعالی آنها را راضی گرداند
بفضل و رحمت خود و بگذرد از گناه این نماز بجانب بهشت مثل برق در شنده
بغیر حساب با اول حاجتی که در اول بهشت میشوند **باب نهم** در بیان بعضی از احوال
و بیماریها استشفای تربت مبارک حضرت امام حسین و طریق اخذ آن و طریق
کرمین آب باران میان و بیان تصدق کتمه و غیر آن استشفای بقران و
دعایان برای دفع جمیع امراض عمومی و دعایان و نمازها و اذکار برای خصوص
مرضی و خاص یعنی از او و مفرود و مرکبه و حیات و بیان توابع چهار توابع
بیمار و درین باب پنج فصل است **فصل اول** در بیان اعراض و احوال و بیماریها کل **فصل**
در بیان استشفای تربت مبارک حضرت امام حسین و طریق اخذ آن و طریق کرمین
آب باران میان و مطلق آب باران و بیان تصدق کتمه و غیر آن **فصل دوم**
در بیان استشفای بقران و دعایان برای دفع جمیع امراض عمومی **فصل سوم**
دعایان و نمازها و اذکار برای دفع خصوص بر مرضی **فصل چهارم** در بیان توابع
بعضی از او و مفرود و مرکبه و حیات و بیان توابع چهار توابع عادت یا
فصل اول در بیان بعضی از احوال و بیماریها کل **فصل اول** از حضرت امیر المؤمنین
مشولست که هر کس این عزم را بخواند و با خود دارد این معانی را در هر وقت که

و از صرع و زهر و شر شیطان و شر سلطان و آنچه آدمی از او ترسد و از
شر و درنده و مار و عقرب جمع فرماید که اینها را برساند با دمی حرمان
بسم الله الرحمن الرحیم ای کنوش ای کنوش ای کنوش ای کنوش
اره شمس عطس طلس یا منظر و ن فر بالیون ما و ما
سا ما سوماط طلساوس حطوس مسفقین مساصو
ارطیعوسا فرطعوسا لطیفکسا فرطیعوسا لطیفکسا
لطیفکسا لطیفکسا هذا هذا و ما کنت بخالی لعلی
اذا قضینا الی موسی الکر و ما کنت من الشاهدین
اخرج یقده فی الله تعالی منها انما اللعین بعز و تربت
العلمین اخرج منها و لا کنت من المنجوبین اخرج منها
فما یكون لک ان تکبر فیها فخرج انک من
الصاغیرین اخرج منها مذ و ما مذ حور املعونا سحنا
لنا اصحاب السکت و کما ان الله مفعولا اخرج بانو
با سورا یا سور یا ذوی الحرفین اخرج بالاسم الحرفین
ططرون ططرون مرعون شاک الله احسن الخ لاله
با هینا یا هینا شرا هینا جاقیوما یا لاسم الکتوب علی
جبهه اسر اقل اطر ذواعن صاحب هذا الکتب

در آن

الاسم الذي اضاء به القمر وبالا سمر الذي كني علي
ومرق الزيتون والقي في النار فلم يحترق قل كوني حيا
او حديدا او حلقا بما يجبر في صدق فركه فسيفوق
من يعيدنا قول الذي فطر كل اقل متره وصلى الله عليه
محمدا واله وصحبه وسلم **بسم الله** اعين نفسي بالله
تحلي للعبادة جعلها دكا ونخر موسى صبعا فلما آفات
قال سبحتك بنت البك وانا اول المؤمنين واعوذ
بالله من سحر الساجدين ومكر الماكرين وعد الغافلين
ومن شرب كل شيطان لعين ان الذين قالوا ربنا الله ثم
استغفوا ماتت نزل عليهم الملك ان لا تخافوا ولا
تخزفوا وابشروا بالجنة التي كنتم توعدون واعوذ
بالاسم الذي نزل به الروح الامين جبرئيل عليه السلام
على النبي الصادق الامين محمد صلى الله عليه واله
وسلم في يوم الاثنين وما امرت الحجب من جلال جلاله
وبما طاف به العرش من بقاء حالك ومنهجه الرحمة
من كتابك اقف حامل كناية هذا الفات الدنيا وعلا
الاخرة انك اهل التقوى واهل المعرفة وصلى الله على

سيدنا محمد واله وصحبه وسلم **بسم الله** اعين نفسي بالله
الذي لا اله سواه ومن شرب ما يلج في الارض وما يخرج منها
وما ينزل من السماء وما يخرج فيها وهو معكم ايما
كنتم والله بما تعملون بصير له ملك السموات والارض
قال الله ترجع الامور بوجه الليل في النهار ويخرج النهار
في الليل وهو علم بذات الصدور واعوذ بما استغاث به
ادم ابوالبشر وشيث وها بيل وادريس ونوح وهود
وصالح وشعيب ولوط وابراهيم واسماعيل والحاق
ويوسف والاسباط وموسى وهرون وداود وسليمان
وايوب والانس والجن وذوالكبر واليونس وعيسى
وكنيا وعجل والمخضرم ومحمد وخير البشر صلوات الله عليهم
اجمعين وبما استغاث به كل ملك مقرب ونبي مرسل
الا ما تابا عدتم ونقرتم عن حامل كتابي هذا وصلى
الله على سيدنا محمد واله وصحبه وسلم **بسم الله** اعين نفسي
قالهني وما لي وولدي وجبراني وما خولتي وربي و
اهل بيوتنا ومن اسدي لي بداء وعمل معي معرفا عابدا
ولسانه يا الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة

سيدنا

هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس
السلام وهو العزيز الحكيم يا نور النور يا مبدئ الايام
الله نور السموات والارض مثل نور في شفا فيها مصابا
قال الله بكل شيء عليم ان ربكم الله الذي خلق السموات
والارض في ستة ايام وان رحمة الله قريب من المحسنين
وصلى الله على محمد واله وصحبه اجمعين ومرويت كور
حضرت امام جعفر صادق عليه السلام بسيدنا كور باخو مبداريم جنب
في يوم جون هت فرموده كباي نيت ان جون زن حاضر شود بايد كور
كه باخو دارد در میان پوست باشد فرموده كور باخو را كه معيش معلوم
باشد بخواند كباي ازين توحيد ما و افسوسها كه هت فصل و توحيد در پان
است شفا برت حضرت امام حسين عليه السلام وطريق اخذ ان وطريق
كوفن آب باران نيسان و طلق آب باران و بيان قصه ق كدم و خزان
استشفا برت حضرت امام حسين حاك قبر حضرت امام حسين
شفا هر ده هت و هت دو اي بزرگ هر كه راعق برسد و مدا و كنه بان
حاك خداي تعالي اور اشفا مي بخشد از ان علت كرا كه علت مرگ باشد
و چون برت رابرداري اول بوس و بر هر دو دیده جو بگذارد و بخورد
داود بر يك خودي بدستيك هر كه زياره از ان بخورد چنان هت كه كوشت

ما را خرد هت پس چون بر داري كور اللهه اتني استك بحق الملك الذي
قبصها و استك بحق النبي الذي خزنها و استك بحق الوحي
الذي حل فيها ان فصل على محمد واله محمد وان شفا
شفا بخون كل داء و اما تاتن كل خوف و حفظ من كل
سوء پس چون اين دعا را خواندي تربت رابجا مبد و بخوان بران
از ان ه رابريستيك انده اي كه كور شد از براي حضرت برده هت هت
ان از ان ه بمنزله جبر كه ان هت و چون محتج شود كسي از شما از براي خورن
ان بخت شفا پس كور بيسر الله و با الله اللهم تربت هديه
التي تبي لنا كذا الظاهر و تربت النور الذي انزل فيه
و تربت الحمد الذي سكن فيه و تربت الملك الذي خلقنا
به اجعله لي شفاء من كل داء كذا وكذا و جاري خود
نام بر ديس تربت و بخورد بعد از ان يك جرعه از آب بخورد و كور بالله
اجعله مني قاسعا و علما نافع و شفا من كل داء
و سقم كه اگر خزين كني فرغ مي كند خداي تعالي از تو آنچه مي بي و در نحو و در
و هم و غم افشا كند و هر كه بنويسد اين دعا در ظرف نومي بر خيزت
امام حسين و بگويد ان را و بياش مد از ان شفا مي يابد از علي كه گفته
باشد بيسم الله الرحمن الرحيم بيسم الله و با الله اللهم

سيدنا

می برد و غیره را خوردن زیتون می برد و صفر را در دو درمی کند و می خورد و حکم می کند پی را
 و یکدیگر می خورند و پانزده می کند نفس او چرخد و با باد چنان می کوبد از برای
 سودا و طریقه می کند صفر را در دو درمی باید خواند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَى جَبَلٍ مِّنْ جَبَلٍ**
 در مرتبه سبز زبان باید دید و برای بران دست خیار با درخت را در میان آب بخورد
 در روز شنبه یا چهارشنبه بران آب بخورد و دست چرخان خنجر برای پستی از دست
 ایا هم چنین علم سلام و آثر آب باران خوردن بر آن موضع مال و برای پستی در این مکان
 بود و خیار با نوره مخلوط کن در آن موضع مال که دیگر اثر آن را نخواهی دید و شود
 گوشت کاچی را از این می کند و خوردن گوشت کا و با چند زینتر، صفت درمی
 دفع بیخ و جوره این آیات را بخواند و نوب با خود در دفع سید سجوا لله مسا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبَشِّرْ وَعَنْدَةَ أُمَّ الْكِنَانِ لَسَدَ اللَّهُ فَاطِمَةَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِكَةِ رُسُلًا أُولِي الْأَبْصَارِ فَتَشَى وَنَلَتْ
وَمِنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ آيَةَ الْفُلَانِ مَن آوَى وَوَدَّعَ شَرَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَخُورُونَ در دعا
 سیرکی صورت برهن است و چند می کند رک جدام را در ششم می کند از آن یاد
 خوردن تیرک در شب و حرکت می آورد رک جدام را از پستی و از برای پستی
 پسر و با لحام داخل کن و دیش ترا با برکش بگویند و آب آن را بر بنهار بخورد
 موضع پستی مانند در موضع آن این آیه را بخواند **وَأَنْ تَمُنَّ شَيْءٌ بِالْأَعْيُنِ**
تَحْرَأُ مَا نَمُنُّ لَهُ إِلَّا بِقَدْرٍ مَّعْلُومٍ هَلْ لَسَعُو نَكَرُ أَدُ

تدعون

تَدْعُونَ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ در از برای دفع و جها و جها
 در وقت خواب بگوید **ذُو جَبَرِ اللَّهُ الْعَظِيمِ وَكَمَا أَنَّهُ التَّمَاتِ**
الَّتِي لَا يَجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَايَحِرُّونَ شَيْءٌ كَلَّ ذِي شَرِّ
 و هر که اثر و دل بر شود انکشت شهادت را بران بخورد و در آن بخورد و
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَنِيمُ هشت مرتبه و در هر مرتبه هشت مرتبه را در
 آن جهت بخورد و نیز نویسن بر کاغذی و بوی کن **أَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَلَا**
 محط به علك كعلهون و برای پستی خون از هر جا بخورد و بران
 موضع بد **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ**
تَرْكَمْتُمْهَا فَانْحَمُوا عَلَىٰ صَوْلَاتِ رَبِّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ
 در برای دفع شاول نظر کند ببول ستره که در وقت شام نه میان شود و در روز
 خاکی را و با لدرش لول و بگوید **لِيَمَّ اللَّهُ رَبِّي وَبِاللَّهِ رَبِّي وَبِاللَّهِ رَبِّي وَبِاللَّهِ رَبِّي**
تَصْرِكُ اللَّهُ يَخْفَى أَوْ تَرَكَ أَوْ فَعْنَا لِيَمَّ مَعَكَ وَبِاللَّهِ رَبِّي وَبِاللَّهِ رَبِّي
 این شکل را بنویسد و بر بازوی کسی که آب در دره بنده که آب پر خون ناید و اگر
 بیرون آمده باشد زنده از آن بر نیاید
 سی سی سی و با لغت ع
 السور السور ما د س
 در لوس اس
 و نیز این قوی را بر بندند

۱۳	۴	۳	۱۹
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۷	۷	۹
۱	۱۴	۱۵	۳

 و از برای دفع جرب که کحل کتب است و جرب
 بجای کرب است بر ضد کتب از برای رست خود

کبیر و در هم روغن بادام شیرین را در بر روی آب کنگک بریزد و بخورد و پسر
 از برای دسره و هر که زهر بخورد یا کوزه او را جانی کوزی که زهر داشته باشد سوره
 ذات البروج را بر آب بخواند و با بدنه که بیاش در سون سبب برای صوم
 تر است با آب یا میزند و بخورد و او دهند و بخت کم شدن شمش گوشت در پنج
 و از برای دفع درد سورت را بر موضع درد بگذارد و هفت مرتبه بخورد **بِسْمِ اللَّهِ**
الَّذِي سَكَنَ لَهُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ و نیز کبیر قهقری را از آب دران
 بخواند **أَوَّلَهُ يَوْمَ الَّذِي نَكَّرُوا أَنْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتَا**
دَفْقًا فَفَنَّفَقْنَا هُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا
يُؤْمِنُونَ پس با شام آن آب را که تضر کشیدی و کاسنی را بگویند و بر
 کاغذی و دروغ بنفشه را بران بریزند و بر سر آن کس که از مذکور درمی کند تا
 و در سرد را در برای دفع صداع و تیفه این ضنون را بخواند **يَا مُصْغِرَ**
الْكِبْرَاءِ يَا مُكَبِّرَ الصَّغَرَاءِ يَا مُذْهِبَ الرِّجْسِ عَن
مُحَمَّدٍ قَالَ مُحَمَّدٌ وَمَطَهَّرَهُمْ نَظْهَرًا صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ
قَالَ مُحَمَّدٌ وَاصْبِحْ مَا فِي مِنْ صَدَائِعِ وَشَفِيقِ رَمَضَانَ
 بخواند عزمت علیک یا بیخ یا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ السَّلَامُ رَسُوْلُكَ رَسُوْلُ اللَّهِ صَلَّى

تدعون

بخواند **عَلَيْهِ وَآلِهِ عَلَىٰ جَبَلٍ مِّنْ جَبَلٍ وَأَطَاعُوا**
لَنَا آتَيْتْ وَأَعْتَتْ وَخَرَجَتْ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانَةَ التَّنَائِي
 و بخواند این دعا را برای اعراض شدن دیوانه در وقت که خواب بجا که خورد
بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَفَرْتُ بِالطَّاغُوتِ لَمْ يَكُنْ
أَحْقَطِي فِي مَنَاجِي وَفِي تَقَطِّي أَعُوذُ بِرَبِّي وَبِاللَّهِ وَبِاللَّهِ
مِنَ الْجَدِّ وَآخِذُ وَبِهِرْ كَ دِيَاوَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 یا بنویسد و شسته بخورد او دهند و برای دفع لغوه چشمش از قرقرن بگوید
 شیشه کند و برش را حکم بریزند و کل مالک و در آفتاب بگذارد بعد که
 در تابستان و دور و در زمستان پس ز شیشه پر خون آورد و نرم بگوید
 آب باران مخلوط سازد و بر پشت بخوابد و بد انظر بدن که بر کشته است تا
 در آن حال خوابیده باشد تا آن قرقرن خشک شود اعراض بر طرف شود و برای
 دفع فلج آیه الکرسی را در وقت خواب بخواند و اگر بخواند بعد از نماز صبح
 رساند و در هیچ جا نوز کند و نیز در سری و هر کس شب بای خود و بعد از آن فرما
 یا عمر خورد تا صبح که فلج در بدن او متحرک باشد و برای دفع در چشمش
 آیه را سه مرتبه بر آب بخواند **كَانَتْ فَنَفَقْنَا عَنكَ غَطَاةً كَمَا قَبَضْتَ الْيَوْمَ**
حَدِيدًا وَوَلَوْ شَاءَ لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصَّلَاةَ
فَاتَىٰ يُبْصِرُونَ بعد از آن رو بخورد از آن آب بشوید و چون بعد از نماز

دست راستی پس بر سجده کن بر روی خود را بان و سر بر زمین بکوب الحمد لله الحن
المجمل النعم المفضل هرگز از چشم نهی و نه بر جوان اللهم
متعنی یعنی و بصری و اجعلهما الوارثین یعنی و الله
علی من ظلمتی و آری فی شامه یعنی و برای دفع سفید چشم بگو تویی
هندی و اعلیای ذبی و مستک سرمد و ملیله زرد و مکث اندرانی از هر کدام
جزوی و همرا جدا جدا با آب باران بسای و با هم بسایز و در چشم کش که سفید
چشم را قطع چشم را صاف جمع قلبهای آنرا بر طرف میکند و از برای دفع بجان
سر و دندان و پریدن چشم آب کاسنی یا سکر ترز بسیار بخورد و سواک کردن
آب نین چشم را زایل میکند و چشم را جلا میدهد و بخوابد بر جانب و در
خوردن کاه چشم در دیدن و خوردن ماهی برای در چشم زیان دارد و از برای
سنگینی گوش دست خود را بر آن گوش جوان لوان زن هذا لفران علی حلقه
سوره شوری برای دفع درد گوش دست را بر آن موضع بگذارد و هفت مرتبه بخورد
یا الله الذی سکن له ما فی البر و البحر و ما فی السموات و الارض
وهو السميع العليم و برای در گوش آلودگی و خون از گوش
پزیر بسیار کهنه را در گوش بکوبد بشیرین مزه جوده بر روی آتش نرم کردن
و بریزان آن را در گوش و برای دفع رهاف نویسن پیشانی که خون از بینی
آورد و بر آن خون یا بر عرق آن آب را قلیل یا آنصن البلی ما مالک

دست

و یا سماء اقلعی و غصن الماء و قضی الامر و استوت
علی الجودی و فیل بعد القوم الظالمین و زکام شربت
خدا یا علی میز سکه در دمای بدن را بر طرف کند و زکام است از جدام
و مهابا نماند از می دور چشم است از گوی در سرفه است از بیج و برای
زکام نبرد با روغن بفتله آلوده کرده بر مقله گذارد و اگر مکرر شود علاج مکرر
را که در آن مقلهها بسیار است و برای دفع درد بدن بگذار دست خود را بر
و بگوید الحمد لله الرحمن الرحیم بسم الله الذی لا یضمر مع
اسمه و ادعو ذبکلمات الله الی لا یضمر مع الله قدوس
قدوس قدوس استسک نایرب یا سبک الظاهر المقادیر
المبارک الذی من سبک به اعطینک و من دعاک
به اجبتک استسک یا الله یا الله یا الله ان تصلی علی محمد
النبی و اهل بینه و ان تعافی عنی بما اجد فی فی و فی
ذاسی و فی سفی و فی بصری و فی بطنی و فی ظهری
و فی یدنی و فی یخنی و فی سمیع جوارحی کلها و برین
دوان و بجهه بیا الله یا الله یا سمن لایرب الا ربنا ربنا ربنا
السادات یا اله الا الهه یا مالک الملک اشفی بشفاک
من هذا الذاء و اضری عنی فانی عبدک و ان عبدک

دست

انقلب فی قبضتک و خورون خرمای برنی از برای کند دوان و در شده
است و هر که در دوان کشته باشد یا خون ازین دندان آید یا دانهش
بر کشیده باشد و سرخ شده باشد بکوبد یک خط تازه نه شده را و در
بکلی کرد و سرش را سوراخ کند و مغزش را بر آرد پس سرگلابی شده که از
بعل آمده باشد در آن پر کند و بر روی آتش بگذارد و کبیا بر چو شد پس بر دارد
و هر وقت که احتیاج شود بقد زانخی و بر دندانها و دوان باله و بعد از آن
مضمض کند و اگر خواهم آنچه در میان خطت در شیشه یا در ظرفی بگذارد و هر چند
کند شود و غرض بیشتر است و برای درد دندان هرگاه آتش نظر هر شود دست
خود را بر موضع درد گذارد و سوره حمد و قل هو الله احد بخوان پس بگو تویی
المجال بحسبها بما صدق و هی ثم من التی اصنع الله الله
انفن کل شیء ان الله جبر بما تفعلون و کذا استن سعد بر دانه
دردی کند از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است و سر که از سر
بعل آورده باشد بدین دندان را محکم میکند و اگر دندان کسی را گرم خالی بوده
باشد خط را بر آن کشد و روغنش را بگیرد و در قطر از آن روغن در آن بخورد
و نه بان آلوده کرده در گوشی که در آن ظرف و جهت بگذارد و این چنین کند
ریش و از برای دفع کاف خطه و روی بر گرد آن کشد و در میان آن نویسد
بوتان بر تا نادعی اصواتا و هی ثم من التی اصنع الله الذی

دست

انفن کل شیء ان الله جبر بما تفعلون و برای دفع خا زهره
بخورد یا مرقف یا سمن نایرب یا سیددی و برای دفع درد کردن
دورکت نما بگذارد در هر کوفتی که میگردید و از زلزله سرتبه و برای دفع
درد کله چینی یا فقر از شیرینیت و برای دفع درد سین طبعی که بقران خنجر
خدا یا علی میزاید که و شفا و کما فی الصدق و بر برای دفع سرفه
از اینچون روی با همان قدر از نبات سونف کن و دیگر زایا در دو زنجیر و برای
نفس بول شتر را بخورد و برای دفع ساری آرزو و سوسه کشن دست خود را بر
خود و بگوید الحمد لله و یا الله محمد رسول الله صلی الله علیه
و آله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم اللهم اشفی
عنی ما اجدک و بعد از آن بال دست خود را بر شکم خود و بگو سر سید
دفع خیالات ناسده و وسوسه شیطان در دست خود را بر دل بگذارد و بگوید
بگوید الحمد لله و یا الله اللهم مننت علی بالایمان و
اودعنی القران و مرتفتی صنام شهر رمضان فانق
علی بالرحمة و الرضوان و الورد و القران و نمازها
او لکنی من التعم و الاخوان باحسان یا مئان یا ذالم
یا سمن شیخاک و لیس لی احد یسوالک شیخاک اعود
بک بعد هذه الکرامات من الهوان و استسک ان کنی

دست

عن قلبی الاخران پر صلوات بفرست بر محمد و آل محمد و برای دفع بکلی
سوره الم نشرح را تا بخندد روز صبح و شام بخواند و برای دفع در دل برین آیتها
بر آب بخواند و شام کن آنجندنا من هذیه لکنون من القکرین
سبهر من المجمع و یولون الذکر لک لتاعده موعده و لکننا
اذهنا امرات الله یمنسک السموات و الارض ان تزولا
ولکن ذالنا ان انکم من احد من بعد ان کان
حلیما غفور و هر که دل او درد کند و غم او بسیار شود و سرگشته در آید
بخورد و برای دفع سب و تبه بگوید یا الله یا رب یا رب الاکزاب و یا سید
الساخات و یا اله الهیه و یا مملک الملوک و یا جبار
السموات و الارض یا شفیع و عافی من ذانی هذانی
عبدک و ابن عبدک اتقلبت فی قبضتک و یا صبی سید
دنیت چیزی تا نوزده روز هر که کسی را که سب داشته باشد و برای دفع در
پهلوی سینه دست خود را بر پهلوی کمال و هر مرتبه بگوید اعقذ عیشت یا الله
و قد مر به علی ما یشتا من غیر ما اجد و داخل شکم صاحب سب
نشده است چیزی مثل برک چغندر و بخورد با قلابا پوست که در باغ چغندر
می کند و خوردن آن را شیرین بایست و با بخت میکند معده را و دفع می کند
اسهال را و هضم می کند طعام را و برای دفع در دماغ و اسهال و شام معده در میان

چاشت و شام چیزی بخورد که فساد در بدن در آن است و برای دفع صفت معده
چون از طعام خوردن ناخوشی دست بر سینه مال و بگوید اللهم هنیئنه
اللهم تنو غنیه اللهم اهرق نینه و غزای برنی خوشبوی کند
درین را و پاک می کند معده را و هضم می کند طعام را و غیره و زرده تخم مرغ و تخم
هضم می کند طعام را و غیره و زرده تخم مرغ و فایده مصطکی پاک کند معده را
و هضم می کند طعام را و برای دفع در شکم بگوید ذالنون اذ ذهاب
معا ضیانا و یخنی المؤمنین و هفت مرتبه سوره الحجر بخواند که این بجز است
در برای دفع نفخ و در شکم بگوید یا الله یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
یا سید السخات یا شفیع و عافی من کل ذی ذی و یستقیم
فانی عبدک و ابن عبدک اتقلبت فی قبضتک و یا صبی
راشوی در سایه چشم کن دانگی بریان کرده نرم کوب و در سب میکاف
انسان بخورد و سینه برنج را با سماق بپزند و بخورد و برای عیش شکم که در کان را
بر روی آتش بگذارد و چون نغزش بریان شود پوستش را بکشد و بخورد و برای دفع
قزاق شکم سیاه دانه را با عسل بخورد و برای دفع زهر کبک و مریضه و مریضه
و صغ عربی و کل اینها را با شکر نرم بود و در مسوف سازد و بخورد و برای
دفع اسهال یا میز سببی کال را با آب زیره و بخورد و برای دفع کرم شکم بخورد
غزای برشته که کرم معده را و بخورد سرکه که از شراب سیبلی کرده باشد

و

که می کشد که همه می شکم را و برای دفع در وقت برشت بخورد و اینها را در
بخواند اللهم و یا الله و یصنع الله الذی اتقن کل شیء
انه یخبرنا بما نعملون اسکن یا ربی بالذی اسکن له عافی
اللیل و النهار و هو السميع العلیم و خوردن هر سه برای در
بشت بجز رسالت پناه سه امر شد و بخورد میکوت از برای در وقت
و هر که آب شستن تیره یعنی سر زنده حاصل شود شیر را با عسل بخورد و خوردن
کاسنی زرد و می کند آب پست را و می گوئی که در اند فرزند را و آن کرم است
وزیاد می کند فرزندان را و مال را و پیا ز قوت میدهد بشت را و از بسیاری
خردن تخم مرغ اولاد زیاد میشود و هر که در سپهر داشته باشد بخورد و اولاد
کند را در روز خوبی که از سپهر می آید می آید و کزرات از قوی بگوید
دقت جمع را زیاد می کند و که خوب است از برای قوی و برای دفع قوی
دو رکعت نماز بخورد و در هر رکعت بعد از فاتحه ففحننا ابواب السماء
بنامه مقصود و برای دفع در دماغ است خود را بر موضع درد کند و در وقت
بگوید انه لکناب عن نزل لا یابیر الباطل من بین یمن بک
ولا من خلفه انزل من حکیم حمید و برای دفع در دماغ
بخورد کاشم را و کاشم انجان روی است و آنرا کله زنی می گویند و برای
در وقت نایب آیات را در وقت خواب سرتبه و بعد از بیدار شدن یک مرتبه بخورد

الذی تعلم ان الله له ملک السموات و الارض و ما لکم
من دون الله من ولی و لا نصیر و برای دشواری در بول
و بخواند ربنا الله الذی فی السماء تقدس اسمک اللهم اسمک
فی السماء اجعل رحمتک فی الارض خیرنا حونا و نظا
انت رب العالمین انزل رحمتک من عندک و شفا من
شفاک علی هذا الوجع و برای بول کردن و ترسیدن در خواب بخورد
خورد و بخورد اللهم الرحمن الرحیم من محمد رسول الله النبی
العربی الامین المذنبی المذنبی المذنبی النبی صلی الله
علیه و آله الی من حضر الذاریین العشاء اما بعد فان
لنا و لکم فی الحقی سعة فان یکن فایحرا مقصی او ذی
حق یستظلا و من یؤذی لولد ان و یفرح الصبیان و
یتکلمون و یسألونهم علی الفرائض فله صواب الی اصحابنا
و الی عبدة الاله و ان و یخلفوا عن اصحابنا ان فی حجار
الرحمن و تخادعی الشیطان و عن امامنا محمد صلی
الله علیه و آله و سلم اللهم انزل من حکیم حمید
را و شیوان را با سب و شش مرتبه و با آب کرم کبک بخورد از آن در سایه چشم
و بار و در وقت کبک کبک سفوف کن و کاشم بخورد و برای دفع در وقت

و

بر آن موضع کذا بخوان **بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ بَلِيٌّ مِّنْ أَسْمِ وَجْهَهُ**
لَهُ وَهُوَ خَيْرٌ قَلْبَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا تَخَفْ عَلَيْهِمْ وَلَا حِمْ
يَحْزَنُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَجْهِي إِلَيْكَ وَتَوَضَّعْتُ لِمُرَى
إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَتَجَا إِلَّا إِلَيْكَ سَمِعْتُكَ وَبَرَأْتُكَ وَبَرَأْتُكَ
آدم خون چنانکه یک کف از کشتن زوش آن از سماق و نجاسان آنرا یک شب در زیر
آسمان پس بوشان بر آتش و صاف کن و بخور از آن یک سکر چه که قطع می شود از خون
جفت کرد در ایام عادت و سکر چه بقول کثیری ششستار و چهار یک ستار است
استار بقول کثیری چهار نیم شقال است و نیز خوردن سویت قدس برای قطع جفت
است و هرگاه زنی را قطع جفت شده باشد باید که سر خود را بجای خضاب کند همیشه
کرده و هر که استخفا کند بعد از غلط و بشود بدین خود را بان بعد از ظهر منهد
او چنانی در پیش امین می ماند از یادای کسیر و خوردن بخیر کسیر و نعیر
وضع می کند و قوت مجامعت را می لذت آید و خوردن گوشت جرز نافع است از
برای کسیر و در پشت و قوت جهرج و سور کسیر را بسن نویسد و آب بشوید
و پاشا در صحنه کسیر و برای دفع درد رانها در میان طرف بزرگی یا پشتی که
در آن آب گرم کرده باشند بنشیند دست خود را بر موضع درد بگذارد و بگوید
اولم برا الذین کفروا اما خذوا آیه که از برای دفع درد سر گذشت و برای دفع
عرق لسان و هرگاه محسوس شود دست خود را بر آن بگذارد و بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ**

عنه و هو خیر قلبه عند ربه ولا تخف عليهم ولا حيم يحزنون اللهم اني اسئلك وجهي اليك وتوَضَّعتُ لمُرَى اليك لا ملجأ ولا متجا الا اليك سمعتك وبرأتك وبرأتك

بسم

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَعُوذُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ عَظِيمٌ
مِنَ الْعَظِيمِ مَن تَرَ كُلَّ عَرِيقٍ تَغَارَى وَمِنَ شَرِّ حَيَّةٍ تَأْتِي
ناخن بر موضع درد بندد که نافع است و برای دفع درد زانو بعد از نماز بگوید **اللَّهُمَّ**
مَنْ أَعْطَى قَبِيحًا حَسَنًا مِنْ سَأَلَ وَبَا أَرْحَمَ مِنْ أَنْ تَرْجِعَ أَرْحَمَ صَغْفَى
وَقَدْ جَعَلْتَنِي وَعَلَفْتَنِي مِنْ وَجْهِ وَخُورِنِ بِلِقَائِكَ يَا رُبَّ مُزْمَلٍ أَمْزَعَةٍ
راز می آید که خون تازه را تو لدمی کند و برای دفع درد ساقها این آیه است
هر سه بر آن بخواند و آنل ما اوحى اليك من كتاب ربك لا
مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملحد او برای دفع
درد پاها بگوید **أَنَا فَخَا لَكَ فَخَا مُبِينًا وَكَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ**
حَكِيمًا و برای دفع درد پاها هرگاه محسوس شود دست خود را بر آن بگذارد
بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ وَ السَّلَامُ عَلَى مَرَسُومِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَمَا قَدَّرَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا كُنْ وَاللَّهُ
جَمْعًا فَتَعَلَّمَهُ بِوَجْهِهِ وَالسَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بَيْنِيهِ
بِنِجَاتِهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ **مُشَقَّقٌ** در بیان بعضی از ادویه
مفرد و مرکب و حجامت و پان لوب پان و ثواب حیات چهار تا **مُشَقَّقٌ**
دو پنج متعلق است آن هفت درد را نه هفت شفاست از هفتاد و دو در و پس از او
بان و بکند و خوردن هفتاد شفاست شود و اگر بداند مردم که چه مقدار

در عین زردت بر اینه خوبه غریب آن را بوزن طلا و بر شهابا و کسنا بخورد و
مدامک سیدان که اگر چیزی دفع می کرد مرکب را سنی بود و در سیاه دانه شفاست
از هر دردی و هر که سداب بخورد در شب و بخوابد امین می ماند آن شب زردی
پسردنی و اندرونی و ذات الخبیثه آب گرم نافع است از برای هر دردی در وقت
بخفته تید روغن است ترمین نماید بان گرم است در زمستان و سرد است در
تابستان و روغن لطیفیت روغن چربی و خوب روغنیت روغن بان حزن
است و اما نبت از هر بلای پس نماید نیست هیچ روغنی از برای جفت زانو
روغن زیت و درین منافع بسیار است و شفاست از هفتاد و دو سوال کرد شخصی
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام از خوردن تریاق فرمودند که باکی نیست
عقل کرد که این رسول الله گوشت انبی در آن داخل است فرمودند که لطیفیت
کردان و در آفتاب جها صفت است تریاق سید به رنگ را و بعضی میسازد و لوراکت
می کند جامه را و حادثی که کند در او و پریند و مساک سرجمه و اما است و معده
هم در دست و بهر بی راهه آنچه ادرا عادت کردی و اجتناب کن از ادوا
خوردن تادست تاب درد دارد و هرگاه که کسند شوی آب بخور و هرگاه بول آید
بول کن و تا ضرر نشود جماع کن و هرگاه که خواب گیرد خواب کن پس چنان
کمی بخت صحیحی ماند و دفع نمیدهد بریند و مساک چهار بعد از هفت روز بخورد
آن نیست که در آن چیزی بخوردی بگو آنست که بخوری و مگر بخوری و در دست

دوست

دوست

دور هر با دعا بقدریک که کان کلان بخورد که برای هر درد نافع است و اگر مرد
پنهان نماند و سنا را بگفت حال آن را بد و متعال طلب بخزند و سنا ایمن می کرد و
از برص و پستی و جذام و دیوانگی و لوقه فرمودند که بکیر سنا را با جوهر سنا
که در آن آتراده پهنه و پیله کابلی و پیله نرد و پیله سیاه مساوی هم دویم
تر که پهنه داشته باشد در هم آن را بخورد که بهترین دوا است **آب حیات** در
حیات کنید برشته یک سیاه باشد که خون غالب شد و اگر کسل آب کشد و حیات کردن
سر شفاست از هفت چیز دیوانگی و جذام و برص و خواب و درد دندان و تاریکی
چشم در و سرد از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است که حیات کردن سر شفاست
میان مندی یعنی بفریاد رسیده و نافع است از برای هر دردی که مکرر پس برود
طرف برده شکر کند و دعا جانی که انگشت ابهام سید نشان کردند و فرمودند
که این حیات باید کرد و بسیار خوب دوران سر عادت زیادتی خون
و حیات کردن در شش اول قرماه روی باعث تندرستی آن سال است و
نظر کند با دل بجز که در خون او بریزند اما یا بداد در چشم تا حیات دیگر
دوام یا بداد در گردن و چون خوابی که حیات کی و خون از حیات حیات
پروان آید پس بگوید در دعا که خون میرفته باشد **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْوَجَعِ مِنَ الْعَيْنِ فِي الدَّاءِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
فِي حَيَاتِي هَذِهِ حضرت رسالت پناه بعد از حیات غسل میفرمودند

تا ازار

تا عادت خون فرو نشیند و خوردن آن سر شترین بعد از حیات خون رنگ
می کشد و خون اندر روی را صاف میگرداند و بی مضر بود در حالت سیری و حیات
کند است آنکه چیزی نخورد بدستیکه حیات کردن بعد از چیزی خوردن کمی نشیند
را از کباب و اسنان تر شود پیرون آمدن خون و زیاد میکند قوت بدن را
آب ثواب چهار و ثواب عبادت چهار مؤمن هرگاه بیمار شود و حیات کند خدای تعالی
بجانب فرشته طرف چپ که نویسن بر بنده من بفرستد که بی ما دادم که در جنس
من است یعنی چهار است و همچنین وحی میکند بجانب فرشته طرف راست که نویسن
برای بنده من حسناتی را که می نویسن برای او در ایام صحت او و بعد از آن
مؤمن را بسبب بیماری برای بربری می کند بعبادت که ساله و هر که کیشب بیماری کند
دعای کند در آن بیماری و شکر خدای تعالی بی آورد و شفقت سالگانه آن او
آزماید شود و تنگ کیشب که راه کنان یکتا است و بیماری هر عضو بیرون
میرود کنانی را که از آن عضو کرد و چون مؤمن تب کند فرمودند که کنان
مانند بزرگ درخت و اگر صاحب شتر شود یا لا اذ او آب پیچ درود و فریاد او
ثواب عیسی در گردن او بر روی فرستد یعنی آن است که شتر زنده در ماه خدا
تعالی و بیماری پاک میگرداند مؤمن را از کنگه و رحمت است و که فرما عذاب است
است و مؤمن آن مقدار بیماری می کشد که هیچ کنایه بر او نماند بیماری اطفال
کنایه کنان بدرد و در ایشان است و هر سومی که عبادت کند برادر مؤمن

برای طلب کم شده و اگر بخواهد آداب او عذر استخاریت درین باب غرض
فصل اول در بیان دعای نماز برای طلب نیت و دفع مشقت و دشواری
و هم در غم **فصل دوم** در بیان دعای نماز برای ایمنی از شر سلطان و شیطان و
و هر چه چشم در غم و در زندگان و کزندگان و از هر چه که برسد **فصل سوم** در بیان
دعای انتقام و دفع کید اعدا و دعا تا بجهت خلاصی از زندان **فصل چهارم**
بیان آداب و عذر سفر و احکام قصر نماز و افطار روزه و سفر **فصل پنجم** در بیان
دعای نماز برای وسعت روزی و ادای قرض و دعای نماز برای
طلب کم شده و اگر بخواهد آداب استخاریت **فصل اول** در بیان دعای نماز برای
برای طلب نیت و دفع مشقت و دشواری هم در غم **فصل دوم** در بیان
میخوانند هرگاه سوال میکردند از خدا تعالی عاقبت ما و از او عذر میخوانند که
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِ الْبَيْتِ عَافِينَكَ تَأَخَّرُوا تَبْرَأُوا
برای طلب نیت بخوان **اللَّهُمَّ لِي سَلَامٌ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ**
سَلَامٌ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
وَصَفِّ الشَّيْطَانَ بِحُجُومِ السَّمَاءِ وَتَرْتِيقِ الْأَرْضِ وَآمُوجِ
الْبَحَارِ وَدِدَائِبِ الْجِبَالِ سَلِّمْ يَا رَبِّ يَا أَحَدًا يَا صَدَقَ فِي النَّبَاءِ
مِنَعَاذِكَ وَفِي الْأَرْضِ تَضَاعُكَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى لَكَ
فِي الْجَنَّةِ وَرَحْمَتِكَ وَفِي النَّارِ عَذَابِكَ وَالْمَلَكَةَ بَحْثُوكَ

برای

در وقت صبح مشایبت او می کنند و نماز هر روز سه مرتبه می خوانند که بقیه نیز در آن
خدا تعالی را در جنت میفرستد و فرشته های او استغفار می کنند تا شمس اگر در
وقت شام غایت کند خدای تعالی را در جنت میفرستد و فرشته های او استغفار
می کنند تا صبح و هر که دعا کند برای رضای خدا آن بیمار هر چه طلب کند
در حق او از خدای تعالی مستجاب شود و حق مسلمان بر مسلمان است که چون ملاقات
نمایند بر وی سلام کنند و در وقت بیماری عیادت او کنند و چون بیمار باشد عیادت
او کنند و عیادت پیش از آنکه سر روز از بیماری بگذرد و چون سر روز از بیمار
بگذرد و در میان یا دور روز در میان عیادت بکند و هرگاه بیماری لطول
دیدی عیادت نکند شکر بیماری را با مجال خودش و قوی که بیماری شود و مردمان
شما می آیند از آن دمید که نزد شما پاینده برسی که عیادت می آید استجاب
خواهد بود و هرگاه حضرت امیر المؤمنین میدیدند کسی را که از بیماری سخت یا قوی است
میفرمودند **يَهَيِّئْكَ اللَّهُ مِنَ الظُّهُورِ مِنَ الدُّرُوبِ** **باب دوم** در بیان دعای
نماز برای طلب نیت و دفع مشقت و دشواری هم در غم و دعای نماز
از برای طلب نیت ایمنی از شر سلطان و شیطان و جن و سحر چشم در غم
و در زندگان و از هر چه که برسد و دعای انتقام و دفع کید اعدا
و دعای بجهت خلاصی از زندان و ادای قرض و دعا تا بجهت خلاصی از زندان
و سفر و دعای نماز برای وسعت روزی و ادای قرض و دعای نماز برای

و بعد از نماز مغرب و دو رکعت نماز که از پس سجده کنی ایمن دعا بخوان یا شانه
الحال یا عزیزنا اذکلت بعزتك جميع ما خلقت صل على
محمد قاله و اکفنی شر فلان بما شئت که دشمن را بگریزانی
و نیز بخوان یا عذتی عند شدتی و یا عوذی عند کربتی
اخر سنی بعینک التي لا تانا و اکفنی بریک الذی
لا یزاه ما د الفقه القویة و یا ذ الحلال الشدید و یا ذ
العزة التي کل خلیفک لها ذلیل وصل على محمد و آل
محمد و اکفنی ظالمی و انقم منی منه و بشارت می خورند
اللهم شتت شملکم و قلب تدبیرهم و خرب بنیانهم
و قرط جانهم و بدل آخالهم و اشغلهم یا بدبهم
و خذهم اخذ عزم مقتدر یا قهار یا قهار یا قهار
یا جبار یا جبار یا جبار که بخواند این دعا را در دشمن گنایت
شمارد و در هر ساعت یا قاصم الاکسامیة و قاتل الجبابرة
اصح مذل و لا مقهور فرقی بیتی و بین اولادی
و علی قیامه اذ یوسف علی یعقوب و یا انا اذ الرحمة
علی ائوب عنی و عن کل مؤمن و مؤمنة و لا
تکلی الی نفسی طرقت عین فانه لا حول و لا قوة الا

یا لله العلی العظیم و حضرت امام زین العابدین علیه السلام از برای بی
گوشیدن دعای الهی هدایتی فلهوت که از او غیر صحیفه که در دست
هر که هستی برایش واقع می شد یا سید بن داود است که در آن چیزها
بود دعای ناچین لا یخفی علیه انباء المتظلمین که از او غیر صحیفه
که بدست می خوانند و چون این آیه را بر روی دشمن بخوانی قادر می شود بر آن
ضرر رساند کتب الله لا غلبان انا و رسولی ان الله قوی عزیز
تذکره عالمیک بخت خلاصی از زندان یا بد خواند جبرئیل و نزد یوسف آمد و
در زندان بود پس گفت که ای یوسف بگو در عقب هر نماز اللهم اجعل لی
فرجا و خراجا من حیث احسب و من حیث لا احسب
و از برای بر آمدن از جسد سمرقند بخواند اسئل الله العفو و العافیة
و العافات فی الدنیا و الآخرة **فصل چهارم در بیان آداب حج**
سفر کنی بدستگاه اکرال حاصل کنی از سفر قتل شما که مل خواهد شد و سفر کنی
بر نهی کسی صحیح شود و جاه کنی و غنیمت دنیا و آخرت باید و حج کند تا
ولی نماز شود و سفر نماید که در آن برای سیرت سیرت که توشه آخرت در آن
شود یا سفر یکجا است مرمت امور معاش کرده و یا سفر یکجا برای سیرت با
که حرام نباشد و شبها سفر مرو که شیطان با یک گس است و از دو کس و در است
و بیشتر عین در سفر از هر بدی نگاه می دارد و در هر جهت و با یک سید که در

یا شانه

اول باب پنجم مذکور شد با خود برورد و سوره بس که بخواند سعیدی نوشته
دارد و هر برای کرد و نیز نیکی نماند و هر که سفر کند برود با خود عصای
تخ را و بنویسد این حرف را بر پوست آهو و عصا را سوراخ کند و نوشته را در
بگذارد و سحر کس و به هوه بان ابنه ن ما و بر صاف
بصیبا نه و بر وایت دیگر اسلحلسلی سحر کس و به مهون
باذن الله و بر صاف و لغنا تو جبرئیل ما مدین فالتمس
بیتی ان یهدی سوا التبیل و مسافر لازم است که در وقت برود
ملاحظه ساعت نماید و تفصیل آن در باب سوم این کتاب گذشت و هر که سفر کند
یا زن بخواند در وقتی که در عقب باشد نیکی بپند و در وقت تصدق کوش
از سفر سید ایمن بخواند اللهم انی ائمن ید سفر اگذا و کذا
و انی قد اشتريت بهذین الصدف سلامتی و سلامتی
سفری و ما معی اللهم احفظنی و احفظ ما معی و
سکنی و ما معی و بلغنی و بلغ ما معی ببلادک
الحسن الجمیل و دیگر بر این از منزل که بخواند اللهم حبیبی الله
تو کلک علی الله اللهم انی استک حبر المؤمنین کلنا
و اعوذ بک من خزی الدنیا و عذاب الآخرة و چون از
استاد راده مرتبه و بر در خانه خود یا سید روحانی که بخواند برود پس

فانقره از پیش رو و از جانب رت و از جانب چپ و همچنین همو و بین و قبل
احد و ایت الکرسی را از پیش رو و از جانب رت و از جانب چپ بخواند پس
اللهم احفظنی و احفظ ما معی و سکنی و ما معی
و بلغنی و بلغ ما معی ببلادک الحسن الجمیل و هر که بر
از منزل خود خواهد در سفر و خواه در حضر بگوئیم الله امنت یا الله
تو کلک علی الله ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله
بجانب اللهم حل بیئنا و احسن تسبیحنا و اعظم عافیتنا
و اگر یکی از این چیزها در برابر سفرها هر شود برای او شوم است کلاعی کرد
کند از جانب راست او و کسی که دم را علم کرده باشد و کلی که بر دم خود
نشسته باشد و بر روی او فریاد کند پس سمر مرتبه بلند شود و دست شود
آهوی که از جانب راست او پاید و بجای چپ و برود و چنانکه فریاد کند
پرسید سونی که بر روی او پاید و ماده الاغنی که گوشش را برده باشند
پس کسی که از بدن اینها ترسی در غشش سایه بگوید اعصمت بک
یا رب و من شتر ما اجد فی نفسی فاغصم فی ذلک
که ضرری با و زسد و هر گاه پای خود را در رکاب بگذارد بگوئید ان
الذی یحرق لنا هذا و ما کنا له مقرنین بعد ان یحرق
الله بقرت المحمد لله بقرت لاله الا الله بقرت مرتبه و هر که

یا شانه

در این شبها بر خیزند از آن بگویند و هرگاه در شهری در آمدند بخیرند یا در آن شهر
که دوری کند از شما و ما را چون در شهری فرود آید بگو اللهم انزل فی منزله
قبامرکنا و انت خیر المنزین و چون بر شوی سوار شوی بگو اللهم
حججنا بها و فرسها ان رقی لعقور رحیمه و نیز بخواند سوره بقره
فصل پنجم در بیان دعای نمازها از برای وسعت رزق و ادای قرض و دعا
نمازها از برای طلب کم شده و کفر خیر و ادای غیبه سخاوت **دعای نمازها** از برای
وسعت روزی و آن بسیار است و چند دعا و نماز درین مقام مذکور میشود و حضرت
امام زین العابدین در فرستادن یکدیگر می شد بر حضرت روزی اندک گوید که از
او غیبه صحیفه که مدت بیست و نه روز است **اللهم انک ایتنا فی امرنا فینا**
ما فرود بر دوزیت مرتبه بگو لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان
الله و الحمد لله کثیرا اللهم انی استلک من فضلك
و حیک فانه لا یملکها احد غیرک و برای دفع فقر بگو
اللهم رب السموات السبع و رب العرش العظیم انض
عنا الذین و اغنینا من الفقر و برای دفع بیماری و تسکین سستی بگو
حول و لا تقه الا با الله توکلک علی المحی الذی لا یموت
و الحمد لله الذی لم یخذ ولد او کمه یکن له شریک فی الملک
و کمه یکن له ولی من الذل کثیره تکبیرا و برای طلب رزق

یا انا فی المؤمنین و یا ارحم الراحمین و یا و لی المؤمنین
و یا اذ الفقه المؤمنین صل علی محمد و اهل بیته و انزل فی
و غای فی و اکتفی ما اهتمنی و اللهم انک کفلت
بیرتی و برزق کل ذی ذنب یا خیر مدعو و یا خیر من
و یا خیر من سئل و یا افضل من سئل افعل فی کذا
و کذا او هر که دشوار شود بر او روزی و بسته شود بر او درهای معاش
پس برید این دعا را بر پوست آهویا هر پوستی که باشد و پیا و زردن با
بر خود یا بگذارد در بعضی از جا های خود و از خود جدا کند و سیخ بکشد
ضدای فقر و رزق او را می کشد بر او درهای معاش و دعا عاشق او
بکشتی که در حساب نیاید اینست **دعا اللهم لا طافه لفلان**
ابن فلان بالجهد و لا صبر له علی البلاء و لا فیه
له علی الفقر و الفاقة اللهم فصل علی محمد و آل محمد
و لا تحظر علی فلان بن فلان رزقک و لا تقتر علی
سعة منا عندک و لا تخرمه فضلك و لا تخم من
جزل قسیمک و لا تکله الی خلفک و لا الی نفسه
فیعجز عنها و یضعف عن الفنا و یفما یصلح و یضی
ما یجمله بل تقدر بلمر شعیبه و قول یفانسه و انظر

مبارک

البه فی جمیع امور انک ان و کله الی خلفک لم یفقه
و ان انجا ته الی اقربا ته حر موه و ان اعطوه اعطوه
فلم یلان کذا و ان منعه منعه کثیرا و ان یجلاوا
یجلاوا و هم لیحل اهل اللهم اغنی فلان بن فلان
من فضلك و لا تحله منه فانه مضطر الیک ففر الی
ما فی بدیک و انت عینی عنه و انت به حیر علمه و من
یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله
لیکل شیء قدرا فان مع العسر یسرا مع العسر یسرا
و من یتق الله یجعل له مخرجا و یرزقه من حيث لا
یحسب یرحمک یا ارحم الراحمین و چون اللهم یا
سبب کل ذی سبب یا مسبب الاسباب من غیر سبب
صل علی محمد و آل محمد و اغنی جلالک عن خیرک
و یطاعک عن معصیتک و یغنیک عن کسوات
یا حی یا قیوم و بسیار خواندن جمله برای دفع تنگدستی و آرزوی
و بگو سبحان الله و بحمد سبحان الله العظیم بعد از آن دعا
کهن ضدای تنالی را صد مرتبه و نیز بگو سبحان الله العظیم و بحمد
و استغفر الله و اسئله من فضله و خواندن سوره و هر چه

برای دفع پریشانی و آرزوی است و نازل کند روزی را بر صد دعا
و نیز بگو یا الله یا الله یا الله استلک بحق من حقک
علیک عظیم ان تصلی علی محمد و آل محمد و
ان ترزقنی العمل بما علمت من معرفه حقک
و ان تبسط علی ما حطرت من رزقک و هرگاه بانگ
بشنوی آنچه نموزن گوید که غمی بشوی و از برای طلب روزی و گویت
نماز بگذارد و بخواند در رکعت اول الحمد یک مرتبه و انا علیه ناک الکریم
در رکعت دوم الحمد یک مرتبه و صوره بین هر کدام سه مرتبه و نیمه در رکعت
سوم بگذارد و بخواند در هر رکعت الحمد یک مرتبه و صوره لایلاف یا زده مرتبه
بعد از سلام ده مرتبه صلوات بفرستد و بعد از آن سجده کند و ده مرتبه
بگوید اللهم اغنی بفضلك عن خلقک و هر که گرسنه شود
پس وضو سازد و دو رکعت نماز بگذارد و بعد از آن بگوید یا مرتب ایتی جلالک
فاطعمنی در همان ساعت و طعمی برسد **دعای نمازها از برای**
و نماز آن حضرت امام زین العابدین علیه السلام در طلب روزی از خدا
تعالی برای ادای قرض است دعا که از او غیبه صحیفه که مدت بیست و نه روز است
اللهم اغنی جلالک عن خیرک و اغنی بفضلك
عمن سواک و بسیار بگوید یا اذ الجلال و الاکرام

اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغنی جلالک عن خیرک و اغنی بفضلك
عمن سواک و بسیار بگوید یا اذ الجلال و الاکرام

مبارک

بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اقض عني ديني ونزكوف
اللهم فالملك الملك يا يعقوب حساب بعد ان يكون
الدنيا والاخرة ورجعتهما تعطى من تشاء وتمنع
بين تشاء فا قض عني ديني كما كرفض تو طلوبا بشه قدرين
هرامه اداي كنند خدای تو ان را و برای تر خند اری و سوسه سینه کوی
تو کلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی
لیتخذ صلیحه ولا ولد و لم یکن له شریک فی الملک
و دین له ولی من الذل و کبره تکبیرا و برای ادا
قرض وضوی یکو بسزد و در کت نماز کند بعد از ان کویا ماجد با
و احد با کربیه ا توجه الیک یحیی تبتک فی الخیر
صلی الله علیه و آله بالحمد بارسول الله انی اوجه
یک الی الله مرتبک و مرتب کل شیء ان یصل
عنا محمد و اهل بینه و اسئلك بفضله کربیه من
تغایک و فحما کبیرا و زفا و اسعالم به شععی
و اقض بی دینی و اشبعین به علی عیالی و ولیدین صبح
شکوه کرد و خدمت حضرت امام جعفر صادق از انکه درین درین
است فرموده که اللهم خطه من خطایک علی عرماقی

سابقه

بها القضا و تیسرین بها الا قضا انک علی کل
شئ قدير و ما زاد و ما نزل و ما ازل و ما ابرای بر روی
شده و در کت نماز کند در هر رکعتی بعد از الحمد سوره یس بخواند و چون
از نماز فارغ شود دستهای خود را بجانب آسمان بردارد و بگوید اللهم
یا ارحم الراحمین و ایاها الذی من الصلوة صل علی محمد
و آل محمد و احفظ علی ضالقی و انزل کذها الی عالمی
یا ارحم الراحمین فانهما من فضلک و عطاک با عینا
الله فی الارض و یا سائر الله فی الارض مراد و علی
ضالک فانهما من فضل الله و عطاک و نیز این دعا را بخواند
تا من لا یخفی عنه مکنون و لا یسئ عنه معلوم و لا
تعالیه صنیع و لا یطاوله و یفیع امر و د یفد مرانک
علی ملایه بقضتک انک اهل الخیرات و خواندن سوره یس
برای روزه که شده و در شده و از برای روزه که شده و کربیه است با کربیه
بخواند تا در علیا مظهر الجاهب یحیی عونا انک فی
القواتیک کل هم و عم سبخی بولایک با علی
یا علی یا علی و از برای نده که بخواند و کلمات فی بحر
یحیی بعشه موج من قوفه موج من قوفه حجاب

کتاب
نشد

طلبت بعضها فوق بعض اذا اخرج بدء لم یکن منا
ومن لم یجعل الله نورا لاله من نورها و انا و الله
استی رات خدیقا لی میفرماید که از جمله شفا و ت بند من ان است
که کار کند و طلب خیر خود را از من نماید و جایز نیست استخاره کردن
برای عمل آوردن فعل حرامی یا نکردن فعل واجب و نیست شماره کردن
در امور مباحه یا در میان دو امر است که هر دو را با هم بچون آورد
مثل چهار دست و پنج سنت یا آنکه مترد باشد در میان زیارت
امام و مشال آنها و سبشی به بر چند قسم است اول استخاره مطلقه است
یعنی طریقی که نقطه و محمد و محمد خدای کنی و صلوات بر محمد و آل و پیغمبر
بعد از ان می گوئی اللهم انی استسئلتک با انک عالم الغیب
الشهادة الرحمن الرحیم و انت علام الغیوب استخاره الله
بیر حتمه پس اگر امر سختی باشد که تم دران داشته باشی صد مرتبه بگو
و اگر امر سهل باشد صد مرتبه بگو و نیز بعد از در کت نماز و حمد و ثنای خدا و
صلوات بر محمد و آل و بگو اللهم ان کان هذا الامر خیرا
لی فی دینی و دنیا یا قیسه لی و قد مره لی و ان کان
علی غیر ذلک فاخیر فی عقی و حضرت امام زین العابدین علیه
و آله عار میخوانند در وقت استخاره و از او عیب صحیفه که در دست

اللهم

اللهم انی استخیرک بعینک تا آخر دیگر استخاره بر وجه بیست
هر که اراده امری است که عمل کند و در کت نماز بخواند و بعد
از ان سجده رود و صد مرتبه بگوید استخیر الله تعالی فی جمیع امور
کلیها و خیرة فی عافیة پس بگوید در دست راسته بان عمل کند و دیگر کت
بشوره است چنان میشود که یک از خدا استخاره کند و بگوید بشیران می شود کسی که
مردم مشورت کند و با کسی که مشورت کند عاقل و آزاد و دیانت و درست
و پرا در خون باشد و چشم و برود شسته باشد کلاه یا ماله کند و هرگاه
با یکی که مشوره کنند و در میان ایشان کسی باشد که نامش محمد یا محمد یا محمد
باشد و مشورت ایشان داخل باشد البته آنچه خیر ایشان است برایشان ظاهر
میشود و وسیع کار می کشید که مشوره کند بزرگی و آنچه او بگوید بر خلاف آن
ببیند بر سبب کار می لغت کردن زن برکتی است دیگر استخاره بقرآن مجید است
هرگاه خوابی که تعال نامی بکناب خدا پس سوره سوره قل بقرآن مجید بخوان
و سوره صلوات بفرست بر محمد و آل و پس بگو اللهم انی تعالبت
بکتابک و توکلت علیک فآر فی من کتابک ما هو المکنف
من یرتک المکنون فی غیبک پس صبح را بکش و عمل کن آنچه
در سطر اول صفحه دست راست ظاهر میشود و اگر در قی را بگرداند که در کت
تسبیح است اولش نیست که صد مرتبه صلوات بفرست بر محمد و آل و بگوید

دوتا دو تا بشماره پس اگر طاق باشد خوبست و اگر جفت باشد بد است
سوره نوح را تا اهدا نظر است تقم بخواند و سر بر زبده صلوات بفرستد و بگوید
اللَّهُمَّ يَا مَنْ يُعَلِّمُ الْبَشَرِ مَا لَا يَعْلَمُونَ دست بر سجده بندد و سر بر
طرح کند اگر یکی باشد خوبست و اگر دو باشد میان بد است
و دیگر استی راه بر قاضی است هرگاه امر بر او داده کسی شش رقع که خد بگوید
در سر رقع بفرستد **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَبْرَةَ مَنْ اللَّهُ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ فَلْيَلانِ بْنِ فَلانِ أَفْعَلُ** و در سر رقع و بگوید
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حَبْرَةَ مَنْ اللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ فَلانِ
بِنِ فَلانَةَ لَا تَفْعَلْ پس آن رقع را در زیر مصلائی خود بگذارد و در وقت
نماز بکند و چون از نماز رفتی بجهه کن و صد مرتبه در آن بگوید **اللَّهُمَّ
بِرَحْمَتِهِ حَبْرَةَ فِي عَافِيَةِ رِسِّ دَسْتِ بَشَرِ** و بگوید **اللَّهُمَّ حَبْرَةَ
وَ اخْتَرْتَنِي فِي جَمِيعِ امْرِئِي فِي بَيْتِي وَ فِيكَ وَ عَافِيَةِ رِسِّ**
بزن و رقع را با یکدیگر مخلوط کردان و یک یک با پر کون آرد و ملا تعلق کند اگر رقع
پی در پی پس چون آید پس بکن آن کار را که کرده ای و اگر سه رقع در پی در پی
پس چون آید پس بکن آن کار را که بعضی افعال و بعضی افعال برای توج
تعبیر چون آید پس اگر افعال بیشتر است عمل کن و اگر افعال کمتر است ترک کن
و قید چوبت به بر کون آرد و رقع ششم **تتمه در بیان بعضی از اذیت**

و احکام و اجازت معتبره و درین چند مطلب است **مطلب اول** در بیان فضیلت
آداب نجح و عقد و زفاف و مجامعت و معاشرت با زنان و دعای از برای
طلب زنده و تسبیل ولادت و آداب حمل و ولادت و تحقیق و حقه و تربیت
فرزندان **مطلب دوم** در بیان فضیلت و آداب تمام رفتن و نوره کشیدن و
مالیدن و خضاب کردن و سر را بخیلی و سر کشیدن و موی سر را بشستن و
بغل گرفتن و ناخن چیدن و شانه کردن و در آینه دیدن و مسواک کردن و
کشیدن و استعمال بوی خوش نمودن و روغن مالیدن و پست مالیدن و
مطلب سوم در بیان فضیلت و آداب زود پوشیدن و زود بخت کردن و
پوشیدن و فضیلت و خواص بعضی از خصوص و آداب خانه خستن و آنچه
تعلق به آن مثل زود ختن چراغ و رفتن و فضیلت نگاه داشتن
بعضی از حیوانات و بچلی احوال آن **مطلب چهارم** در بیان فضیلت طعام
نوشیدن و آداب چزی خوردن و چزی آشامیدن و فضیلت و خواص
بعضی از مکولات و مشروبات و جوب و بقول و فواید غیر آنچه مذکور شد
در فصل چهارم و پنجم باب نهم **مطلب پنجم** در بیان کیفیت معاشرت و
تلاقی با مؤمنان نمودن و فضیلت بر آوردن حاجات مؤمنان و
کردن ایشان و بیان بعضی از حقوقی که بر فضیلت و آداب سلام و مصافحه
و معاقد و عطر آرد و کیفیت گوشستن نام و فضیلت و آداب تجارت و

مطلب اول در بیان فضیلت نجح و زفاف و مجامعت و معاشرت با
زنان و دعای از برای طلب فرزند و تسبیل ولادت و آداب حمل و زود
و تحقیق و حقه و تربیت فرزندان **آه فضیلت نجح** حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که دوست دارد پس روی به سمت مرا
باید که نجح کند بدستیکه میخواهم که مت من بیشتر باشند از
تست پسران و بگوید در روز قیامت تا آنکه طفلی که از شکم مادرش ده باشد
می آید بشنید که بر در بهشت پس خواهد گشت و اگر در آید در بهشت
آن طفل خواهد گشت که در می آید به بهشت تا آنکه پدر و مادرش پیش از
من بر بهشت در آید پس خدای تعالی میفرماید که در آید پدر و مادرش
بر بهشت و طلب سید روزی را بسبب نجح و بدترین مردگان نما
عذابند و در کت نماز که صاحب آن می گذارد بهتر است از شهادت
رکت نماز که عذاب بگذارد و از اخلاق پسران است دوست داشتن
زنان و چه ضرر مانع است مؤمن را از آنکه زنی بگیرد شاید که خدا او را
فرزند می روزی کند که سگین کند زمین را بگفتن **لا اله الا الله انما**
زنان نجح کنی بزن شهیده که زن از زنی خوش گوشت و آب و کون
در از بالای لا عنبت و بینه که زن کونا به فضیلت است و بدینه
پس بدینه است و لغوت زینت که از شوهر دیگر فرزند داشته و چون

زنی خواستگاری کند از مویش پرسید چنانچه از دیشی پرسید که لطف
حسن در بهشت و بهترین زمان آن است که سفید باشد و همش کشته
و دختر بگوید و مثل خود بدید و از کفو و مانند خود دختر بخواهد و بهترین زمان
شما زینت که فرزند بسیار آرد و دوست شوهر و صاحب عفت باشد
در بیان خویشش خود عزیز باشد و نزد شوهرش ذلیل باشد و از چنانچه
خود زینت و بشارت کند و از دیگران شرم کند و وقت در زد و در هر
شوهر گوید بشود و آنچه فرماید اطاعت کند و چون شوهر با او طلاق کند
آنچه از خود بد مضایقه کند اما بشوهر در دنیا و نزد که او را به تکلیف رسد
بدارد و هر که نجح کند دختر خود را بهر که شارب نجح باشد پس قطع خویشی
کرده است میان خود و دختر خود و آنچه از آداب عقد و زفاف و مجامعت
معاشرت با زنان در وقت **مطلب ششم** در بیان فضیلت و آداب
وسیرم در عمل عقیقه و ماه بتفصیل مذکور شد و در عقیقه و مجامعت باشد
و مجامعت روز و ماه است و سنت است که زود نجح در شب قطع شود و از
سنت پسران است طعام داوون در وقت تزویج و هر که نجح کند زنی را
در خاطر او نباشد که مهرش را بدید پس و زنا کند است و هر که هاده
از شما را داده تزویج کند و در کت نماز بگذارد و حمد خدای تعالی بگوید
و آنچه بخواند **اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَرْزُقَ عَقْدًا رَافِعًا**

الْبَسَاءِ أَعْقَمَهُنَّ فَرْحًا وَأَحْفَظَهُنَّ لِي فِي نَفْسِهِنَّ وَمَلَ
وَأَوْسَعَهُنَّ رِزْقًا وَأَعْظَمَهُنَّ بَوَاقًا وَقَدَّرَ لِي الْوَلَدَ
طَيِّبًا جَعَلَهُ مَخَافًا صَالِحًا فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ مَمَاتِي
عروس داخل خانه شود پاهای او را بشوید و آن آب را از در خانه تا
منتهای خانه بپاشند که باعث برکت و دفع پریشانی و ایمنی
عروس از دلوهای دغوره و میسی میشود و منع کند عروس را از خوردن
شیر و سرکه که شیرین ترش که در جمیع خوردن این ماسرود و عقیم
میشود و صیبر که در مغانچه خانه افتاده باشد بهتر است از آنکه فرزند از
بوجود نیاید و چون در فصل خانه شود دست بر چشمانش بگذارد و بگوید
عَلَى كِتَابِكَ تَرْجِعُهَا قَبِي أَمَا تَبَيْتُكَ أَحَدٌ مِمَّا وَ
بِكَ لَيْتُكَ اسْتَلْتُ فَرَجَهَا فَإِنْ قَضَيْتَ لِي فِي
رَحْمَتِكَ شَيْئًا فَأَجْعَلْهُ مُسْلِمًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْهُ شَرِكًا
شَيْطَانِي وَجُنَّ اراده جماع کی بسم الله بگوید که شیطان را نقطه
شریک نشود **آوردن عیبت** فرزند و نسبت آن میراثی که از بری
خدا از بنده می ماند فرزند نیست که بعد از او عبادت خدا کند و فرزند
صالح نیست از کلهای ایهت و هر که سر دختر یا سرخواهر عیال او
دعوت میشود او را بهرست عرض کرد که یا رسول الله اگر کسی را دوتا

عین

عینش باشند فرمودند که اگر چه دو تا باشند و عرض کردند که اگر کسی
دو پسر داشته باشد فرمودند که اگر چه یکی داشته باشد و هر که ببرد و فرزند داشته
باشد پس کویا برکز در میان مردمان بوده است و اگر فرزند داشته باشد
پس کویا نمرود است و برای طلب سرزند کویا است لا تدثر فی فردا
وَأَنْتَ حَقِيرٌ الْوَالِدِينَ وَاجْعَلْ لِي مِثْقَالَ ذَرَّةٍ لِيَا
يَرْثُنِي فِي حَيَاتِي وَكَسْتَحْفِرُكَ بَعْدَ مَوْتِي وَاجْعَلْهُ
خَلْقًا سَوِيًّا وَلَا تَجْعَلْ لِي شَيْئًا فِيهِ شِرْكًا وَلَا تَصْنَأْ
اللَّهُمَّ فِي اسْتِغْفِرُكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ
الرحیم و عیبت و مرتبه و هر که بسیار بخواند این دعا را روزی که در اندام او خلل
تعالی هر چه آرزو داشته باشد از زمان و فرزند و از ضرر و آفات و غیر
هر روز در وقت صبح و شام بگوید سبحان الله شهادت مرتبه و استغفاره
مرتبه بعد از آن بگوید مرتبه سبحان الله و یک مرتبه استغفار در هر روز و در هر
شب صد مرتبه استغفار بخواند و چون خوابی که بنزدان خود روی بخوابد
وَذَا النُّوْبِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا نَسِيًّا يَعْنِي وَأَنْتَ حَقِيرٌ
الوالدین که آتش الله ترا فرزند روزی شود و چون اراده جماع
بگوید اللَّهُمَّ لَنْ سَأَلُكَ فِي ذِكْرِكَ عَقِيْبَةً مُحَمَّدًا وَهَرَاكَ فِي
عمل باشد و چهار ماه بر او بگذرد روی او را بقیع کن و آیه الکرسی بخوان دو

عین

پهلوی او زن و بگوید اللَّهُمَّ لَنْ سَأَلُكَ فِي ذِكْرِكَ عَقِيْبَةً مُحَمَّدًا كَمَا سَأَلُكَ فِي ذِكْرِكَ عَقِيْبَةً
خوابد که بسیار شود مال و فرزندان زیاد و بسیار بخورد کاسنی را **آوردن عیبت**
از برای تسهیل ولادت هر که زنی یا چهار یا بی دشوار از زاید بر او بخواند یا
خَالِقِ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ وَخَالِصِ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ خَلِصَةً
بِحَوْلِكَ وَتَوَكَّلْ وَهَيْتَ مَرْتَبَةً بَرِيَّةً بِرُزْقِي فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا وَكَيْفَ يُبْرَأُ لِمَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ يَا أَيْهَا
النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كَمَا كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ ذَلِكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ شَيْءٌ عَظِيمٌ
بِوَعْدِهِ مَا تَذَكَّرْتُمْ هَلْ كَلَّمْتُمُوهَا أَرْضَعْتُمْ وَنَضِجْتُمْ
كُلَّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمَلُهَا وَبَرْنِدَانِ وَرَقٍ رَابِعَانِ إِنَّ زَيْنَ الْعَبْدِينَ
نَشْرَهُ يَصْنَعِي بَرْنِي كَمَا شَوَارِسُهُ بِأَشَدِّ بَرُو زَائِدَانِ مَا لَوْ هَيْتَ **آوردن عیبت**
و ولادت هر که زنی حامله شود و خوابد و بگوید کسی که در روز و روزه باشد و در
شب بعبادت استیاده باشد و چهار می کرده باشد در راه خدا نفس و مال
و چون بزاید خوابد و او را ثواب بقدر آنکه بچسبید که آن تو را کند که در وقت
و چون شیر دهد آن طفل باشد او را در بدل هر یکیدی بقدر ثوابت ترا کردن
یکی از فرزندان محیل و چون فارغ شود از شیر دادن فرشته دست زین
پهلوی او و بگوید که از سر کبر کل خود را که تحقیق آرزیده شدی و بغرمانید که فرما
بخوردن بستن در آن ماه که میزاید بچسبید که فرزند او خوش خلق و پرهیزکار

عین

بیشود و بهی بخورد و فرزندش خوشبوتر و رنگ فرزندش صاف تر باشد
و فرزند را در شکم مادر نام بگذارد و سنت است غسل دادن مولود در
وقت تولد و اذان و رکوش ربهت او و اقامت در گوش چپ او
بگوید که بخاه دارنده او است از شر شیطان و بر او در کام طفل
خوردن آب فرات و تربت حضرت امام حسین علیه السلام و اگر نماند
باب بر او در بر او است دیگر بخرد و میکی که پدر یا فرزند خود می کند
است که او را نام نیک بگذارد و در غسل نمیشود و فقرو خانه که نام محمد یا محمد
یا علی یا حسن یا حسین یا جعفر یا طایب علیه السلام یا فاطمه بوده باشد و نام را
در روز هفتم **آوردن عیبت** و عقد هر که فرزندش متولد شود هفت چیز بخواند
سنت است اول نام نهادن دویم سر تراشیدن سیم تصدق کردن بوزن
سرا و طلا یا نقره اگر قدرت داشته باشد چهارم عقیده کردن پنج زعفران
سرا و مالیدن ششم شکر کردن هفتم طعام دادن هساکان ازان عقیده
و عقیده لازم است کسی را که مالدار باشد و کسی که فقیر باشد هر که میسر شود
و اگر نشود برو چیزی نیست و اگر کسی را عقیده کرده باشد تا آنکه قربانی کند
از برای او از عقیده مجزیت و هر سر زندی در کرد و عقیده است و در عقیده
فرج بایدر که کوسفد یا کا و یا بیشتر در روز هفتم و اگر فرزند پسرا باشد حیوان
ز عقیده بکند و اگر دختر باشد حیوان ماده و جایز است که در عقیده

عین

در حقیقت و فقر زبکشند و شروط قربانی را در حقیقت رعایت کنند چنانچه در
روز عید قربان در فصل چهارم باب چهارم گذشت و در هر چهارم عقیقه تبار
میاید و در کتب بزرگتر باشد تعلق با در آن طفل دارد و هر که خواهد بود
و طعام میاید و از عقیقه ده مسلمان را در گزیند و از ده کس باشد افضل است
و بهترین عقیقه آنست که باب دهک بخرد شود و در مسلمان با در انجا بیستگت
در روایت کرده شده است که در روز عید قربان عقیقه بخورد و اگر در عقیقه
تا غیر کاش شود و از روز هفتم تا بلوغ طفل برسد است و بعد از بلوغ تا
آخر عمر بخورد است و در وقت کشتن عقیقه این دعا بخوانند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
وَيَا اللَّهُ اللَّهُمَّ عَقِيْقَةً عَنْ فُلَانٍ وَنَامِ فُلَانٍ وَذَكَرْ كُنْ كُنْهَا
يَلْحَمِكُمْ وَدَمَهَا يَدِيهِ وَعَظْمُهَا يَعْظُمُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا
وَقَائِلَ لَيْلٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَزَيْنَ كَرِيْمٍ
از بول کسی که خدایش کرده باشند در زمین نجس میشود و از بول کسی که خدای کرده باشد
تا چهل روز و هر که مسلمان شود عقیقه اش بخندد و اگر چه ششاد سال داشته باشد
تکلیف تربت فرزندان مادر طفل بخواند از شیر اول که به پستانش می آید
و گفته اند که اگر آن شیر را ندید باقی نماند یا قوت نمی یابد و از اجابت بسیار
سگال هر شیوه که ششهای شیر دادن تا دو سال است و نباید داد و طفل را شیر کز آن
بهر سینه داشته و در هر یک یک بصورت و میرت نیکو باشد زیرا که شیر در طفل

ممن

بکشد و طفلش پیشو بداید در صورت دیرت و فرزندان خود را زود امان
بیاورد زیرا که راه نشوند و پیاپی نرسد فرزندان خود را شستن کردن و تبر انداختن
و چربی و گشافت دست و روی اطفال را پیش از خواب بشوید که شیطان
می آید و ایشان را بوی می کند و در خواب می ترسند و ملائکه نویسندگان
تسلی می میشوند و گرامی دارند فرزندان خود را و نیکو دارند و آداب ایشان را
تا آنکه خدای تعالی شما را پامرز و ادب دادن شما فرزندان خود را بهتر
است از صدقه دادن هر روز به نیم صاع و چون دختر شش ساله شود
او را بر سر در پیروی خود بخواند که بمنزله زنا است و او را بنویسد و هر که بگوید
فرزند خود را می نویسد خدای تعالی از برای او یک حسنه و هر که شش و گشت
خود را شست و می کند او را خدای تعالی در روز قیامت و هر که قرآن بخورد
پیاپی آموزاند و قیامت پدید و او را بطلند و دو حله یا شش پرتند
که از نور آن روی اهل بهشت روشن شود **مطلب دوم** در بیان فیض
و ادب تمام هستن و نوره کشیدن و خا مالیدن و خضاب کردن و مرا
بخطی شستن و سوی سر و شارب و زربغل کردن و ناخن جیدن و شانه
کردن و در آینه بدن مسواک کردن و سر کشیدن و استعمال بوی خوش
نمودن و روغن مالیدن و پست نکارستن **آداب تمام** سخن بخواند
است تمام که چشم را پایدی آورد و در چوک را از بدن چمزد تمام زین بگذرد

در میان کشتن از زنی می کند و هر روز زین بید کرد و را می که از او باشد
سل میشود و در هر تمام مشوک را که اندک چیزی در معده تو باشد که حرارت معده
فروداند و این بیشتر باعث قوت بدنت و داخل تمام شود و وقتی که معده
پر باشد از طعام و هر که با تمام در ایند سرگف آب گرم بخورد که می افزاید طراوت
رورا و پیرو دور و دالم را از بون و نظر کند کسی که بخت بخت برادر مومن خود
تمام و نظر کردن بخت بخت فیض همان مثل نظر کردن بخت بخت عورت
در دنیا بدیجام که اگر آنک بستاند و نظر کند زن خود را با تمام و بر سر
در تمام که پسر که را می که از او نشاند مکن در تمام که مور آنک می کند و سر آنک
مشوک غیرت را ببرد و بسفال بدن خود را و آنک مکن که مورث برص است طلب
بر روی خود مال که بر او سپرد و مسواک کردن در تمام دندانها را میسر زاند
و منع سلام در تمام با عدم کثرت و از قرآن خواندن و جماع کردن در تمام
با کثرت و بول کردن در تمام مورث فقر و پریشانیست و در وقتی که در
کن تمام با هم را از خود بکنی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِقَعَةِ النَّفَقَةِ**
وَيَتَيْتِي عَلَى الْإِيمَانِ وَچون داخل خانه اول تمام می شود بگو **اللَّهُمَّ**
إِنِّي أَهْوَدُ بِكَ مِنْ تَبْرِ نَفْسِي وَأَسْتَعِينُ بِكَ مِنْ آذَانِهَا
و در خانه دویم بگو **اللَّهُمَّ اذْهَبْ عَنِّي الرَّجْسَ الْجَسَّاسَ طَهِّرْ**
جَدَّتِي وَقَلْبِي وَكَيْفَ آتَابَ كَرَمٌ وَبِرَّسَ خُذْ رِيْزَ وَبُهْضَةَ إِرَانِ آتَابَ

پای

پای خود بریزد و اگر توانی جرعه از آن آب بخورد که بجزای بول را پاک میکند
در خانه دویم با صبحی صبر کن پس چون داخل خانه نایم شوی بگو **نَعُوْذُ بِاللَّهِ**
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَنَسْتَعِيْنُكَ يَا جَبْرِيْلُ يَا جِبْرِيْلُ يَا جِبْرِيْلُ هر که بگوید
از آنجا که کرم در نهان که آب سرد و خربزه در تمام بخورد که معده را فایز میکند
و آب سرد بخورد و مزه که بدن را ضعیف می کند و چون از تمام پرتند
آب سرد بر مای خود بریزد که در روز بدنت می کشد پس چون مشغول بجا
پوشیدن میشود بگو **اللَّهُمَّ الْبَيْتِي النَّقْوِي وَجَنَّتِي الزَّادِ**
و چون این بار را که گفته بکنی از همه دردناکین شوی و با کثرت بخواند
قرآن در تمام چون غرض تو خوش خوانی باشد و آنک بسته باشی و چون
کسی از تمام مسردن آید با بگوید **أَتَيْتُ اللَّهَ عُنْكَ دَاوُدَ وَرَجَبَ**
بِكُوبِ طَهْرٍ كَرَّمَ اللَّهُ نَفْسِي وَأَدَّبَ نَفْسِي و خا مالیدن نوره
کشیدن و رفع و گیزی و پریشانی می کند و بدن را پاک می کند و چهار چیز از
اخلاق غیرت بوی خوش بجا بردن و سر زین و نوره کشیدن
بسیار جماع کردن و دست و نوره کشیدن آنست که هر که بگوید
بکشد و هر که پست و مکر و زبرد بگذرد و نوره کشیده باشد پس قرص کند
بر خدای نوره بکشد و هر که چهل روز بر بگذرد و نوره کشیده باشد پس او
مومن و مسلمان نیست و گرامی پیش خدا ندارد و با پسر که ترک کند که زین کما

نظر کردن با همه بگو اللهم كما حثت خلقي خشي خلقه
وتماني **افصيت** وادب **کوکردن** دران دوزده فصلت است
سنت است و پاک کننده دانت و جلاید چشم او و میکند
را و زیاد کند که حافظ را و سفید میکند دندانها را و دو چند میکند
دو و میکند پوست انداختن و پوست دندان را یک میکند دندان را
استهائای طعام می آورد خوشنود مسازد و فرستکان را و رختن چشم را
طرف میکند مسواک کردن در پست نخلا مورث کند دنان می شود و مسواک
کردن بچوب زیتون پودنهائی دندان را و بعد از مسواک مضمضه کند **فصلت**
و ادب سر کشیدن هر که ایمان بخدا آورد قیامت داشته باشد باید که
بکشد و سر کشیدن بسک اند دانه از خوشبو و ترکان را حکم میکند
و میروید اندومی ترکان را و با صره را ندمی کند و اعانت میکند بر طول
دادن سجده و آب ریختن چشم را زایل میکند و زیاده می کند قوت جمیع
و در شب نفع میرساند و در روز زینت است و هرگاه اراده نمائی که بر
میل را پست رخت بگرد و در سر مردان بزن و بسم الله بگو چون میل
کشی بگو اللهم تقویر بصیرتی واجعل في قلوبنا البصيرة
حَقِّقْ وَاهْدِنِي إِلَى طَرِيقِ الْحَقِّقِ وَارْشِدْنِي إِلَى سَبِيلِ
الرِّشَادِ اللَّهُمَّ تَقَوِّرْ عَلَيَّ دِينَكَ وَآخِرَتِي **افصيت** وادب

دو

بوی خوش نمودن بوی خوش و را قوی میکند و قوت جماع را می افزاید و
سنت های پندارست و یک نماز کسی که خوشبو باشد بهتر است از خوش
نماز کسی که بغیر آن باشد هر چه از برای بوی خوش خرج کنی اسراف نیست
و هر که بگردگی را بوی بد بدید نمانی خود بگذار پس بگوید اللهم صل علی محمد
وآل محمد بنو زین العابدین که شسته باشد که آرزیده شود و در بوییدن نکند
روغن آن فضائل بسیار است و بوی خوش مشک است و غیره زعفران و عود و
که زن مسلمان پوسته برای شوهر خود را خوشبو کند و کافیت آب از برای
خوشبو کردن بدن **افصيت** و ادب روغن مالیدن مالیدن روغن شیره
را نرم و دماغ را زیاد و می آید آب را در بدن آن دشوشت جلد را نظیر
در روز افزائی می کند و هر که کوفتی را روغن با لده غایب نماید خدای تعالی بگوید
هر کوفتی نوری در روز قیامت و چون روغن را بر کف دست بریزی بگو اللهم
الَّتِي اسْتَلَكِ الرِّيحَ وَالزَّيْبَةَ وَالْحِجَةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
الشَّيْبِ وَالشَّانِ وَالْمَقْتِ بِسْ كَفِّ رَابِعِ بِلَايِ سِرِّكَ رَدِّ كَوَارِثِهَا
ابتداء کن بر روغن مالیدن و در هر موهبه بگویم یا دو مرتبه مالند **ادب** **فصلت**
روغن در وقت استسجی بگوید اللهم حَقِّقْ فَرْجِي وَأَعْفَهِ وَأَسْئَلُ
عَوْنِي وَحَرِّمْنِي عَلَى النَّارِ وَوَقِّعْنِي لِمَا يَفْرَحُ بِخِيَارِهَا
بَاذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَجُونِ خَوَاهِدِ بَرِيضِ دَسْتِ بَرِيضِ كَمَا لَدَّ

دو

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَمَّا طَعْنِي اَلَا ذِي وَهَنَانِي طَعْنًا
وَسَبْرَانِي وَعَا قَانِي مِنَ الْبُكْوِي وَجُونِ سِرُونِ اَلِي بَايِ رَا
رَا مَقْدَمِ دَرِّ وَبُكْوِي اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَرَّ قَفِي بِمَا اَعْتَدَ بِنَا
بَاهِ وَعَزَّ قَفِي لَدُنَّهِ وَاقْبَعِي فِي جَسَدِي قُوَّةً وَآخِرَ
عَفِي اَذَاهُ بِالْمَا نَعْمَةَ بِالْمَا نَعْمَةَ بِالْمَا نَعْمَةَ اَلَا
يَعْقِدُ مَرُوتَ الْقَادِمِ رَوْنِ قَدَّرَهَا وَبَعْدَ اَلْقَطْعِ قَطْرًا
بُولِ اَسْتَبْرَا كَنَّهُ وَطَرِيقِ اَنْتَ كَمَا اَكْتَشْتِ مِيَانِ دَسْتِ جِبِ رَا نَزَّ وَفَعَدَّ
كَدَّ اَسْتَبْرَا كَنَّهُ بَقُوْتِ بَكْتَشْتِ تَا زِيْرَضِيْتِيْنِ بَعْدَ اَزَانِ اَكْتَشْتِ شَهَاوَاتِ
بَزِيْرُ كَدَّرُ اَكْتَشْتِ جِهِيْنِ رَا بَرِ بِلَايِ اَنْ وَسَمَرْتِهْ بَقُوْتِ بَكْتَشْتِ
ذَكَرُ وَذَكَرَ سَمَرْتِهْ نَفِشَا رُو وَا جِبْتِ مَحْزَجِ بُولِ رَا بَابِ مَطْلَقِ تَشْتِيْنِ
وَا قَلَشِ بُو وَا بَرِ جَنْجَكِ بَرِ حَشْفِ بَا شَدَّ وَجِهِيْنِ مَحْزَجِ غَا لِي طَا رَا كَرُو اَلِي اَنْ
اَلُوْدَهْ بَا شَدَّ بَابِ بَا يَرِ شَسْتِ تَا كَمَا عِيْنِ بَحَا سْتِ بَرِ طَرَفِ شُو وَا جَابِ رِيْتِ
طَهَارَتِ وَا دَوْنِ مَحْزَجِ غَا لِي بَكْرُجِ وَشَالِ اَنْ هَرَا هُو اَلِي اَنْ اَلُوْدَهْ بَا شَدَّ
اَمَّا لَا زَمْتِ كَدَّ اَسْرُوْتِ كَتَرِ بَا شَدَّ وَا كَرِ جِهْ اَلُوْدَهْ كِي اَنْ بَدُوْنِ تِ بَا كَتَرِ
اَزَانِ بَرِ طَرَفِ شُو وَا سَبْطَا بَابِ سَرُ كَرُونِ وَفِي بُو اِسِيْرِي كَدَّ وَا سَبْطَا سَبْطَا
بَابِ نَخْلَا مَوْرَثِ بُو اِسِيْرِي شُو وَا رَسِيْمَا دَهْ كَرَانِ بُولِ پِيْمَانِ اَسْتِ كِي بُو اَزَانِ
شُو وَا مَطْلَبِ سِيْرِيْمِ وَا دَرِ بَانِ فَصِيْلَتِ وَا دَرِ بَابِ رَحْتِ بُو شِيْدَانِ بُو شِيْدَانِ جَا

دو

بزرگت کردن و زیور پوشیدن و فصیلت و خواص بعضی از فضیلت
و ادب خانه ساختن و آنچه متعلق است بان مثل افروختن چراغ و قند
خانه و غیر آن و فصیلت نگاه داشتن بعضی از حیوانات و تجلی از احوال آنها
افصيت و ادب رخت پوشیدن پوشیدن جامه پاکیزه و شستن
میکردن و ادبی اسراف است که جامه از رون و پیردن می باشد و شستن
جامه از رون و حزن را ببرد و پاک کننده است از برای جامه را بزرگان
کشیدن از روی کتیره بندای قبا و پسر این را کشودن از عمل قوم کویا
و شخصی در خدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آمد و دید که جامه کتیره
پوشیده بود و ندانست که در خدمت فرمود که چرا چنین نظر میکنی گفت
که در کربان جامه شامت فرمودند که این کتابت همین و بخوان که در آن چه
نوشته اند و کتابی پیش وی آنحضرت بود و دید که در آن نوشته بودند که این
نماز کسی که میاندارد و مال نیست کسی را که نیست خود را با نازده خرج میکند
و نوزست کسی را که کم نیست و هر چه از جامه از کتیره بگذرد و در آن چشم
دزنها که پیر این و این را خود را بلند میاویز که از کتیره است و خدای تعالی بفر
ر ا دوست نمیدارد و چون حضرت امیرالمؤمنین جامه نو پوشیدند استسجین
کمی کشیدند و آنچه از سر نمکشان می کشیدند پسر میدادند و با کشیدن جامه
بهت جامه است و بیشتر از آن میماند و یک نوزست زن مسلمان را که پوشید جامه

دو

حرام است و داخل میشود در آنجا که در حالتی که غصب باشد و عیون کسی که
بر پایه که بخورد در آن شراب و نهی نموده اند از اجابت دعوت فاسق
و غیر و بهمانی سنت در پیچ چیز میباشد در عیون و عقیده و خفته کردن بستر
خانی و غیرین و بنا کردن و دور وقتی که از سفر بگانه خود برگردد و از سفر
به آن است که خلال از برای او عتیقا گردانند و همراه او بروی تا در خانه بماند
نیست اطعام کا فر و ناپسند **آداب چربی خوردن** کرامی در دیدن آن را منع است
حاضر شود بخورد و انتظار پذیرد بگریه و مکرار دیدن آن را در زیر کام و بکار و مکرر
نان را بطریق عجان و لیکن بدست بشکنید و سوال کردند از حضرت صادق
که وقت نماز داخل میشود و طعام رسیده است کدام یک ابتدا بخورد فرمودند که
اول وقت نماز باشد ابتدا بطعام بکشد و اگر از وقت پاره که رسیده باشد
پس حضرت الله وقت باشد ابتدا بخورد و اگر از وقت لغت الهیت است
گوید فلان طعام را خوردم و سر آن را در دو و سه او نیست مومن را که از
پرون رود تا آنکه چاشت بخورد و که باعث عزت او میشود و ترک نمودن
بغش خرابی بدست و دست شستن پیش از طعام و بعد از آن فقرا را
می کند و روزی از یاد می کند و حرکت را از جامه دور می کند و چشم را جلای میدهد
و در دماغ از زردن دور می کند و در دست شستن پیش از طعام اول صلاه
خانه میشود و بعد از آن هر که در جانب است او نشسته است و در شستن بعد از

طعام ابتدا بدست چوب صاحب خانه می کشند و خود را آخر هر دست می کشند
زیرا که او اولیت یا تنگ می کشد بر او کی دست و حضرت رسول بعد از طعام
دست را می شستند و آب در دماغ می کردند و خنده می فرمودند و چون دست
را برای طعام خوردن بشوی بدستمال پاک کنی زیرا که تاری در دست است
برکت در طعام است و با عدم خطرا بدست چوب چربی بخورد و هر که خواهد
خورد نکند او را طعامی پس بخورد چیزی را تا آنکه گرسنه نشود و چون بخورد بسم
بگوید و بگوید مضع کند و خوردن ششها دهمه باشد که دست از طعام بکشد و هر
که طعام بخورد و در اول آن بسم الله بگوید هر روز سه بار او را آن طعام و هر که
چند ظرف باشد در اول هر کدام بسم الله بگوید و اگر فراموش کنی بسم الله علی
و آخره و در وقت آوردن طعام بخوان اللهم بارک لنا فی ما رزقنا و بارک
و هر که نام خدا بر اول طعام برده و حمد خدا در آخر آن بگوید هرگز از طعام
از دو سوال نکند و هر چیزی را زینتی است و زینت خوان سبزی است و افصح
کن در طعام خود نمک و خنک کن بآن و فستق بگردن مثل افصح بکشد
و چون نان و گوشت حاضر شود ابتدا بنان کشید و رختن کسبی را بنان
به بندید پس گوشت بخورد و در سومین شستن از هفتاد در دو خورد
طعام بروش بندگان نشینید و یکبار بروی پای دیگر کند و چهار روز

نشینید که این نشستن را و صاحبش را خدا شهن مبارک و حضرت
صادق و دوازده روز بروش بندگان می نشیند و بدست تاول می خورد
و حضرت امیر المؤمنین هم تمام شستن تاول می نمودند و پاک کند آن
که جینان را در آن بهره است و اگر پاک نکند ایشان از خانه بیرون می فرستند
بهتر از آن باشد و طول و پدید بر سفر شستن را که این را معنی است که اگر
حساب میشود و چیزی خوردن در حالت جنابت سبب فقر میشود و طعام
گرم برکت ندارد که شیطان در آن بهره دارد و نیست چیزی دشمن تر از
خدای تعالی از شکم پرورد و در بیماری از بسیار خوردن میشود و هر که
کاسه را صولت فرستد بر دوششها و دعا کند که روزی او فرار شود
و نویسد از برای او حسنت بسیار و هر که پاره نانی با بد و بخورد بکشد
از برای او نوشته شود و هر که پاره نانی در میان جای کثیفی و یا نجسی با بسیار
بشاید آنرا برورد و بخورد برای او عقیقه حسنه بوده باشد و چون خون
بروز در نگو **الحمد لله الذی حملنا فی البر و البحر و فی رقا من
الطینات و فصلنا علی کثیر من خلقه نقضنا
و برای صاحبان طعام گویند اللهم بارک لنا فی ما رزقنا
تا غفر لهم و آخرهم اللهم اطعمهم من اطعمتی و
اشق من سقانی و بعد از طعام دست تری روی خود بمال و بگو**

الحمد لله الذی هدانا لهذا انّا و اطعمنا و سقانا و کلّ بلائ
صالح آفلا نا و رحمت بر آن کسی که خوراک کند و در وضو ساقن بگوید
از طعام خوردن و خوراک کشید که نیست چیزی بدتر از خورششها از این که
در میان دندانهای بنده طعام را موجب صحت دین و دندانها است
وی افشاید و در طریق خلل کردن است که بشکنی سر آن را تا
خوبین کند گوشت بن دندان را و آنچه بزبان آوردی از میان دندان
فسد و بر آنرا آنچه بجلال سپردن آوردی پس از بعد از خلل کردن آن
تا آنکه سر بر تپه منصفه کنی و خلل کردن بچوب کزبورش فقر و بی چیزی میشود
و هر که بر بی خلل کند شش روز خورشش بر آورده نمیشود و خلل کند
بچوب بجان و بچوب که در کج خوراک حرکت می آید **آداب خوردن آب**
سید شربها است در دنیا و آخرت و گاه باشد که شخصی یکسرت آب بخورد
او را بهمان آب خوردن بهرست برسد تا آنکه چون طرف آب را بر دماغ کند
بسم الله بگوید پس بخورد و هنوز خواهش داشته باشد که لب برورد و او حسنه
بگوید پس بخورد و حمد الهی بخورد و بهرست او را واجب شود و هر که آب
بخورد و حضرت امام حسین ۳۰ بار است او را یاد کند خدای تعالی صد هزار حسنه
از برای او نویسد و صد هزار گناه از او بخوناید و صد هزار درجه از برای او
بشد کند و چنان باشد که صد هزار گناه از او کرده باشد و خدای تعالی صد

ادراشوخال و طلعن خاطر محسور گرداند چون در شب آب خوری طرفین با
حرکت بدو بگویند نام از زخم و نام از خراش است یقیناً که استام و آب را
بسفنج خوردن بهتر است از خوردن بیک انگش خردن آب در دست
طعام را هم می کند و در شب موجب صفا و زود آب میشود و آب خوردن
بسیار موده هر دو دهن و خوردن آب بسیار بالای طعام ضرر ندارد
تا در غیر آن حال آب بسیار بخورد اگر کسی بقدر و کفط طعام بخورد و بعد از
آب بخورد عجب آرام که چرامده اش شش نخیرد و منع کرده از خوردن آب
چهار پایان دهنده بود که بستهبندی خود آب بخورد که آن بهترین طرفین
شماست **انقضیت و قوت** یعنی از ماکولات و مشروبات و جویب و نقول
و فواکه غیر آنچه مذکور شد در فصل چهارم و پنجم باب نهم گرامی در این زمان را
که کار کرده اند در آن فرشتگان مابین عرش تا زمین و بسیاری از
اهل زمین تا آنکه برای شما بماند است و هر که نام جو بخورد پیرون میرود
از هر دو دیکه و از آن درون است و قوت حضرت رسالت پناه از جو بود
و حلوانی آن حضرت صلا بود و نان خوشش روغن زیتون و برشما با جو خورد
ترید بدو سینه می نماید چنانکه موافق تر باشد بجز آن آدمی از تریه و جویب
طعام و از تریه و جویب صلا پناه آن بود و خوردن سوئیق میرود با نان
را و حکم میکند استخوان را و با جلد و زرقوت می شود شامها و سوئیق جو با

شفا یاباست

شفا می یاباست و سوئیق عدس پیوستگی را و قوت میدهد معده را در آن
شفاست از هشا در درد و فرمی شش از صفرا را و پاک می کند اندرون را
و ساکن میکند غلبه خون را و فرمی شش از هشا را و برشما با جو خوردن
عدس که رقت دل می آورد و ایشک را جاری می سازد و دعا می کزرت
گردند بزرگان هشا و غیره و خوردن آن کرده را پیش از طعام و بعد از طعام
تا دل بکشد و با قله پیرد در درام بهترین طعام نامی دنیا برنج و گوشت
است و خوردن گوشت پیرد یا نذ گوشت را در بدن آدمی و هر که یک اقمیه
بخورد در روز بدن او بمقدار آن پد کا باشد که گوشت خوردن گوشت است
که بدوشده باشد گوشت کا و در دهن و روغن او شفاست و شیر او
و دهن و گوشت سید طعام نامی دنیا و آخرت است و هر که بکند در پهل
و گوشت را بخورد و کج خلق میشود و هر که کج خلق میشود از آن در گوشتش بکشد
و اگر خدای تعالی کوششی را بهتر از گوشت کوفته میدهند خدای امین کند
را مقرر میکند و از تمامی اسلام است دوست داشتن گوشت شتر و برشما با
جو خوردن مایه که اگر بی نان بخورد کافیت و اگر با نان بخورد کرامت
و عادت میکند بخوردن مایه که از جسد پیرد و عادت کند که در دنیا
از خدمت حضرت امام جعفر صادق طعام خوردن پس بر می آورد و در کتب
را از جو خوردن روغن پیرد و در دهن و جویب مسک است و خواش گوشت را بر

سختو صلا

می کند و معده گوشت را ندارد و زرد آن سبک است و سفید آن
و بخورد در روغن زیتون را و با لید بدن خود که از دهنت با رکت در
شما با برشما و اگر آن از هر دهنی می خوردن صیت هر یک و برشما
است و شیر فواکه پنهان است و گردانیده است خدای تعالی شفا را در
شتر و بول آن بهتر است و شیر آن و هر که خواهد که ماست بخورد و ضرر
نمیدارد بریزد در آن ماضوم را یعنی ناخواه و غیره در طرف چاشت مضر است
و در طرف شام ماضوم است و زیا و میکند آب پشت را و دیگران جو شنی است
سرکه قهیر نشود اهل آن خانه که در آن سرکه باشد و هر که شیرینی در پیش شما
بپوشد بخورد و در گوشت و در خوردن غسل شفاست از هر دردی و قوت
میدهد و را و پیر و حلقی سینه را و شکر نافع است از برای هر چیز و ضرر ندارد
از برای هیچ چیز و اشع و با میکند و شکر طرز نافع است از برای هشا و
و نیکو سبزی است که سستی بپوشد برکی از آن نیست مگر آنکه نظره آبی از پشت
بسر و می آن است پس در وقت خوردن حرکت ندهید که آن قطره فرود
هنگام خوردن که سنی مایلین میشود از برای خوردن و در آن شب شفاست از
دردی که آن سبزی حضرت رسول خدا است و با در بخورد سبزی حضرت امیر
و فرقه سبزی حضرت فاطمه است علیهم السلام و تره تیزک از بنی امیه است
و با در بخورد تره پیغمبر است که اگر می کند طعام را و می کشاید سده را و جو

میکند

بکند دهن را و پشتهای طعام می آورد و صاف میکند خون را و این
میکند از جدام و هر که در هوا گیرد و آدمی بر طرف می کند در و با
و نیست بر روی زمین سبزی شریف تره نافعتر از هر خرد آن سبزی
صحت فاطمه است و کوشش تره پنهان است و بخورد که هوا که خواب می آورد
و هضم میکند طعام را و خون را کم میکند و کدنا خوشتر میکند دهن را و پیر
با در و قطع می کند و پیر را و امانت از جدام برای کسی که او است
بخوردن آن بکند و بخورد پیرد که خوشتر میکند دهن را و حکم می کند دهن
دندان را و زیا و می کند قوت جمع راه پیر و لقب دشواری را و حکم می
پی را و زیا و میکند طراوت را و دردی که تب را و پیر بخورد و کدنا
باق که در و شفاست از هشا در درد و جویب قطع می کند قطع را و هضم می
طعام با و بزرگ او میراند بول را و حضرت رسالت پناه فرمودند که وقتی
تریب بخورد و خواهد که بوی او را در نینداید و کسید مراد اول شستن
آن و خوردن نیم هر دردی را بر طرف می کند خوردن که زیا و می کند و مرغ
و عقل را و بخورد با و بجز آن را که بر طرف می کند در را و بکوست و روغن که
باید و سرد است و روغن که سردی باید و معتدل است در جمیع اوقات و سبزی است
در جهال و اول و خضیت با آن آورده است بخدای تعالی و حضرت رسالت
خیا را با کنگه بخورد و هر که خیار را بخورد از ایشان بخورد که باعث بکرت

شود و خوردن کرگرم میکند کرده را و حکمی کند ذکر را و بخورانه
پاران خود را بر کعبه برستیک در شفا است و هیچ دردی بخورد
در وقت خواب می آورد چهار را و شتاب نماید از پنج خند که
سوار از یاد می کند و در هر آن را دانند از بهشت است و چون کافری
بخورد آن را می آید و خدای تعالی مکنی را که آنرا در درود و هیچ
از آن در جده مومن می افتد مگر آنکه در هر طرف می کند و از آن خوش
بختی شیرین ترش صلوات و شکم و در حضرت که هر دو دست با خیر
انگور و انار و بهترین خور و مینا و مینا انگور است و مشکوه که در سبزی کباب
خدای تعالی از غم بپوشد او را که انگور بخورد و برای دفع غم انگور سیاه
وار شده است و هر که هر روز ناشتا است و یکدانه میوز سرخ بخورد
دو رکعت از خدای تعالی از چوب جمع مرضها را سوا می مرض موت و کوشش
سجده کشت را میبرد و در وقت تن پوست را میبرد و باید استخوان
آن استخوان را میبرد و باید و با وجود این گرم میکند کرده را و با غنای
معه را دانست از بویبر و تطهیر بول و قوت میدهد ساقهارا و می کند
رنگ جدام را و خوردن نمز که در کان در تابستان حرارت اندرون را
بجکرت می آورد و در هر دو بدن پیدا می کند و در زمستان که در کارگاه
می کند و دفع سرمای کند و اگر مردم بداند که چه مقدار دفع در سبب است

برای

برای ده انگشتن چهاران خود را که بآن و از برای وضع و باد جلا می
نیز در او شده است و دفع میدهد سحر و زهر و در آن می را و بعضی را که غایب
میشود و چون سبب را بخورد اول بوی اثر آن که بر می آید از آن جلا
هر دردی و غایب را و خوردن این بوی قوت و لیست که ضعیف شده است
و پاکیزه می کند معده راه و لیر میگرداند و بدیل راه خوردن بوی سرد
بر نهار جلا میدهد ذوق را و پر نوری شود اندرون او از کسالت و علم
نکته و شسته شود از کفر شیطان و لشکر او و صاف میکند رنگ را و پاک
می گرداند فرزند را و خوردن امر و جلا میدهد دل را و فردی که شانه
در دمای اندرونی را باذن خدای تعالی و پاک می کند معده را و قوت
میدهد آن را و خوردنش بر سیری ناخوشا است از ناشتا خوردن هر
پیر و بوی و بن را و حکمی که گرداند استخوان را و میرو یا ند میرو
این خضرا صیاج بود ای و کرمیت و بخوردید ترج را بعد از طعام که آن
چنین می گرداند و بخوردید هر مار که در آن شفاست از هر دردی و حضرت
رسول هر مارا که شیره غشیه می گرداند و می خوردند و آنرا طیبین نام
می گرداند یعنی دو چیز پاکیزه و بخوردید هر زنده را که آب در حمت است و سیر
او شیرینی بهشت است و فضیلت فاب بر سایر میوه ها و با غنای فضیلت است
است بر سایر در مان و هرگاه میوه تازه به پختی بوی اثر او بهر و دیده

بگذار و بگو اللهم كما آتيتنا آت لنا في غايه فارنا انظرنا في غايه و هر که
بمده بخورد و ابتدا بسم الله الرحمن الرحيم کند ضرر کند آن میوه او را
در روی هر میوه زهری است و چون ساورند آنرا برای شتاب فرو
برید **فصل پنجم** در بیان کیفیت معاشرت و ملاقات با مومنان مؤمن
و فضیلت بر آوردن حاجت مومنان و یاری کردن ایشان در میان
از حقوق یکدیگر و فضیلت و آداب سلام و مصافحه و معاذنه و عطسه
آروق و کیفیت پوشتن نامه و فضیلت و آداب تجارت و زرع
کیفیت معاشرت و ملاقات با مومنان مؤمنان مشورت که با یکدیگر
نمذکره کنند و ملاقات کنند و حدیث نقل کنند که حدیث جلا میدهد و با
و بدستیکه دلها رنگ می گیرد و جلای دلها بدست است و مذکره علم نور
نماز مقبول در دو عالمی که منتفع شوند از علم و بهتر است از عبادت و هر
عابد و در هر دنیا و عالم صحبت داشتن بهترین است از صحبت هر شتر با عالم
بر روی فرشتههای میگرد هر که از خانه خود بطلب علم بیرون آید
بزرگتر است از صحبت و نمایند و از برای او استغفار کند و بر تو باد
بجا خردن در مجلسی که آنچه یاد کند و زینت دهد میلس خود را که
فضائل علی بن ایطال علیه السلام که در هر وقت و فصلت از خصلت های
بجز آنست و از اعلا مات تواضع و فروتنی این است که آدمی را می شود

بجلی

بجلی کسب است تر باشد از جلی که سزاوار است و هر که برسد سلام کند و در آن میوه
کند هر چند که حق باشد و بخورد که او را بر پر نهار کسب است و شتاب
بجای نه شخصی نماید هر که صاحب خانه میفرماید بپوشید که او را یک و بدو در آن
می شناسد و هر کسند که بپوشید ایشان دل را میبرد و نشستن با مردم و بی
سخن بگوشن با زبان و نشستن با تو آنران و هر که برود و نزد تو آنری و نزد او
شکستگی کند برای تو آنری او و دولت پیش میبرد و حضرت رسالت بنا بر کس
در حضور اصحاب خود با او را زنی کرد و مذکره او قات و رو بقیله می شناسد و از آن
حضرت عظیم بر آن کردن و هر که بر او مومن بسوی او پیاید و او را بگوشی در در چنان
است که خدا را گامی داشته است و هر که را گامی دارد باید که او قبول کند و در کند
که در کند کرامت را که خود بر او هستن از برای تعظیم کرده است مگر از برای کسی که
بچه دین مانند علم و صلاح و نیکی تعظیم او کند و شکر و خیریت فرستادن بدت
پیش از آنکه حاجت خود را بگوید و فرمودند که باید یکدیگر بفرستید که بر یکدیگر
اشیها چهره و بسیار پرده از میان خود بردار و مومن خود بردار که با شتر
طرف شدن حیات و خدا و است میدارد کسی را که گوش طبعی کند در میان مردم
مادامه گوش بخوید و خندیدن مومن بسیار که تبسم باشد و صد مرتبه باشد و بسیار
خندیدن آید و در هر که خشمی از خود خورده خدای تعالی عزت او را در دنیا و آخرت
زیاد کرد و از هر که صد کند گوش تو بگو اللهم صل علی محمد و آل محمد لکن کرمی

بجلی

در وقت دیدن صاحب بلا این دعا بخواند که هرگز آن بلا بیلا نشود و اگر بگوید
اللهم عدل عني كما عدلناك به وفضلنا عني عيانتك باننا ذنبنا كما انما كنتم ورسولنا
داود من كانه بزرگ است و با او جنگ کردن کفر است و غیبت و کردن با او
خداست و افسای سرخوش کردن خیانت است پس این دعا را بخواند که از آن دفعه
از آن گوش دهد کسی سخن بجا می گوید آنرا که او سخن ایشان را بشنود و هر که درین
سخن بر او مسلمان سخن گوید چنان است که خدا شتر و خراشی در روی او کرده است
و هر که ذلیل و خوار شود بر او مومن بر او برایشانی او خدا می تالی او را در حضور
الله تالی رسو کند و بدین برادر مومن رفیق از برای خدا بهتر است از ده نذر
مومن از آن که در وقت بر تو هستن از مجلس بگوید بجان رنگ رسالت
تعالی صغون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین که کفار را کفر نماند
بگشت **انفصالت و ادب** بر آوردن حاجت مومن و یاری کردن ایشان
و دفع ضرر هر که بر او بی حاجت از برادر مومن خود خواهد بود مانند کسی که بی حاجت
کرده باشد نه هزار سال که روزی باشد در روزهای آن دیستاده باشد و در طلبی
آن در آوردن خدای تعالی در قیامت صد هزار حاجت او را یکی از اینها است
و دیگری آنکه خورشید و آفتابان خود را در افق بهشت کند و هر مومنی که برادر
مومنی است حتی بنزد او بیارود و او را دعا و بر خاشاک بر آوردن حاجت او و گوش
نخکین شود و بسبب این خدا بهشت را برای او واجب گرداند و اگر دعا در باشد

و یاری او کند

و یاری او کند خدا تعالی در دنیا و آخرت یاری او کند و مسلط گرداند بر او
تقریب ماری از پیش که او را بکند و تا روز قیامت و چون مومن از کار رسالتی
مومن فارغ شود ثواب حج و عمره و زکات و غنای مومن باشد و حضرت رسالت
فرمودند که هر که مومنی را شاد و کرد و اندامش را کرد و اینده است و هر که مرشاکند
خدای تعالی را شاد و کرد اینده است و بپوشیدن بر روی برادر مومن حسنه است
و خاشاک از او برداشتن حسنه است و هیچ عبادتی را خدا تعالی دوست تر
نمیدارد از شاد کردن مومن **انما حقوق المومنین** هر یک که مومن را بر مومنین
حق و حجت است که در حضور او تطمیع نماید و بچشمش رسیده او باشد و مال خود را
نماید و حقیقت او را بر خود حرام داند و چون چاه شود و بیاید او برود
و چون بمیرد و بجایزه اش حاضر شود و بعد از مرگش بغیر کسی او چیزی نکند و
خود را یاد کند هر که غایب باشد از شما بهتر از آنچه که دوست میدارد که
غایبانه یاد کند **صلوات** صد مرتبه و یکی بر برادران حساب است
آسان می کند و از آنکه ثواب می دارد پس صد مرتبه و یکی را بر برادران
ترک میکند اگر چه اسلام کردن و نیکی و اسلام او نماند و کاه است
شخصی سه سال از عمرش مانده باشد و بسبب صد مرتبه می رسد سال شود و
که کسی از عمرش می رسد سال مانده است و بسبب قطع صد مرتبه رسالی می شود
با خوشن کردن با مشیت قبول عمل است و مال را زیاد میکند و عمر را دراز

چیزی نیست اما اگر آنکه توانی تو کند متوانی زودا رکعت چه مقدار زخم فرمودند که
سه چهار پنج چیز یا **انما حقوق** هر **ما در حق** پدر بر فرزندان است که نام او را
نگوید و پیش از زودا پیش از آنکه بدینشند او نشینند و کاری کند که
بپدرش مشام و دهنه و کسی که از وی غضب خشم نظر بسوی پدر و مادر کند
و حق کایان بر او ظلم کنند خدا هیچ نماز او قبول نکند و از عقوق است
کسی که نظر کند بسوی پدر و مادر خود و هر فرزندی که کار کند و وی شفقت
بسوی پدر و مادرش نظر کند بهر گناه کردنی ثواب یک حج مقبول برای او بود
شود هر چند روزی صد مرتبه نظر کند و با پدران خود نیکی کند تا فرزندان آنها
شامی کند و از زمان و یکران عفت کند تا از زمان شرف کند **حق**
فرزندان حق فرزندان بر پدر است که نام نیکو او را بگوید و نیکو نامی بگوید
و بکس نیکو او را ببرد و پدر و مادر را نیندکند عقوق فرزندان بدینا شد و
فرزندان میشوند چنانچه فرزندان عاق پدر و مادری شوند و ملعون است کسی
عیال خود را ضایع کند از خود و خرج ایشان را نداند یعنی با قدرت **انما حقوق**
کریز یک پستان خود را بپزند و دیگر را بر این کند برای شوهر و فرزندان
او کرده است حق شوهر را و با خود این اگر یک نفر نماند که شوهر خود را
یک چشم بر زمین بیندازد او را خدای تعالی بدک اسفل از خود خرج نکند
تو بکند و با زکود و حلال نیست زن را خوب کردن تا آنکه عرض کند حقش

چیزی نیست

می کند و بلا را دفع می کند و حساب قیامت را آن می کند و بوی بهشت
از هزار سال راه شنیده میشود و آنرا نمی شنود عاق پدر و مادر و قطع کند
رحم و دم پدر زنا کار **انما حقوق همسایگان** هر که همسایه خود را از آنکه خدا
بهشت را بروی حرام گرداند و مادای او جهنم باشد و هر که از همسایه اش تقدیر
یک شتر زمین خیانت کند خدای تعالی از زمین را تا طبقه جهنم طوقی گرداند
کردن تا او را بمقام حساب آورد آن طوق در کردن او باشد که اگر کسی
کند و آن زمین را پس و هر دو چهل خانه از هر طرف همسایه اند و هر که از آن
از همسایه باز دارد خدای تعالی در قیامت از آن ثواب او در کند و هر که از آن
همسایه بر او طمع در خانه او خدای تعالی خانه او را همسایه اش برساند
حلال است مسخ کردن ملک و اقرش از همسایگان **انما حقوق** هر که حق را
در عیال خود اعلی کند و خرج او را بداند او مستغنی شود خدای تعالی بهشت
از برای او واجب گرداند چنانچه خوردن مال یتیم را جهنم واجب گردانیده است
و قرون مال یتیم با حق از جمله آن که کفر است **انما حقوق** بدانکه
خود را بخوراید آنچه خود می خورید و پویشید آنچه خود می پوشید و بقدر عقل
ایشان ایشان را مورد عتاب سازید و تا وب اطفال و عذمان و کزین
پنج نماند یا پیشش تا زمانه پیشتر نماند و از آنهم برقی و همواری بزند و
کرده اند از آنند فرمودند که هر چه که در دست او علف شود بی تقصیر او باشد

برشود خود با این طریق که بر بند شود و برود و در زیر لب و چسباند بدن خود را
بدون ادب و سر هر که چنین کرد عرض کرده است خود را بشوهر نو، وزن از با
خود هیچ چیز بخت شمر نمیداند و اگر کج یا زکوة یا نیکی ببرد و ما را صلوات
و احسان بخواند **اما حق زن بر شوهر** حق زن بر شوهر است که او را سر کند و
بر نشا بپوشاند و اگر بدی کند بر او جز شوهر که هر که کند بر کج خلقی زن خود
خدای تعالی با او عقدر ثوابت بد که بجزرت او داده و او است و رحمت کند
خدای تعالی بنده را که نمکونی کند زن خود بدستیکه اختیار زن را بشوهر
است و گردانیده است شوهر را حاکم بر او و موجب هلاک صاحب مروقت
که دشمنی که زلف در آن شهر باشد و شب در خانه او بگذرد و او را بپوشاند
اما حق پادشاه دشنام ندید پادشاه بدستیکه پادشاه سایه خدا است
در زمین خدا رحمت کند کسی را که پادشاه خود را بر نیکی کردن در
روز قیامت شود و خدا می از جانب خدای تعالی نماند که کجا نیندیشد
مدد کاران ایشان و دانگند و است ایشان را بقدر که شسته یا سر کس
ایشان بسته اند یا نه قلمی بایشان داده اند آن را هم با ظلمان خوش
کنند و چهار چیز است که در آن سدی کند و نفاق را دور دل میرد یا نه شسته
سازمان و خوانندگیها و دشمن گفتن و بد رفتن پادشاهان زلفن و در خانه
پادشاهان چینی هستند که خدای تعالی درین حق را بایشان عطا فرموده

استیلا

استیلا داده است ایشان را بر شهرها برای آنکه از دست نشن ضرر نماند و آنها را
دفع کند و قضیت بسیاری از برای آنجا است ذکر فرمودند بعد از آن فرمودند
که اگر خواهی که از ایشان باشی شاد و گردان نویسی **اما نیت** و آداب استیلا
چون یکدیگر را ملاقات کند سلام در صفا بکند و چون از یکدیگر جدا شود بی غلبه
از یکدیگر بکشد و مومن که بجا حق از مومن سلام کند ملاک در جواب می گویند
سلام علیکم در رحمة الله و برکات ابد او از حمد تو انصاف و شکستی است که هر که
بر خوری سلام کنی و بخیالت کسی که در سلام کردن بجایی کند و هر که سلام علیکم
بگوید و دسته برای او باشد و اگر سلام علیکم در رحمة الله بگوید دست حسنه برای
باشد و اگر سلام علیکم در رحمة الله و برکات ابد بگوید حسنه برای او باشد و چون نیت
بر حق استیلا داخل شود بگوید علیکم السلام و چون مرد داخل شود بگوید سلام علیکم
و چون کسی سلام کند بسلام کند که بشنود تا نمک بسلام کند و در جواب سلام
من بگفتد و هر گاه یکی جواب بگوید از دیگران جز نیت **اما نیت و آداب**
و معافه کردن برایشانی را بوسیدن مصافحه کردن با مومن بهتر است از مصافحه
کردن با کافر و با یکدیگر مصافحه کینه را از سینه بیرون بردن و هر که دست را برتر
بکشد ثوابش بیشتر است و حد مصافحه آن است که در در وقت استیلا بر زمین
بعد از آن با مصافحه سنت است و از تعالی میمنت است از برای نیت مصافحه
نمودن و از تعالی تسلیم است از برای مصافحه کردن و شما مصافحه را کوری در

استیلا

پیشانی است که با آن نوزهارا در دنیا می شناسند پس چون یکدیگر بخورید انصاف
نور از پیشانی یکدیگر بوسید و بان را بوسیدن نیت است که از برای زن و فرزند
اما نیت و آداب عطر عطر چون کسی عطر کند او را دعا کند اگر چه در راه
میان فاضل باشد و نیکو جز نیت عطر نفع میرساند بدن و خدا را با یاد
و بعد از عطر بگوید الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله و سلم و چون کسی
عطر کند در جواب بگوید بسم الله مراد در جواب بگوید بسم الله مراد
و بر حکم نیت عطر بگوید الحمد لله لا شریک له و دیگران با و بگویند
بر حکم الله و در جواب بگوید بسم الله لا شریک له و عطر را تا سه مرتبه دعا
بگوید چون زیاده از سه مرتبه شود او را و اگر در هر که بعد از عطر دست برد
یعنی تو بگذارد و بگوید الحمد لله رب العالمین بعد از آنکه نیت عطر را
علی محمد و آله و سلم از سور اخ چسب یعنی او مرغی بیرون آید از بلع که بکشد
تا برود و بیرونش دستغوا کند از برای او تا روز قیامت و هر که بعد از عطر
بگوید الحمد لله رب العالمین علی کل حال در دو گوش در دو اندان نه چند وصله
بر عطر و اولی او بهیبت نزد عطر کردن و در کشتن حیوانات و کسی که آرد
زندگیان آسمان بلند کند و فرمودند که آرد و نعمت خدمت بعد از آن حمد
ای بکنید **اما نیت نوشتن** نام جواب کتابت نوشتن و حجت مانده است
سلام گفتن و هربانی و مواسلت میان برادران مومن در حضر یا بن است

بگردن

بگردن یکدیگر بروند و در سفر بن است که نام بیکدیگر نویسند و در کتب
نام نوشتن بسم الله الرحمن الرحیم را و اگر چه بعد از آن شری بوسی و مدیده
با بسم الله پیش از آنکه در آنها می بسین را بلند برداری و حضرت امام
علیه السلام هر که بکسی نیت عطر کند بروی نام می نشیند و چون
نیت عطر بر او می نویسی و خواهی که آنجا حجت بر آید اول عطر جدا
بر سر رجه نویسند بسم الله الرحمن الرحیم ان الله و عهد القابریین الخرج
عاقبت مومن و الرزق من حیث لا یحسبون حنن الله و انکم من الذین لا
خوف علیهم و لا یحزنون **اما نیت و آداب کتابت کردن** هر که طلب تجارت
کند مستغنی میشود از مردم و بدستیکه زعفران روزی در تجارت است و از تجارت
کردن زیاد میشود در عقل درنگ آن کم میکند و عقل را و نیکو باوریت برین
کاری از معاصی خدا تو انگری و هر که خرید و فروش کند این پنج چیز اجتناب نماید
از سود خوردن و قسم خوردن و عیب تراخ را بر رسیدن و مدح کردن تراخی
که بفرشده و خدمت کردن چیزی که بخرد و در تاریکی فروختن عرش است غش
کردن حلال نیت و خرید و فروش صحیفه جایز نیت و دین بگرداد و نیت
و جلد آنرا و بکلی نیت در نزد کردن برای نوشتن قرآن و چون یاد آنرا
گذرد بگوید اللهم انی استأثرتک من جناتها و جناتها لها
و چون در کان بشیند بگوید اللهم ان لا اله الا الله و حنکة

بگردن

لا شربنا له ولا شهدنا ان محمد عبده ورسوله صلى
الله عليه وآله اللهم اني استسئلتك من فضلك هذا
حالا لا طيبا ولا عفوا من ان اظلم او اظلمت او اظلمت
يا من صفة خاسرة و قبيحة كما ذمها **اه نصبت وادب**
زهرت کردن و درخت نشاید خدای تعالی برای مغز نشخوار زهرت کردن
با ایتها کرده است که از آمدن بران کراست ندهد بشند و کیمی بزرگ
زهرت کردن است و چون خرابی که زهرت کردن که کیمیا را در آن بپزند
و کیمیا را در آن بپزند **ما خسرنا فوئنا انما خسرنا انما خسرنا انما خسرنا**
الذای یعرفون سمر تیس کوبیل الله الذای مع سمر تیس کوبیل الله
اجعله حیاتا مباحا قاترا ذنبا منه السلامه بران
که کوف داری پاش و کوبی الله فله بزمه و انت الذای
فاجعله حیاتا مباحا و در وقت درخت نشیدن و درخت نشیدن
بر هر درختی و در آن بپزند **سحان الباعث الفارث** و چون درختی
که بر آید آب بریزد بعد از آن خاک که کرم از میوه با بر طرف شود و کوبی
از یک عدد نه آبی و در هر چهار بر تدا **بعضی از اینها** حضرت رسالت
منع نمودند از آن ختن آب دهن در سحر و از خواب دروغ بستن و از صفت
چران ساختن و از سحر ختن حیوانات است و از دشنام دادن نمودن

در ختن

و اصل شدن در سودای برادر سلمان و از رفتن نزد پیغمبر و فرمودند که هر که برود
نزد پیغمبر و تصدیق کند سخنان او را پس تحقیق اعتقاد ندارد و آنچه خدای تعالی بر
پیغمبرش فرستاده است و منع کردند از با ختن زود شطرنج و از نواختن
و لطیفه و از سوگند دروغ خوردن و از نشستن در مجلس شراب و از دست
رودن و از سخنانی که در آن فایده اخوت نباشد و از چیزی خوردن در نظر
طله و نقره و از فروختن جز ما پیش از آنکه زود یا سرخ شود و از فروختن
بر طب و مویز یا کوزه و هر چه است به با نماند و از زود ختن زود و فرمودند
گفت که ده است خدای تعالی شراب را در هر که تا که نشاند بقصد شراب
و هر که نکوبی افشرد بجهت شراب و هر که شراب می خورد و هر که ساقی می
هر که میزند شد و هر که میزند و هر که میزند ای آن را می خورد و هر که بر می آرد و می
برای مردم و فرمودند که هر که شراب بخورد قبول نمیکند خدای تعالی تا زود
تپه لرد زود پس اگر میسر و باشد در سحر و اجزی **در شراب واجب است**
تعالی که بخورد و در آن زود آب است و در آن چیزی که بر می آید از فرجه
زود کلان و جمع میشود در کیمیا چشم می خورد از آن اهل دروغ و کیم
بیشود پوست تن آنها و آنچه در شکمهای آنهاست و منع کند از خوردن
و نوشیدن قبل از آن دار کوبی دروغ و فرمودند که خدای تعالی است کرده
کسی را که سوختن خورد و کسی را که کیمیا خورد و هر که ختن و از صفت کردن با

در تقویم الحسین از حضرت امیرالمؤمنین آورده که در سالی پست و چهار
روز شش روزه است یعنی هر یک ساله که شروع کرده شود و در آنها و نمیکند کاری
نمیکند طغی که متولد شود در آن تا و ظفر نمی باید بگردد که جنگ کند
و نمیکند درختی که غرس کرده شود در آنها در هر ماهی از آنها و در روزت
در محرم یازدهم و چهاردهم و در صفر اول و پستم و در ربیع الاول و پستم و نیم
و در ربیع الثانی اول و یازدهم و در جمادی الاولی و نیم و یازدهم و در جمادی
الثانی اول و یازدهم و در جبهه ل و سیزدهم و در شعبان چهارم و پستم و در
رمضان سیم و پستم و در شوال ششم و پستم و در ذی القعدة ششم و نیم
و در ذی الحجه ششم و پستم **و از حضرت امام جعفر صادق** آورده که در هر
سالی و در او زود روزت که هر که اجتناب نماید از آنها نجات می یابد
واقع شود در آنها بهلاکتی افتد پس حفظ کنی آنها را در هر ماهی در آنها
بگرد زودت در محرم پست و دویم و در صفر و نیم و در ربیع الاول چهارم
و در ربیع الثانی پست و ششم و در جمادی الاولی پست و ششم و در جمادی
الثانی و یازدهم و در ربیع و نیم و در شعبان پست و ششم و در رمضان
پست و چهارم و در شوال دویم و ذی القعدة پست و ششم و در ذی الحجه
پست و نیم **و از تقویم مذکور** از حضرت رسالت پناه آورده که هر که
کند عمارت و در روز یکشنبه میرسد و در خشم و مبارک نیست و در روز دوشنبه

سحان

ذمی و الاطمان شود در سحر و منع کردند از آنکه زنی بغیر یکدیگر بکند و در
سوکند خوردن این خدای تعالی و از سوگند خوردن بسوی کسی که او را پس هر که ختن
کند بر دست بعد از آنکه کفار و قسم خوردن و از آنکه کسی بزنگاری
کسی بکند خور و او تا آب بن انداختن و در جایی که از آنجا آب بخوردند و از آنجا
مزدوری که مزدوری تعیین کنند و منع کردند از مزج کشتن اهل دنیا و از
کردن دروغ نه همسایه بی اذن او و فرمودند که هر که دروغ گوید یا مستی و دروغ
دروغ ختن پس از آنکه تن نیست و محشور میشود و در در قیامت یا بهود و
فرمودند که هر که تصدق کند چیزی را خواهد بود از برای او بهر درمی برابر که
از لغت نماند بهشت و هر که برساند صدقه را از جانب کسی بختی خواهد بود و از
برای او از اجر مثل صاحب صدقه تالی آنکه از اجرائی چیزی کم شود و فرمودند
که هر که از آنی بگوید از برای خدا عقی می کند او را خدای تعالی ثواب چهل هزار
شهبید و چهل هزار صدیق و شفاعت کند چهل هزار گناه کار را از دست
منع فرمودند که حقیر شمارید هیچ بی را اگر چه در نظر شما خوردن یا بدو
مشا برید هیچ یکی را اگر چه در نظر شما بزرگ نماید تمام شدت تب بخورد
خدا ان شاکم جمل ان شاکم لوم بشا **خ ۳۳** ان شاکم لوم بشا
من الحجرة المکنة الیوم غفرک تیر و لغاریه و لوالدیها و کل المؤمنین
المؤمنات بکرمه محمد و آل محمد

الغفرة يوم الجمعة لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
اورا وهر روز روزی پنجشنبه که از حضرت صاحب الامر علیه السلام بگفت
بر آمدن مطالب تعصبات و ثبوت روز شنبه هزار بار بخواند لا اله الا الله
روز شنبه هزار بار بگو یا فبقی مر و روز شنبه هزار بار اللهم
صلى على محمد و آل محمد روز شنبه هزار بار استغفر الله روي
و لا قوة الا بالله روز چهارشنبه هزار بار استغفر الله روي
چهارشنبه هزار بار سبحان الله روز جمعه هزار بار یا الله اورا و هر روز
بنفشه صد بار خواندن آنها موجب افاضه فیوضات و فتوحات دنیوی و دینی
بیشتر و چنانچه در عادت اهل کرامات است روز شنبه صد بار لا اله الا
انت سبحانک اني كنت من الظالمين روز یکشنبه صد بار لا
اله الا الله الملك الحق المبين روز دوشنبه صد بار لا اله الا
الله عز وجل ارحم الراحمين روز سه شنبه صد بار اللهم
صلى على محمد و آل محمد و سلمت لهما روز چهارشنبه صد بار
لا اله الا الله خالصا لوجهه الله روز پنجشنبه صد بار
لا اله الا الله خالق كل شيء قاعبدوه وهو على
كل شيء قدير روز جمعه صد بار بخواند سبحان الله و محمد
الله و لا اله الا الله و الله اكبر و لا حول و لا قوة

لا اله الا الله

لا اله الا الله العلي العظيم من دعوت تبعه فان طريق شتم سوره اذا
وقت الوتة ايت که در شب شنبه خوب بخواند و دیگر شنبه پنجشنبه
جمعه شب جمعه یا زده نوبت بخواند که مجموع چهل نوبت باشد این هم خوب
بسیار است از آنچه آفری او بخواند نشود و روزی او که ده شود و غیره
او زایل شود و جمع مراد است برکتین عن تحریر و فضل الهی بر اید و طریق
خواندن او آنکه هر نوبت این مقصود بخواند یا الله یا الله استسک
بحق من حقه عليك عظيم ان نصلي على محمد
قال محمد وان تر من حق العمل بما علمت من حق
حقك وان تسط على ما حطرت من رزقك يا
سزاق يا وهاب يا حواد يا غني يا معطي يا معطي
يا كريم يا واسع يا ميبس الاسباب يا ذا الرق من شاء
يعبر حساب و چون تمام کند هر نوبت این مقصود بخواند اللهم ان
ذوقني لوقوفها الارجاء و عفوك و قد قدمت
له اجرمان بين يدي فانا استسك ملا الاستحمر و
ادعوك و استسك ملا استوجه و اتضرع اليك
بملا استاهله و لم يخف عليك حالي و ان يخفي
علي الناس كنه معرفه ابري اللهم ان كان رزقي

لا اله الا الله

في السماء فاهبطه وان كان في الارض فاطهره وان
كان بعيدا فاقربه وان كان قريبا فبشيره وان كان
قليل فكثره وبارك لي فيه برحمتك يا ارحم
الرحيمين طريق شنبه روز شنبه شریف الدین الحسینی السولت فی یوم
الجمعة و من از شریح خود اجازه شنیده است کسی که اروا و ان نماید روز
شنبه صد بار بخواند روز شنبه هر روز خوب بخواند روز جمعه یا زده نوبت
بخواند که مجموع چهل نوبت شود و بسیار که وقت خواندن با طهارت باشد
و هر مرتبه که شروع می نماید یک بر خاطر بگذراند که بگفت فلان مطلب میخواهم
می کنم می باید که مطلب غیر شروع نباشد و در آن ای خواندن حرف نزنه و هر
مرتبه که قبول فدای تو فدای تو یا برسد این دعا بخواند ما شاء الله لا حول
و لا قوة الا بالله اللهم لك الدنيا و الآخرة تعطي
من تشاء و تمنع من تشاء اللهم انك غني فغنني
من الفقر و العيلة و افيض دینی و وفقني في عبادة
كامله و تقني جهاد اني بسببك يا ارحم الراحمين
اللهم اني استسك بكلمتك و معا قدي عرشك و شكرك
سبحوك و انبأك و مرسلك ان كنت لي تقدي
ر هفتی من امری عسر فاستسك ان نصلي على محمد

لا اله الا الله

قال محمد و ان تجعل لي من امری فرجا و خرجا
و من العسر يسرا برحمتك يا ارحم الراحمين و هر مرتبه
که از آن فنی را تمام کند صلوات بفرستد و سوره اذا جاء نصر الله و خاند و بعد
از آن
از دعا بخواند یا من اذا انصت بقت الامور ففتح لنا
یا انا لا نصلي اليه اذها متا صاقت على امورى
فافتح لي يا انا لا يصلي اليه و هبني انك على ذلك
قد بر و يا ارحم الراحمين اللهم افتح لنا ابواب
رحمتك يا رحمن و ابواب لطفك يا لطيف و ابواب
كرمك يا كريم و ابواب رزقك يا رزاق و
ابواب فحك يا قناح الهى بحق انا فتحنا لك فحنا
بهدت و بحق بصرتك الله نصرنا عزنا و بحق انا
امرسلناك شاهدا و مبشرا و نذيرا و بحق يرزقنا
من يرا و بحق و حلو اساور من فضة و سقمهم
رناهم شرابا طهورا يا معطي و يا ميبس سبب
و يا مسهل سهل و يا مبسر يسر و يا مفرج فرج
و يا مكرم مكرم نصر من الله و فخر ربيك و غير
المؤمنين يا ارحم الراحمين و يا عاشر المدينين و يا

لا اله الا الله

الْاَلِهَ سِخَانِ اللَّهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ كَلِمَاتِهِ
الشَّامَاتِ لِأَحْوَالِ وَلَا تَقْوَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
وَهُوَ حَسْبِي وَيَعْنَمُ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ مِنْ رِبْدَةِ
الدَّعْوَاتِ جُنُوسِ رَاغِبِي وَشَدَّتِي بِبَيْتِي بِكَ بَرَجٍ وَجِبْرِ وَفِي رُبُودِي بِأَيْدِيكَ وَرَبِّكَ
غَالِي رُوي بَعْدَ تَشْيِينِهِ وَبَاكِي حَيْثُ نُوْمِدْنَا بِهَذَا رُبُوبَتِ كُبُودِي بِأَمْعَشِ عَيْشِي
بِحَقِّ بَيْسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا صَاحِبَ الْمَرْئِي وَالسَّمْعِ
أَعْيَشِي حَقِّي لِطَهِّهِ وَبِسْ وَجْهِي فِي رَجْعِ شَوْصِدِي بِتُوبَتِ كُبُودِي أَوْفَعِ
الْعَظِيمِ بِالْعَظِيمِ وَأَنْتَ اعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ كَرَمْتِ
بِرَاحَتِ مَبْدَلِ كَرَمْتِ **عَنْ خَلْفَةِ تَمِيمِ الْجَدِيدِ** شَيْخِ بَهَاءِ الدِّينِ يَكْفِيهِ وَيَا رُفَا
مُتَرَبِّدِ اِزْبَارِي هَرَمِي كَيْ مَشْرُوحٍ بِأَشَدِّ لَدُنْ اَلْعُضْفِ شَبَّ بِأَعْدِ اَلزَّفَرِخِ اَزْمَانِ
صَحْبِ جُوَانِدِ كَرَمِ رَسَلَتِ لِي بِمَوْلَى اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا مَنْ لَيْسَ فِي
السَّمَوَاتِ اَلْعُلَى اَلْمُسْتَهْمِي قَرَارِ حَقِّهِ اَلْأَسْرَافِي عِيَانِ
لَا حِدَ عِنْدَ شِدَّةٍ نَزَلْتُ بِهِ عَيْتُكَ يَا اللَّهُ اَلْحَقِّ حَاسِبَانَا
وَأَخِي طَلَبْتُنَا فَإِنَّكَ اَعْرَفْتَ بِحَاجَتِنَا بِحُصُولِ مَطْلَبِنَا
رَبِّ سَابِقِ نُوْمِدْنَا يَا هَالِكِ بَوْمِ اَلدِّينِ اِيْمَانِ لَكَ تَعَبُدُ يَا اَللَّهُ اَلْكَافِرِي
جُونِ دَرَجَتِ كَيْ شَيْئِي سَابِقِي اَللَّهُ اَللَّهُ رَبِّي لَا اَشْرَكَ لِي بِهِ

شیر

شَيْئًا وَبِحَقِّي اللَّهُ الَّذِي تَقْوَاهُ اَبْقَانِ نِيْمِهِمْ لَا اِيْمَتَهُمْ اَلشَّوْءُ
وَلَا هُمْ اَشْخَرُونَ هَرَكَمَاتِ وَكَلِمَاتِهِمْ بِأَسْطِ اَلزَّمَانِ
بِاَلْوَصِيدِ رَاغِبِي شَيْئًا بَاغِي وَدَرْدَانِ سَكْتِ مَقْرَرِي كَرَمْتِ مَم

رَبِّ بِيْتِهِ بِسْمِ اَللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَمِيمِ
محمدی و تسانی بعد مر واجب الوجودی است که هر ذره از ذرات کواکب و مشابیه
برو حدانیت و احدیت او و هر فردی از افراد موجودات بسند عال و قضا
بیکر ذکر او مشمول و پرورش و صحت ابدان جمع خلاق بزوال حکمت سابقه
لاحقه اوست و رحمت و درود و تسانیا بر سید انبیا و خاتم الرسل محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله و سلم با ذکر شیرازه اوراق جمع مخلوقات و کلمات بطریق
کمال اوست که در فی الحقیقت لولا که ما خلقت الافلاک و برال و اصحاب
و تنوار حضرت با ذکر تو میزد من عند الله **عنه** چون ابدان بی نوح از ان
و قبا آن چنانچه کوزم بشریت است بدون اذخیره و او و بی ناسب نسبت
با مزه حشمتیها در امراض مزمنه ممکن نیست لهذا هم الحق و الالهی
ثامن ضامن و شفیع الامم علی بن موسی الرضا علیه و علی آباء و اجداد و
ارحمته و ائمه از برای اجات الناس مامون الرشید سالار کرامت می باشد

المؤمن ببلایه حتی جعل له دواء يعالج به الخ اخذت عليه
استلام میفرماید که بدان ای امیرالمؤمنین هر یکسکه خداوند عالمان جل شان
بتلا میگردانند بندگان مؤمن را بسوی تا آنکه گردانند است از برای آن بلا و دوا
که ما بومی نمایان کند که مؤمن بای خود را بان دوا کرد اینده است خداوند
عالمان از برای هر قسم زهر و دردی خاصی و این بدن آدمی را بر مثال کلکی
قرار داده و باوشی این حکمت بی مل نهاده و باوشا و کل بدن دست و غیره
این باوشا سینه است و غلامان او که باوشا و پها بعضی آنها و بعضی کجا را
و شکر و اعوان او دودست و دوا و دوشم و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
بر مثال و غلامند که هر جا این باوشا و پها می آورند و هر چه بخورند در میگرد
دو با بر مثال و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
در چشم بر مثال و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
اشیا را در نزد ملک و ایند و چشم را در چرخ زمینی که دوا و دوا و دوا و دوا
که هر چه بشنوند و بدهند و در وقت سحر باوشا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
نکنند شتاب چون سخن ازین دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
فرمان و بدو ابرق و این زبان استغنی از مونت لب لبان مسعدت زبان
و سخن زینت کبر و لا نغمه می که بمنزله دیدن است در نامی و منفذ می که در
زبان بر مثال و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا

شیر

بر غنیه و ادویه و کما سبب است با مزه متلا میگردم سبب که اکثر افعال و ادویه
نکته در ادراک آن قاصد و فائز است تا برنج و هم شهر محرم بخار و شکر بعد از صحت
سفر نه دستان و بلده فخره و غلظت که سلطان محمود بسبب کتب و کتب
الانصار رخ الاغراشده الارجمند حاجی الحرامین شریفین حاجی علی رضا
الطالقانی این قیصری بضاعت آفل عباد الله محمد بن ابی طالب لا صل اهلها
اسکن بقاری ترجمه و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا و دوا
عل نمایند و از جواد و فساد و کما از مزه بشریت است در حفظ و امان ملکشان
پیشنند و مقدمه این رسالات که مامون با جماعت علما و فضلا و حکما و
الطیبا نشسته بود و سخن ایشان در طلب مذکور میشد و مامون استماع می نمود
و حضرت امام علیه السلام در آن مجلس شریف و شسته مامون روی بحضرت امام
کرد و گفت یا ابی الحسن چه میفرماید در عقدهات و درین فضول و کلمات که کرد
می شود و حضرت امام فرمودند که یا مامون مرا درین علوم تجربه چند حاصل
از سلف خود شنیدم بنام تو میفرماید که تا مقام تصنیف بزرگ نشده که
چون مامون از شهر مرو بیرون رفت و حضرت امام علیه السلام در آنجا با مامون
رساله تصنیف شد مامون از بیخ کس بخدمت فرستاد که آنحضرت رساله را ازین
فرماید حضرت علیه السلام رساله را میفرموده و مامون فرستاد و خالاکا
عز و جود اسلام اعلم با امیر المؤمنین ان الله له یبتلى العبد

شیر

نخوشی آید فی الحال بدان هر دو در را بیکر تمام بوی ناخوش بسوی چرخ برسد
زود بگریزان باد شاه و بدان ایمون که این باد شاه را هم عذاب و هم ثواب
است اما عذاب او صغیر تر است از عذاب باد شاهان ظاهر و ثواب و فضل
ثواب ایشان و ثواب دشت دیت و عذاب و اندوه و خانه نشینی که در دشت
و خانه اندوه سپهر زهت و اندان در کجای پیوسته که در بگذرانند و
شاید دیت از آن دور بگذرند و آنچه کرده و سپهر را حاصل شده با
انفراج و اندوه چهره را بهره رسد و این رکبها بگذرد و اعلان این باد شاه است
اگر کسی خواهد که بداند بحقیقت تا کی کند در حال دارد خوردن تا به بندگی عالم
این باد شاه از راه عروق چگونه وارد و با موضع در میرساند و اهلیم با
اهل المؤمنین ان الجسد بمنزلة الا لمرض الطيب به بدان ایمون
که بدن بمنزله زمین پاکست و هر کس محافظت کند این زمین را به حیثی که این
ندید که در آب غرق نشود و کم نبرد که از تشنگی هلاک شود هر این نزع او سپهر
و خورم و شاه را بپوشد پس هرگاه که هر بدن کنی بپوشی که اندوه و اثر به
مناسب هر کدام را بوقت خود بکار برند و صلیح بدن خواهد بود و بدن صحیح مسلم
بماند و آلبان و بجز کرد پس نظر کن ایمون آنچه موافق بدن تو و معده تو است
دلالت میانی از دیگران از را غدا می خورد و غذا چون بسیار کرد و در خوردن
انگشت خوردن در خوردن دست را از هر جنس طعامی وقتی با زبان یک شمشیر که تو را در

ان طعام

آن طعام در هشته باشد که باعث مصلح بدن و معده و زکاء عقل و بسکی بدن
و اعلم ما اهل المؤمنین و اکل البارد فی الصيف و الحار فی الشتاء
الحق و بدان ایمون که ترتیب طعام نگاه باید داشت هم در وقت هم در مقدار و در
تابستان سرد باید خوردن و در زمستان طعام گرم و در فصل بهار و خزان طعام
و ابتدا بطبعی کند که معتدل بود و بسکتر باشد تا آسوده تر باشد و ترتیب وقت چنان
باید هر دو روز سه مرتبه طعام تناول فرماید روز اول با غذا و شامگاه و روز
دوم بعد از آنکه هشت ساعت از روز رفته باشد تا شب اصیلا بعد از آنکه هشت
آنچه فرموده است بدن معتدلی و عقلی و مصلحی و بدین صلیح السلام و دست از
طعام باز درو حال آنکه تر است تا باشد که در عقب طعام شرب صافی خوشکوار
شرابی که خوردن او حلال است توانی آتش بیدار و صفت آن شراب بعد از آنکه
و در یکساعت این زمان آن چیزی را که سزاوار است از آن از هر چه حاصل و باقی
مدی که در آن است درین هر فصل جدا گانه و آنچه استعمال میکند از طعام و شرب
آنچه اصیلا باشد و در و چگونگی که در آن بدن **فصل اول** در فصل بهار
که بهترین فصل است و اول در آن روزی که بنده غذا یا مایه ای و یک روز هفت
فصل شب روز در نهایت لطافت و پاکیزگی است در زمین در نهایت نرمی
خوبست مغمم بطرف می شود و خون در نهایت صافیت و همتی که کند درین
غذای لطیف برهنه کند درین فصل از خوردن میانه و چرخش ترش و غیره

ان طعام

و حجامت نافع باشد **و در نیم اوتیان** سی روز هفت و شب در روز در نهایت
در ازیت و مزاج درین فصل قوی می شود و خون بمرکت می آید و مناسبت
است که محو ضرات و گوشت شکاری و مالیدن روغن در حمامات و بوی خوش
بکار برون است **ایامی** و یک روز هفت و آخر فصل ربع است و نهی کرده اند درین فصل
خوردن چیزهای شومزه و خوردن گوشتهایی که مثل کله و گوشت کورشته
یا نهان و نافع است درین فصل حمام رفتن در اول **در خرداد** سی روز هفت درین
فصل خون و صفرا در نهایت کمی است و این اول تابستان است و نهی کرده شده است
تعبیه ریاضت کشیدن و بسیار گوشت خوردن و بول کردن مشک و غیره مانند اینها
و نافع است درین فصل خوردن بقلات سرد مانند بقله الحقیق و خیار و هندوانه و
کاه و کوشک خجرت و خوردن میوه های تر و خوردن چیزهای میخوش نافع است از آن
خوردن گوشت شیشک و بزغال و دراج و تهبو و مرغ خاکمی و باقی تازه و شیرین
نوعی و یک روز است و این فصل در نهایت حرارت و گرمی است و آبها در نهایت
کمی است و مناسبت فصل خوردن آبهای سرد است و خوردن چیزهای سرد و تر
و خوردن غذای لطیف که نفع می رسد و مناسبت درین فصل استعمال ریاحین
تر و خوشبو است **آب این** آخر فصل تابستان است و درین فصل با دمای گرم
بسیار است و در شب زکام بسیار بهم میرسد و با دشمن بسیار می خورد و درین
مزاج درین فصل از جراح کردن بسیار و خوردن سهل و بدن را کمتر با صلیح

ان طعام

و بویهای خوش سرد بکار برند **فصل اول** و این اول فصل بهار است سی روز هفت درین
فصل هوا در نهایت خوشبو است و قوت می باید مزاجی که سوداوی باشد درین
این فصل چیزی که مصلح بدن باشد خوردن سهیل و خوردن شیرین هاست و از آنکه
معتدل است هم چون گوشت بز و بزغال و اجنه کبک از خوردن گوشتها و فصل
شش خوردن گوشت کاه و کله و مانند آن و عقاب کند از تمام بسیار و همتی
درین فصل بوی خوشی که معتدل المزاج باشد و اجنه کبک درین فصل از خوردن تازه
و چنان بسیار **در تشرین** سی و یک روز هفت و اجتناب کند درین فصل از خوردن
دردناخوردن و جلد درین فصل نافع بود و خوردن گوشت فربه و انار و میوه های دیگر
بعد از طعام نافع بود و آب درین فصل کم می آید **در تشرین** سی روز هفت درین
روز جمیع کم کردن بسیار نافع باشد و این آخر فصل بهار است **کانون** اول
سی و یک روز هفت و درین فصل سرد بسیار است و نفع می دهد درین فصل از خوردن
که ذکر کردیم در تشرین و یکم و حد کند درین فصل از خوردن طعام سرد و چرخ
از قصد و حجامت **کانون** سی و یک روز هفت و درین فصل خوردن آبهای گرم
مناسبت است و جمیع نیز مناسبت است و خوردن شربتهای گرم مثل کرفس تره کرفس
و کوشک است و دخول حمام در اول روز و اجتناب کند درین فصل از خوردن
مایه تازه و **در شیش** هفت روز هفت و درین فصل دو با نیک
بسیار است و مناسبت درین فصل خوردن سرد گوشت شکاری و میوه های

ان طعام

درین فصل خوردن شیرینی مانند سبب و حرکت ریاضت برای تفریح مناسبت
و این آفرض من است به صفت الشربا لذیذی بخل شربا الخ صفت
شربتی که حلال است خوردن آن دستمال کردن آن بعد از طعام و در اول اصول
مجدد ذکر نموده بودیم و الحال تفصیل بیان می نمایم و صفت شربا است که بکینند
مویز صفا ده رطل و پاک بکنند و در غره کنند و آب صافی در وی ریزند چهار
گشت آب از سر او بگذرد و سه شبانه روز بگذرد اگر فصل زمستان باشد
و اگر تابستان باشد یک شبانه روز و اگر آب باران بود بهتر باشد و بعد از آن
در وی کینند و با تش بر میدهند چنانچه نفع تمام باید بعد از آن برین
را بنفشانه و آب و راضاف کنند و دیگر بار بدین ریزند و با تش معتدل بخورند
چنانکه در وقت او برو و بکینه او باقی ماند بعد از آن کیر و غسل مصفی بکینند
آب نازد و ملاحظه نماید که آب در کجا بسته شده و بعد از آن با تش اعتدال بخورند
تا آب تمام باشد اول قرار کیر و بعد از آن کیر در نخل کیر در نیم یک نخود نیم
در چینی کیر در سبب مصطلکی نیم در نیم زعفران یک در نیم در نیم نیم ما سه سبب نیم
عود هندی نیم در نیم و این او را بعد از آن کوفته و بچینه و در غره ریخته و
آن غره را کحل بسته در میان آب صافی اندازند با تش معتدل بخورند و سبب
باعت آن غره را که اوید و در بسته حرکت دهند تا آنکه مزاج اوید خوب
مخلوط شود و بعد از آن در غره کنند و سران غره را کحل کنند و بگذرد که سه ماه

کنند

بگذرد و شربت او دوازده دریم است و پست و چهار دریم آب و افکنند و سبب
پس هر که چنین کنی بدن ایمن باشد روان روزان در دمای سرد و زمین کینند
نقرس با دمای که از سردی بهم رسد و از درود پر دل و دلخ و مده و مینوی
در دمای بکیر سپید و اشته و خیر ذلت و بدان ایامون که چون طعام خوردن
بدرین طریق اختیار کنی و شربا برین گونه که بر سه توح اعتبار کنی خود را از بیماری با
صیانت کرده باشی قوله علمها السلام و اعلمها با اهل المؤمنین
افوی لئفس الخ و بدان ایامون که قوت نقیها تابع مزاجها می بدن است
و قوت بدن بسته است بوقت با چون روزی سرد باشد و روزی گرم
متغیر گردد و یک نش قرار گیرد و بدن انسان نیز متباعت با متغیر گردد و چون
بوستقیم باشد طبیعت از تغییر ایمن کرد و دستلاست باشد از و تعالی جل شانه
بنا نهاده آورید بر چهار طبع صفر و خون و بغم و سودا و از این چهار در و کما
است و دوی دیگر سرد تا خفاف و میان طایر گردد و صفر گرم و خشک است
خون گرم و تر و بغم سرد و تر و سودا سرد و خشک و این طبعها که در چهار
جزو از کالبد خلاق تقویر کرده بر سر دسیسه استخوان سینه و زیر شکم هر که
هر دو چشم و گوش و دهان و بینی خوب است و سینه بادی بطن است و از خون
و سینه از ده صفر است و آنچه زیر شکم است از خلط سودا است قوله علمها
السلام با اهل المؤمنین ان القوم الخ بدان ایامون که خواب با داشته

طراز عراست و حالت و دیم تاسی و خج ساکی غلبه صفر است و بدن و آن حالت
است کمال استغلا است و حالت سیم از سیم و چنانکی تا شفت ساکی غلبه
سودا است در کالبد این وقت علم و علم و نظر کردن در چیزها و در غفشتن
بر تحقیق احوال است چهارم تا بحر عمر غلبه بلغم است و هنگام اندیشه و غم و
پیریت و لغسان و ضعف قوت است رستی بدن و غم و غلبه نفس و غلبه
است و لیس نك الا الزوال و بدان ایامون که چون خوابی خون کم
بغضد یا بچی مست زود و دوم ماهه یا نوزدهم کم باید کردن و رای این مست
کم نباید کرد و کبر بفرست بگم آنکه چون ماه در نقصان بود خون در نقصان
ماه در تزیاید و جسم در تزیاید و قصد را بقدر قوت نظری کند و خون کم می
پس بر سینه پست ساکی هر پست روز یکبار و قیاس کن برین تقدیر قوت
قوله علمها السلام و اعلمها با اهل المؤمنین ان الخ الخ الخ الخ
ماون که بپرستی که بجات واقع میشود بر کهای که کجک که روئیده است و کوی
و قصد واقع می شود بر کهای بزرگ بنا برین در حجت خور و ضعف بدن کمتر
بهم بر سه اختلاف قصد و بدان ایامون که چون حجامت برتفا باشد سرد
سبک گرداند و چون بر گردن و دست و در دندان را بنایت نفع کند و خج
دندان را کحل کرد و در دودین واقع کند و اگر حجامت میان دو کف باشد
سنگی نفس که آه آن امتداد و حرارت باشد نفع کند و اگر راقی بود امتداد نفع

طراز عراست

و دماغ است و باعث قوام بدن می شود و چون خوابی که بخوابی شربا است که اول
بردست رت بخوابی در پیوسته پد کروی و با دماغ بردست رت بر خیزد
چنان عادت کنی که نشستن تو در پست و در ساعت پیش نباشد و کجایه خیزی
و هر گاه قصد ستر کنی در آن موضع بسیار نشینی تا در باطن بیماری طایر گردد
و علت بوسه بر بدن نشود و آن توقف بسیار باعث دماغین شود قوله علمها
السلام و اعلمها با اهل المؤمنین اجود ما استکت الخ بدان ایامون
که بهترین چوبها که مسواک بدان کنند شاخ و رخت اراک است و بدانکه در سر کینند
اعتدال باید که بدست که اگر مسواک بسیار کنند سردند آنها را تنگ کند و زود
بریزند و چون اعتدال بود سردند آنها را تنگ کند و جدا و در بین دندان را کحل
کنند و بوی دین را خوش کنند از برای حفظ دندان شاخ بزکوی و حب لاش
یعنی وانه مسود و کوسه و سبیل همه با نازده باشند و اندک نمک اندرانی بعضی
نمک تمامی اجزا را بیکدیگر بکنند و بر دندان مانند دندان را کجایه می دارد
خج او را کحل می کرد و دانه و کسکی اراده داشته باشد که دندان را بچینه کند و کینند
نمک اندرانی در مثل آن کف و در با نرم بکنند و بر دندان مانند دندان را
بسیار سفید کند قوله علمها السلام و اعلمها با اهل المؤمنین ان الخ الخ
الانسان الخ بدان ایامون که احوال انسان بر چهار حالت است اول اول
تا پانزده ساکی ایام شباب و خوبی حسن و نظره غلبه خون است در بدن و آن

طراز عراست

عظیم نماید و در وی مرتبه که در کرده و مشتمل در هم بهر سیده باشد سودمند
و چون حیض را بکشد یا تا بدن رسد می گرداند و غشی عظیم بهم میرسد و دل
نیست نفع دهد و شرط حاجت آن باشد که پیش از تیغ زدن آن موضع را بکشد
و چندان سینه بر وی نهند که سرخ کرده و شرط آن است که مرتبه اول اندکی
و در مرتبه دوم بیشتر و قیاس کن برین وجه سخن در آن موضع بالند و چنان
موضع فصد را بعد از فراغ روغن بالند و چنان شرط فصد است که جای کشت
که کشت کتودرک طی هرگز باشد تا الم کمتر باشد و وجهت که پیش از فصد
بدوازده ساعت از جاشرت اجتناب نماید و حاجت کند در روزی که جواض
با دنیا باشد و بعد از حاجت در آن روز از حمام رفتن اجتناب نماید و سلاطین
با حشمت و دلجو شود و بعد از فصد و حاجت بقدر کینجو و تر باک که مخلوط است
باشی بشریت فواید باشد و اگر فصد در رستمان واقع شود در هر یک چنان
خورن مناسبت است و چون این شرطها بجا آورده باشی از لغوه و بر صحت
و جود این بابی باذن خدای تعالی و بعد از آن اندک آب آناز تا ول کند
که باعث تقویت نفس و اجای خون میشود و بعد از حاجت سه ساعت طعام
شورمه نیاید تا ول فواید باشد که باعث که خارش و سوزش اعضاء میشود
فصد در اول رستمان واقع شود و اگر خواهی از آن شراب که شرح داده شد هر
پاشد و بعد از روغن و مشک و کلاب مخلوط کرده بعد از فراغ حاجت عمل

نماید

نماید و اگر در فصل باستان خواهی ضد کنی خربهای میخوش تا ول فرماید روغن
نمونه با کلاب که فواید استعمل نماید و بخور از آن شراب که وصف کردیم پیش از این
از طعام و برین کسب بعد از فصد از حرکت بسیار و اعراض با خون نخورند و با
نورید که جمع کردن این دو طعام توجیح و بوسه و فوس آینه و روغن کون سینه
نورس بر صول در دوازده ساعت بجز بر روی کلف پدید آید و خوردن گوشت
شود و مایه و غیرها بعد از فصد و حاجت موجب که در حق میشود و خوردن کلاب
که سفید و دل بکشد شانه می شود و بعد از برجام زدن موجب تولد فریج
است و غسل کردن در شب باعث بول می شود و جمیع کردن با زن حایض
بندام سر زندی شود و جمیع کردن و در عقب جمیع غسل کردن باعث
عیسان دلد می شود و اگر شخصی جا کند و جمیع و کرب و تعب دارد در بدون
غسل باعث خون دل نیز می شود و بسیار تخم سرخ خوردن موجب تولد سینه
خوردن و بخوردن مداومت آن برین شش پدید آید و خوردن آب جود
و بعد از طعام گرم دندان را زین در دو روز بسیار خوردن گوشت کلاب
دش موجب سگی عقل و فهم دلد می و بسیاری نیسان میشود و هرگاه
شوی و خواهی که از درد سر و شقیقه و چرخه این بابی پیش از داخل شدن
آب سنج کفایت نیم گرم بخورد و بعد از آن داخل آب که سالم مانده از سردی
باذن الله تعالی فواید علم السلام و اعلم با اهل المؤمنین ان الله اعلم

مورث

الحج بان ایامون که ترکیب جام بارش ل ترکیب می وضع کرده اند جام چهار خا
درد و ترکیب می نیز بر چهار طبیعت است خانه اول سرد و خشک و خانه دوم
سرد و تر و خانه سوم گرم تر و خانه چهارم گرم و خشک و نافع که نام بسیار است
و فوائد آن شتایمی آنکه طبیعت را تا نفع که داده و بعد از آن که فصول
عفو نامت را وضع کند و باطن را آسایش خاطر را آسایش بیاگزینی و بدو هر که خوا
که روی دی تیره نباشد و صاف بود پیش از آنکه غسل کند باید که روغن سفید
با دام بر روی و اندام باله و هرگاه خواهی که نوره کبشی و توفیح و شقایق
غسل کن آب سرد پیش از آنکه نوره کبشی و هرگاه اراده جام کنی از جهت دروین
دور کنی از جمیع بدوازه ساعت و اندک صبری در نوره خود در فصل کردن
و بسیار که نریخ شش یک یک باشد و بسیار که بعد از فراغ نوره برکت شش
بویجا و نیل بر بدن ماله اگر کسی از اینها را ماله نیز کافیت اگر کسی خواهد از سوز
دارد و این سببند خود را در وقت نوره کسیدن روغن کل جرب نماید و اینها
یا فکد کردن در سوزانند باید که عدد عشر را صلا یکنند و با روغن کل صلا نماید
در اندک سر که نیز نماید و با مال بر موضع سوزنده شود باذن الله تعالی و اگر خواهی که
اثر نوره از بدن بر طرف شود سرکه انکور و کلاب با هم مخلوط ساخته در بدن
اثر نوره را بر طرف کند اگر خواهی از دوشانه این بابی باید که بول را بکشد
تا بعد و اگر شش سوزده باشد که از جبر ل کوفت بسیار پدید آید باید که در

طعام

طعام آب نخورد که معده را زیان دارد و اگر خواهی از سنگ شانه و سنگی بول
این بابی معنی را در وقت نزد نجا نداده و جمیع را طول مد و اگر خواهی که
درد پانین تیر این بابی و با بوسه بسیار هم نرسد هر شب بخت دانه خرابا و روغن کلاب
تا ول فرماید و ضعیف خورا بار و دشمن حیوه خالص جرب کن و هر که خواهد فطش
زیاده شود هر روز قدری زنجبیل بر دروه با غسل بخورد و اگر خواهی که عقل
شود هر روز سه ملیه یا سکر بر دروه تا ول فرماید و اگر خواهی که ناسخ با جید
خواهی که از درد کوش این بابی در وقت خواب سوراخ گوش را بر نیش حکم کنید
و هر که خواهد در رستمان از آن کام این کرد و باید که روزی سه مرتبه تا ول
برودام فواید علم السلام و اعلم با اهل المؤمنین ان الله اعلم
کلاب الحج بان ایامون که غسل را علامت چند است که با آن علامت خوب
از بدن فرق میماند خود هر چه در وقت بگردن تشکی احداث نماید و در وقت
چشیدن سر زین را بسوزاند این نوع از غسل کشنده و همکار است
نرسد را در رستمان بویده اندک کام این بابی تا بچین سیاه دانه در همه وقت این
کردند اندک کام و اگر کسی ترسد از آن کام در ایام باستان باید که بجز نودا
نماید و در آن جیشند و اگر خواهی در شقیقه و از پهلوی این کردد باید که در وقت
ماهی از مویز و مدامت نماید خواه و در باستان خواه در رستمان و در
خواهد که در بادا سبک بر خیزد و باید که شراب طعام در یکا و نخورد و اگر کسی

که در وقت که چرب نمکذاف خود را هر وقت سردی در چرب کند و اگر کسی خواهد که
لبه ای از کتک دنا سوزند و ابروی خود را چرب کند و اگر کسی خواهد که در وقت
ریخ گوش دبا شدن کام این باشد باید که بعد از خوردن سرتی بردام غوغ
کند و هر که ترسد از یخچن دندان و تبا شدن باید که بعد از خوردن سرتی
قدری نان در دنان کیر و بجا بدو اگر کسی خواهد که از یرقان این باشد در سرتی
باید که داخل خانه که در اول کتک ده شود و در رستمان پرون یا یازده
که در اول کتک ده شود اگر کسی خواهد که از بادای مختلف این باشد باید بهشت
روزی که تیر خورون عادت کنی و اگر خواهی که طعام زود از صده بگذرد بعد از
چیزی خوردن اولی که کن بر جانت است بعد از آن پهلوی چپ که با صفت ضم
طعام کرد و هر که خواهد از صفت این کرد و بخورش زیره مداومت نماید و چنانچه
بسیار کند در آفتاب بسیار نشیند و از غذای سرد اجتناب نماید که بطن
سوزد و انت و استقلی اگر خواهی که صفر از فرو نشانی ضربای سرد و تر
بسیار بخورد و حرکت کنی بسیار دوست میداری اگر خواهی
که بسوزانی قی بسیار باید کرد و نصفه نیز باید کرد و زود زود نوره
باید کشید و اگر کسی خواهد که با بول طرف شود باید که حقنه کند و در غن بر بدن
و آب فرود رود و اگر کسی خواهد که بفرزند زایل کرد باید که هر روز قدری کافور
صیغره نال کند و در آن کتک است فی له علیهم السلام و اعلم با

امیر

امیر المؤمنین ان المسافر الخ بران ای مومن که شرط مسافرت است که
از کربا بر خیزد باشد و شکم نهی باشد و نه ممتلی بکند در حد اعتدال باشد و غذای
سرو تا دل نایدیشل سرکه دیت و آب خوره و زرشک و مانند اینها از غذای
سرد و بران ای مومن که سفر کردن در وقت کربا بسیار ضرر کند کسی را که لاغر یا
دمعه خالی از طعام باشد و نفع کند کسی که فریب باشد اما صلاح حال مسافر
در فاه حال او آن است که آب هرگز نی را بنمزی و بکوبد و با آب آن خورند
سازد و سرتی که لایق باشد بخورد و دیگر شرط مسافرت آن است که قدری از غذا
شهر بر آورد چون بمنزل سده قدری از آن خاک را بستان منزل آنکند تا طی لطت
آب و خاک آن منزل را موافق طبع مسافرت سازد و بهترین آبها آن بود که صاف
و سبک بود و از چتره آید که از جانب مشرق باشد بهتر است که از چتره مشرق
تابستان آید و از کوبی آید که صاحب خاک باشد و هر گاه که برین صفت باشد
در زمستان سرد است و در تابستان شکم را نرم می گرداند و نفع می کند
خصوصا جماعتی را که صاحب حرارت باشد و آن آب شور و کران بر شکر که
و عضا با خشک میگرداند آن آب برف و یخ بغایت زیان کاه است آن آب
چون خوش طبع و سبک بود نفع بود و الا ضرر کند و آن آب لیست ده و در
آب دریا و آب قید کرک و کران باشد و خوردن و مداومت خوردن او مدا
صفر را زیاده کند و سبب حضرت او آن است که هر کسی استیاده و اقیاب

تاییده و به تحقیق که ذکر و وصف کردم از برای او ای مومن آن چربی را که پیش
گذشته بود از این کتک است کافیت آن ترا هرگاه بدین عمل نمایی و آنحضرت
میفرماید که من ذکر می کنم از برای تو ای مومن که کفایت جمیع را تو بدی کنی و زمان
در اول شب در تابستان و در زمستان بواسطه آنکه صده و عروق در اول
پایست و باعث تولد تو لوج و فایله و لغوه و نفوس سنگ شانه و مسلک البول
با دقت و ضعف چشم میشود پس میاید که جمیع در آن شب باشد بواسطه آنکه صده
است و باعث زیاده فی عقل و لد که خداست یعنی که است فرماید و جمیع مکن باقی
که بعد از دستبازی بسیار و گرفتن پستان و نشردن آن هرگاه چنین کنی بهتر
آن زن غلبه و جمع میشود بواسطه آنکه آب انداز پستان پرون می آید و بهشت ظاهر
میشود و از دستبازی او خواهش زیاده می شود و جمیع مکن کرده کنی کردن از
حیض پاک باشد و در جمیع سیل ایجا نباست باید کرد و هرگاه که زود از جمیع
فارضوی از سنگ شانه این است باذن الله تعالی پس عمل کنده و بعد از فراغ عمل
مومنان با غسل شیرین ساخته تا دل فرمانند با شربت عمل بکنند و بخورند
که آن تو کم شده باشد باز بر قراری آید و بهترین جمیع آنست که قدری بر جمیع
یا دلو باشد و افضل و بهتر آن است که قدری بر جمیع نوره باشد بواسطه آنکه نور شرف
تقریب و هر که ملکن با بجزی که ما وصف کردیم در سنگ شانه میگرداند بدن
با بن او و یا یکی است باذن خدا تعالی از هر دوی

و قدر خدا

و قدرت خدا پس بر شکر میاید به خدای تعالی عنایت هر که را می خواهد و محو کند
اگر می خواهد و اندر علم بالقدوب تمام شد این کتاب در روز شنبه شب چهارم
نست است که بزرگوار صدوسی چوبی نوی صلعم رب موش اللهم اغفر له
و لوالدیهما و لیحیی الیمین و المؤمنات و احواس و فی او ایس علی بن احمده
که مشهور است در جمیع اسم شریف است از خط شیخ المده شهبه الا قول لندن و
بشرف **اسم اول** سبحانک یا ایا الله الا انت یا سرت کل
شیخ عقی و اسرته عی صیت این اسم شریف آن است که هر که خواند این
اسم را مداومت کند عزت و حرمت و جاه و آبروی او نزد سلطانین و عجم
و با چشمان زیاد گردد و اگر کسی خواهد میان شهر و زن خصوصت بر طرف
شود این اسم را در کاسه بشکله و زعفران نویسد و با آب چشمه بشوید بخورد
ایشان در خصوصت میان ایشان بر طرف شود و با یکدیگر صلح کنند
اسم دوم یا ایا فلاشی ککوه و لا مدلی لوصیفه
هر که لوی از از بر سرش تعال بسازد و این اسم را بر وی نقش کند و در کیمیا
نهدد و آنهای را در کیمیا کلکن باشد و در طوطی خواند بود و من کند و اسم
آنحضرت که می خواهد بر آن نقش کند زبان ایشان بر وی نبرد شود و
نمونه بد او را بکند **اسم سوم** یا کبیر انت الذی لا یغنی
العقول لیکنه عظمتیه هر که این اسم را بسیار بخواند خدا

این کتاب در روز شنبه شب چهارم نوشته شد

و قدر خدا

قرض او را دانند **دوم** یا باری المُنشئ بِلَا مِثَالٍ خَلَا
مِنْ جَنْبِهِ هر که بخواند این اسم مداومت نماید خدای تعالی او را از غم و
سوم یا ذَلِكِ الظَّاهِرِ مِنْ كُلِّ فَيْدٍ سِوَهُ هر که این اسم
بیشتر بخواند عزت دنیا و آخرت او را حاصل کرد **چهارم** یا نَفِثًا
مِنْ كُلِّ جَفِيرٍ لَمْ يَرْصُدْهُ وَلَمْ يَخْطِطْ لَهُ فَعَالَهُ و هر که در سزا
باشد این اسم را بیش از هزار مرتبه بخواند از بند خلاصی یا بد **پنجم**
یا كَلِمَ الْمُؤْتَمِرِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ هر که زیاد از هزار
بار بخواند خدای تعالی دشمن او را بکشد **ششم** یا حَاتَاتٍ
أَنْتَ الَّذِي وَسَّعْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِرُحْمٍ هر که چهار روز روزه مدارد و
هر روز این اسم را بخواند در نای رزق بروی کشد و **هفتم** یا هُنَا
ذُو الْإِحْسَانِ فَذَعَّرْ كُلَّ الْخَلَائِقِ مَتَّهِ بِرُحْمٍ هر که قرض بسیار
داشته باشد و از او آن عاجز آید یا بد کشت و **هشتم** یا هُنَا
مَدَاوَمْتُ نَادِيًا الْعِبَادِ كُلِّ نَفْسٍ مَخَافَتًا
لِرَهْبَتِهِ هر که این اسم را بیش از هزار مرتبه بخواند در وقت
هم بریزد **نهم** یا خَالِقِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكُلِّ بَابٍ بِاسْمِ مَعْدَمِ مَرْتَبَةٍ بَرَابَرِ رُوحِ الْبُخْلِ وَدُرُوحِ
اِذْنَ فَلَاحِ سِحْرِ الْهَرَمِيِّ نَسَدِ كَرْنِ الْمَثَلِ شَمْنِ وَيُيَا شَدَّ مَرِيانِ كَرُو

داگر

و اگر حاجتی داشته باشد یا بد که این اسم را بیست و چهار بار بخواند هر چیزی که دراز
و قدم در آن بندد البته آن حاجت بر آید **اسم** یا إِلَهَ الْهَيْبَةِ الْفَيْحِ
جَلَالُهُ خَمِيسَتَيْنِ اسْمِ قَهْرٍ تَوَكَّرِي وَمَالٍ بِهِمْ سَائِدِينَ بِمِثْرِ
پانزده بار این اسم را بخواند خدای تعالی او را از فضل و کرم تو انکر و دانند
و حاجت بر آید و روزی را بروی کشد و **اسم** یا اللَّهُ الْكَمُورُ
فِي كُلِّ فَعَالٍ بِهَرِكِ اسْمٍ مَابَعْدَ نَمَائِزِ جَمْعِ زُرُوعِ اِخْلَاصِ وَهَرْتَبَةِ نَجْوَى
هر حاجت که بخواند بر او کرد **اسم** یا رَحْمَنُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَأْسُ
هر که این اسم را بار بار هر روز صد بار بخواند از عجزان بنویسد بنام شخصی که مشک
و بنام ما و او در آن کند در آن موضع که آن شخص ساکن باشد چنانچه او نداند که خواننده
زایل شود **اسم** یا حَيِّ حَيِّنَ لَا حَيَّ فِي دُنْيَا حَيَّةٍ مَلَائِكَةٍ
بِقَاتِلِهِ هر که این اسم را در جنگ و از عفران بنویسد و با بنات بنویسد
بر بیمار و بدنام باشد **اسم** یا حَيِّ يَا قَيُّوْمَ فَلَا يَفُوتُ
شَيْئًا عِلْمَهُ وَلَا يَسْقُذُهُ هر که این اسم را هر روز بعد از نماز صبح بیست
و هفت بار بر تسبیح و خانه خود بخواند از درد این شود **اسم** يَا فَاحِدُ
الْبَانِي أَوَّلِ كُلِّ شَيْءٍ وَرَأْسُ اسْمِ مَادِرِ وَرَقِ شَيْئٍ
چنانچه بخواند خدای دل حکم آن ولایت را بروی مهران سازد **اسم**
يَا دَائِمًا يَغْبِرُ فَنَاءً وَلَا زَوَالَ لِبَلَدِهِ هر که سه روز روز و سه بار

داگر

و هر روز نماز بخواند و سجده کند و از خدای تعالی حاجت بخواند خدای تعالی حاجت
او را بر آورد **اسم** یا صَمَدٍ مِنْ جَنْبِ شَيْبَةٍ وَلَا شَيْءٍ وَكَفَلِهِ
بِئْتِهِ مَعَادٍ هر که این اسم را پنجاه مرتبه بخواند و در گوشت نماز بخواند
بیت مدنی بخواند که در شسته باشد و در هر رکعت الحمد و ده بار بخواند بعد از آن
این اسم را بر ورق آویز بنویسد و روزی بر بالش سر بندد و بخواند غیب را در آن
چشم و احوال دی بروی ظاهر کرد **اسم** یا مَرْتَبَةٍ كُلِّ صَبْرٍ وَ
مَكْرُوبٍ وَغِيَاثَةٍ مَعَاذَهُ هر که این اسم را بیش از هزار مرتبه
بنویسد بنام هر که خواهد و در آب روان بیندازد و در حاجتی آب کاغذ بنویسد
و این اسم را هزار بار بخواند و بر آن در چنان محبت او در دل آشفته کند
که بر او بی آرام کرد و یک خط خواند **اسم** یا بَارِئِ
فَلَا يَصِفُ إِلَّا لَنْ كَلَّمَ جَلَالَ مَلِكِهِ وَعِزَّهُ هر که بخواند
این اسم مداومت نماید بصورت **اسم** یا بَدِيعِ الْبَرِيَاءِ
بِمَنْ يَبِيعُ فِي أَشْيَاءِهَا عَوْنًا مَنِ خَلَقَهُ هر که هر روز این
را خواند و نماز بخواند همیشه او را معارف علوم حاصل **اسم** یا بَعْدَهُ
مَا أَنَّهُ إِذَا بَرَقَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ تَحَاتُّبِهِ
چنانچه بریندی بر او بخواند و هر که خواهد بدین نام بخواند و در اول
حاجی کرد **اسم** یا حَلِيمٌ دَالِ نَاءَهُ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُ

مناجات

لَهُ مِنْ خَلْقِهِ هر که این اسم را شب و روز بخواند دنیا بسیار او را
اسم یا حَمِيدُ الْفَعَالِ دَالِ لَنْ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ
بَلْطَفِهِ هر که این اسم را بعد از نماز عصر سیصد و یکبار بخواند اگر در ویش باشد
تو انکر کرد و اگر غائب باشد سلامت بر او نهد **اسم** یا عَزِيزُ
السَّمِيعِ الْعَالِي أَمْرٍ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُ دَالِ لَنْ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ
کند و بر او پاک بپوشد و سیصد و بی مرتبه این اسم را بر آن موم بخواند و
روان اندازد تا زنده باشد هر که بکشد و در پیش نشود **اسم** یا قَائِمٌ
ذُو الْبَطْنِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي لَا يَطْلُقُ انْتِقَامُهُ مَرْتَبَةً
و شمن خود از نوم سرخ بپوشد و این اسم را هفت روز هر روز هزار بار بخواند
بیت بلکن وی آشفته **اسم** یا جِنَانُ الْمَدِّ لِلْكَفْلِ
بِقَهْرِ عَيْنِ نِسْطَانِهِ هر که این اسم را هزار مرتبه بخواند
که خواهد بصورت حاصل شود **اسم** یا فَوْزِ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الَّذِي
خَلَقْتَ الْقُلُوبَ وَالتَّوَكُّرَ هر که این اسم را بر دل بر شست هفت صد مرتبه
بخواند هر که در دینی بنویسد و در میان آن دل نهد و در بالای کعبه
مردم در آن نماز کند بنده تخطی که این عمل کند حاصل شود آن را
اسم یا حَمِيدُ الْعَالَمِينَ امام جعفر صادق علیه السلام هر که خوب بخواند
بدین منوال است شب اول و دوم در وقت شب سیصد مرتبه بخواند

داگر

بِسْمِ الْكَارِئِمِ بْنِ قَامِشْتِ كَمَا بَشَّرَ لِعَرَبِيٍّ مِنْ كَيْسِ مَيْمِ
 زرافت زنگار بروج شاد راه زلاکت مستوحش آور نیاه
 تو خوشتر ابدار اهل شهر بقیطال کن ایفقه را حفظ
 که دوست بهن الوش را رفیق بوی روی او را در سر طوق
 به شیت این لیکت آخر تمام که بود ابن آدم علیه السلام
 کون بعد از این خستار سخن کم بر عا قلوبه حسن
 شود خاور جابر زینت و دود که دارد در دم خستر شود
 چو کردم بیای خودم نصی تو میداد امیر مخلص مرا
 ندادم امیر من خاک را ز طاعت خود پرور کرد کار
 که بیایم عراز قریر رسول کنی تو به ام را بر بصلقت
 که به شیت این خادم از آرا به من کش یارت با قبلا
 ای مؤمنان شاه دین عی و بی صفه روز کی
 به بخت رسول خوت قاطم که با اجر کن عاقبت خاتم
 بی حیوان حسن اندون که بودند هر یک شاهی چون
 بخواند مع نبی دوی با ضی و حال و مستقبالی
 که در لطف خود جا حتم از ک بدو نماید مکن شرم سکه
 به که کم ختم سخن را تمام بر پروردگار که اش سلام

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حمد خداوند بگویم نیک تا شود این نکته لعنوان دست
 قادر و قیوم مبر از عیب نیکت به یکتای او شکست
 به جسم و به بد و به پارس نیکت مکانی که ندارد خیر
 در همه جا در همه دم حرکت بر همه احوال جهان تا طراکت
 و زید قدرت بمنده و افتاب ثبت نموده است چنان نوبت
 به مدد دست و طبع لیس واقف است هر از هر روز شتر
 نیکت مکانش یکجا در زبان او است مبر از مکان و مکان
 او است که به شیت به نیک آفرین به پدید جسم و بصیر آمده
 تا خلق در کت به هر جا بود است لقلب همه ما و ای او
 به بند کس بصفا صد لکن بود این نکته که گویم عهد
 شرح نمودت خود را در اوصاف صالح خود کرد و او صاف خود
 به نعت سید المرسلین علی و آله
 نعت نبی را بکنت بهم زبان تا شودم کام و زبان در فشان
 آدم و عالم طفیل و سینه لیکت بقره اک به نیل و سینه
 هر دو جمله و کولان حق تاج سر عهده صاحب اطلاق
 او است ز حکم احد لم بیزل سر و خلق تو ز روز ازل

باعث اچار و خوش و طهور حضرت او کت حکم غفور
 که نمودی خاتم پیغمبران قدر از خود را نه نمودی عیان
 در شب معراج بصدر غوغا ز رفت نشیند آن همه اسرار دراز
 طرفه شیبی بود بنزد کریم خوشتر از امده دشت آفاقم
 کت بیرو به لطف و زبان کوی بکوی را اول و آخر علی
 باز بنیادم جو بریر آمده به ارام عذر پذیر آمده
 بستر خواش ز هوا گرم بود بالمش نازش جو کل نرم بود
 جمله شاهان جو غلام و سینه تشنه تر جریه جام و سینه
 در نعت سید المرسلین علی و آله
 مرم سر از آن جا که بود که کف بر خض نیکین را بود
 نیت بدایه بغیر از علی واقف سر ارضا و نبی ام
 ادکت وصی نبی ذوالمنن بعد عی کت بگویم سخن
 بعد حسن لطف کین علی نور نبی بود ز درش جلی
 زانده جو بکذرت برین العباد حکم و صایت در دولت گشا
 بعد پدید ز قدرت با سرام بود بجای به بدر نیک نام
 بعد پدید جعفر صادق و صلی بود با خیار نبی و وی
 بعد کاظم علی مویک رضا داد بار به بو صایت رضا

بعد از خدای کت نام تقی بعد تقی تا ندید تقی
 شد چون زام و صایت مانده لیکر حسن عکری
 بود همه می مادی تشنه راه و صایت به خلق لیکت
 ختم رسالت بجمع شده فرق بیسی احد از خدای
 خاصه رسالت بعد ختم شده دور کیش بر همه کس ختم
 کت و صایت جو بجهت برتا صل علی نور نبی و سیدم
 در میان کت سید الارات ختم به لادن
 از کت قوم تنایم جهان تا شود این نکته به مردم عیان
 آنکه خاک قدش میر شتم خرابی کس و لیش میکند
 شایخ این ایضا است بر همه در احوال عالم
 تاج هر جمله عالم نیکین بود نبی را و علی از احوال
 بعد از وی ختمت زین ایجاد تاج سادت لیکر اناناد
 بعد لام دو جهان باقرت اصل دولت را بدو ناسخ
 بعد از وی ختمت جعفر شمار تا نبی در دم جهان کام کار
 مویک کاظم که لام و وصیت بعد الوالیه ز آل نبی
 سید ابراهیم و سید حسین و ادعای ختمت زین
 بعد از این مردم سید احمد کت بعد از وی میر شیت کت

عبدالله

بعد از آن حضرت که عیله خاصه اولاد نبی و عیله
 بود وی که زمین العیال از تبه اصل لب را اراد
 بعد از آن بود چون حال که محمود از و شد بحال
 که استحق و را نور چشم بود ندیده کن از غیظ
 بود اسمعیل که محمد است است ازین نصیب
 که محمد صحن واحد است در زمین حصه دار است
 که شود و یک شمس الدین تاج کرم و قبایل نقیانی
 بعد از آنکه لام زمان تا که عبده اله این دو
 راه فنار هم برآمده اند جمله شیراز بر آسوده اند
 بود زمین تا که بعد از آن بر کرنا موسس پدر ما است
 تشریف از حضرت که بعد از آن از شیراز در غریبه
 بود زمان که یک تن شاه حضرت امیر اسب و محمود شاه
 ملکته خواجه از آن است حکم باوردن ملک و است که
 گفت ترک دولت ما تینج تا که ملک ما را چو شمع
 پنج قبل ز سادات در جمع نمودند درین ملک شهر
 بود یک که با برود به حضرت بعد از آن عالی بنا
 بر آنکه اینک بابوی است خویش و طرف ندوی

حکم بران

حکم بران هر طریقی تا ختم بر که کفر عمل است
 زان همه یک کس که بر شرف است خاطر خرم به یک رفت
 در بیده کت زینت و نسر از تا که در آن جا که خرد
 رفت و هم صحبت شان در رفت را نمودن لب که بر کت
 او چو حال که آگای است را برش در روش راه است
 سیه بکریه نیکو صفات دید لبی نیما از آن نکراد
 ترک وطن که و با پیران از وطن خود نیتا طرزون
 آمد و آورد بمنزله اش کت چو الطاف و کرم کرم
 گفت بهر جا که خوش آمد ترا کس وطن خویش که شد
 گفت که که شد عالم تا ذات تو پاک است چو ظل اله
 حکم چنان که کردی تو فرمود است مشکین در ویش فیض آب
 شهرتین که در آن بود با وطن جلوه نمایان بود
 کوشا با اس فراغت ده است از که رسته لصدده به کت
 آنکه بود صاحب موسس و شکر که به نهمه اس حیا چنگ
 شورش غوغای در شهر است هر که در آنجا بنشیند کت
 تکلیس از زان میاید نکس در تک باز از هر نکس
 تا که را خود اندر بعد دعا از کرم شاه و زعول خدا

رفت وطن کرد تا باد را مسکن و ما و او آ باد را
 مدینه آن که عالی لب در وطن بود بعش و طرب
 چون اجلس آمد و کوفت با رفت با قوم چنان که لیل
 ناصر الدین ماند بجای پدر یاقت با تر باش درین راه
 او ازین دار قناری است در تک قدم پدر جای است
 میر علم ماند بجای پدر رفت بعضی ز جهان دور
 که عالم ماند از و جالی است کت بجای پدر پاک دین
 شد بلغا باد چو قطره با کت همه مردم از آن راه
 در پان تولد شدن حضرت که عالم از لغا باد بجای
 هر که که بود هر طریقی رو نهاد نخل ارادت در آنجا نهاد
 بود که بر او برادر کنار جسد و عیله همانند عیله با
 حب وطن و آن که کت راه وطن ترک کرد کت
 می رود و نور لب که فرزند رو بلغا باد نهادند باز
 لیک خودش ماند آنجا مقیم در وطن خویش خانه مقیم
 در میان اولاد میر عیله و ساختن قلعی بر حیدر
 که جسد زره عاتق ساخته یک قلعی چو ساختن
 بود در آنجا خود و اجداد است در بوقت همه اولاد

مانند

مانند زکیه خلق خوش کلام میر که سیه علیش بود نام
 میرز بس عاقل و با پیش بود دایم الامدات یکا پیش
 مانند از دست خلف نیکو هر دو که فهمید بد ز کفر
 نام پدر را یکی شان که است میر ابو الخیر دیگر نام داشت
 میردنی دان تو دیگر ایام داشت او که شاه سزای مقام
 میر ابو الخیر در زند داشت بر رخ آینه ای خورشید است
 نام یک بر حنی بدان شاه کت میر دیگر از الخوان
 بود ز حنی که میر یک مانند از دست خلف نام نیک
 نام خوشش مانند پدر تو است همت همه قوم ز وصفش رضا
 نام دیگر که نعمت بدان پلان در فرزند مجرد بدان
 مانند زان که در خلق یادگار دوست طرشت و نیکو تار
 مانند از طرشت م نور لب هر دو ز همه بکرتان خویش
 هر دو جوانان نیکو و صلاح میر حکمت و محمد صلاح
 مانند ز سیه لبری در کت با همه کس کت و را خلق نیک
 است زکیه شاه فرزند پدر هر دو کت کت کت کت
 است بدو و لیس را میل نام میر رضا جسد افضل نام

حیدر و کسبه علی تک نام
 ماند از روز اسدترین کلام
 ماند از اسد عوفی در زبان
 میر تقی مانده از در جهان
 است تقی نور چشم تقی
 باد آبی بحبل متقی
 میرد یه رادو لیک بودی
 ما شیم و قاسم بحبل دعا
 ایچکس از ما شیم و کسب غایب
 بود نصیب بحبل کسب ماند
 ماند از قاسم لیس جگر
 نام نهاده بدارش شایر
 سید عمده ایچکس خصال
 در وطن و خانه خود بد حال
 بعد عمده ای با بار و سیر
 سیک حسرت و تو بدال میر خورد
 میر بدل فکر کم و پیش کرد
 رفت رفت لیکر و وطن شکر
 سید بکده عالی نسب
 بود لیکر و نیش طوط
 مردم آن ذله بر کس کور
 آنهم از صدق و یقین شد
 فرشت در شرف خلافت تمام
 زیزه نور کفره شش بر صبح شام
 بود لیکر حال حی و ذوالمنین
 ایچو پیر صفت شکن و شب شکن
 مردم و هر طوطی بیاد خدا
 کی ز خدا بود زمانی جدا
 پیروی دین عذر نبود
 تفضل در شرح سیر و دم کشود
 دید جهان را که نادر بقا
 که بقا را بقا استخوان
 اوی ازین در کبر اندیشه یافت
 رفت لیکر در کس بر سر کای یافت

مانده فرزند

ماند که فرزند ز سید مودر
 هر کس از فضل و کرم داشت بهر
 او لشان شاه فیض کس
 او همه علم و مکر کامل است
 شمس و قراب ز خوری خوا او
 بود عطا نده جان او
 داشت شرف روز بقا عقیلم
 ذکر خدا در گفتش صبح شام
 عدل و سخاوتش به همه عالم
 زان بوطن قاضی سید مودر
 دور ز غل و حسد و از کمال
 خادم شرح خوبی شد از آن
 چون دلش از کردش دور نگار
 رفت به بلوچی بدر جا گرفت
 ماند در فرزند از آن پاک بین
 برد دلش کال جهان تمنا یان
 در میان اولاد میر ایچکس
 میر ایچکس طحان لیس
 سید عبدالرزاق خویستر
 شد جو ایچکس نجیب ترین
 شاه اسماعیل شهنشاه
 شاه اسماعیل شاه نادر
 رفت ازین در بدر القار
 ماند از او یک خلف عبدالرحیم
 بود شرف روز بقا عقیلم
 نوشتن همه در نظرش نشین بود
 ساکن بیت و الحزن خست
 نیک و بد در فراموشی
 شربت شرفین قضا تو شرف
 ماند از او یک کبر با تمیز
 است بچشم پدر خود عزیز
 نوریات از چشمش جلیه
 نام خوشش مانده پدر کایه

است از آن سیدترین کلام
 یک لیکر میرمدایت پیام
 در میان اولاد مرحوم المغفور شاه عمده
 سید عبداللہ نیوکسیر
 جای نشین کت سید پیر
 بود همه خلق ز خلش رهنا
 یافته خورشید ز نورش دنیا
 قوم همه از کوشش برود است
 شخم حجت بدل جلا کاشت
 دید که دو نیادی بی وفاست
 رونده آرا که آخر قفاست
 چونکه ازین در بر پراند شرف
 رفت از تجاه و به حال
 ماند سید هر لیکر نور
 بر در کوه حسد و کینه دور
 میر عسابت لیکر اولان
 ثمانی او عیبت بروی زمین
 است از آن سیدترین کلام
 سید نعمت پادشاه کز قاف
 است ز نعمت و پادشاهی عزیز
 سید عزت بود در مقام عزیز
 در میان اولاد مرحوم المغفور میر بلاق شاه
 میر لقب داشت لیکس بلاق
 بود میر از کسب ز نفاق
 شاه و کوا سیده اصل او
 زوق فقیران ز رفاه او
 یک قدم به راه شریف ترف
 ز نیک ازین در بر پراند شرف
 رحمت حق با بر آبا بی او
 بار لیکر در کس برین جای او
 ماند سید هر لیکر کار
 هر دو خطا احدی کرد کار

نام نیشین

نام خشین لیکرش لعل یک
 است و لایبر کس خلق نیک
 کنت او میر ابو طه لیب است
 زان لیکر زان خود از عیبت
 یافته بر حلقه و حیا ایتشار
 نیت صفتش همه اشکار
 بد نمک بلک به بد با زلفت
 بر بود بر نیک کس با زلفت
 قاعده شش نیکه هر صبح شام
 سید هر از صدق بمکین طهار
 دو خفتش حرفت معبود داد
 هر دو دو نو باده باغ تراد
 یلا آبی بحبل مستقیم
 از کرم حضرت است کریم
 نام خشین لیکرش لای شاکت
 خلق خوشش بر همه کس شاکت
 او کجا و کس لیکر شاکت
 ادبصاحت به بلاغت جلالت
 یک لیکرش داد جمیع دود
 باز چو آینه بود بر لود
 از کرم حضرت خیر الانام
 اعظمتش شش نهادند نام
 در سیم فرزند کس لعل یک
 نیک یا نت بود از نرد یک
 کز تو با شش کسی ای مرد را
 یوسف با ما شده ای قویب
 نیکت شب ز در خشم پیر
 یک کت از خشم پیر کس پیر
 ظا هرش از با خشن آراست
 ماه نواز صورت او کاست
 در سیم فرزند لعل بلاق
 نیکت ز خوبی ز همه خلق طاق

نمود

سایح تولد در هند در سنه ۱۱۱۱ هجری قمری
 سالت ۱۱۱۱ هجری قمری

تولد صلوات بر علی و آله
 ۴ ربیع ثانی ۱۱۱۱

قد نه عمق قیاس نباشد
 ۱۳۵۲
 ۱۵۰۰
 تولد چشم نوری
 عالم طویل
 ۱۳۵۶
 و کرامت نموده فقط
 طویل از پدر
 ۱۳۵۶
 و کرامت نموده فقط
 طویل از پدر
 ۱۳۵۶

کردید خزان نام او کج قناعت بود آرام او
 خانه زاده لاد رسول است قبول دارین خلیل الله است
 هر چه که از لطف در آثار او یافته از طبع که بار او
 بنده در کار مسعود شد از کم حقرت میبودند
 خاتم از حقرت جل علاه تا که بیاید سخن انشاء
 زنده ز انصاف قبایل با کرد بنزد همه مردم عیان
 کرد ز ادب در کمال تمام مرطوب این بود دیگر سلسله

در شب بیخ شبانه و زینت شد
 به تاریخ ۱۳۵۶ هجری قمری

و کرامت نموده فقط
 در اول میزان سنه ۱۳۵۶

در اول حوت سنه ۱۳۵۶
 به ۱۱ در اول حوت سنه ۱۳۵۶

تولد در سنه ۱۱۱۱ هجری قمری
 ۱۳۵۶
 و کرامت نموده فقط
 طویل از پدر
 ۱۳۵۶
 و کرامت نموده فقط
 طویل از پدر
 ۱۳۵۶

تولد در سنه ۱۱۱۱ هجری قمری
 ۱۳۵۶
 و کرامت نموده فقط
 طویل از پدر
 ۱۳۵۶
 و کرامت نموده فقط
 طویل از پدر
 ۱۳۵۶

